

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2018
VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 5. schůze Poslanecké sněmovny

1. Žádost vlády České republiky o vyslovení důvěry
2. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
3. Ústní interpelace

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2018
VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 5. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 10. až 16. ledna 2018

Obsah:

10. ledna 2018

Schůzi zahájil předseda PSP Radek Vondráček.

Usnesení schváleno (č. 74).

Řeč poslance Ivana Bartoše	7
Řeč poslance Jana Farského	8
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	9
Řeč poslance Jakuba Michálka	9
Řeč poslance Miroslava Kalouska	9
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	10
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	10
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	11
Řeč poslance Jakuba Michálka	11
Řeč poslance Radima Fialy	12
Řeč poslance Jana Chvojky	12
Řeč poslance Pavla Kováčika	14
Řeč poslance Jana Bartoška	14
Řeč poslance Jakuba Michálka	15
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	16
Řeč poslance Ivana Bartoše	17

Schválen pořad schůze.

Řeč prezidenta České republiky Miloše Zemana 17

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Hamáček.

1.	Žádost vlády České republiky o vyslovení důvěry	
	Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	22
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	33
	Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	35
	Řeč poslance Milana Chovance	37
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
	Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	39
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.	
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	41
	Řeč poslance Jana Chvojky	45
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
	Řeč poslance Jana Farského	47
	Řeč poslance Ivana Bartoše	48
	Řeč místopředsedy PSP Jana Hamáčka	50
	Řeč poslance Pavla Bělobrádka	52
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	53
	Řeč poslance Radima Fialy	57
	Řeč poslankyně Věry Kovářové	59
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.	
	Řeč poslance Víta Rakušana	60
	Řeč poslance Dominika Feriho	62
	Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	63
	Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	63
	Řeč poslance Mariana Jurečky	67
	Řeč poslance Radka Holomčíka	71
	Řeč poslankyně Olgy Richterové	72
	Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslavy Němcové	74
	Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	75
	Řeč poslance Jiřího Miholy	75
	Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	77
	Řeč poslance Jiřího Valenty	78
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.	
	Řeč poslance Jana Čížinského	82
	Řeč poslance Lubomíra Zaorálka	82
	Řeč poslance Ondřeje Profanta	86

Řeč poslance Marka Výborného	86
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	87
Řeč poslance Vlastimila Válka	88
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	89
Řeč poslance Martina Kupky	91
Řeč poslance Jana Bauera	92
Řeč poslance Jana Skopečka	93
Řeč poslance Jakuba Michálka	96
Řeč poslance Miroslava Kalouska	97
Řeč poslance Marka Výborného	98
Řeč poslance Stanislava Grospiče	98
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	99
Řeč poslance Jana Bartoška	99
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	100

Projednávání bodu bylo přerušeno.

16. ledna 2018

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Jana Bartoška	101

Pokračování v projednávání bodu

1. Žádost vlády České republiky o vyslovení důvěry

Řeč poslance Miroslava Kalouska	102
Řeč poslance Václava Klause	103
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	105
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	105
Řeč poslance Jana Bartoška	105
Řeč poslance Petra Třešňáka	106
Řeč poslance Jana Čížinského	107
Řeč poslance Miloslava Janulíka	107
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	108
Řeč poslankyně Věry Kovařové	108
Řeč poslance Jana Bartoška	108
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	109
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	109
Řeč poslance Mariana Jurečky	109
Řeč poslance Pavla Blažka	111
Řeč poslance Jana Chvojky	112
Řeč poslance Jana Čížinského	113
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	113

Řeč poslance Marka Bendy	114
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	114
Řeč poslance Mariana Jurečky	115
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	115
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	116
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	116
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra zahraničních věcí Martina Stropnického	117
Řeč poslankyně Jany Černochové	118
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	118
Řeč poslance Jakuba Michálka	119
Řeč poslance Pavla Kováčika	120
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	120
Řeč poslance Bohuslava Svobody	121

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Ivana Bartoše	121
Řeč poslance Jakuba Michálka	122
Řeč poslance Pavla Blažka	122
Řeč poslance Mariana Jurečky	122
Řeč poslance Pavla Kováčika	123
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra zahraničních věcí Martina Stropnického	123
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	123
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	124
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	124

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Miroslava Kalouska	132

Závěrečná řeč předsedy PSP Radka Vondráčka

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
10. ledna 2018
Přítomno: 198 poslanců

(Schůze zahájena v 10.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 5. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás tu vítám. Poprosím vás, abyste se už usadili na svých místech, abychom mohli důstojně pokračovat v této schůzi. Ještě vám dám chvíli na usazení.

S náhradní kartou číslo 1 bude hlasovat kolega Nacher.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 5. schůze ve čtvrtek 4. ledna 2018, aby vláda podle čl. 68 odst. 3 Ústavy ČR a § 82 odst. 1 jednacího řádu Poslanecké sněmovny mohla žádat o vyslovení důvěry. Pozvánka vám byla rozdána přes poslanecké kluby tentýž den.

Nyní vás poprosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, a případně mi oznámili, kdo ještě žádá o vydání náhradní karty.

Jako první krok přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhují, abychom určili pana poslance Stanislava Berkovce a pana poslance Miroslava Kalouska. Má k této věci někdo jiný návrh? Ačkoli je ještě stále hluk a pohyb v sále, nevidím žádný jiný návrh.

Z tohoto důvodu zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro takto navržené ověřovatele. Kdo je proti?

Hlasování číslo 1, přihlášeno 164, pro 162, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme ověřovateli 5. schůze Poslanecké sněmovny určili poslance Stanislava Berkovce a Miroslava Kalouska.

V tuto chvíli sděluji, že do zahájení schůze požádala o omluvu ze zdravotních důvodů paní poslankyně Dana Balcarová.

S náhradní kartou číslo 3 bude hlasovat pan místopředseda Jan Hamáček.

Hlasování už nás trochu zklidnilo. Přistoupíme tedy ke stanovení pořadu 5. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Z dnešního grémia pro vás nemám žádné návrhy k hlasování. Proto prosím paní poslankyně a pány poslance, aby se k návrhu pořadu vyjádřili. V tuto chvíli eviduji jednu přihlášku s přednostním právem, která mi přišla s předstihem, a to je pan předseda pirátské strany pan poslanec Bartoš, kterému tímto dávám slovo. Prosím, je to vaše.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobré ráno všem. Vážený pane předsedo, vážená vládo, vážené poslankyně, páni poslanci, já jsem chtěl vystoupit na začátku ve věci změny programu této schůze. My za pirátský klub, a tuto informaci jsem si následně ověřil u STAN, navrhujeme předřazení, jako první bod schůze, Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Andreje Babiše a poslance Jaroslava Faltýnka. Jedná se o odročený bod 31 z 2. schůze.

My se jednoduše domníváme, že je zásadní rozdíl, když se hlasuje o důvěře či nedůvěře vládě, jestli v danou chvíli tuto vládu představuje Poslanecké sněmovně premiér, který je trestně stíhaný, nebo není. Historicky platil takový konsenzus či pravidlo, že toto hlasování probíhalo až po tom, co mandátový a imunitní výbor doručil své doporučení. Bohužel mandátový a imunitní výbor už přes měsíc jakýmsi způsobem prodlužuje jednání, a vázat toto hlasování na rozhodnutí mandátového a imunitního výboru v tom, jak postupují jednotlivé úkoly, a má se dnes hlasovat o důvěře vládě Andreje Babiše, prostě takto postupovat nelze. Když se tady nedrží jiné dohody, myslím si, že podmiňovat toto hlasování doporučením mandátového a imunitního výboru v tuto chvíli není žádoucí.

Proto ještě jednou opakuji, za Piráty navrhujeme předřazení jako prvního bodu schůze projednání žádosti o vyslovení souhlasu Poslaneckou sněmovnou k trestnímu stíhání pana poslance Andreje Babiše a poslance Jaroslava Faltýnka. Děkuji. (Potlesk vpravo.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Také vám děkuji. Dodatečně – ještě nebyla čtena omluva paní poslankyně Jany Levové, která se omlouvá z dnešního jednání z osobních důvodů.

Nyní k pořadu schůze pan poslanec Farský.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych se tímto připojit k návrhu Pirátů. Tak jak zaznělo, i my jsme dopředu avizovali, že tento bod není důvod už dále oddalovat a že o vydání můžeme hlasovat. Jenom pro vaši informaci, o tomto bodu – pro ty, kteří tady nebyli v minulém Poslanecké sněmovně – už Sněmovna jednou jednala, a to 6. září roku 2017.

Předcházely tomu tyto kroky: 10. srpna 2017 policie doručila do Poslanecké sněmovny žádost o vydání obou politiků, tedy Andreje Babiše a Jaroslava Faltýnka. 18. srpna se sešel mandátový a imunitní výbor. 30. srpna 2017 pak mandátový a imunitní výbor doporučil Sněmovně vydat poslance Babiše a Faltýnka k trestnímu stíhání a 6. září, po tom, co Andrej Babiš a Jaroslav Faltýnek souhlasili s tím, že mají být vydáni, tak Sněmovna hlasovala o vydání. Z přítomných poslanců u pana poslance Babiše 123 poslanců ze 134 přítomných hlasovalo pro, u pana Faltýnka 120 ze 133 přihlášených poslanců. Ta Sněmovna, která nemakala, to zvládla za 27 dní se s tímto vyrovnat.

Ta současná makající Sněmovna dneska má 50. den už na stole tuto žádost, a zatím jsme pořád na začátku. Přestože spis je ten samý, přestože ještě jako další jasný důkaz k tomu přibýlo vyjádření z OLAF, který pro toho, kdo měl jakékoli pochybnosti o tom, jestli jde o politicky motivované stíhání, nebo jestli jde o jednoduchou trestněprávní rovinu, tak OLAF už musel rozptýlit poslední pochybnosti. Skutečně není důvod, aby se toto jednání protahovalo a poslanci Babiš a Faltýnek se v Poslanecké sněmovně schovávali před spravedlností.

Děkuji vám za hlasování o zařazení tohoto bodu. (Potlesk vpravo.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. S náhradní kartou číslo 2 bude hlasovat pan poslanec Ondřej Profant.

A nyní s přednostním právem pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké dopoledne, vážení kolegové, kolegyně, vážená vládo. Nechci komentovat toto povídání pana kolegy Farského. My se určitě k této debatě dostaneme. Chci jenom technicky přečíst usnesení Poslanecké sněmovny z 30. listopadu 2017 k žádosti o vyslovení souhlasu k trestnímu stíhání: Poslanecká sněmovna přerušuje projednávání tohoto bodu a odročuje jej do doby projednání mandátovým a imunitním výborem. To je jenom technicky, abychom věděli, jaká je reálná skutečnost. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. S přednostním právem pan předseda Michálek, poté pan předseda Kalousek. Máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Vážený pane předsedo, v okamžiku, kdy ANO a SPD má hlasovací většinu v mandátovém a imunitním výboru a odkládá neustále jednání mandátového a imunitního výboru až na příští týden – ta žádost došla na začátku prosince, takže jestli tady chce někdo makat, tak by se mělo začít v mandátovém a imunitním výboru. Od začátku prosince měl na to, aby se vyjádřil k té žádosti o vydání, a dosud nemáme jeho stanovisko.

Já odmítám, abychom donekonečna prodlužovali to hlasování o vydání, a proto souhlasím s tím návrhem, jak ho tady přednesl předseda Ivan Bartoš, abychom na dnešní schůzi se tím začali zabývat a stanovili pevné termíny, jinak to hlasování mandátového a imunitního výboru bude dále pomocí obstrukcí oddalováno. Proto chceme, aby se tím Poslanecká sněmovna dneska zabývala, protože se to musí vyřešit předtím, než se bude hlasovat o důvěře vládě.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z pravé části sálu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Nyní pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dobrý den a všechno nejlepší do roku 2018, dámy a pánové. Dovolte jenom stručnou reakci na pana předsedu Faltýnka.

V tomto případě opravdu nejde o vaši osobu, prostřednictvím pana předsedajícího pane předsedu Faltýnku. Tam ten týden prodlevy nic neznamená. Ale pro řadu kolegů skutečně je velmi důležité, zda se budou vyjadřovat k důvěře o vládě, které předsedá člověk trestně stíhaný, nebo člověk, který v tu chvíli trestně stíhaný není, protože je chráněn imunitou. Ať už to hlasování dopadne jakkoliv, a já předvídám, jak dopadne, pak je to zase jenom trochu o pojmech, protože i když nebudeme nejdřív hlasovat o vydání, ale budeme hlasovat o důvěře vládě, tak budeme hlasovat o důvěře vládě člověka obviněného z trestných činů dotačního podvodu a porušování finančních

zájmů Evropské unie, protože v pozici obviněného je pan předseda vlády stále. Jeho trestní stíhání je pouze přerušeno, ale obviněný je a to z něj nikdo nesejme.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Stanjura, poté pan místopředseda Filip.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Tak jenom pro upřesnění. Premiér je trestně stíhán a hlasování v Poslanecké sněmovně na tom faktu nic nezmění. My nebudeme hlasovat o tom, zda poslanci Andrej Babiš a Jaroslav Faltýnek budou, či nebudou trestně stíháni. My budeme hlasovat pouze, zda se přeruší to trestní stíhání. Tak prosím, abychom mluvili přesně. Jsou trestně stíháni a my budeme hlasovat, až ten bod bude na programu, o tom, zda se to přeruší, nebo nepřeruší. Nebudeme, ani nemůžeme a nesmíme v Poslanecké sněmovně hlasovat o tom, že se nějaké trestní řízení zastavuje. Jenom aby bylo jasno. (Potlesk poslanců ODS.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan místopředseda Filip.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobrý den. Děkuji, pane předsedo. Vážený pane předsedo vlády, členové vlády, paní a pánové, já rozumím tomu návrhu, který tady přednesl pan předseda Bartoš, ale já se na to dívám z jiného hlediska než on. Zcela logicky. Podívejte se, byl by to precedens, který tady nebyl, co pamatuje český ústavní systém. To prostě je věc, kdy bychom rozhodovali bez toho návrhu mandátového a imunitního výboru, a to nás může posunout docela, promiňte mi, k revolučnímu právu.

Chápu, že to revoluční právo můžete vyžadovat, ale já s tím dost nesouhlasím, protože pokud chceme, abychom dodržovali určitá pravidla, tak je dodržujeme. Tak je dodržujeme! A to jednání, které tady máme, je v podstatě dáno tím, že vy jste dopředu deklarovali, že vládě Andreje Babiše nechcete vyslovit důvěru. Jeden z těch důvodů je to probíhající trestní řízení. A v tomto ohledu tedy já to vidím spíš, že vy máte v úmyslu narušit fungování ústavních institucí. To je realita. To je realita! Prostě vy nemáte zájem, aby se dodržovala určitá pravidla, která tady platí v ústavním systému. Je to jistě vaše právo, je to hlasovatelný návrh, ale já s tím z toho pohledu řádného fungování ústavních institucí nesouhlasím, nebudu pro to hlasovat a nevidím žádný důvod, abychom předřazovali před to nějaký jiný bod. Tady je jasné dáno, dokdy musí Poslanecká sněmovna zahájit jednání o důvěře vládě, která byla jmenována, my ho zahájíme, a jestliže jeden z těch důvodů je trestní stíhání, no dobře, tak té vládě nevyslovíte důvěru. Co to změnilo na tom, jestli tu je, nebo není usnesení mandátového a imunitního výboru? Nic!

Čili váš útok na ústavní systém je svým způsobem nepodložený. Promiňte mi, jestli to chcete jako mediální trik, tak to vykládejte jako mediální trik, ale nezkoušejte to udělat jakoby normu pro jednání ústavních institucí. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Stanjura, poté pan předseda Michálek.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já myslím, že z této situace je cesta, která je rozumná a která nebude odporovat tradicím a zvykům, které má Poslanecká sněmovna. Já to v této chvíli nenavrhuji, já to navrhnu, až přijde čas. Myslím si, že hlasovat o důvěře vládě máme až poté, co budeme znát stanovisko mandátového a imunitního výboru. To si myslím, že je v pořádku, a uvidí se, jestli ty obstrukce skončí příští týden v úterý, nebo budou pokračovat dále, a dá se na to potom případně reagovat. Protože usnesení Poslanecké sněmovny o tom přerušení platí, to je třeba si říct. Podle mě formálně by se nejdříve muselo revokovat. Sněmovna je suverén a může revokovat to usnesení. Pak můžeme hlasovat o tom návrhu, který přednesl pan předseda Bartoš. Já jsem očekával od pana předsedy Sněmovny, že tuto – a to není technická – tento správný procesní postup zaznamená a navrhne on. Nevím, proč tak neudělal.

Takže podle mě procesně správně je, že nejdřív bychom museli revokovat to usnesení, a pak hlasovat o tom návrhu, který tady zazněl, který je legitimní. Nicméně za náš klub můžu říct, že je opravdu lepší mít to stanovisko mandátového a imunitního výboru. A my můžeme dneska schůzi do té doby přerušit, pak se může sejít mandátový a imunitní výbor, může to projednat, dokončit to jednání, vydat stanovisko, pak můžeme jednat na plénu o vydání a pak se můžeme vrátit k hlasování o důvěře vládě. Je to v zásadě stejný cíl, jiná cesta, která nedá alibi těm, kteří nechtějí hlasovat pro vydání, aby mohli říkat: my jsme neznali stanovisko mandátového a imunitního výboru, proto jsme nehlasovali pro vydání. Prosim, zvažte i tuto možnou politickou argumentaci. Slychávám to v posledních dnech velmi, velmi často z úst poslanců a poslankyň zejména jednoho nejmenovaného hnutí. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Nyní s přednostním právem pan Michálek, poté s přednostním právem pan předseda Radim Fiala. Já jsem to chtěl až na závěr debaty. Ano, správný postup bude revokovat usnesení č. 33 o tom, že se přerušuje až do projednání mandátovým a imunitním výborem. Poté bychom teprve mohli rozhodovat o návrhu pana kolegy Bartoše. Prosim, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážení kolegové, nejprve mě pobavilo, že tady KSČM protestuje proti revolučnímu právu. Tak to byl spíš takový bonmot. Ale zpátky k tomu návrhu, který přednesl předseda Ivan Bartoš za Piráty.

On řekl, že by se měl otevřít bod Žádost o vydání poslanců Andreje Babiše a Jaroslava Faltýnka k trestnímu stíhání. A samozřejmě v rámci tohoto bodu se může Poslanecká sněmovna usnést na vhodném postupu. A pokud Poslanecká sněmovna bude chtít, aby se sešel mandátový a imunitní výbor, tak jak to předvidá zákon, tak samozřejmě uloží mandátovému a imunitnímu výboru, aby se neprodlené sešel, neprodlené věc vyřídil, a přeruší na nutnou dobu jednání Poslanecké sněmovny, a pak se sejde, až bude mít doporučení mandátového a imunitního výboru. Může to být klidně ještě dneska večer nebo zítra ráno. Myslím si, že v tom není žádný problém.

Záleží pouze na Poslanecké sněmovně. Myslím si, že ten argument, který tady přednesla komunistická strana je lichý. Je možné dodržovat ty ústavní procedury.

A myslím si, že bychom měli dbát i na to ustanovení zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, které říká, že mandátový a imunitní výbor urychleně provede nutná šetření. Opravdu se vám zdá, že tedy víc jak měsíc, měsíc a čtrnáct dní, že to je urychlené provedení šetření? Zákon říká, že se to má zařadit na první schůzi po tom, co přijde žádost. To jsme sice udělali, ale účelově jsme to několikrát odkládali. Já si myslím, že pokud zde zaznívá, že máme dodržovat zákony, tak je máme dodržovat především, pokud jde o tu proceduru vydávání poslanců k trestnímu stíhání. Proto trváme na tom návrhu tak, jak ho přednesl předseda Ivan Bartoš, aby se zařadil nový bod před bod důvěra vládě, a v rámci tohoto bodu už se může procedurálně rozhodnout, zda uložíme mandátovému a imunitnímu výboru, aby se urychleně sešel a věc prošetřil, tak jak to vyžaduje jednací řád Poslanecké sněmovny.

Děkuji za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Jenom upozorňuji, že se nacházíme v hlasování o pořadu schůze, takže není možné dávat faktické poznámky. Mohou vystupovat pouze držitelé přednostních práv, případně když někdo navrhuje nějaký nový bod programu.

Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. Dobrý den. Dovolte mi velmi krátké a stručné stanovisko hnutí SPD. Dřív než vám ho sdělím, musím říct, že hnutí SPD v minulém volebním období hlasovalo pro vydání Jaroslava Faltýnka, Andreje Babiše a že v současné době zatím nevidíme jediný důvod, co bychom na tomto svém rozhodnutí měli měnit. Nicméně jsou tady jakési zvyklosti, jsou tady zákony, kterými se chceme řídit, a hnutí SPD se rozhodlo jít tou cestou, že vyčkáme na vyjádření a na usnesení mandátového a imunitního výboru. Myslíme si, že jsou tam rozpracované věci, jako je zpráva hnutí OLAF, kterou si chceme přečíst v úředním překladu v českém jazyce, tak aby nevznikaly pochybnosti, jestli tam bylo slovo to, nebo to, a znamená to v právnické angličtině nebo jiné věci. Chceme taky, aby pan Babiš a pan Faltýnek měli právo se na mandátovém a imunitním výboru obhájit. Jakmile toto všechno bude, jsme okamžitě připraveni hlasovat o vydání pana poslance Faltýnka a pana poslance Babiše.

Takže na dnešním jednání nepodpoříme zařazení bodu vydání těchto dvou poslanců. Děkuji. (Potlesk z lavic hnutí SPD.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane předsedo. Nyní s přednostním právem pan předseda klubu Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Hezké dopoledne, dámy a pánové. Děkuji za slovo, pane předsedo. Já mám k těm návrhům, o kterých se tady bavíme, dvě poznámky, co se

týče toho, aby se hlasovalo už o vydání poslanců Babiše a Faltýnka k trestnímu stíhání předtím, než to bude projednáno mandátovým a imunitním výborem.

Já opravdu nejsem nějaký přítel pana kolegy Babiše ani Faltýnka, ale myslím si, že bychom tady měli dodržovat zajeté principy procedury, které tady byly mnoho let. Já jsem byl v tom minulém funkčním období místopředsedou mandátového a imunitního výboru, předtím jsem byl ještě řádným členem a opravdu vždycky – a těch případů tam byla spousta od Davida Ratha po ty další – vždycky, opravdu vždycky jsme čekali na závěr mandátového a imunitního výboru. Mně by to přišlo minimálně neslušné k těm zmíněným poslancům, abychom nepočkali na to rozhodnutí výboru, které může být určitým vodítkem pro to, jak rozhodne plénum, kdybychom to odhlasovali dnes. Prostě by to bylo v rozporu s těmi dlouholetými principy, které tady držíme. Myslím si, že ty konzervativní strany by právě měly držet pravidla, která jsou tu zajetá po mnoho let. A říkám, nemělo by se to brát osobně, že jde zrovna o tyto dva pány a že to musíme odhlasovat dnes, protože se jinak stane něco zásadně špatného. Já jako předseda poslaneckého klubu ČSSD nemám informace o tom, že by tam hrozilo nějaké zásadní prodloužení toho termínu pro rozhodnutí. Věřím, že to snad tedy bude příští úterý a že potom budeme o věci moci rozhodnout.

A potom poznámka číslo dvě o tom, že by dnes vůbec nebylo hlasování o vládě, že by se právě muselo počkat na to rozhodnutí mandátového a imunitního výboru. No, já tomu moc nerozumím. My tu vládu nepodporujeme – a bude o tom mluvit určitě mnoho našich kolegů – z těch důvodů, o kterých mluvíme delší dobu. S námi nikdo o té vládě nejednal, nejednal s námi nikdo o programu této vlády, nejednal s námi nikdo o personálním obsazení této vlády, ale určitě jsme si nedali jako podmínku pro to, jestli budeme tuto vládu podporovat, nebo ne nyní, to, jestli mandátový a imunitní výbor rozhodne, nebo ne. A já jsem to neslyšel jako podmínku ani od těch stran tzv. Demokratického bloku ani od Pirátů. Oni kdyby si dali podmínku kdysi, když se o tom začalo mluvit, pokud budou vydáni, nebo nebudou vydáni, tak vládu podpoříme, nebo nepodpoříme, tak bych tomu rozuměl. Ale oni předem a priori říkali – ať už KDU-ČSL, ODS, Piráti a ostatní – my tuto vládu nepodpoříme z obecně známých důvodů, stejně tak jako tuto vládu nepodpoříme my. A my tuto vládu opravdu nepodpoříme a myslíme si, že ta nepodpora by měla být zřejmá a jasná už dnes, to znamená v tom nejbližším termínu, který může být, to znamená dneska. Ta vláda si důvěru nezaslouží a měla by se to dozvědět právě dneska. Já nevím, proč bychom to měli odsouvat o týden, o čtrnáct dní nebo o tři neděle. To by možná bylo podle mého názoru už v rozporu s Ústavou České republiky.

Takže prosím, pojďme to odhlasovat dnes, pojďme odhlasovat dnes, že tato vláda důvěru nemá, a pojďme se zasadit o to, aby ta vláda činila jenom kroky, které jsou nezbytně nutné a důležité pro chod tohoto státu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S přednostním právem pan předseda klubu KSČM Pavel Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Vážený pane předsedo, vážená vládo, paní a pánové, přeji hezký dobrý den. Já bych navázal na onen bonmot o onom revolučním právu jenom drobným vysvětlením. Když to nejde dostatečně rychle a dostatečně pregnantně a promptně podle představ některé části společnosti, tak se to prostě nějakým způsobem urychlí, zákon se ohne, nebo se případně nějaká jeho část momentálně vyloučí, jenom aby co nejrychleji byly nasyceny vášně davu a předhození tomu davu do té arény ti křesťané lvům a princip chléb a hry byl naplněn. (Nesouhlasný šum zprava.) A navíc ještě je to doprovázeno revoluční netrpělivostí, už aby to bylo, pokud možno ještě dneska, a tak se zákon ohne.

Příslušný výbor, který tady léta funguje právě proto, aby v podobných případech, které jsou doprovázeny nejen tedy zákonem o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ale i trestním zákonem, tak aby byly tímto výborem projednány, připraveny, přijato stanovisko a – promiňte – ono stíhání nikdy není pouhou houskou na krámě, kterou lze vyřešit jednoduchým převzetím a zaplacením. Ono je třeba doopravdy, aby se příslušní měli šanci – neříkám, že musí, ale měli šanci – seznámit s autorizovaným překladem do jednacího jazyka Poslanecké sněmovny, aby až někdy přijde čas a ukáže se rozhodnutím soudu, jak ta věc skutečně byla, a budou používány opravné prostředky, tak aby nebyl zbytečně zpochybňován onen postup, ona procedura. To si myslím, že je třeba, abychom naopak v tomto případě velmi jasně, zřetelně dbali, aby všechny tyto procedurální nebo procesní záležitosti byly přesně naplněny, protože jinak se ta situace potáhne donekonečna. A ani v české společnosti, ani v rámci mezinárodního pojetí vnímání České republiky a českých realití nám to v žádném případě nepomůže nebo nepřinese žádné kladné body.

Já jenom sděluji, že poslanecký klub KSČM, jak už z včerejšího jednání bylo patrné, nepodpoří vládu, nedá důvěru této vládě v tomto prvním pokuse. Současně ale jsme ti, kteří ctí zákon a ctí právo, možná ještě víc než kdokoli jiný, právě proto, že se na nás tím spíše poukazuje. Jsme zvyklí, když náhodou se nám něco ne úplně hned podaří, tak jsme první na tapetě s kritikou všech ostatních.

Takže prosím pěkně, nepodpoříme ani předřazení onoho rozhodnutí Sněmovny bez mandátového výboru, což je obsahem návrhu pana kolegy Bartoše, ani přerušení projednávání do nějaké doby vyřešení toho mandátového výboru. Já jsem totiž přítelem řádného projednání, ne nějakého netrpělivého tlaku na mandátový výbor. Nevytvíjíme tento tlak na to, aby se věci urychlily! Věc je příliš vážná. Děkuji za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Bartošek. Očekával jsem, že se ještě diskuse rozvíjí. Poté pan předseda Michálek.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Volně navážu na svého předřečníka. Pane kolego Kováčiku prostřednictvím pana předsedajícího, zábavu pro lid lze určitě zajistit i jiným způsobem než předhazováním křesťanů lvům. Myslím, že stačí pozvat lidi, aby se podívali na surikaty, a splní to účel stejně.

Za nás – pane předsedo, jestli se mnou chcete mluvit, přes mikrofon prosím!

Každopádně já vás žádám, pane předsedající, abyste svolal poradu na úrovni předsedů klubů, protože jestliže existuje usnesení Poslanecké sněmovny, tak jsem přesvědčen, že by se mělo respektovat. V případě, že existuje jiný výklad, necht' tedy řekneme, že můžeme postupovat jiným způsobem, a poté abychom se domluvili na dalším postupu. Myslím si, že v současné době budou předkládány pouze argumenty, proč to lze, nebo nelze, a společná porada by nám mohla usnadnit další postup v této Sněmovně. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S přednostním právem pan předseda Faltýnek. Jenom pro upřesnění, jestliže bychom ukončili... Pardon, pan předseda Michálek. Jestliže bychom se dobrali konce – omlouvám se, pan předseda Michálek se hlásil dřív – kdybychom se dobrali konce debaty, tak bychom se zřejmě s panem poslancem Bartošem domluvili na upřesnění názvu bodu, kdy by se mohlo jednat o revokaci a následně o pokračování v přerušném bodu. Nyní pan předseda Michálek. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji. Já jsem se chtěl jenom ohradit proti tomu, co tady zaznělo ze strany komunistické strany, že se ohýbá zákon. Opravdu není tomu tak. Platný zákon stanoví, že ta žádost o vydání se má projednat urychleně. Nerozumím tomu, proč odložení jednání o důvěře vládě je tady vydáváno za porušení Ústavy a odložení rozhodnutí o vydání, které má proběhnout neprodleně, je tady bráno jako naprosto standardní postup. Já si myslím, že bychom měli přistupovat k oběma postupům stejně a měřit stejným metrem.

Bylo tady zmíněno panem Chvojkou, že nehrozí žádné další prodlužování, ale není tomu tak, protože příští jednání mandátového a imunitního výboru je naplánováno před jednání Poslanecké sněmovny. To znamená, že to jednání mandátového a imunitního výboru se může protáhnout. Předpokládám, že tam bude hodně dotazů, a opět se ho nepodaří dokončit a opět bude nutné ten výbor odročovat. Dokonce to zmínilo několik členů na jednání mandátového a imunitního výboru. Je tam pět hodin. To předchozí jednání trvalo více než pět hodin. Takže – paní kolegyně, nekruťte na mě hlavou. (Oživení v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás poprosím, abyste se obracel ke kolegům mým prostřednictvím a zachoval určité dekorum. (Poslanec Michálek: Prostřednictvím předsedajícího.) Všechny ostatní poprosím o klid v sále.

Poslanec Jakub Michálek: Omlouvám se, prostřednictvím předsedajícího. (Stále hluk v sále. Předsedající: Poprosím o klid!) Chtěl jsem říci, že zpráva zpravodaje... Prosím o klid v sále! (Opět rozruch ve sněmovní síni.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás ještě znova žádám, abyste se obracel mým prostřednictvím na kolegy. Je mou rolí požádat o klid v sále. A já vás opravdu všechny, kolegyně a kolegové, poprosím, abychom si vyslechli pana předsedu. Prosím, pokračujte.

Poslanec Jakub Michálek: Chtěl jsem říci, že zpráva zpravodaje mandátového a imunitního výboru je připravena, podle toho, co já jsem slyšel. A ten argument, co tady zaznívá, že chceme hlasovat bez rozhodnutí mandátového a imunitního výboru, je lživý. Je to takzvaný slaměný panák, kterého jste si vytvořili. Zaznívalo to od pana kolegy Chvojky, zaznívalo to od KSČM.

Já poprosím, abychom se lépe poslouchali, protože přesně ten návrh, co přednesl pan předseda Bartoš, zní, že navrhuje předřazení jako bod I schůze Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Andreje Babiše a poslance Jaroslava Faltýnka. To neznamená, že by se nutně muselo hlasovat, aniž by to projednal mandátový a imunitní výbor. Bylo to tady vysvětleno minimálně třikrát, takže mě překvapuje, že někteří kolegové se potom přihlásí s tím, že tady prosazujeme, aby mandátový a imunitní výbor nedokončil svoje jednání. Naopak, my chceme, aby mandátový a imunitní výbor to svoje jednání dokončil a předložil doporučení Poslanecké sněmovně tak, aby se to podařilo co nejrychleji projednat. A procedurální cestou k tomu je zařadit tento bod, následně uložit mandátovému a imunitnímu výboru, aby se k této věci sešel a dodal urychleně doporučení a následně pokračovat v té schůzi. A jako druhý bod, teprve až bude hlasováno po doporučení mandátového a imunitního výboru o vydání obou poslanců, jako druhý bod této schůze hlasovat o důvěře vládě.

Takže ten váš argument je spíše slaměný panák. A já z těch stran, které vystupují proti tomuto návrhu – opravdu mi to připadá spíš, že je potřeba, aby nejdřív získal pan premiér Babiš druhý pokus na sestavení vlády, a teprve potom se hlasovalo o jeho vydání. Takže to spíš zavání nějakými spekulacemi na to, aby dostali v druhém pokusu lepší nabídku. A myslím si, že korektní by bylo nejprve hlasovat o vydání, a teprve následně nechat na prezidentovi, aby určil osobu, která bude mít druhý pokus na sestavení vlády, která získá důvěru této Poslanecké sněmovny.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu hnutí ANO 2011 Jaroslav Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo. Já jsem se chtěl jenom zeptat, jestli by nebylo lepší, než dělat poradu předsedů klubů, hlasovat o těch návrzích, že bychom se možná pohnuli trochu dopředu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ptám se, jestli má ještě někdo doplňující návrh k návrhu pořadu jednání, případně se ptám pana kolegy Bartoše, zda by chtěl nějak upřesnit ten svůj návrh, má-li zájem, abychom věděli, o čem budeme hlasovat, že by nejprve byla nutná revokace usnesení o tom, že ten bod je přerušen až do projednání mandátovým a imunitním výborem. Jenom by se upravitel název toho bodu.

Poslanec Ivan Bartoš: Já souhlasím se změnou té formulace, abychom byli korektní. Skutečně se jedná o revokaci tohoto bodu, resp. zařazení tohoto bodu jako hlasování – (Před dokončením věty začíná hovořit předsedající.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Budu to vnímat jako dva návrhy. Za prvé, revokace usnesení, jeden bod. Za druhé, pak by pokračoval ten přerušený bod. Beru na vědomí. Myslím, že jsme formě učinili zadost. Jestliže nemáme žádné jiné návrhy, budeme nejprve hlasovat o přednesených návrzích, poté o návrhu pořadu jako celku.

Takže k návrhu pana předsedy Bartoše o zařazení dvou nových bodů do pořadu jednání jako prvních bodů dnešního jednání.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 2 bylo přihlášeno 193 poslanců, pro 65, proti 115. Tento návrh nebyl přijat.

Nyní tedy budeme hlasovat o celém návrhu pořadu 5. schůze Poslanecké sněmovny, tak jak byl původně písemně předložen.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 3 je přihlášeno 193, pro 167, proti 17. Konstatuji, že pořad schůze byl schválen.

V tuto chvíli máme čas 10.37 a vzhledem k tomu, že je avizováno vystoupení prezidenta republiky Miloše Zemana, tak já bych přerušil toto jednání do 11.00, kdy se předpokládá vystoupení pana prezidenta. Já vám pro tuto chvíli děkuji.

(Jednání přerušeno v 10.38 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, je 11.00 a my budeme pokračovat v přerušeném jednání 5. schůze Poslanecké sněmovny. Já vás poprosím, abyste se už usadili na svých místech, a poprosím vás o klid v sále. Ještě vám poskytnu malý prostor. (Po chvilce.) Dámy a pánové, ještě jednou vás poprosím, abyste se už usadili na svých místech... Poslední doběhlíci, děkuji.

Mohu oznámit, že za několik okamžiků navštíví náš jednací sál prezident republiky pan Miloš Zeman. Ty, co ještě nesedí, poprosím, aby si sedli.

(Zní fanfáry z Libuše, prezident republiky přichází do jednacího sálu Sněmovny a zaujímá místo u řečniště.)

Dovolte mi, abych mezi námi přivítal prezidenta republiky pana Miloše Zemana a předal mu tímto slovo. Prosim, pane prezidente.

Prezident České republiky Miloš Zeman: Vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny, vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, vážené kolegyně poslankyně a vážení kolegové poslanci, doufám, že mi dovolíte, abych vás takto

oslovil, neboť jsem byl sám šest let poslancem v této Sněmovně. Chtěl bych vám především blahopřát k vašemu zvolení a popřát mnoho úspěchů ve vaší práci, a to bez ohledu na stranickou příslušnost. To za prvé.

Za druhé, chtěl bych poděkovat i těm poslancům, kteří zde v minulosti pracovali a kteří již nebyli zvoleni, ať už proto, že nekandidovali, anebo proto, že jim voliči nedali důvěru. Myslím, že za svoji čtyřletou práci si toto poděkování zaslouží. Nu, a protože stará generace má takovou tendenci zaplavovat veřejné prostranství nevyžádanými radami, které mladá generace přijímá se shovívavým úsměvem, dovolte mi, abych vám dal jednu jedinou radu, která je současně přáním. Přeji vám, abyste nikdy neztratili kontakt se svými voliči a abyste naopak tento kontakt trvale rozšiřovali a nespolehali se jenom na kontakt v době předvolební kampaně.

Vím, že malostranské paláce jsou útulné, ale občané nejsou uvnitř, občané jsou vně! Víme, že poslanecké dny a poslanecké kanceláře zrovna nepřekypují dychtivými občany, kteří se chtějí setkat se svými poslanci, a snad právě proto je dobré, nejdou-li občané za politiky, aby politici šli za lidmi, kamkoli – na náměstí, do sálů, třeba i do hospody, proč ne?, aby nebyli jenom ozvučnou deskou, ale sami říkali své názory a poslouchali i názory občanů České republiky, protože jenom v dialogu se rodí pravda.

Poslední, co chci v rámci tohoto přání říci, je jedna nezdvořilá poznámka. Nemám rád, když politici přijdou do podniku, setkají se s vedením tohoto podniku a nesetkají se se zaměstnanci. Nemám rád, když politici přijdou do města nebo obce, setkají se s místním zastupitelstvem a nemají odvahu, možná čas, setkat se s občany. Přejme si, aby vaše práce zahrnovala i tento kontakt, a jako prognostik vám mohu slíbit, že tím výrazně zvýšíte pravděpodobnost svého dalšího znovuzvolení.

A nyní už mi dovolte, abych se vyjádřil k tématu, kvůli kterému toto zasedání Poslanecké sněmovny bylo svoláno, tedy k tématu důvěra vládě premiéra Babiše.

Je pochopitelné, že jestliže jsem jmenoval Andreje Babiše premiérem a následně jeho vládu, je povinností prezidenta sem přijít a vyjádřit této vládě podporu. Svoje vystoupení na toto téma jsem si rozdělil do čtyř částí. První část se týká premiéra, druhá část vlády, třetí část programového prohlášení a čtvrtá část všeho ostatního.

Pokud jde o osobu premiéra, je pochopitelné, že premiérem má být jmenován předseda vítězné strany. Nesnáším, jestliže je toto pravidlo obcházeno a jestliže vzniká jakýsi splepenec méně úspěšných stran, které se snaží vytlačit vítěze na okraj politického spektra. Na druhé straně je samozřejmě povinností jmenovaného premiéra usilovat o partnerství s méně úspěšnými politickými subjekty a hledat s nimi rozumnou dohodu.

Pokud jde o největší a téměř jediný problém, který se v této první části mého vystoupení vyskytuje, pak je to samozřejmě problém trestního stíhání Andreje Babiše. Odpovím na to naprosto jednoznačně. Od starořímských dob platí presumpce nevinny. A presumpce nevinny říká, že na obviněného je třeba pohlížeti jako na nevinného do doby, než je případně pravomocně odsouzen. Prosim tedy všechny politiky včetně sebe, aby si nehráli na policejní vyšetřovatele nebo na státní zástupce, nebo dokonce na soudce. Není to jejich funkce. Nechme pracovat orgány činné v trestním řízení a přijměme s pokorou jejich rozhodnutí.

Já sám jsem zaregistroval několik podivných případů, kdy jsem si vzpomněl na jinou starořímskou zásadu: in dubio pro reo neboli při pochybnostech ve prospěch obviněného. Uvedu alespoň dva tyto případy. Nedávno jsme s panem ministrem spravedlnosti konstatovali existenci zprávy, která říká, že v 80 % případů soudy ospravedlily komunální politiky, kteří byli policií obžalováni. V 80 % případů, vězení kolegové, a to je hodně! A druhý a poslední případ, abych vás dlouho nezdržoval, je známá kauza Budišov, kde byla obžalována Věra Jourová, dokonce podle vlastního vyjádření chtěla ve vyšetřovací vazbě spáchat sebevraždu. Po několika měsících byla propuštěna a nyní se stala naší komisařkou v Bruselu. A jak víte, kauza Budišov byl také dotační podvod.

Takže zachovejme si rozumnou míru skepse. Ale pokud máme něco požadovat, tak je to především to, aby vyšetřování probíhalo relativně rychle. Neměli bychom opakovat situaci, kdy např. bývalá zpívající ministryně obrany Vlasta Parkanová je již pět let vyšetřována za údajně předraženou dodávku letadel CASA a za těch pět let se vyšetřování prakticky nepohnulo z místa. Nebylo by dobré, aby nám jakýkoli vyšetřovatel po pěti letech řekl: vyšetřování skončilo, zapomeňte, sorry jako.

Nu a nyní mně dovoluňte, abych přešel ke druhému bodu, a to je složení vlády. Setkal jsem se se všemi novými členy vlády. Měl jsem z toho velmi sympatický dojem, i když samozřejmě za hodinové setkání nemůžete nikoho důkladně posoudit, ale jednu věc musím říci, protože mě potěšila. Když jsem mluvil s novým ministrem školství, zjistil jsem, že má mírně řečeno velmi distancovaný postoj k inkluzi. A mě to potěšilo proto, protože já už několik let protestuji proti inkluzi jako zrušnému sociálnímu experimentu. Měl bych deset argumentů proti inkluzi, ale řeknu vám jeden jediný. Jeden z nejsilnějších lidských citů je radost z úspěchu. Dítě, mentálně postižené a zařazené do normální třídy, tuto radost ztrácí. Bude tam vždycky poslední. Zatímco ve speciální nebo praktické třídě bude mít šanci, aby občas vyniklo. Promiňte mi, že jsem se trochu rozohnil, ale toto je téma, které mě opravdu dlouhodobě zajímá, a je už sekundární, že na inkluzi měly jít 4 miliardy korun, které bychom jistě dokázali využít daleko a daleko rozumnějším způsobem. Tolik tedy k vládě.

Třetí, předposlední, bod – programové prohlášení. Přečetl jsem si toto programové prohlášení, novou verzi ještě nemám, ale byl jsem o ní informován, a ve vánočním poselství jsem toto programové prohlášení ocenil jako dobré východisko, nikoliv jako definitivní produkt, právě pro diskusi politických partnerů. Trochu mně připomíná v tom dobrém slova smyslu švédský stůl, kde si každý může vybrat, na co má chuť. Zdá se mi, že v některých případech jsou tam témata, na kterých se může sjednotit velká část naší politické scény. Rád bych vyzdvihl téma přímé demokracie, a to nejenom zákon o obecném referendu, který se v druhé verzi programového prohlášení objevil, ale také přímou volbu starostů, primátorů a hejtmanů. A chtěl bych připomenout hnutí STAN, že jsem kdysi s nimi na jejich sjezdu souzněl právě v požadavku na tuto přímou volbu. Doufám, že na tento svůj programový bod nezapomněli.

Dalším programovým svorníkem v trošku jiné struktuře může být požadavek na zlepšení situace starobních důchodců nebo zdravotně postižených. Tady se ovšem vždy musíme ptát, kde na to vezmeme peníze, a totéž platí i o požadavku ODS na

snížení daní. A já si myslím, že jsou zdroje, nelekejte se toho výrazu "zdroje jsou", ony opravdu jsou, protože tato země je každý rok zatěžována 40 miliardami korun dotací na obnovitelné zdroje, zejména solární, a tyto dotace způsobily minulé vlády a minulý parlament, ale to neznámená, že přes obavy z arbitráží můžeme tuto obrovskou zátěž zcela ignorovat.

Provokace číslo dvě – a ještě jich bude několik. Seznámil jsem se s tím, že ze státního rozpočtu jde 11 miliard korun na neziskové organizace. Dámy a pánové, jsem známý přítel neziskových organizací, ale někdy si říkám, že by měly hospodařit za své a nevysávat státní rozpočet, protože 11 miliard korun je opravdu hodně peněz.

Nu a provokace číslo tři. Chtěl bych prostřednictvím předsedajícího upozornit pana premiéra, že ve Strakově akademii pracovalo před pěti lety asi pět set úředníků a dnes jich je tam necelých tisíc. Myslím, že i paní ministryně práce a sociálních věcí ve svém ministerstvu zažila podobnou situaci, a není sama. Chcete-li tedy odbřemenit rozpočtové výdaje, abyste měli dost peněz na tyto bohubilé účely, o kterých jsem mluvil, snižte prosím přebujelý počet úředníků, kteří si často vymýšlejí zbytečnou práci. My tady pronášíme projevy o informatizaci veřejné správy a tato informatizace, která by měla nahradit rutinní práci úředníků, se mívá účinkem. A podle Parkinsonových zákonů máme například dvakrát více úředníků v republice, než bylo v době mé vlády.

Poznámka poslední k programovému prohlášení. Mám několikaletý spor s panem premiérem, který se týká významu investic. Platí jednoduchá rovnice: ekonomický vývoj v budoucnosti je funkcí objemu investic v přítomnosti. Je tam časové zpoždění odpovídající například délce výstavby, ale to teď není tak podstatné. Dával jsem paní ministryni finanční materiál, který jasně prokazuje, že objem investic výrazně klesá, a tím jsme odsouzeni k tomu, aby v té budoucnosti ten krásný pětiprocentní ekonomický růst už přestal existovat. Já vím, přátelé, že investice nemají volební právo. Já vím, že nikomu nepřinesou žádné nové voliče. Ale pan premiér i já máme rádi knihu Jana Bati Budujeme stát pro 40 milionů lidí. A co jiného je tato kniha než investiční program pro Českou republiku? Já vítám úvahu o Ministerstvu pro veřejné investice, vítám úvahu o dlouhodobém investičním programu, ale chtěl bych vidět konkrétní výsledky, nikoli slibované, ale reálné kilometry dálnic. A věřím, že v příštích čtyřech letech k tomu dojde.

Tolik tedy k programovému prohlášení. A nyní přecházím k poslední části – části, která se jmenuje různě a kterou bych také mohl nazvat "jak dál".

Zdůrazňuji, že to není prezident, který by měl jednat o vládě. To není jeho funkce. Samozřejmě že nikdy neodmítnu žádost o konzultaci, ale také ji nikdy nebudu iniciovat. Očekávám tedy od premiéra, že povede často dlouhá a náročná vyjednávání opírající se o některé svorníky, o nichž jsem mluvil v části věnované programovému prohlášení. Jsem si vědom toho, že to může trvat velmi dlouho. Podívejte se na Německo. Už několik měsíců tam probíhá debata o koalici a já si myslím, že ještě nějakou dobu probíhat bude. Uznávám, že teď na to nebylo příliš mnoho času – ze dvou důvodů. Zaprvé, pan premiér mě požádal, abych jmenoval jeho vládu 13. prosince, a já jsem mu vyhověl, protože jsem uznal jako pádný důvod, a to byla návštěva Evropské rady v Bruselu 14. prosince. Ale tím naběhla ona třicetidenní

lhůta. A kromě toho, a to je druhý důvod, tady byly vánoční a novoroční svátky, takže se toho zase tak moc neudělalo.

Zavazuji se tedy, že vytvořím před avizovaným druhým pokusem dostatečný časový prostor odpovídající možná německému modelu, aby mohla proběhnout ona jednání, ať už budou směřovat k většinové koaliční vládě, anebo naopak k menšinové vládě s tolerancí nebo podporou některých parlamentních subjektů. Neprozrazuji žádné tajemství, když vám řeknu, že je zde několik variant takové podpory. Nebudu ty strany jmenovat, ale řeknu vám čísla: 103, 108, 115 a 140. Nic jste neslyšeli. (Pobavení v sále.)

Nicméně dovoluji mně přece jenom jednu poznámku ke koaliční vládě. Existuje bonmot, který se připisuje bývalému slovenskému premiérovi Vladimíru Mečiarovi, a ten zní, že stupňování slova nepřítel má tři stupně: první stupeň – nepřítel, druhý stupeň – úhlavní nepřítel a třetí stupeň – koaliční partner. Když jsem tento bonmot říkal jednomu svému kolegovi, smutně se na mě podíval a pravil: "Miloši, existuje ještě čtvrtý stupeň – Parteigenosse." A já mu říkal: "Ano, máš pravdu. Já jsem své stranické soudruhy v této roli také zažil." Takže musím říci, že chápu snahu Andreje Babiše stát v čele jednobarevné menšinové vlády, stát v čele vlády založené na odbornících, stát v čele vlády, která bude pracovat jako jednolitý dělný tým a která nebude rozdírána vnitřními, zejména koaličními rozpory.

Nu a co říci na závěr? Uvědomuji si, že dnes Poslanecká sněmovna právě proto, že zdaleka neproběhla všechna nezbytná jednání, velmi pravděpodobně důvěru Babišově vládě nevysloví. Potvrzuji svůj závazek jmenovat Andreje Babiše podruhé premiérem a vyjadřuji znovu i svůj závazek k vytvoření dostatečného časového prostoru pro klidná, věcná a pracovní jednání. Věřím, že i dnešní jednání Poslanecké sněmovny, pokud se soustředí na obsah programového prohlášení, což by měl být základ jakékoli důvěry mezi parlamentními subjekty, bude věcné, klidné a konstruktivní.

Milí kolegové a milé kolegyně, zcela závěrem vám chci ještě jednou blahopřát. Ale víte k čemu? Političtí komentátoři i straničtí bafuňáři se buď radují, nebo naopak žalostní nad výsledky svých parlamentních subjektů. To dokážu pochopit. Ale vy všichni, jak tady jste, jste zvítězili. A to je potřeba si uvědomit. Zvítězili jste díky důvěře voličů a já vám právě k tomuto vítězství blahopřeji a přeji vám, abyste ho dokázali přetavit do užitečné práce pro Českou republiku.

Děkuji vám za vaši pozornost. (Potlesk z řad poslanců ANO, ČSSD, SPD a KSČM. Prezident odchází ze sálu.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Hezké dopoledne, kolegyně a kolegové. Budeme pokračovat dle schváleného pořadu této schůze.

Já tedy otevírájím jediný bod a to je bod číslo

1. Žádost vlády České republiky o vyslovení důvěry

Předseda vlády Andrej Babiš informoval dopisem ze dne 18. prosince 2017 předsedu Poslanecké sněmovny, že vláda, jmenovaná prezidentem republiky dne 13. prosince 2017, je připravena předstoupit před Poslaneckou sněmovnu a požádat ji o vyslovení důvěry. Ústava České republiky předepisuje učinit tak do 30 dní po jejím jmenování. Programové prohlášení vlády vám bylo doručeno v pondělí 8. ledna 2018 jako sněmovní dokument 209 a zároveň vám bylo dnes rozdáno na lavice.

Prosím předsedu vlády pana Andreje Babiše, aby se ujal slova.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dobrý den.

Chtěl bych poděkovat za naši vládu za možnost před vás předstoupit a požádat o důvěru, a to na základě programového prohlášení vlády pro lepší Česko, jak jsme ji nazvali. Pevně doufám, že dnešní debata bude hlavně o programu, protože si myslím, že všichni jsme slibovali voličům program, na základě toho programu nás volili a samozřejmě očekávají, že tento program budeme plnit.

Myslím, že je jasné, proč předstupujeme před Sněmovnu, která nám samozřejmě může a nemusí vyslovit důvěru, a to je lhůta 30 dní od 13. prosince, kdy prezident republiky jmenoval naši vládu. Měli jsme dvě možnosti: buď bychom stále vyjednávali, chodili za vámi, navrhovali různé koalice – čísla, která řekl pan prezident, první číslo znám, druhé taky, ale další neznám, to bych si měl nastudovat – a stav by byl takový, že v této chvíli bychom měli stále bývalou vládu premiéra Sobotky v demisi. Takový stav by trval až do... nevím jak dlouho, nevím, co se stane, ale řekněme několik měsíců. My se tady můžeme samozřejmě dohadovat, jestli jsme jednali dostatečně, nebo nedostatečně.

Myslím si, že už 24. 10. jsem jasně řekl, s kým máme 103 a že to je jasná koalice. Všeobecně je známo, že jsem příznivcem většinového systému po vyjádření pana prezidenta ohledně koaličních partnerů, ale nicméně si myslím, že je to o lidech a ne vždycky o stranách nebo o hnutích. Vy jste se vyjadřovali velice kategoricky, většina z vás, že s námi nechcete jít do vlády, nechcete nás tolerovat, tak jsme si řekli, že nebudeme ztrácet čas a začneme pracovat, a to jsme i udělali. Proto jsme vznikli 13. prosince a pan prezident mi vyhověl, protože samozřejmě 14. prosince byla velice důležitá Evropská rada, důležitá pro budoucnost naší země, pro bezpečnost naší země, pro budoucnost Evropy.

Myslím si, že i když volební kampaň byla taková, jaká byla, a byla velice agresivní, bylo tam strašně moc útoků a různé vymyšlené pseudokauzy, byly tam stále snahy nás kriminalizovat, tak jsme po volbách na to zapomněli a byli jsme velice velkorysí, ano, určitě, při sestavování vedení Sněmovny. My jsme si mohli říct o dva místopředsedy, ale neudělali jsme to. Byli jsme velice velkorysí při sestavování výborů a komisí. Takže v tomhle směru nám asi těžko někdo může něco vyčítat. Taky

jsme měli snahu o koaliční nebo menšinovou vládu, ale nebyl na to prostor. Nechci tady polemizovat, jak to bylo. V této chvíli si myslím, že je to de facto jedno.

My jsme měli lhůtu 30 dnů a ta uplyne v sobotu.

Vnímám jednotlivá vyjádření jednotlivých stran, nicméně bych byl rád, kdybychom dnes mluvili o programu. Pevně věřím, že jste program četli. My jsme ho skutečně předělávali několikrát i na základě vyjádření různých svazů, tripartity, odborářů a tak dále. Myslíme si, že program je velice dobrý. Uděláme samozřejmě všechno pro to, abychom ho plnili. Program má víceméně šest hlavních bodů.

Jeden z důležitých bodů je, že chceme být v Evropě vidět. My jsme vstup do Evropské unie podcenili a měli jsme pocit, že Evropská unie je nějaké místo, kam budeme posílat vysloužilé politiky, kteří si tam vydělávají hezké peníze a nebudou nic dělat. Nebudu tady připomínat, jak proběhlo předsednictví a jak je důležité.

Evropa má samozřejmě velké problémy, Evropská unie potřebuje reformu. Myslím si, že nezvládla to, že je brexit. Brexit je špatně. Velká Británie byl náš strategický partner, postupovali jsme společně u více strategií. Je to špatně. Hlavní problém je samozřejmě nezvládnutá migrace. Chceme v Evropě hájit naše zájmy, chceme udělat všechno pro to, aby se nestalo, že nás znovu někdo přehlasuje a bude nám vnucovat ilegální migraci, migranty, lidi, které tady nechceme, a říkáme Evropě, jak by to měla dělat.

Na to, abychom přesvědčili Evropu, samozřejmě musíme hledat spojence. Jasně že je základ V4, ale potřebujeme další státy, mít nějakou strategii, vědět, jaká je blokační menšina a které státy by s námi šly. A to si myslím, že je velice důležité, a proto hned, jak jsme nastoupili, tak já osobně se tomu věnuji. Kontaktoval jsem několikrát různé premiéry, chystám se 22. ledna do Bulharska, které má předsednictví. Od 1. 7. má předsednictví Rakousko, potenciální spojencem v odporu proti kvótám, a jasně jsme řekli na Evropské radě, že kvóty rozdělují Evropu, nejsou efektivní. Výborné je, že předseda Evropské rady Donald Tusk je na naší straně. A to si myslím, že je nejdůležitější, abychom vysvětlili některým zemím, že cesta nutit nás do migrace, rozdělování kvót a nesmyslné projevy, kde bychom údajně měli všichni mít stejné sociální dávky, aby ti migranti chodili k nám, nejenom do Německa a do Švédska, je absolutní nesmysl.

Takže my v té Evropě musíme bojovat za naše zájmy, musíme být aktivní. Nejde o to, kolik nás je, ale o to, jak jsme aktivní. Já také pojedou na Světové ekonomické fórum do Davosu. Tam od doby pana Klause nikdo nejezdil. Je tam největší koncentrace státníků na světě za tři dny a je to o těch bilaterálních jednáních, o vyjednávání, to je velice důležité.

Samozřejmě kromě ilegální migrace je to spolupráce proti terorismu a samozřejmě rozpočet. Rozpočet bude velice důležitý a my se musíme angažovat, aby se nestalo, že nám znovu někdo nadiktuje, jak ty peníze z Evropy máme použít na různé měkké programy, na různé rekvalifikace. Nevím koho, když máme nejnižší nezaměstnanost v Evropě.

Takže to jsou ty věci, které chceme prosazovat, a budeme prosazovat jasnou strategii. Nejsme v eurozóně, ale to neznamená, že jsme méněcenní. Nevím, co je hlavní jádro, tvrdé jádro, nevím, jak se měří rychlost. Vždy se ptám novinářů ze

zahraničí: Jak měříme tu rychlost? Česká republika ve veřejných financích může být příkladem všech členských zemí. Dnes jsme na druhém místě. Naše zadlužení vůči HDP je jenom 32 % a kleslo. Snížili jsme dluh za minulé vlády a vybrali jsme stovky miliard daní navíc. Ano, díky i kontrolnímu hlášení a díky EET a to nikdo nemůže zpochybnit. Růst a výběr DPH navíc je jednou tolik. V tomto směru určitě chceme být aktivní. A samozřejmě myslím, že s většinou z vás na to máme stejný názor, že bychom v Evropském parlamentu neměli dělat českou politiku, měli bychom bojovat za naše zájmy. Za naše zájmy. A myslím si, že většina ze stran a hnutí má na to stejné názory.

Další věcí, která je velice důležitá v našem programu, je digitální Česko. Píše se rok 2018 a my u nás stále musíme napochodovat na úřad v momentě, kdy vlastně chceme řešit běžné životní situace, jako vyřízení mateřské, řidičáku, nové občanky, prepis auta nebo založení živnosti. Tak to si myslím, že je celkem ostuda. V roce 2008 Česká státní správa byla 25. nejlepší na světě v IT a o devět let později jsme na 50. místě, někde mezi Běloruskem a Kostarikou. To je, myslím, skutečná ostuda. Každý o tom mluví, každý mluví o Estonsku, kde mají 170 služeb od počítače. Chceme skutečně nastartovat ten projekt.

Jaká je dnešní situace? Ministerstva a další centrální úřady nám kolonizovaly dodavatele, kteří si za správu stávajících systémů účtují ceny, za které by se jim ve firemní sféře každý vysmál. Jsou tam zaháčkovaní deset a více let, neexistuje tak prostor pro férovou soutěž na existující správy či vývoj nových systémů, i když po tom řada poctivých dodavatelů pochopitelně volá. eGovernment musí mít totiž jasnou vizi a té dosáhneme jenom centralizací, nemůžeme tu mít 14 malých eGovernmentů na 14 ministerstvech. Po tom vlastně hlavně volá a volají kolegové z pirátské strany. Musí skončit praxe, kdy si ministerstva dělají všechno sama, i když nemají k dispozici potřebné odborníky. Úřady musí dostat jasné mantinely, ve kterých se budeme pohybovat. Musí dostat vedení, pomoc, rady, aby se už předem neobávaly, zda je za jejich postup nebude popotahovat antimonopolní úřad nebo NKÚ. Chceme vytvořit a vytvoříme centrální autoritu řízenou zmocněncem vlády pro IT a digitalizaci. Nebude to žádný úřad, bude to jeden člověk, který bude mít náklady jenom na vizitky, který bude dohlížet na vizi a budování ICT pro celou státní správu. Vyřešíme vztahy mezi ministerstvy a kompetence jednotlivých úřadů i státního podniku Česká pošta. Další státní IT firmy, jako je NAKIT řízený vnitřem, CENDIS řízený Ministerstvem dopravy a Státní pokladna Centrum sdílených služeb pod Ministerstvem financí, je potřeba začít pořádně řídit a kontrolovat a vytvořit jim právní i materiální podmínky tak, aby byly schopny dodávat své služby celé státní správě, nejen svým mateřským ministerstvům. Pošta pak místo prodeje losů, pojištění a vystřihovánek má fungovat jako pošta, dodávat do vlastních rukou to, co si občan objedná od státu pomocí internetu.

Co tak, pokud bychom vládli čtyři roky, můžeme stihnout? Občanům, podnikatelům a firmám dodáme digitální služby, po kterých tak volají. Státní ICT bude mít koncepci a bude jasné, kam směřuje český eGovernment. K Estonsku a Velké Británii. Představíme ICT koncepci státu a převezmeme zodpovědnost za směřování eGovernmentu. Jednotlivá ministerstva budou mít jasné závazné standardy, v rámci kterých budou při vývoji aplikací pro občany i dovnitř do úřadu

postupovat. Jenom tak je možné budovat sdílené služby, využívat sdílené nákupy a využívat cloudové služby, a tím šetřit státu stamiliony až miliardy. Začneme auditem a kontrolou všech smluv. Stát musí vědět, za co a komu platí a proč a zda neplatí za totéž dvakrát nebo třikrát. Vytvoříme centrální portál státu, kde bude pro všechny občany jednoduché najít informace a vyřídít tam, co potřebujeme. Elektronicky, moderně, přehledně.

Digitalizace státu nebude v rukou právníků, co říkají, že takhle to tu děláme odjakživa, a proto to jinak nejde. Na modernizaci státu budeme spolupracovat s odborníky a společně změníme zákony. Digitálně přívětivá legislativa se musí stát nezbytnou součástí reformy celého našeho právního řádu.

A jaký tedy bude za čtyři roky naší vlády výsledek? Nastartujeme, začneme a uděláme maximum v procesu, kdy návštěva úřadu bude pro občany výjimkou. Běžný kontakt bude přes web nebo mobilní aplikaci. Když to jde bankám nebo operátorům, musí to jít i státu. Data, která stát a jeho složky generují, od jízdnic řádů přes předpověď počasí po všechny možné rejstříky, budou otevřená a k dispozici pro všechny občany k dalšímu zpracování. Sám jsem zvědavý, na co lidé přijdou.

Také vy, vážení kolegové ze sociální demokracie, jste do programu napsali: "Stát a veřejná správa bude v daleko větší míře využívat svobodný software k zveřejňování dat v otevřené podobě."

Kolegové z TOP 09, chcete prosazovat veřejná data, která jsou bezplatně poskytována občany nebo podnikatelskými subjekty a která jsou zpracovávána a uchovávána díky veřejné investici, měla by být volně k dispozici i pro komerční využití.

Další citát z programu: "Prosadíme kvalitní otevřená data." Ano, to je program Pirátů a to je i program naší vlády.

Česko bude aktivním hráčem v oblasti digitální ekonomiky na evropské úrovni. Nebudeme mít zastaralé zákony, které brání rozvoji digitálních platforem, ať už domácích, nebo zahraničních. Vyřešíme problematiku služeb, jako je Uber nebo Airbnb, a platformám nastavíme jasná pravidla, aby se lidé nebáli zbytečné byrokracie, kdy si její pomocí chtějí rychle přivydělat, ale také budeme bránit zájmy našich občanů proti velkým nadnárodním korporacím, bojovat za levnější a kvalitnější mobilní internet a za dostupné připojení i do menších obcí. Naši předkové dokázali zavést i na poslední samotou elektřinu. Dnes je musíme napodobit s internetem.

Digitalizace a elektronizace státní správy není programem jedné strany a jednoho volebního období. Chceme začít novou éru, kdy se nebudou hledat argumenty, proč něco nejde. Chceme se do eGovernmentu pořádně opřít a nabídnout občanům takové služby, na které můžeme být všichni hrdí. Takže já pevně doufám, že kolegové z ostatních stran nám s tím pomůžou. My jsme otevření a budeme rádi, když nám nabídnete vaše odborníky, kteří by nám s tímhle projektem pomohli.

Další velice důležitý bod a ten si myslím, že jsme schopni zvládnout. Myslím si, že pro mě aspoň nejdůležitější je, že chceme důchodovou reformu. Chceme skutečně konkrétní kroky. Chceme udělat tu reformu, o které se tady mluví dlouho. Ta komise a ten status quo je takový, jaký je. Důchody u nás jsou skutečně nízké. S rostoucím

věkem dožití vlastně roste počet příjemců starobních důchodů, a to přesto, že zákonný věk odchodu do důchodu se postupně zvyšuje. Protože do důchodu je možno za jistých okolností odejít dříve, zahrnuje skupina důchodců lidi ve věku krátce po padesátce až po lidi stoleté. Je jasné, že jde o skupinu velmi nesouradou a s naprosto odlišnými potřebami, možnostmi a omezeními. To, co mají společné, je starobní důchod a velká míra závislosti na jeho výši. A ten je velice nízký. Průměrný důchod v tomhle roce bude 12 240 korun a lidí, kteří pobírají tenhle důchod a méně, je asi 1 300 000.

My chceme garantovat pravidelné valorizace navázané na ceny spotřebního koše a růst průměrné mzdy se zárukou výhod stávajícího valorizačního vzorce. Ale co je nejdůležitější, je, že chceme zvýšit základní výměru důchodu z 9 na 10 % průměrné mzdy. Úprava této pro všechny stejně zaručené složky důchodu přispěje ke zvýšení životní úrovně zejména u lidí s nízkými důchody, kde základní výměna tvoří významnou část důchodu. Převážně se jedná o ženy, které pracovaly za nižší mzdu než muži, které obětovaly pracovní kariéru péčí o děti nebo jiné závislé členy rodiny. Protože ženy žijí déle, jsou mezi důchodkyněmi s nízkými důchody ženy ve vysokém věku, které odcházely do důchodu ještě podle starých pravidel, tedy podle počtu vychovaných dětí, případně odcházely do předčasných důchodů, protože v předdůchodovém věku nebyly pro zaměstnavatele atraktivní. A právě tato skupina je významně ohrožena chudobou, pro ni má změna velký význam.

Zvýšení základní výměry důchodu je jednorázový krok, který nenaruší princip zásluhovosti uplatněný při výpočtu důchodu. Stávající právní úprava zohledňuje zvýšené životní náklady u osob, které dosáhnou 100 let, a přiznává jim automatický růst důchodů o 2 000 korun měsíčně. Obdobně navýšení v částce 1 000 korun měsíčně chceme zavést pro osoby, které dosáhnou 85 let. Znamená to skokové navýšení pro 200 000 osob.

V důsledku prodlužujícího se věku odchodu do důchodu je závažné i téma možnosti dřívějšího odchodu do důchodu pro lidi zaměstnané v povoláních, která není možno vykonávat do řádného věku odchodu do důchodu. Připravíme návrh, který umožní dřívější odchod do důchodu hrazeného z příspěvku zaměstnavatelů, zaměstnanců a podpory státu. Náklady spojené s touto specifickou úpravou nezatíží první pilíř.

Odchod do důchodu ale nesmí být jedinou možností, jak řešit problémy na trhu práce. Všichni musí mít možnost včas změnit profesi, využít svých celoživotních znalostí, dovedností a zkušeností a vykonávat práci, která je uspokojuje a kterou zvládnou. Služby zaměstnanosti musí zintenzivnit práci s lidmi v předdůchodovém věku a přizpůsobit jejich potřebám nástroje aktivní politiky zaměstnanosti, systém rekvalifikací, ale zejména uznávání kvalifikací. Lidé vyššího věku nesmí být diskriminováni v přístupu k práci ani v přístupu ke vzdělání. Budeme podporovat užívání netradičních forem práce a flexibilních úprav pracovní doby tak, aby se na trhu práce potkaly všechny věkové skupiny.

Jsme odhodláni připravit a prosadit léta slibovanou a odkládanou důchodovou reformu. Garantem reformy bude Ministerstvo práce a sociálních věcí. Za tímto účelem sestavíme odborný pracovní tým, který provede celkovou revizi výstupu

předchozích důchodových komisí, zhodnotí stávající systém a na základě predikcí demografického, společenského a ekonomického vývoje navrhne základní systémové změny důchodové reformy. Reforma musí být připravena a projednána tak, aby byla zaručena i dlouhodobá stabilita. Reforma má být realizována v podobě, která získá širokou politickou a společenskou podporu.

Reforma bude mířit zásadně do budoucna. Zachová nároky těch, kteří už na trh práce vstoupili, k tomu bude sloužit citlivě a spravedlivě nastavené přechodné období. My chceme správu příjmů a výdajů důchodového systému oddělit od státního rozpočtu. Poprvé v tomhle roce budeme mít přebytkový důchodový účet plus 3,5 miliardy. Tím bude zaručena vyšší transparentnost a předvídatelnost a zároveň vyšší ochrana před nekonceptními politicky motivovanými zásahy. Správa zachová výhody stávajícího systému, které se tradičně osvědčily, jako je spolehlivost a vysoká míra právní jistoty, nízká nákladovost, profesionalita a veřejnosprávní záruky při správě pojistného.

Do budoucna je samozřejmě třeba snížit míru závislosti důchodců na platbách od státu. Každý bude mít možnost aktivně ovlivnit výši svých příjmů, diferenciaci možných zdrojů důchodu s využitím státem podporovaných forem zajištění na stáří podle individuálních možností a vlastního uvážení. Samozřejmě chceme znovu vyvolat debatu o tom, jak budou zaměstnavatelé – a dneska je na to ideální situace – přispívat vlastně zaměstnancům, aby měli zaměstnanecké spoření na stáří. Chtěli bychom zřídit státní důchodový úřad, který bude tyhle prostředky spravovat, a veřejnost bude vědět, kam její daně a sociální odvody směřují a jak budou využity.

Chceme, nově navrhujeme bezplatné užívání osobní železniční dopravy pro všechny seniory ve věku plus 65. Samozřejmě je k debatě, za jakou cenu bude průkazka, na základě které senioři mohou jezdit zdarma. Samozřejmě je k tomu debata, jak to bylo na Slovensku. My máme jiný model a myslíme si, že pokud důchodce skutečně má v průměru 12 000 a zaplatí nájem 7–8 tisíc a léky, tak si myslím, že i toto je velice důležitá pomoc. Takže samozřejmě je to velice, velice ambiciózní projekt a já pevně doufám, že do toho projektu se všichni zapojíte. Jsme otevření, diskutovali jsme to v rámci tripartity a já osobně samozřejmě chci být v tom týmu, který vlastně bude toto řešit.

Další věc je, že chceme sestavit strategický investiční plán. Ano, pan prezident mi to opakovaně vyčítá. Já si myslím, že nemá pravdu v tom, že... Je třeba si vzpomenout, v jakém stavu – bývalá koaliční vláda a resort dopravy, který naše hnutí mělo v gesci – jsme dopravní infrastrukturu převzali. Že jsme neměli ani zákon na výkup pozemků, že nebyly projekty, že vlastně bylo všechno zastavené. Takže já jsem přesvědčen, že už dnes investice do dopravních infrastruktur jsou vyšší než v minulosti. Ale je pravda, že investice jsou nedostatečné, že růst je dneska tažen spotřebou firem a občanů a exportem a že jsou tam velké rezervy. Ano. Velké rezervy jsou v čerpání evropských fondů. Zítra máme na to speciální poradu, budeme hodnotit, jak čerpáme k 31. 12., a tam také je potřeba přidat. A samozřejmě investice státu zásadním způsobem můžou ovlivnit náš růst i cestovní ruch, například.

Takže my konečně, a to je úkol pana ministra Ťoka, že 31. ledna na vládu předloží zákon o liniových stavbách. My jsme v rámci vyjednávání, nebo řekněme

konzultací s vámi, se také dozvěděli, že Piráti mají taky nějaký návrh. Všichni o tom mluvíme, všichni říkáme, že chceme stavět. Máme 450 kilometrů za 130 miliard nedokončených obchvatů. O obchvatech bych tady mohl mluvit strašně dlouho. Tak doufám, že se na tom domluvíme a že konečně ten zákon projde a začneme rychle stavět. Je nenormální, že nám trvalo dovést dálnici do Hradce Králové 37 let a že jsme se pyšnili v prosinci 2016, že jsme otevřeli Praha–Ústí, a trvalo to 32 let.

A nemáme ty rychlovlaky. O tom taky mluvíme. Takže potřebujeme samozřejmě nový stavební zákon, ale tenhle zákon je klíčový, a my chceme zrychlit výstavbu dálnic. To, jak to dlouho trvá, je nepřijatelné. A chceme samozřejmě připravovat trasy na vysokorychlostní železnice. Teď v Německu otevřeli spojení Berlín–Mnichov, ten rychlovlak, a zase nás to objíždí. Tady jsme zaspali dobu. Potřebujeme skutečně mít jasný plán. A pokud ve Velké Británii to trvalo sedm let, ty rychlovlaky, no tak u nás, pokud bychom to uchopili pořádně, tak snad do deseti let bychom to mohli zvládnout.

Určitě chceme investovat do rekonstrukcí nádraží. Některá nádraží jsou skutečně ve strašném stavu.

Chceme samozřejmě investovat konečně do nových bloků jaderné elektrárny. My jsme jako bývalá vláda o tom strašně dlouho mluvili. Je to o tom, jestli v této zemi rozhoduje vláda, nebo management ČEZ. A já si myslím, že ČEZ má na to, aby finančně zvládl jeden blok. A ta strategie, která byla minulostí, že ČEZ šel do zahraničí a investoval ne úplně efektivně, tak si myslím, že to mělo být naopak a že jsme se měli nejdřív soustředit na energetickou bezpečnost. Nám chybí takovéto velké investice do velkých investičních celků.

Chceme podpořit produktivní investice pro malé a střední firmy.

Samozřejmě nestavíme byty, chybí byty. Potřebujeme se konečně domluvit. A chceme samozřejmě stavět byty i pro seniory, ale samozřejmě i pro mladé rodiny, aby byly i cenově dostupné, a tam je potřeba spolupráce se Svazem měst a obcí. Měli jsme tady zákon o sociálním bydlení, a já jsem přesvědčen, že bydlení v každé obci a městě má dělat starosta nebo primátor a stát mu má zabezpečit finance v nějakém jasném programu, tak jak jsme dělali investice do škol kolem Prahy, kde se zapomnělo, že jsou tady satelity a že jsou tam mladí lidé, a dokonce mají děti, a že ty děti chtějí do školy. Takže ty byty jsou důležité. Málo se staví a chceme se na to soustředit.

Důležité jsou samozřejmě investice do rekonstrukce památkových objektů. Máme obrovské štěstí, že jsme šestá nejbezpečnější země na světě, že turisté přicházejí, je jich stále víc a víc, a v některých částech v Praze nebo v Telči nebo v Českém Krumlově je jich tolik, že je to problém. Potřebujeme je dostat i do jiných částí naší země a potřebujeme ty unikátní památky, Císařské lázně, Moravský Krumlov a další. Terezín. Viznerův dům. To jsou všechno věci, které potřebujeme realizovat. A my kdybychom, a chtěli bychom udělat revizi veškerých možných investic v naší zemi, kde by každý starosta, primátor a hejtman a ministr řekl: tady tohle, kdybych měl peníze, bych zainvestoval.

To se týká i sportovní infrastruktury, která tady chybí. Svazy chtějí investovat do sportovní infrastruktury, ale ministerstvo má jenom 10 % z požadavků. Investice jsou

určitě důležité. Potřebujeme na to mít legislativu a samozřejmě není problém s financemi. My jsme na tom skvěle a určitě je tady obrovský prostor.

Chceme za další začít s reformou státu. Určitě už jsme o tom mluvili. Rozpočty dopadly skvěle, i ten minulý rok, když vyjeme peníze Evropské unie, tak jsme de facto měli vyrovnaný rozpočet, a minulý rok jsme odvedli Evropské unii a přijali stejné peníze, takže i pro budoucnost si myslím, že nemusíme mít takové obavy. A samozřejmě dlouhodobě chceme sestavovat lepší rozpočet. A já samozřejmě nevím, jak se to bude vyvíjet, ale pokud by dneska vláda rozhodovala o tom rozpočtu, tak by to nebylo tak, že každý ministr přijde a teď tam bojuje za svůj resort bez ohledu na to, jaké platy např. má kolega z jiného resortu, např. školství. Pokud GIBS má průměr 60 tisíc, a byl jsem na vládě přehlasován s dalším navýšením platů o 21 % jako ministr financí, a na druhé straně platy pedagogů a sociálních pracovníků byly nízké, no tak ano, tam nebyla solidarita z hlediska projednávání rozpočtu. A pokud samozřejmě tady kolegové v rámci projednávání rozpočtu na rok 2018 kritizovali, že se plýtvá, tak my budeme rádi, když nám řeknete konkrétně.

Já jsem dneska na vládě vyndal bod financování neziskových organizací, protože ten přehled je tak nepřehledný, že jsem to nechal dopracovat do detailů, aby lidi věděli, jak těch 17,8 miliardy, které tečou do neziskového sektoru prostřednictvím ministerstev a samospráv, vlastně jsou v detailu. Úředníci předložili tabulku nad 50 milionů. A je v tom samozřejmě problém, protože je to nesystémové. Je tam ten sport a já si myslím, že bychom měli mít jasný obraz, kolik je v tom sportu. Údajně 36 %. Kolik jsou další věci? My to zanalyzujeme a řekneme veřejnosti, všem, kam ty peníze tečou. To, že se to navýšilo od roku 2014 do roku 2016 ze 7 na 10,8 miliardy v resortech, hlavně v resortu školství a MPSV, tak samozřejmě nás bude zajímat, kam to všechno jde.

My určitě chceme samozřejmě připravovat nové zákony o dani z příjmů, chceme se samozřejmě také podívat na regulaci věcí, které vlastně naši občané kupují. Cena vody. Není možné, aby u nás byla voda dražší než v Izraeli. My chceme samozřejmě lépe spravovat majetek státu.

Já jsem ještě jako ministr financí přišel s projektem administrativní čtvrti. A můžete se smát, kolik chcete. Mimochodem, dneska ta dáma, která má na starosti ty neziskovky, jsem si myslel, že sedí na Úřadě vlády. Ne, ona sedí zase někde mimo. Ten projekt administrativní čtvrti pro několik ministerstev je skvělý, protože v následujících letech bychom museli zaplatit 7,6 miliardy na udržování některých starých budov. A celková investice je 9,5 miliardy. Devět a půl miliardy. Myslím, že návratnost pět let – tak mi řekněte jednoho developera, vůbec jednoho investora, který investuje peníze a dostane je nazpátek za pět let. Není takový! My dneska v Praze platíme za nájem 500 milionů a máme mraky budov, které jsou nyní dobře využity. To je samozřejmě také obrovský investiční projekt. Takže my bychom rádi konečně, aby Úřad pro zastupování státu věcí majetkových se skutečně zkoncentroval, abychom to dělali jak v zahraničí, ano, že je tam potenciál i financovat ten majetek. Ano, to si myslím, že je také prostor.

Chceme bojovat s lichvou. Já jsem se vždycky ptal, proč vlastně tady nemáme nějaký strop, proč někteří lidé si půjčují peníze před výplatou za, já nevím, 150

procent. A já myslím, například na Slovensku na to mají nějaký systém. Takže to také chceme řešit.

Chceme samozřejmě narovnat vztah mezi samosprávnými celky a státním rozpočtem. Dneska kraje chtějí další zdroje z centra a my říkáme ano, kraje, vy jste dostaly 23 miliard za poslední období navíc. Ano, ale kraje říkají: ale my máme deficit oprav na silnice druhých a třetích tříd. Ten celkový deficit je možná 95 miliard. Ale ta bývalá vláda – my jsme byli první, ministr Ťok byl první, který našel peníze, a dali jsme to těm krajům bez ohledu na to, jaké barvy tam byl hejtman. Ale to, že silnice jsou v katastrofálním stavu? Jo, je to tak. A chceme to řešit.

Teď vznikla zase nějaká dezinformace ohledně řidičů. Samozřejmě chceme, aby řidiči měli vysoké platy. A bylo tam to opatření vlády. Tehdy to zaplatila vláda. Cíl byl, chybělo šest tisíc řidičů, ale stále chybí šest tisíc řidičů. A otázka je, jestli skutečně ty peníze soukromí přepravci z krajů dali těm řidičům. My chceme, aby to ti lidé dostali. Možná inspektorát práce by se měl na to podívat.

Takže to jsme se domluvili za účasti odborářů a paní šéfky asociace a určitě budeme hledat peníze, abychom dali krajům peníze na opravu silnic druhých a třetích tříd. Ale samozřejmě jde o to – přece my jsme vedle sebe. Vláda, kraje, samospráva. A musíme spolupracovat. Jde o to, abychom spolupracovali korektně, aby to bylo konstruktivní. A vlastně už to první jednání s hejtmany a vládou si myslím, i když jsme se tam samozřejmě trochu chytli na některých věcech, ale my vnímáme, co si představují hejtmani a kraje, a myslím si, že hejtmani zase pochopili, co bychom chtěli my. Takže já myslím, že to bude fungovat.

My potřebujeme reformu sociální péče a regulaci trhu práce. Máme 270 tisíc nezaměstnaných – nejméně v Evropě. Máme 200 tisíc volných pracovních míst. Chybí – to je největší problém – chybí nové pracovní síly. Ale někteří lidé jednoduše asi nechtějí pracovat a mají dávky. A pravděpodobně máme takový program, který není motivační, a to bychom měli změnit. A ti, kteří jsou na dávkách, by měli dělat dobrovolné práce v rámci obcí a měst. My máme, myslím, plán nějak 20 hodin měsíčně. Na Slovensku to mají 8 hodin týdně a mají s tím velice dobré zkušenosti. A počet lidí, kteří brali sociální dávky, dramaticky klesl. Samozřejmě je i otázka zneužívání peněz na sociální bydlení.

Takže my potřebujeme stanovit pravidla pro financování školství a konečně začít s posílením technického školství. Tady každý mluví o duálním systému. Já nechápu, proč už jsme ho dávno neměli, technické učně, a také bychom měli nějaký pořádek vnést do soustavy vysokých škol. Já se ptám, proč máme průmyslovky, zemědělků a zdravotky pod kraji? Proč to není pod ministerstvy? Asi ten ministr, ten resort by měl mít větší motivaci, když tam chodí firmy a říkají: nemáme lidi, nemáme tyto profese. Začali jsme o tom debatovat. Samozřejmě je to otázka, jakým směrem, a samozřejmě i v rámci Sněmovny jestli bude vůbec chuť o tom debatovat.

My potřebujeme jasná pravidla pro financování zdravotnictví, rozvíjení kapacit. Každý musí mít doktora a nemůže čekat na ošetření týdny nebo měsíce. Já jako ministr financí jsem chtěl takovou triviální věc, aby nám bývalý ministr zdravotnictví řekl, jak přístrojová komise vlastně nakupuje ty magnetické rezonance. My nemáme přece rozdělovat přístroje podle toho, jaký je tam hejtman. A ani to jsme nedostali. A

někde v Moravskoslezském kraji je 16 magnetických rezonancí a v jiných krajích se čeká tři měsíce. Já si myslím, že lidé si zaslouží stejnou dostupnost zdravotní péče, a chceme o tom debatovat.

Chceme konečně udělat nějakou státní politiku ve sportu a vlastně podpořit masový sport. My potřebujeme, aby naše děti sportovaly. A samozřejmě vrcholový sport. Chceme na to zřídít zmocněnce, který by nastavil pravidla, aby ty peníze skutečně končily u našich dětí a abychom také zainvestovali do sportovní infrastruktury. Takže to je ten další okruh.

A ten poslední de facto je, že chceme posílit naši bezpečnost. To znamená, chceme zvyšovat výdaje na obranu. Samozřejmě je potřeba, aby obrana utratila i ty peníze, které dostane, a doufejme, že se to zrychlí. A samozřejmě důležitá je naše vnitřní bezpečnost. Ta musí být založena na předvídání vzniku krizových situací a jejich důsledném řešení. Potřebujeme, aby rezorty vnitra a obrany více spolupracovaly. V minulosti to nebyl skutečně příklad velké spolupráce.

Priorita je zajištění energetické bezpečnosti a soběstačnosti ve výrobě elektrické energie.

Chceme také nastavit program soběstačnosti výroby potravin. Já si myslím, že všude na světě, každý stát se musí postarat o lidi, nejenom o bezpečnost, ale také aby měli perspektivně co jíst, i když se vám to může zdát dneska absurdní. Ale my musíme přece uvažovat z dlouhodobého hlediska, na desítky let, ne jenom na jedno volební období. Potřebujeme chránit půdu jako základ našeho bohatství. My jsme udělali chybu, že jsme dovolili cizincům kupovat půdu. V Polsku a Maďarsku to nemají. Ano, samozřejmě to má absolutní dopad do té vertikály zemědělsko-potravinářské.

Potřebujeme udržet vodu v krajině. Vyřešíme odpadové hospodářství. Musíme chránit suroviny. Moc těch surovin nám celkově nezůstalo.

Takže my chceme samozřejmě hlavně také řešit celkově státní správu. Ono je takovým zvykem, že všichni ti ministři mají ty své počty, okénka a mají tam ty černé duše. Ono je jich 16 tisíc. Šestnáct tisíc. Ano, ono to potom vypadá blbě, kolik máme úředníků. Ale těch 16 tisíc je tam jenom proto, aby ten zbytek úředníků bral větší plat. A samozřejmě já to chci změnit, protože není důvod. My samozřejmě nesáhneme na ty peníze, ale zrealizujeme ten stav. 16 tisíc. Jenom na ministerstvech je to 9 646. Takže jsme si tady hráli, vlastně se to vykazovalo, a přitom všichni jsme věděli, že je to jinak. A stejně je to s těmi nároky, s čerpáním nároků, že každý ministr si to tam vlastně shromažďuje. A určitě bychom se na to měli podívat, jestli ty nároky je vůbec schopni utratit.

Máme nějaký zákon o státní službě. Ano, ten se nám úplně nepovedl. To je i samozřejmě moje chyba. Ale prosím vás, proč mluvíte o nějaké noci dlouhých nožů? Vždyť my jsme si, ministři, dovolili zmenšit vlastně počet sekcí. A pokud ministr průmyslu měl 11 náměstků a teď má, nevím kolik, sedm, tak já nevím, na co tam má 11 náměstků. A já jsem si dovolil z Úřadu vlády pustit 57 lidí. Protože pan prezident má pravdu, že... Není tam tisíc lidí, je tam 780. Ale je tam plno lidí, kteří jsou zbyteční a kteří tam přišli spíš z politických důvodů než odborných. My to chceme změnit a já doufám, že se na tom vlastně domluvíme.

Zákon o státní službě byl přece o odpolitizování státní služby, ne o tom, aby tam před platností toho zákona našly mraky politiků. A není to nic politického. My k tomu přistupujeme skutečně pragmaticky. A já doufám, že tu novelu – my potřebujeme otevřít státní správu. Jak máme tedy najímat dobré právníky nebo dobré aťjáky, když je nemůžeme zaplatit? Když vlastně nějaký státní zaměstnanec pochybí, my vůbec nic nemůžeme. Takže si myslím, že není přece normální, aby ministr měl menší pravomoci než státní tajemník.

To jsou všechno věci, které chceme řešit. My chceme bojovat proti korupci, určitě. Já jsem jako poslanec navrhoval ten zákon o whistleblowingu. My jsme svolali teď na pátek protikorupční komisi, tu agendu má na starosti pan ministr Pelikán, a určitě chceme spolupracovat. Pokud samozřejmě tady Piráti a STAN mají názory a návrhy, tak jsme určitě připraveni spolupracovat. Menšinová vláda samozřejmě – vám se to nelíbí, budete říkat, že jsme se nesnažili a že to je špatně a ohrožujeme demokracii. A já nevím, jak ohrožujeme demokracii. Vy předkládáte návrhy. Kdybychom neudělali tu menšinovou vládu, tak bychom ty vaše zákony vůbec nemohli projednávat. SPD předložila návrh zákona o referendu, ten budeme projednávat 17. ledna. Dneska ráno jsme projednali návrh zákona o zdanění církevních restitucí předložený KSČM. Vláda k tomu dala pozitivní stanovisko a rozhodne Sněmovna. Tak jaké ohrožení demokracie? My makáme, vaše zákony projednáváme. Projednáváme je objektivně, ne politicky, jak to bylo v minulosti zvykem. A vy rozhodnete, Sněmovna rozhodne, tady se to odehraje. My to neblokujeme. A mluvím – zákon o liniových stavbách, chceme se podívat na kompetenční zákon, zákon o státní službě, a vy tady budete rozhodovat o tom, ne naše – samozřejmě našťestí, však to bude v pohodě, my se na to těšíme.

Takže my pracujeme. A já znovu opakuji, kdybychom nebyli takhle zvyklí, tak je všechno zablokováno. Veškeré návrhy Senátu by čekaly v řadě. A já si myslím, že je dobře, že ta menšinová vláda pracuje. Neměli jsme jinou možnost. A je nesmysl říkat, že ohrožujeme demokracii. Naopak, my chceme svobodu a demokracii v naší zemi rozvíjet a podporovat. A my samozřejmě v menšinovém složení zatím budeme naslouchat vašim návrhům a aktivně spolupracovat. My neříkáme dopředu, jak to bylo zvykem předtím, že všechno, co navrhne opozice, je špatně. Ne, my jsme tomu otevření a také očekáváme, že se zapojíte do těch projektů, že nám dodáte odborníky. A pokud budeme měnit nějaké šéfy firem, jako včera CzechInvest, tak uděláme výběrové řízení otevřené. Nemáme s tím problém. My nemáme za sebou hordu nějakých politických našich členů, kteří se přesunou na nějaké pozice.

Takže my vám budeme naslouchat, budeme aktivně spolupracovat – pokud budete chtít samozřejmě. Já očekávám, když jste mluvili o konstruktivní opoziční práci, že to tak bude. My nemáme žádný problém s kontrolou. Naopak, kontrolujte, já budu rád. Já taky neuhlídám všechny ministry a úředníky pod ministry. Kontrolujte, nemám žádný problém. Naopak budeme rádi. Jsou interpelace, tak když se nás budete ptát na konkrétní věci, rádi budeme s vámi spolupracovat. My chceme transparentní stát bez korupce. Budeme spolupracovat se sociálními partnery a dalšími organizacemi, takže my nasloucháme, i se Svazem měst a obcí atd. Takže my nejsme odtrženi od reality. My víme, jaký je život našich občanů, a uděláme pro to maximum, abychom ho vylepšili.

Naše země má obrovský potenciál. Obrovský. Já se divím, že někteří komentátoři pomlouvají náš národ. My slavíme sto let a těch prvních dvacet let 1918 – 1938 jsme patřili mezi špičku na světě a v Evropě, byli jsme příkladem pro ostatní země. A tam se potřebujeme vrátit. Není pravda. Naši lidé pracují všude ve světě a jsou úspěšní. Aťžáci v Silicon Valley a další. Nevím, proč nás někdo podceňuje. Máme na to, abychom se vrátili do první ligy v Evropě.

Takže bych byl strašně rád, abychom hlavně mysleli na občany, na to, jaký mají život. Já můžu jenom říct, že uděláme maximum pro to, aby naše vláda pracovala v zájmu občanů České republiky efektivně, na plný výkon, že máme tah na branku a máme jasné kroky.

Já samozřejmě vás chci požádat o tu důvěru a zkuste o tom přemýšlet, co jsme řekli, co jsem řekl, co máme v programovém prohlášení. A samozřejmě pokud tu důvěru dneska nedostaneme, tak uvidíme, jak to půjde dál. Jsme otevření i programu, kde samozřejmě máme taky snižování daní, máme taky rušení superhrubé mzdy. My tam máme – jak říkáme, naše hnutí je pro všechny. Takže vy, kteří se identifikujete jako levice a pravice, tak my jsme pro všechny. My tam máme ten program pro všechny, a proto si myslím, že ve finále byste nás měli podpořit. Já vám děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu předsedovi vlády a otevírám rozpravu. Mám tady několik přihlášek s přednostním právem, konkrétně sedm. Ti mají přednost a poté dojde řada na řádně přihlášené. První je přihlášený pan předseda Kalousek, po něm pan místopředseda Okamura, po něm pan předseda Chovanec. Prosim, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobrý den, vážené dámy, vážení pánové. Dovolte, abych se za frakci TOP 09 vyjádřil k bodu důvěra vládě České republiky a částečně i k programovému prohlášení vlády.

Máme svým způsobem premiéru v polistopadovém vývoji České republiky. Není to věru poprvé, co žádá o důvěru premiér, který byl před listopadem aktivním členem Komunistické strany Československa, to už tady několikrát bylo. Ale je to věru poprvé, co o důvěru žádá bývalý agent Státní bezpečnosti evidovaný pod krycím jménem Bureš a člověk, který je obviněný a trestně stíhaný orgány činnými v trestním řízení z daňového podvodu a z poškozování finančních zájmů Evropské unie. Z těchto skutků ho důvodně nepodezírají nejenom české orgány činné v trestním řízení, ale Evropský úřad pro vyšetřování podvodů, tedy nezávislá autorita na úrovni Evropské unie. Z tohoto hlediska se jedná opravdu o premiéru a myslíme si, že nejenom v České republice, ale i na území všech zemí Evropské unie. A jsem přesvědčen, že prestiží České republiky už tento prostý fakt posloužit nemůže.

Není to jediný důvod, proč TOP 09 nemůže vyslovit vládě důvěru. My jsme několikrát opakovali, že vláda vzhledem k jejímu složení a realizované politice by nemohla získat důvěru, i kdyby pan premiér Babiš nebyl evidovaným agentem Státní bezpečnosti a i kdyby neměl žádné problémy s orgány činnými v trestním řízení. Nicméně jsou to samozřejmě důvody nejpochopitelnější.

Důvěra je emoce a není úplně změřitelná. Buď někomu věřím na základě zkušeností, které s ním mám, s tím, že je čestný, nelže a nekrade, anebo mu nevěřím. Lidé, kteří lžou, a pan premiér nám zejména v případech svého dotačního podvodu, z kterého je podezírán, lhal mnohokrát prokazatelně, nejenom nám jako Poslanecké sněmovně, ale celé veřejnosti, tak lidem, o kterých víme, že lžou, většinou nejsme náchylní příliš věřit, protože máme tuhle zkušenost.

Koneckonců doporučoval nám ho tady ve svém předvolebním projevu pan prezident Zeman, o kterém také víme, že si s pravdou nedělá problémy a že i nezávislý soud mnohokrát konstatoval, že jeho výroky jsou nepravdivé a že pan prezident republiky lhal. Lhář nám doporučuje někoho, o kom víme, že lhal a je podezírán z toho, že i kradl, a my mu máme věřit? V občanském životě bychom to určitě neudělali. Máme-li ústavní povinnost za občany, kteří nás sem volili, pak věřit nemůžeme tím spíše.

K programovému prohlášení vlády dovolu, abych konstatoval, že jsem bedlivě poslouchal prezentaci pana premiéra. To programové prohlášení bylo opravdu několikrát přepracovávané a je to, počítal-li jsem dobře, dvanáctá prezentace předsedy vlády, který prezentoval své programové prohlášení v této Sněmovně. Byli to premiéři jak levicoví, tak pravicoví, byli to premiéři úředničtí, tedy pro všechny, jak řekl pan premiér Babiš, a všechna jejich vystoupení, ať už jsem s nimi mohl, nebo nemohl souhlasit, měla svoji úroveň vystoupení předsedy vlády, který představuje svoji vizi buď na čtyři roky, nebo na kratší část, když to byli premiéři úředničtí. Ta prezentace, co jsme slyšeli teď – a jsem přesvědčen, že je to teď hodnocení objektivní, nikoli zaujaté – je mimo jakoukoli kritiku. Ta prezentace je mimo jakékoli standardy jak po stránce obsahové, tak po stránce formální. Jistě, najdeme tam spoustu slibů. Sliby pro všechny, na všech úrovních podrobnosti, jak od velmi obecných a skutečně velmi potřebných, ať už je to reforma penzí, ať už je to reforma zdravotního pojištění, po sliby velmi konkrétní, pro každého je tam něco: tady je smíšená bonboniéra, vezměte si nugát, vezměte si griliáš, vždyť jsme tady pro všechny.

To, že si vláda v tom programovém prohlášení vůbec neláme hlavu s nějakým rozpočtovým rámcem, do kterého by se snažila tyto sliby zasadit, protože ony se tam nemohou vejít, i kdyby pokračoval pětiprocentní růst, no tak s tím si samozřejmě problém nedělá, protože samozřejmě ani nepočítá s tím, že ty sliby bude plnit. Ona prostě jenom něco slibuje, tak jako nám v minulém volebním období slibovala penzijní reformu a zdravotní reformu. A všichni si pamatujeme na pana ministra financí Babiše, který tady stál a říkal do června, teď nevím – promiňte, omlouvám se – nevím, zda to bylo v roce 2014, nebo 2015, ale v tom roce říkal: do června vám sem předložím svůj návrh penzijní reformy. Dvacet let jste o tom mluvili a nic jste neudělali, my makáme, já vám to sem v červnu dám. Od té doby marně čekáme a obávám se, že budeme čekat dál, protože to jediné, co vláda dokázala v těchto zásadních reformních výzvách, skutečně nezbytných a spojených většinou s prodlužováním lidského věku, udělat bylo, že zrušila ty první kroky, které zavedly vlády předešlé. Zrušila reformní kroky v oblasti zdravotního pojištění, zrušila první krok v oblasti penzijní reformy. Nic proti tomu, kdyby byla dokázala předložit alternativu. Netvrdím, že my jsme byli nositelé jediné pravdy. Nepředložila nic. A

to, co jsme tady slyšeli, nenaznačuje ani stínem, kudy na to chce jít, není tam ani náznak kompetence a schopnosti něco takového provést. Proč bychom tomu měli věřit?

Čemu věřit můžeme, je to, že dál bude pokračovat politika utahování šroubů kolem osoby každého občana a posilování represivní role stát. V tom byla minulá vláda poměrně úspěšná a nejnovější vládní návrhy, se kterými se můžeme seznamovat ať už v pracovních předlohách, nebo v tisku, ať už se týkají trestního řádu, nebo návrhu o státních zástupcích, naznačují, že vláda nebude váhat pokračovat tímto směrem, posilovat represivní roli státu a oslabovat pozici občana vůči tomuto všemocnému a vševědoucímu šmírovacímu státu. To je další důvod, proč rozhodně takhle vláda naši důvěru mít nemůže.

To, co je v programovém prohlášení obzvlášť úsměvné, je, že vláda slibuje věci, které zrušila. Přečtěte si, že bude zrušena superhrubá mzda a zavedena 19procentní sazba daně z příjmu z hrubé mzdy. No to bylo uzákoněno v roce 2012, to bylo v platném právním řádu v roce 2012 s účinností od 1. 1. 2015. Vláda to zrušila. To už tam bylo, mohli jsme to čtyři roky používat. Zavedení jednotného inkasního místa – samozřejmě, pokud s tím vláda přijde, asi není jediný důvod o tom diskutovat a podpořit (?) to, protože už to tam bylo na náš návrh uzákoněno. Nechci zdržovat, ale takhle bych mohl pokračovat. Prostě několik opatření, která byla platnou součástí právního řádu a která minulá vláda, ve které hnutí ANO bylo významnou součástí, která jste takhle smetli ze stolu a řekli jste: tohle je všechno špatně, všechno nefunkční, no tak teď slibujete v tomto programovém prohlášení, že to zavedete. A až to zavedete, pokud se vám to podaří, což bych si v těchto případech přál, a rád s tím pomůžeme, tak to nejspíš zase zrušíte, protože když už jste to jednou zrušili, tak proč byste to neměli zrušit podruhé. Tak proč bychom vám probůh měli věřit? My nemáme ani právo vůči svým voličům vám tu důvěru vyslovit.

Takže to jsou zhruba stručné důvody, proč TOP 09 bude aktivně hlasovat proti návrhu o vyslovení důvěry vládě. Pokud vláda důvěru získá, tak jsme samozřejmě připraveni o některých návrzích, které nekolidují s naší vizí a s naším programem, diskutovat, jsme připraveni je podpořit. Jsme samozřejmě připraveni vládě s důvěrou podporovat návrhy, které souvisejí s našimi spojeneckými závazky v Severoatlantické alianci a v Evropské unii, ale prosím pěkně – vládě s důvěrou. Pokud vláda důvěru nezíská, tak předpokládám, že se omezí na běžnou správu země, nebude činit závažná politická rozhodnutí s dlouhodobým dosahem, a nelze počítat s tím, že my bychom vládě bez důvěry taková rozhodnutí podpořili. Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana místopředsedu Okamuru, po něm pan předseda Chovanec a po něm pan místopředseda Fiala.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, hnutí SPD nebude hlasovat pro důvěru dnes navrhované vládě, protože tato vláda nemá v plánu prosazovat náš politický program, hnutí ANO odmítá vládní spolupráci s naším hnutím SPD a při pohledu na některé ministry nemá tato vláda naši důvěru ani po personální stránce.

Nebudeme tady populisticky a alibisticky používat záminku vyšetřování Čapího hnízda. Ať už bude Andrej Babiš vydán, anebo ne, bude to stále ten samý Andrej Babiš se vším všudy, se kterým neměli problém jít do vlády lidovci se sociálními demokraty. Kauza bez ohledu na detaily vyšetřování není ničím jiným než ukázkou, kam vedou evropské dotace – k jejich zneužívání ze strany bohatých soukromých firem na úkor těch, co je těm bohatším musí ze svých daní platit. Je to zrůdný systém. A na tomto systému dotací a jejich zneužívání se nepodílí jen Andrej Babiš, ale také všechny vládní partaje od ČSSD a KDU-ČSL po ODS a TOP 09. Až tady bude pan Kalousek pokřikovat na pana Babiše, měl by si připomenout, že svému kamarádovi a předsedovi, miliardáři Schwarzenbergovi jeho vláda přiklepávala také dotace, a když porušil dotační podmínky, tak mu prominul vrácení celé dotace kvůli chybám a nesrovnalostem, konkrétně 4,5 milionu korun. O machinátorech z ČSSD a ODS, kteří mají za sebou machinace s miliardami z evropských fondů, darmo mluvit. Příkladem je regionální operační program Severozápad, který šetří policie a kde svědci dokonce veřejně přiznali, že peníze tekly do stranických pokladen. Zástupci těchto stran by tedy měli také stát na hanbě a mlčet.

Ale zpátky k dnešnímu hlasování o důvěře menšinové vládě Andreje Babiše. Celostátní konference SPD nám poslancům a předsednictvu SPD uložila podpořit jen takovou vládu, která pomůže realizovat programové priority SPD. K dnešním dnem se s námi zástupci současné menšinové vlády, která dnes žádá o důvěru Sněmovny, na tomto nedohodli. Hnutí ANO vytrvale vládní spolupráci s SPD odmítá, přestože my jsme od prvního dne po volbách připraveni prosazovat náš politický program na vládní úrovni a jsme připraveni dělat i programové a personální kompromisy.

Andrej Babiš se snaží mediálně vytvořit umělý dojem, že on je ten jediný, kdo chce pracovat na vládní úrovni. Není to pravda. My v SPD také chceme prosazovat program a pracovat ve vládě. Ale hnutí ANO nás odmítá, jelikož jsme mu nepohodlní. To chápu, že se nás Andrej Babiš bojí. Ale hnutí ANO si musí uvědomit, že dostalo ve volbách 29 %, takže více než 70 % občanů České republiky si nepřeje ani Andreje Babiše, ani program hnutí ANO. Také chápu, že chce Andrej Babiš vládnout České republice sám, bez nikoho dalšího. Ale s faktem, že hnutí ANO na základě voleb nezastupuje zdaleka ani polovinu, a dokonce ani třetinu občanů, je potřeba se demokraticky vypořádat. To je prostě demokracie, že ctíme i hlasy občanů, které dostali ostatní. A demokracie je také to, že když nedostanu ve volbách více než polovinu hlasů, tak se prostě musím o vládu rozdělit a umožnit i jiným, aby mohli prosazovat politický program, který slíbili svým voličům. Doufám tedy, že jednání o programových bodech našeho hnutí SPD budou pokračovat. A za občany České republiky doufám, že dopadnou ku prospěchu všech, protože některé programové body SPD vláda už na základě našich jednání do svého programového prohlášení přijala, byť velmi vykastrovaně. A jak s potěšením sleduji, přijímá je také stále více větší část parlamentních stran.

Ta nejdůležitější témata hnutí SPD jsou však ještě před námi. Prosazení skutečné demokracie a naplnění Ústavy, prosazení spravedlivého státu pro každého slušného občana a obrana evropské civilizace a České republiky proti invazi nepřátelských kultur.

Pochopitelně, dovolím si ještě malou poznámku k personálnímu obsazení menšinové vlády hnutí ANO. Pokud vláda chce, aby pro ni hlasovali poslanci SPD, pak by bylo dobré neplivat nám a našim voličům do obličeje alespoň před hlasováním. Pokud jsme pro vás nepřijatelní, je to vaše svaté právo nás odmítnout. My vás samozřejmě zase nepošpiníme tím, že bychom naše jména spojili s vašimi tak, že bychom pro vás zvedli ruku. Jsme ochotni o prosazování našeho programu jednat téměř s kýmkoliv. Ale bylo by dobré zachovat alespoň základní principy slušnosti, o kterých mnozí z vás tak rádi mluvíte. Jednání představitelů této vlády je stejně pokrytecké jako výkřik jakéhosi pána na prosincové pididemonstraci proti naší mezinárodní konferenci zástupců evropských vlasteneckých parlamentních stran v Praze, který mohu skutečně stručně citovat takto: "Bojujeme za toleranci proti netolerantním. A ty podle nás netolerantní, nikdy tolerovat nebudeme." Tento výkřik přesně ilustruje nebetyčné pokrytectví ne několika paní a pánů ministrů této vlády, ale také části této Sněmovny. S plnými ústy demokracie tady mnozí už desítky let úspěšně demokracii a práva občanů potlačují. A nejen to. Mají tu drzost se jedněmi ústy za demokraty označit, ale vzápětí jakýkoli pokus o demokracii usilovně odmítají. Mám na mysli posílení moci občanů a kontroly nad politiky.

Dámy a pánové, pokud kdokoliv, a mluvím tady i o členech této menšinové vlády, pokud kdokoliv z vás naši snahu o prosazení demokracie označí za extremismus, nebo dokonce fašismus, tak je to jeho osobní právo plivat a škodit. Na druhou stranu takový člověk nikdy nemůže a neměl by žádat, natož čekat, moji důvěru a důvěru poslanců SPD. Krom velké sprostoty to ukazuje ještě navíc na absenci elementární inteligence. A takové ministry nikdo z nás nechce.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím Milana Chovance, připraví se pan místopředseda Fiala, pokud stihneme do polední pauzy. Prosím.

Poslanec Milan Chovanec: Dobrý den, dámy a pánové. Děkuji za slovo, vážený pane předsedající.

Vážený pane premiére, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, já začnu tím, čím bych asi měl skončit, a to je to, že tuto vládu nepodpoříme. Nepodpoříme ji především z důvodu, že se žádná vážná jednání o podpoře vlády Andreje Babiše nevedla. Kdybyste chtěli, vážení kolegové z hnutí ANO, opravdu vést seriózní debatu o sestavení vlády, tak by se vedla jednání o programu do hloubky, o personálním sestavení této vlády, o prioritách a o mnohých a mnohých dalších aspektech. Já jsem nic takového na těch dvou nebo třech jednáních, která jsme po volbách měli, od vás neslyšel.

Tato vláda byla sestavena na základě diktátu hnutí ANO, a to jak po stránce personální, tak po stránce programové. K programu, který předkládáte, já jsem to nazval, jako když pejsek a kočička vařili nebo pekli dort. Takže je tam od každého něco, což vždycky znamená, že na konci nemá nikdo nic.

K některým těm prioritám, o kterých hovoříte. My jsme byli svědky snahy předložit zákon o liniových stavbách čtyři roky v minulé vládě a panu kolegovi Ťokovi se to nepovedlo. Jsem velmi zvědav, jestli se to povede tak rychle, jak říká pan premiér Babiš.

K té České poště, vážený pane premiére prostřednictvím pana předsedajícího. Já bych byl taky velmi šťasten, kdyby nemusela prodávat pojištění a losy. Ale vzpomeňte si na naše bitvy v minulé vládě o to, jestli Česká pošta má dostat zaplacenou za služby občanům, nebo nemá. Ty bitvy skončily tím, že ta pošta zaplacenou nemá v plném rozsahu. A chtěl bych vás upozornit, a pan ministr Metnar to bezesporu ví, že zhruba miliarda korun do příjmů České pošty právě pochází z prodeje pojištění, bankovních služeb, losů a dalších věcí. To znamená, pokud to chcete vyndat z České pošty jako službu pro občana, musíte České poště zaplatit. Jinak to prostě možné není.

Hrozně rád bych chtěl věřit vaší snaze – a upřímné snaze, jak říkáte – o zvyšování důchodů. Já si ale pamatuji na sáhodlouhé bitvy na koaličních radách, kde sociální demokracie prosazovala navyšování růstu důchodů. A bylo to právě hnutí ANO a vy, vážený pane premiére, v roli tehdy ministra financí, kteří se tomu urputně bránili. A teprve v době, kdy bylo zjevné, že budeme schopni s kolegy z KDU-ČSL zvýšit důchody na stávající úroveň, přišlo hnutí ANO s tím, že je to vlastně jejich projekt, nebo váš projekt.

Sociální demokracie dlouhé roky také prosazovala, aby senioři a studenti neplatili jízdné ve vlacích. I tady jsme naráželi na odpor hnutí ANO. Najednou je to jedna z priorit. Já chápu, že časy se mění, ale já bych té upřímné snaze věřil, a vidím tady panu kolegyni Vildumetzovou jako hejtmanku Karlovarského kraje, kdybyste opravdu mysleli vážně to jízdné, tak byste to pravděpodobně projednali na nedávném jednání s kraji, protože všichni víme, i pan ministr Ťok bezesporu, že hlavní rozsah přepravy na železnici drží kraje. Já jsem o tom neslyšel jedno jediné slovo. Přišli jste s tím na poslední chvíli. Tak ty krajské vlaky nebudou zadarmo, nebo jak to vlastně bude? Mně to skoro přijde, že to téma vlaků zadarmo přišlo jako krycí manévr, aby toho najednou byly plné noviny. Nic víc a nic míň.

Také bych vám chtěl, kolegové, říci, že bývalo zvykem – já chápu, že se doba mění, čas se mění, politika se také prý mění, ale já si myslím, že ty základní principy a hodnoty by měly zůstat, že když se zprovoznila Poslanecká sněmovna, tak vždy vedle toho se dohadovala vláda. Vy jste vytvořili v Poslanecké sněmovně funkční koalici. Ta koalice se jmenuje hnutí ANO, kolegové a kolegyně z KSČM a kolegové a kolegyně z SPD. Tak se k té koalici přiznejte a dnes ta vláda velice jednoduše získá důvěru. Stačí k tomu maličkost: do programového prohlášení, které máte, dejte dvě věci – vystoupení z Evropské unie a vystoupení z NATO. Může vzniknout vládní koalice s důvěrou. Velice jednoduše.

Z těchto důvodů a z mnohých dalších a především z toho, že jsme neviděli žádnou upřímnou snahu hnutí ANO opravdu vyjednat stabilní vládní koalici, nemůžeme tento projekt podpořit. Stanovisko sociální demokracie je neměnné. Vyjádříme to svým hlasováním. Na druhou stranu abychom nebyli pouze a jenom ti, kteří bourají a říkají ne, pokud jednou budete opravdu myslet vážně debatu o stabilitě

v České republice, jsme na tu debatu připraveni. Děkuji. (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dalším je pan místopředseda Fiala, pokud se jeho projev vejde do deseti minut. Pokud bude delší, tak ho nechť přerušovat... (Avizuje delší projev.) V tom případě přeruším jednání Poslanecké sněmovny na polední pauzu a sejdeme se zde ve 14.30.

Paní poslankyně Válková mě žádala o vystoupení, ale není v sále. Pokud je v předsáli, tak prosím, aby se do sálu dostavila. Ona má oznámení pro členy petičního výboru. Pokud není ani v předsáli, tak nemůžu hovořit za ni. V tom případě přeruším jednání Poslanecké sněmovny. Sejdeme se ve 14.30.

(Jednání přerušeno ve 12.51 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahájíme odpolední jednání Poslanecké sněmovny. (Hluk v celém sále.). Požádám vás o klid. Zaujměte svá místa a budeme pokračovat v otevřené rozpravě k bodu č. 1 naší schůze a to je žádost České republiky o vyslovení důvěry. Před polední přestávkou jsme končili přednostním slovem předsedy Chovance, a jakmile se uklidníte a zajistíte si důstojné prostředí pro tuto vážnou chvíli, udělím slovo místopředsedovi Poslanecké sněmovny a předsedovi ODS Petru Fialovi. (Předsedající se obrací k Petru Fialovi.) Pane předsedo, ještě chvíličku posečkejte, abyste měl dostatečnou pozornost kolegů, a to včetně vašich stranických kolegů. Opravdu žádám sněmovnu o klid. Pokud chcete diskutovat jiné téma, než je žádost vlády o důvěru, prosím, zásadně v předsáli. Děkuji.

Pane předsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené poslankyně, páni poslanci, dámy a pánové, budu zde mluvit o třech podstatných důvodech, pro které Občanská demokratická strana tuto vládu Andreje Babiše nepodpoří. Tyto důvody jsem osobně tlumočil již panu předsedovi vlády na jednání před Vánoci. Nebudu zde hovořit o zprávě Evropského úřadu pro boj s podvody ani o probíhajícím jednání o zbavení imunity v souvislosti s případem Čapí hnízdo. Ne snad proto, že bych tuto záležitost považoval za nevýznamnou, ani ne proto, že bychom si snad mohli myslet, že nebude mít vliv na fungování vlády a pozici premiéra, samozřejmě vliv mít bude, ale nebudu o tom mluvit, protože jsou zde jiné velmi podstatné důvody, pro které nebude mít tato vláda důvěru Občanské demokratické strany.

Ten první důvod, vážný důvod, bych nazval ústavně-politický. Fakt je ten, že na základě rozhodnutí pana prezidenta a s jeho vědomím a požehnáním předseda vlády sestavil a prezident jmenoval tuto jednobarevnou vládu hnutí ANO, vládu, o které nebylo a není známo, že by disponovala nebo usilovala o transparentní politickou většinu v Poslanecké sněmovně. Fakt je také ten, že před jmenováním této vlády i po

jmenování této vlády došlo jen k vysloveně formálnímu jednání vítěze voleb s ostatními stranami. A fakt je také ten, že z vyjádření pana prezidenta i pana premiéra od začátku vyplývalo, že tu máme co do činění s jejich pokusem ustavit menšinovou vládu jednoho politického subjektu, subjektu, který sice přesvědčivě zvítězil ve volbách, ale s necelými 30 % hlasů nezískal takovou podporu, aby mohl mít jednobarevnou vládu.

K tomu ještě dodávám, že bohužel. Bohužel, protože Občanská demokratická strana rozhodně nepovažuje za dobré, aby Česká republika neměla žádnou vládu stanovenou a legitimně fungující podle Ústavy s potřebnou většinou. Že jsme bohužel slyšeli veřejná vyjádření jak od pana prezidenta, tak od pana předsedy vlády naznačující, jako by důvěra v Poslanecké sněmovně pro vládu byla něco snad ne příliš podstatného, něco ústavně ne zcela nezbytného pro fungování vlády v plném rozsahu, jako by vláda mohla snad normálně pracovat a existovat i bez důvěry v Parlamentu po nějakou zcela neurčenou dobu.

Já nebudu v této souvislosti užívat žádná silná slova. Chci, abych se ve svém vystoupení vyhnul byť jen náznaku čehokoliv, co by mohlo být považováno za politické invectivy. Jsem totiž přesvědčen, že sama situace, do které jsme tady tlačeni, je sama o sobě dostatečně znepokojující a že ji nemusíme vůbec nějak uměle dramatizovat. Tato situace se nedá vyřešit a znepokojení nelze odstranit tím, že po takovém jednání prezidenta a předsedy vlády by taková vláda dostala důvěru Poslanecké sněmovny. Naopak se obávám, že v takovém případě by mohlo dojít k velmi nežádoucím interpretacím takového rozhodnutí a také k nežádoucím politickým důsledkům. Řekl bych, že by mohlo dojít k vychýlení moci v České republice.

Chci připomenout, neboť se zde kolem toho vytváří dojem jakési exkluzivní situace, jak dopadly volby, kdo má na co mandát atp., chci tedy připomenout, že v demokratické historii naší republiky získaly politické strany ve volbách i vyšší procento hlasů, než získalo hnutí ANO v posledních volbách, a že v demokratické historii naší republiky už byl i v minulosti velmi pestře složen parlament, pokud jde o počet zvolených politických stran. Chci zároveň ale připomenout, že demokratická historie naší republiky nepamatuje podobný pokus obhajovat právo na existenci vlády bez opory většiny v Poslanecké sněmovně, jak se to děje po posledních volbách, nebo dokonce jakousi automatickou povinnost Poslanecké sněmovny předat plný mandát vládnout menšinové vládě jednoho politického hnutí. Chci připomenout, že demokratická historie naší republiky ani nepamatuje, že by už desátý den od voleb prezident republiky a předseda nejsilnější politické strany v podstatě rezignovali na politické jednání a oznámili záměr vytvořit jednobarevnou vládu s mandátem zhruba 30 % občanů a s podporou pouze menšiny, byť velmi výrazné menšiny, v parlamentu. A musím tady v této souvislosti znovu připomenout, že jediným zdrojem legitimacy vlády, jakékoli vlády, je Poslanecká sněmovna, a proto nemůžeme tuto vládu podpořit. Toto konkrétní hlasování o důvěře vládě, o kterém zde jednáme, bude ve skutečnosti také hlasováním o ochraně pravidel parlamentní demokracie a o naplňování ducha Ústavy.

Dámy a pánové, druhý důvod, pro který Občanská demokratická strana nepodpoří vládu, je ten, že naši voliči nám nedali mandát, abychom zaštilili jednobarevnou, a

dokonce menšinovou vládu hnutí ANO. Všichni jsme samozřejmě slyšeli, že předseda hnutí ANO si před volbami žádal od voličů tak silný mandát, aby mohl sestavit jednobarevnou vládu, ale hnutí ANO takový silný mandát od voličů nezískalo a žádná politická strana v říjnových volbách nedostala mandát na jednobarevnou vládu. Je nám jasné, že většinovou vládu nebo jakoukoliv politicky stabilní vládu s transparentní většinou bude možné sestavit pouze za cenu kompromisů, a nepochybně často i velkých kompromisů. A to by platilo samozřejmě v každém případě i bez té ohromné komplikace, která je zde navíc a kterou jsem letmo zmínil v úvodu svého vystoupení.

Slíbil jsem tři důvody. Ten třetí důvod, proč ODS nedá této vládě důvěru, je obsah programového prohlášení. Nepovažuji za nutné ani potřebné ho tady podrobněji zmiňovat, tak ve stručnosti alespoň tolik, že ho považujeme v řadě oblastí za vágní, např. pokud jde o snižování byrokracie, v dalších oblastech za málo ambiciózní, např. pokud se jedná o snižování daní a zjednodušování daňového systému, a v některých oblastech i za pro nás zcela nepřijatelné, např. v pokračování dotační politiky vůči velkým na úkor těch malých.

Dámy a pánové, to byly tři podstatné důvody, podle kterých se rozhoduje Občanská demokratická strana. To byly důvody, proč Občanská demokratická strana bude jednomyslně hlasovat proti vyslovení důvěry vládě Andreje Babiše. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Poslanecké sněmovny Petru Fialovi. A protože jsem dále přihlášený já, požádám ho o vystřídání. Ještě po mně pokračuje pan poslanec Chvojka a pan poslanec Farský. Děkuji, pane místopředsedo, za vystřídání.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní v rámci přednostních práv vystoupí pan místopředseda Sněmovny, předseda KSČM Vojtěch Filip. Pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážený pane předsedo vlády, členové vlády, paní a pánové, máme před sebou vážný ústavní krok a tím je rozhodnutí o vyslovení důvěry vládě ČR. Je to věc, která má vždycky určitý specifický charakter, a v něm se bavíme nejen o důvěře, bavíme se o důvěryhodnosti, bavíme se o tom, nakolik ta důvěra má být bílko šekem. Bavíme se o tom, nakolik ona důvěra bude zavazovat jednotlivé členy vlády k tomu, aby před Poslaneckou sněmovnu předstupovali s návrhy, které jsou součástí programového prohlášení vlády.

Já své vystoupení rozdělím do částí, které bych mohl jednoduše nazvat: co ve vládním prohlášení je, co v něm není, a také – poprvé pro KSČM – co bylo, nebo nebylo akceptováno při jednání s vítězem voleb. A na závěr si dovoluji říct věc, která se týká důvěry v jednotlivé ministry, ač to není předmětem jednání a hlasování

o důvěře vládě, ale má samozřejmě velký vliv na to, jak se ten který politický subjekt zachová.

Ve vládním prohlášení je řada věcí, které souvisely s tím, nakolik politické strany oslovovaly ve volbách v roce 2017 jednotlivé občany ČR svými volebními programy. Můžeme říct, že se tam opravdu dostala řada věcí, které mají prioritou mezi občany, které občané opravdu požadovali, a já jsem tomu rád. Nevyčítám vládě, jestli to má třicet, nebo méně, nebo více stránek, ale posuzuji to tak, jestli vláda viděla určité preference občanů ČR v tom, co je tím hlavním problémem, který lidi pálí. Jsou v něm ale i věci, které mě zarazily, protože o nich byla vedena dlouhou dobu diskuse, která svým způsobem končila na tom, že došlo v minulém Poslaneckém sněmovně k určitému kompromisu, který ovšem ještě není dokončen vzhledem k tomu, že může do kompromisu vstoupit např. Ústavní soud, a přesto vláda se znovu pokouší některé věci ve vládním prohlášení předložit.

Jsem rád, že součástí vládního prohlášení je to, co jsme při jednání s hnutím ANO 2011 projednávali, a to je otázka obecného referenda. V návrhu vládního prohlášení toto nebylo. Nyní je to obsaženo a musím říct, že to považuji za správné. Protože to je jedna z věcí, která zatěžuje náš ústavní systém, že tento institut přímé demokracie, ač ho Ústava ČR předpokládá, a byl před vznikem samostatné České republiky součástí československého právního řádu, obecné referendum tam je.

Co mi chybí u programového bodu obecného referenda? Termín a závazek, že to bude prioritou vlády a že ho do určité doby také předloží. Jinak budeme muset postupovat tak, jako jsme postupovali ve chvíli, kdy se ve vládním prohlášení neobjevila žádná zmínka o revizi tzv. církevních restitucí, tedy tohoto daru státu jednotlivým církvím.

Proč to říkám? Protože závazek "vláda předloží návrh zákona o referendu" měla i vláda předchozí ve vládním prohlášení v roce 2014. Jak to skončilo, víte i vy, kteří jste sem vstoupili poprvé, a víme to i my, kteří tady jsme delší období. Ani vládní návrh zákona o referendu neprošel. Bývalá vláda se lekla brexitu a neměla vůli Ústavu, tedy článek 2 Ústavy ČR, naplnit, a zákon o obecném referendu tedy nebyl dokončen, nebyl přijat a není ani po 25 letech existence samostatného českého státu součástí našeho ústavního systému. To mi vadí, protože i ten časový závazek by byl velmi důležitý proto, abychom posuzovali vládní prohlášení jako prohlášení, které jasně předpokládá jednotlivé kroky naplnění Ústavy.

Je tam jiný závazek, který mě překvapil a který, pravda, souvisí s volebním programem vítězného hnutí ANO, a to je změna volebního systému do Senátu. O to více se o tom mělo jednat v rámci vyjednávání, protože jde o menšinovou vládu, menšinový kabinet, a tohle je věc, která vyžaduje minimálně 120 hlasů poslanců Poslanecké sněmovny a minimálně tři pětiny přítomných senátorů k tomu, abychom něčeho takového dosáhli, tzn. aby např. do Senátu se volilo jenom jednokolově. To není běžný závazek. Ten jsme tady ještě nikdy neměli od roku 1996, byť byl součástí jakýchsi dohod mezi roky 1992–1996. A to v historii České republiky něco znamená. Protože mnohokrát jsme slyšeli, a nakonec to bylo i ve vystoupení předsedy vlády, že on preferuje vládu jednobarevnou s většinovým volebním systémem, ale něco

takového znamená skutečně mnohem širší dohodu, než je dohoda na úrovni jedné nebo dvou politických stran.

Co mně opravdu vadí, že ve vládním prohlášení je závazek, který vede k nerovnému postavení jednotlivých vlastnických forem. Vláda se zavazuje, že předloží návrh zákona o registru smluv, v kterém podniky v rukou státu, veřejného sektoru budou mít více povinností a méně práv, než má soukromý sektor. Ale to je v přímém rozporu s Ústavou, protože všechny formy vlastnictví jsou si podle Ústavy ČR rovny. Nutí nás to tedy uvažovat o tom, jestli takový závazek vůbec může být bez změny Ústavy, bez změny ústavního článku 11, naplněn, protože pokud bychom tímto způsobem pokračovali a nedali bychom možnost k tomu, aby byla rovnost vlastnických forem, museli bychom se jako KSČM obrátit na Ústavní soud a takový zákon napadnout u Ústavního soudu, ač nepředpokládáme, že bychom chtěli postupovat cestou k justičnímu státu, a chtěli bychom zachovat parlamentní demokracii.

Dál mě mrzí, že ve vládním prohlášení je i, řekl bych, závazek vlády České republiky, že je ochotna vysílat naše vojáky do misí i bez souhlasu Rady bezpečnosti. To považujeme za krok, který nevede v současné době k udržení a posílení míru ve světě, protože jsme přesvědčeni, že i Česká republika jako právní nástupce zakladatele Organizace spojených národů má přispívat k tomu, aby prvním mezinárodněpolitickým subjektem, jehož chartu a rezoluce plníme, je Organizace spojených národů a že naši vojáci budou vysíláni jenom tam, kde je rozhodnutí toho jediného autoritativního orgánu na světě, a to je Rada bezpečnosti. Klub KSČM i v minulosti hlasoval proti vysílání vojáků, kteří neměli takový souhlas, a naopak hlasoval pro vyslání českých vojáků do těch misí, kde takový souhlas je, protože jsme přesvědčeni, že v 21. století nemůžeme hazardovat s tím, jak a jakým způsobem bude používána Armáda ČR a jak bude zajišťována ochrana našich hranic, ať už státních hranic, anebo ochrana vnější hranice schengenského prostoru.

Jsme rádi, že vládní prohlášení obsahuje ochranu přírodních surovin České republiky, a to včetně ochrany vody. Neradi bychom se dočkali v tomto volebním období takových kroků, kterých jsme se dočkali v minulém volebním období v té kauze lithia. A rádi bychom, abychom už se také nedostávali do takových situací, které potom končí u mezinárodních soudů, a Česká republika se připojuje k náhradám škody, např. ve věci řekl bych podivné, když to řeknu hodně diplomaticky, privatizace a krachu Mostecké uhelné společnosti. A teď bych mohl jmenovat další – promiňte mi, teď už nebudu diplomatický – odporné kauzy, které provázely 90. léta, začátek nového tisíciletí v České republice.

Co tam není? My jsme požadovali při jednání skutečný program trvalého navyšování minimální mzdy. Aby tady existoval čtyřletý program pro celé působení této vlády, vlády České republiky v tomto volebním období, který by vedl k tomu, že jako jediný nástroj, který může i u soukromého sektoru vést k tomu, abychom vyrovnávali nižší mzdovou úroveň českých občanů při vysoké, nebo stejně vysoké, nebo dokonce vyšší cenové úrovni zboží v České republice proti okolním sousedům, abychom tedy dosáhli toho, že při srovnání naší ekonomiky s ekonomikami sousedními bychom přiblížili mzdy u nás. Ta obecná jedna věta, která je ve vládním prohlášení, nám nedává záruku na to, že takový skutečný program navyšování

minimální mzdy jako jednoho z nástrojů vyrovnávání sociální, mzdové a příjmové úrovně českých občanů tam bude.

Co považují za potřebné říct. Jestliže vláda České republiky žádá o důvěru Poslaneckou sněmovnu, měla by také důvěryhodným způsobem říct, jak jednotliví ministři budou schopni naplňovat to konkrétní vládní prohlášení. U těch, kteří byli ministry v minulém volebním období za hnutí ANO, máme určitou zkušenost. U těch nových nemáme zatím zkušenost žádnou, anebo z jejich působení v jiných rezortech, případně na jiných postech mimo státní správu. Nemáme ani záruku, že budou schopni naplňovat jednotlivé úkoly, které ve vládním prohlášení jsou.

Vím, že to není věcí Poslanecké sněmovny. Náš systém, ústavní systém, umožňuje Poslanecké sněmovně při kontrole vlády se vypořádat pouze s vládou jako celkem, a neumožňuje tedy návrh na odvolání jednotlivého ministra, byť se tady o to už v minulosti některé Poslanecké sněmovny v minulých volebních obdobích pokoušely, takový návrh najít, nebo takové usnesení najít a pokusit se vytvořit větší tlak na předsedu vlády, aby předložil návrh na výměnu ministra prezidentu republiky, ať to bylo v tom začátku 90. let, nebo i na přelomu tisíciletí.

Zatím máme krátkou zkušenost, a hovořili tady o tom moji předřečníci, s působením jednotlivých ministrů. A nakonec ani návrhy, které nám zatím tady byly dány, nám nedávají úplnou záruku, že všichni ti, kteří byli do vlády nominováni, budou schopni vládní prohlášení naplňovat. To samozřejmě snižuje naši důvěru v to, že vládní prohlášení v těch věcech, které buď jsou tam pro nás velmi pozitivně zaznamenány, nebo byly přímo akceptovány při tom vyjednávání, budou naplněna.

Abych nebyl příliš dlouhý a abych nebral vítr z plachet těm, kteří se budou vyjadřovat k jednotlivým částem programového prohlášení, dovoluji mi na závěr jednu maličkost. Jsem přesvědčen, že Česká republika si zaslouží vládu s důvěrou Poslanecké sněmovny. Zaslouží si poměrně rychle dojít k určitému výsledku tak, abychom po těch počátečních peripetiích byli schopni jednotlivé věci, které jsme slíbili občanům, ať už to bylo v našich volebních programech, nebo v jiných volebních programech, abychom je naplnili a abychom udrželi Českou republiku mezi těmi státy, které mají nejen nízkou nezaměstnanost, ale mají také velkou míru rozvoje. Abychom byli schopni naplnit ten hlavní cíl, který je pro nás jako pro KSČM podstatný, to znamená vyrovnání sociální situace uvnitř Evropy, srovnání tedy té příjmové úrovně občanů České republiky, ať je to z mezd, nebo ze sociálního systému, s těmi státy okolními.

Protože toto vládní prohlášení nenaplnuje zcela naše záměry a věděli jsme, že půjde o určitý kompromis, že nemůže dojít k naplnění všech našich zájmů, tak jsme museli řešit otázku, jestli míra té akceptace je pro KSČM již přijatelná. Z toho, co jsem řekl na začátku, když sečteme to, co je součástí vládního prohlášení, to, co tam, promiňte mi, přebývá, a to, co tam není, ukazuje na to, že klub KSČM nemůže být spokojen se současným prohlášením vlády České republiky. Ale na druhou stranu jednání, která jsme vedli, akceptace některých návrhů nám dává možnost, abychom pro další jednání byli nejen připraveni, ale abychom i lépe specifikovali, případně lépe docházeli ke kompromisu v jednáních s hnutím ANO tak, aby ten příští pokus byl úspěšnější.

Klub KSČM po hodnocení, které provedly politické orgány naší strany, a po jejich jednání akceptoval doporučení našeho kolektivního orgánu a bude se vyjadřovat proti návrhu na vyslovení důvěry Poslanecké sněmovny. Ale můžeme tady, když už prezident začal svými závazky do příštího období, přednést náš závazný slib, že jsme nejen připraveni, ale ochotni k dalšímu jednání a ke kompromisům, které by vedly v budoucnu k lepšímu výsledku a k vyslovení důvěry například v příštích několika měsících. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní je na řadě s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu Chvojka. Po něm vystoupí pan předseda Farský. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, je to pár dní, co už jsme si připomenuli 25. výročí vzniku samostatné České republiky. Za těch 25 let se v čele naší země vystřídalo celkem čtrnáct vlád. Když se podíváme na přesná čísla, tak z těch třinácti vlád, které doteď požádaly o důvěru, bylo deset vlád politických, tři premiéři měli za sebou úřednický kabinet, nebo, chcete-li, vládu odborníků. Z těch tří menšinových vlád dokázala jen jedna, a byla to vláda Miloše Zemana, dotáhnout svůj čtyřletý mandát. Nemusím připomínat, že to bylo možné jen se smluvním zajištěním od opoziční ODS. Ty dvě menšinové vlády, které důvěru a mandát nedostaly, tak to byla první vláda Mírka Topolánka a potom úřednická vláda Jiřího Rusnoka.

Proč tato všem známá fakta připomínám? Protože tu máme před sebou žádost premiéra Babiše o vyslovení důvěry jeho vládě a už na první pohled je všem zcela jasné, že tahle vláda nemá nic společného s žádnou z těch vlád, o kterých jsem mluvil. Není to politická vláda, ale je to hybrid, který je osazený z jedné třetiny úředníky, a to nemyslím nijak hanlivě vůči úředníkům. Není to ani vláda koaliční, protože v ní kromě úředníků sedí jen ministři v dresu hnutí ANO. Není to vláda, která by se ve Sněmovně opírala o většinu. Naopak ve svém programovém prohlášení se sama prohlašuje za vládu menšinovou. Není to ale menšinová vláda, která by si vyjednala toleranci opozice.

Oproti minulým vládám, o kterých jsem tedy mluvil, o těch vládách z předchozích 25 let, je tedy první vláda premiéra Babiše vláda, která je naprostou anomálií. Další anomálií je to, že už měsíc se o téhle vládě ví, že důvěru Sněmovny, o které dnes jednáme, že žádnou důvěru Sněmovny dnes nedostane. A to, že svůj první pokus o získání důvěry prostě premiér Babiš s klidem hodí do koše. Já tady nechci rozebírat, proč se k tomuto kroku pan premiér rozhodl nebo kdo mu to poradil. Myslím, že z hlediska Sněmovny je to totiž úplně jedno. Důležité je pouze to, že předseda vlády svůj první pokus o získání důvěry těmi svými slovy prostě neodmákal a už dnes ví, že ho čeká reparát.

A jak se k tomu tedy má Sněmovna postavit? Máme tady vůbec diskutovat o programovém prohlášení Babišovy vlády, anebo to máme rovnou zabalit a říci "tak to dneska nebude, tak přijďte za měsíc nebo za dva, pane premiére, a uvidíme, jak to dopadne"? Já myslím, že ne, že důvěra vládě je i přes ty okolnosti, o kterých jsem

mluvil, vážná věc, a i když se podle toho pan premiér nechová, tak Sněmovna má povinnost přistoupit se vši vážností k tomuto aktu. Prostě nemá oplácet stejnou mincí.

Proto mi dovoluť alespoň několik poznámek k vládnímu programu vlády, která dnes žádá o důvěru.

Za prvé. Prohlášení vlády na mě vůbec nedělá nějaký dojem programu, za který se chce Babišova vláda postavit. Spíš je to takový kompilát různých programů ostatních politických stran, o kterém si hnutí ANO myslí, že by to mohlo projít. To je ale asi tak přibližně úspěšná strategie, jako když student opiše do své diplomové práce články a knížky svého profesora s nadějí, že mu udělá radost a dostane za jedna. Tak tomu bohužel, nebo naštěstí, nebývá.

Za druhé, a to souvisí s bodem, o kterém jsem mluvil, s bodem číslo jedna. Prohlášení vlády je naprosto, ale naprosto nedůvěryhodné z fiskálního hlediska. Není prostě možné věřit tomu, že vláda na jednu stranu dokáže snižovat daně a na druhou stranu bude zvyšovat důchody. Není možné věřit tomu, že bude vyrovnaný rozpočet, když fiskální opatření ukrytá ve vládním programu znamenají propad příjmů státu minimálně v desítkách miliard korun.

Za třetí. Já mám ještě jako poslanec v živé paměti agonii vlády Petra Nečase, která svými takzvanými reformami dokázala jen rozorát stát a vyděsit lidi. V programu Babišovy vlády se nám slovo reforma zase vrací na scénu – důchodová reforma, reforma státu, reforma právního řádu, to tam je napsáno. Takže zase se chce někdo začít vrtat v důchodech, v nastavení sociálního systému a v dalších věcech. Já tohle vnímám ne vždy pozitivně, ne vždy jako krok dopředu, ale občas i jako obrovské riziko pro náš stát a pro lidi.

Za čtvrté. Myslím si, že programové prohlášení vlády by mělo být mnohem ambicióznější v boji proti globálním změnám klimatu. To je obrovská agenda, která se řeší především na úrovni Evropské unie, a já ji v návrhu vládního programu bohužel nevidím. Přitom jde opravdu o hodně.

A poslední poznámka. Vláda ve svém programovém prohlášení tvrdí, že chce o svých návrzích jednat s opozicí. Ano, menšinová vláda, každá menšinová vláda vyžaduje aktivní spolupráci s opozicí a získávání podpory u ostatních parlamentních stran. Už stylem, jak vedl vyjednávání, resp. nevyjednávání o podpoře pro svou vládu, nám bohužel Andrej Babiš ukázal, jak by to asi vypadalo v praxi.

A tím se vracím k základnímu problému celé věci. Nedůvěryhodné je složení Babišovy vlády, její program, ale i její vztah k Poslanecké sněmovně, a proto si také žádnou důvěru nezaslouží.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Chvojkovi. Nyní pan poslanec Farský a připraví se pan poslanec Bartoš. Stále jsme u přednostních práv předsedů klubů nebo předsedů politických stran. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Jan Farský: Děkuji. Pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, milí hosté, rád bych zde za celý poslanecký klub Starostů a nezávislých bez emocí pokud možno racionálně vysvětlil, proč nemůžeme jako veřejní činitelé vázání slibem jednat výhradně v zájmu občanů České republiky dát důvěru Andreji Babišovi a jeho vládě.

Nebudu zde mluvit k těm, co zastávají stejné stanovisko. Dovolte mi, abych svoji řeč adresoval zejména těm, kteří důvodu vládě vyslovit chtějí.

Vzájemné pochopení, nebo alespoň pokus o ně je totiž opravdovým základem demokracie. V centru celé úvahy je skutečnost, že Andrej Babiš není svobodný člověk. Nemůže se chovat, jak sám uzná za vhodné. Nemůže jednat v zájmu občanů České republiky, protože ho omezuje jednak jeho minulost, ale také současnost. Co se minulosti týče, vezměte například okolnosti privatizace Unipetrolu, po kterých ho současný podporovatel Miloš Zeman ohodnotil slovy – cituji: "Pokud jde o pana Babiše, byl jsem přímým účastníkem podpisu dohody s ním při privatizaci Unipetrolu a konstatuji, že pan Babiš tuto podepsanou dohodu nedodržel. To je pro mne dostatečný důkaz k nevěrohodnosti pana Babiše, nehledě na jistá další podezření, která se – doufám – časem prošetří." Tolik citace Miloše Zemana z roku 2011.

Nevím, co pana prezidenta vedlo ke změně názoru, ale mě minulost současného premiéra stále straší. Nejde jen o jeho podnikatelské aktivity, ale např. i o vedení ve svazcích StB.

Jeho současná situace mu také neumožňuje se plně věnovat vedení naší země. Jen si představte, že vám a vaší rodině hrozí až deset let vězení za to, co jste udělali v podstatě vy, a najednou získáte téměř výlučnou výkonnou moc ve státě, máte v moci policii, státní zástupce. Budete v tu chvíli řešit digitalizaci státu, důchodovou reformu, výstavbu silnic? Asi ne. Opravdu vás ani nenapadne se starat o to, aby vaši blízcí nestrávili příštích deset let ve vězení? A samozřejmě tomu budete říkat křivda, kampaň, účelovka, manipulace, jde po mně mafie. Mimoходом, 90 % odsouzených je přesvědčeno o své nevině a o tom, že soudy něco zmanipulovaly.

Toto je tak velký střet zájmů, že je nutné počítat s tím, že člověk v takové situaci využije, až zneužije své postavení. Kdo by nechal zavít do vězení své nejbližší a sám skrytý za imunitu by spravoval stát a nezasahoval do práce policistů, státních zástupců, soudů? Já nevěřím, že Andrej Babiš je tak bezcitným člověkem. Nezlobte se, ale já mu zkrátka nevěřím. Vždyť i v daleko méně pro něho závažných chvílích už nemluvil pravdu. Jen poslouchejte. Andrej Babiš 27. června 2013 – citace: "Já můžu tady veřejně prohlásit na zdraví svých čtyř dětí a dvou vnuček, že já v žádném případě nebudu nikdy zasahovat do práce redaktorů v Mafie." A ejhle, rok 2016, v rozhovoru s redaktorem Mafry Markem Příbylem říká: "Já bych to teď nedával, já bych to nechal až na příští rok," když projednávali, kdy zveřejnit nebo nezveřejnit materiál na tehdejšího ministra zdravotnictví. Už chápete, proč tomu člověku nevěřím a ani jako Starostové a nezávislí věřit nemůžeme?

Andrej Babiš by měl sám uznat, že v této situaci není důvěryhodným premiérem, když ne kvůli jednotlivým kauzám, tak kvůli jejich podivuhodnému souběhu v rámci celého jeho života. A pokud této sebereflexe není schopen, mělo by mu to vysvětlit jeho okolí. Vždyť ne Andrej Babiš, ale hnutí ANO je nesporným vítězem voleb.

Vždyť mezi vámi jsou kvalitní lidé, kteří by jistě roli premiéra zvládli. A pokud této sebereflexe není sám Andrej Babiš schopen, leží odpovědnost za toto jednání primárně na vás, poslancích za hnutí ANO.

Věřím, že jsem těm, kteří chtějí poslouchat, dostatečně vysvětlil, proč ani já, ani kdokoli z poslaneckého klubu Starostů a nezávislých nemůže dnes Andreji Babišovi a jeho vládě vyslovit důvěru. Chtěl bych, aby Českou republiku vedli svobodní lidé, lidé, které nepronásleduje jejich minulost, lidé, kteří nemají ve své minulosti nevysvětlené kauzy. Jen svobodní lidé se mohou chovat podle svých zásad a ne podle závazků. Jen svobodní lidé mohou vést svobodný národ. Nezlobte se, ale svěčit vám Českou republiku, dát vám důvěru, nemůžeme.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Farskému. Nyní vystoupí pan předseda Bartoš, připraví se pan místopředseda Sněmovny Jan Hamáček. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Vážený pane předsedo, vážená vládo, vážené poslankyně a poslanci, hosté i diváci u televize nebo na internetu, já bych zde chtěl v krátkosti vystoupit ve věci hlasování o důvěře jednobarevné menšinové vládě pana Babiše.

Tady na začátku od pana premiéra zaznělo, že mají nějaké pracovní jméno pro tuto vládu. Já nevím, jestli jsem si to dobře poznamenal – "pro lepší Česko". Když tak mě pak někdo může opravit. Já bych to možná nazval "vláda slibem nezarmoutíš".

Chtěl bych zde reprezentovat názor pirátské strany, pirátského klubu, a věřím, že i našich voličů. A protože nemá smysl začínat tím, co v historii bylo, podívejme se, co se historicky stalo od momentu, kdy vlastně bylo hnutí ANO s tím svým silným mandátem zvoleno do Poslanecké sněmovny. Já bych vypíchl tři kroky. Hnutí ANO v jakési nepřiznané koalici za pomoci hlasů KSČM a SPD ovládlo nejdůležitější pozice v Poslanecké sněmovně. Také se třeba stalo, že dohody, o které se zde opírají někteří členové hnutí ANO, např. pan Faltýnek, se nedodrží. Byl to slib např. o tom, jakým způsobem budou rozděleny výbory a komise.

My jsme dostali k nahlédnutí – a dostaly to všechny strany – pracovní verzi programového prohlášení vlády. Včera nám byla představena nová verze a např. důležité protikorupční opatření typu garance vzniku legislativy, která má zabránit politickým trafikám, nominační zákon nebo např. explicitní jmenování ČEZ a České pošty ve věci registru smluv, s tím mizelo, takže optimalizace tohoto programového prohlášení například vypadala předtím takto (ukazuje), po zásahu toto červené, co zmizelo – ČEZ a Česká pošta už v nich není. Já si myslím, že za ty necelé tři měsíce, co tady jednáme, se ukázalo, že ani dohody, které jsou na grémiu, ani dohody, které jsou z pohledu Pirátů transparentní – já nevím, jak jste na tom s ostatními stranami – se dodržují, jenom když se to hodí.

Důležitou věcí však je, a i proto jsem k programovému prohlášení vlády velmi skeptický a proto jsem tuto vládu nazval "slibem nezarmoutíš", že hnutí ANO a vlastně premiér Babiš historicky dá hodně na mediální prezentaci svých kroků nebo

svých záměrů, nicméně skutky, které se dějí, tomu potom neodpovídají. Je důležité si připomenout, že hnutí ANO bylo součástí vládní koalice a členové hnutí ANO zastávali ministerské posty na řadě rezortů. Já bych zde ve stručnosti uvedl sedm hlavních důvodů, proč Česká pirátská strana nemůže podpořit vládu Andreje Babiše z věcných důvodů, které se týkají historického fungování hnutí ANO ve vládě České republiky, protože pan Babiš u toho byl a své sliby také neplnil.

My jsme historicky v minulém volebním období řešili problematiku hazardu, což jistě ve své kamenné podobě je důležité téma. Sociálněpatologický hazard ničí rodiny a domácnosti. Nicméně pan premiér, nebo v té době ministr Andrej Babiš dal přednost zájmům českých sázkových kanceláří, z pohledu Pirátů reálně prosadil cenzuru internetu. My jsme toto dotáhli až k Ústavnímu soudu, ten řekl, že se o žádnou cenzuru nejedná. Pravda je taková, že pan Babiš sám nechápe, proč je cenzura a potlačování svobody internetu špatně.

Piráti, a to je druhý bod, chtějí řešit kauzy a ne je zametat pod koberec. My jsme se s tím několikrát setkali. Nebyli to (jen) různí lidé, kteří byli odklizeni do pozadí, když poukázali na nějaké korupční jednání, ale zářným příkladem bylo vládnutí hnutí ANO v Praze. Hnutí ANO bojovalo proti viníkům v kauze Opencard, tedy panu Bémovi a Petrovi Hulinskému z ČSSD, pouze na oko, tu kauzu Opencard nechalo promlčet, přestože jsme jim připravili kompletní podklady k právnímu řešení kauzy. My jsme na tom pracovali několik měsíců, pražským radním v čele s Adrianou Krnáčovou z hnutí ANO jsme tyto věci předali, ti slíbili, že věc dotáhnou. Kauza byla promlčena, veřejnost se dočkala jen výmluv.

Piráti odsuzují – já věřím, že tady jsme v tom s řadou poslanců společně – střety zájmů a tzv. malou domů. Sama slova premiéra Babiše ještě v roli ministra byla, že on je v jakémsi střetu zájmů. De iure již nevede holding Agrofert, nicméně ve střetu zájmů v roli premiéra, kdy celá vláda je v tuto chvíli sestavena z lidí blízkých hnutí ANO či lidí, kteří pro ANO historicky fungovali na pozici náměstků, je problematická.

Nyní tedy hovoříme o univerzálním střetu zájmů, o střetu zájmů v oblasti zemědělství, nebo o střetu zájmů v oblasti zdravotnictví, kde tedy pan premiér Babiš podle svých historických vyjádření také nepodniká, pouze fond, kterému světil peníze, v něm investuje. Ostatně zdravotnictví je snad poslední resort, který je dotovaný, z kterého pan Babiš nějakým způsobem peníze ve své civilní podnikatelské pozici nečerpá.

Pro nás je zásadní problém – a byli jsme ujišťováni zde na plénu, že hnutí ANO vyslechne ty kritické názory a návrhy – to, jak se to dělo poslední tři měsíce, to vyjednávání o programovém prohlášení jistě řada poslanců zde v sále zažila na vlastní kůži. Já bych vypíchl tolik omílaný a tak problematický projekt, což bylo prosazení nedotaženého EET. Já osobně jsem se s panem Andrejem Babišem několikrát v této věci sešel. Sešla se s ním řada odborníků. Poukazovali jsme na nedostatky celého projektu. Kritizovali jsme, že na dodavatele softwaru neproběhlo výběrové řízení. Andrej Babiš tehdy argumentoval, že to není třeba, protože si je státní správa vyvine sama. Ve finále si za EET vyfakturovala stamiliony společnost IBM bez výběrového řízení a za souhlasu MMR Karly Šlechtové. EET bylo navíc naprosto nesmyslné,

dopadlo na e-shopy. A my jsme se po jeho spuštění dozvěděli, že pan ministr je překvapen, kolik typů podnikání v České republice máme. Tam, kde tedy přicházela věcná kritika, tam byl pan Babiš v pozici ministra hluchý. Jak by se choval v roli premiéra této vlády, pro kterou žádá důvěru?

Věcná kritika je často chápána – není to pouze doménou pana premiéra – jako útok. Když Andrej Babiš vedl Ministerstvo financí, měl tam odborníka na otevřenost státní správy pana Lukáše Wagenknechta. Tak poté, co odhalil vysávání prostředků ze společnosti ČEZ Radmilou Kleslovou, jinak dřívější pravou rukou pana premiéra Babiše, a následně odmítl podepsat zakázku bez výběrového řízení, byl odejit velmi nestandardním způsobem. V poslední možný den dle služebního zákona byl odvolán z funkce odborného náměstka, byla mu nabídnuta trafika, to on odmítl.

Nejdůležitější věc, a tato vláda se tím velmi ohání, jsou otázky digitalizace státní správy. Ten pozitivní krok – zavedení eGovernmentu. Hnutí ANO bylo ve vládě čtyři roky a v resortech, které mělo ve své gesci, nebyl prosazen žádný viditelný výsledek v digitalizaci státní správy. Proto nevidíme ani zmenšení byrokratické zátěže pro podnikatele, ani se nezjednodušilo zakládání firem, stejně tak při vyřizování stavebního povolení. Přitom tyto výzvy mohl adresovat ministr Robert Pelikán, nebo ministryně pro místní rozvoj Karla Šlechtová mohla tyto věci řešit. Takže stamilionové kšefty, které probíhají teď se Smart Cities – velmi aktuální věc v Praze –, jsou pouze demoverzí toho, jakým způsobem ANO přistupovalo historicky a i nyní přistupuje k moderním technologiím. Peníze občanů se utrácejí za hračky pro politiky, pro kampaně, pro mediální prezentace.

Chtěl bych znovu zopakovat, že ačkoli s programovým prohlášením vlády a i programem hnutí ANO v dílčích bodech souhlasíme, a realizace některých věcí skutečně je v zájmu občanů, nevěříme tomu, že současná jednobarevná vláda pana premiéra Babiše má vůli tyto prosazovat, už jen z toho důvodu, že poslední programové prohlášení a jeho verze nemá ani oporu v námi již schváleném rozpočtu. My respektujeme rozhodnutí voličů. Andrej Babiš vyhrál volby a nyní je na něm, aby se předvedl ve věcech jednání. My jsme současně voličům slíbili, a bylo to i součástí naší strategie, že situace, která po volbách nastala, brání Pirátům, aby této jednobarevné vládě Andreje Babiše při tomto hlasování udělila důvěru. Proto se pirátský klub poslanců na včerejším jednání utvrdil v tomto rozhodnutí a budeme hlasovat proti vyslovení důvěry této jednobarevné menšinové vládě Andreje Babiše.

Děkuji. (Potlesk z řad poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Bartošovi. Nyní má slovo místopředseda Poslanecké sněmovny Jan Hamáček. Pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, vážená vládo, dovolte mi také pár slov. Nejprve bych reagoval na vystoupení pana premiéra, které bylo obsáhlé, ale já jsem si tam našel jednu větu, která se týká naší evropské politiky, a to byla věta, že Evropská unie selhala v tom, že je brexit. Tak já bych chtěl jasně říci, že jsem přesvědčen o tom, že za brexit nemůže Evropská

unie. Za brexit mohou nezodpovědní politici ve Velké Británii, kteří vystrašili britské občany k smrti za použití nefér argumentů, a poté, co těsně zvítězilo rozhodnutí odejít z Evropské unie, tak ti, kteří to spáchali, utekli od své odpovědnosti a nechali v tom současnou britskou vládu, která neví kudy kam. A všem zastáncům referenda o vystoupení z Evropské unie, všem těm, kteří si myslí, že nám není v Evropské unii dobře, tak všem těm bych doporučil, ať pečlivě sledují, jak se té Velké Británii z unie nechce a jakou vyjednávací silu ta Velká Británie má vůči Evropské unii, zejména co se týká peněz, které mají být odváděny do evropského rozpočtu. To si myslím, že je velké poučení, a měli bychom to mít na paměti.

Ted' ale k meritu věci, to znamená k žádosti o důvěru. Sociální demokracie nemůže tuto vládu podpořit. My jsme říkali, že to nemůžeme učinit z programových a personálních důvodů. Tak mi dovoluňte se zastavit u obou těchto oblastí.

Co se týká programu, tak jsme obdrželi, tuším předeviděm, finální verzi programového prohlášení vlády, které bylo na poslední chvíli dpracovááno, a pan premiér nás tady přesvědčoval o tom, že on je premiérem vlády, která splní volební program víceméně všech. To já ale pokládám za zásadní problém, protože je hezké vybrat z programů všech politických stran něco zajímavého a to potom zkompileovat do nějakého dokumentu. Ale pokud někdo chce naši podporu, tak by neměl za nás vybírat priority. My víme, jaké jsou naše priority. My jsme odpovědní našim voličům. A my bychom rádi řekli, co je to klíčové. A není to o tom, že nám někdo řekne: my jsme to vybrali za vás, tady to máte a to je to, co zajímá vaše voliče. Naši voliči nehlasovali pro hnutí ANO, nehlasovali ani pro ODS, ani pro TOP 09. Hlasovali pro sociální demokracii. A my máme jasno, jaké jsou naše priority. Takže pokud nás někdo chce přesvědčovat o tom, že vlastně zahrnul část našeho volebního programu do programového prohlášení, tak to není postup, kterým by docílil naší důvěry.

A pokud se máme bavit konkrétně, tak jsem si vybral jeden příklad a na tom se pokusím ilustrovat, jak je to programové prohlášení šité horkou jehlou, a to je to jízdné ve vlacích. Tak to se tam objevilo na poslední chvíli. Ani pan premiér nezastírá, že to je inspirace Slovenskem. Na Slovensku to funguje, sociální demokratická vláda je s tím úspěšná. A je to asi krok správným směrem. Nicméně já se ptám, jak názorově konzistentní je hnutí ANO v této věci, protože já jsem poslancem za střední Čechy. Sociální demokracie ve středních Čechách zavedla tehdy tzv. žakovské jízdné. Po volbách nastoupila koalice hnutí ANO, ODS a dalších a první, co udělali – kolega Kupka to potvrdil – první, co udělali, tak žakovské jízdné zrušili. A žakovské jízdné jsme dostali do programu současné krajské vlády až tak, že jsme vstoupili do krajské koalice a byla to naše nepodkročitelná podmínka. To znamená, já tady poukazuji na to, že na krajské úrovni hnutí ANO bylo proti takovýmto úlevám a sociálním opatřením, nicméně na poslední chvíli do programového prohlášení to byli schopni napsat. Mohl bych mluvit dále, ale myslím si, že tento jeden příklad je docela ilustrativní.

Druhý důvod je důvod personální. Mám trochu pocit, že kolegové, co tady sedí za mnou, v čele s panem premiérem se tváří, jako by neměli nic společného s působením v naší společné koaliční vládě. Je to, jako že ta vláda sem spadla padákem, a co tady bylo předtím, to nás nezajímá. A já si s dovolením vypůjčím jeden resort, ale ono je

to ilustrativní i ve stavu k dalším resortům, které v té naší vládě hnutí ANO spravovalo, a to je resort obrany.

My jsme tady byli dlouho ujišťování po celé čtyři roky panem ministrem Stropnickým, že na Ministerstvu obrany není žádný problém, že naše armáda se modernizuje, všechno běží podle plánu. Občas jsme tady i s kolegy z opozice kritizovali, že ministerstvo není schopno vyčerpat finanční prostředky. To bylo bagatelizováno. Nicméně teď jsme v situaci, že nastoupila nová paní ministryně – a já jí přeju hodně úspěchů – a to první, co udělala, je, že požádala o analýzu, zda je naše armáda bojeschopná. Tak si kladu otázku, jestli pokud by na tom resortu bylo všechno v pořádku, jestli první starostí nebo první analýzou, kterou má paní ministryně udělat, je ptát se, zda vůbec máme bojeschopnou armádu. A ono to samozřejmě pokračovalo. Pokračovalo to tím, že paní ministryně vystoupila, velmi zdrženlivě, a to je takový understatement, se vyjádřila k zakázce na radary 3D, kterou dojednal její předchůdce, a má tam jisté otazníky. No a pak se jí pohádala výběrová komise na vrtulníky. Tak to jsou všechno strategické projekty, o kterých jsme byli ujišťování, že jsou v naprostém pořádku, a teď nová ministryně ze stejného hnutí s tím má evidentně problém.

To samé by šlo evidentně vztáhnout i na další resorty. Byli jsme ujišťování o tom, že teď se začnou stavět dálnice. Ptám se, co tam pan ministr dopravy dělal ne čtyři, ale tři roky, protože přišel později. Resort spravedlnosti – pan ministr Pelikán nebyl úplně ten, kdo by chodil do Poslanecké sněmovny, nebyl tady často a byly tady jisté výhrady i vzhledem k tomu, co slíbil, že předloží do Poslanecké sněmovny v minulém období, a nějak to nedoručil.

Chci jenom říci, že to není o tom, že by vláda začínala z nuly, určitě ne. Vláda si s sebou nese nějakou zátěž z minulosti. Pokud se podíváme podrobně na jednotlivé resorty, je evidentní, že celou řadu problémů, které byly, ministři ANO tehdy nevyřešili a dnes se tváří, že s tím nemají nic společného.

V závěru chci říci, že jak z programových, tak z personálních důvodů sociální demokracie vládu podpořit nemůže. Pokud vláda důvěru nezíská, jsme připraveni diskutovat o řešení situace, která vzejde z dnešního hlasování. Pokud ale někdo myslí vyjednávání vážně, je potřeba, aby k tomu taky vážně přistoupil.

Děkuji. (Potlesk několika poslanců z řad sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Janu Hamáčkovi. Nyní mám ještě tři přednostní práva, a to pana předsedy Bělobrádka, Stanjury a Fialy. Prosím pana předsedu KDU-ČSL Pavla Bělobrádka. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane předsedo. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, KDU-ČSL nevysloví důvěru této menšinové vládě, a to ze zásadního důvodu, který je v podstatě rozporuplný s tím, co tady uvádí vláda ve svém programovém prohlášení.

Píše se zde v preambuli a zásadních prioritách, že menšinová vláda hnutí ANO je v současnosti řešením, které reflektuje demokratickou vůli občanů České republiky a aktuální rozložení sil v Poslanecké sněmovně. Já se domnívám, že politické hnutí, které obdrželo 30 % hlasů, je politické hnutí, které nemá většinu. Tudiž 70 % Poslanecké sněmovny je dostatečná většina na to, aby nedostala důvěru. Pokud 70 % občanů toto hnutí nevolilo, nevidím žádný důvod, proč by tady měla být jednobarevná vláda, která si ani nevyjednala žádnou podporu, nebo alespoň toleranci. Domnívám se, že tento první pokus je zbytečný, mohli jsme si ho odpustit. Jsem rád, že prezident republiky řekl, že v druhém pokusu bude chtít, aby pověřený předseda vítězného hnutí ANO měl zajištěnou většinovou podporu. Podle mého soudu to měl udělat už nyní, odpustili bychom si tento pokus, který evidentně neprojde. Jsem přesvědčen, že jsme se tím akorát zdrželi. Měla tady být už dávno většinová vláda, která je velmi důležitá pro stabilitu České republiky. Je to věc, která dává stabilitu jak ekonomické, tak i společenské situaci. Z tohoto důvodu nevidíme žádný důvod, proč bychom měli podporovat menšinovou vládu, obzvláště proto, že vyjednávání o vzniku koaliční vlády, aspoň za KDU-ČSL, se dá počítat na minuty, maximálně na čtvrt hodiny za dva a půl měsíce. A to považuji za odfláknuté. A stejně tak se domnívám, že je manažerské selhání, že nedošlo k vyjednání většinové koaliční vlády, která by tady mohla vládnout.

Chtěl bych taky říct, že KDU-ČSL nikdy nevyloučila možnou koalici s hnutím ANO. Není pravda to, co říkají mnozí z hnutí ANO, že jsme odmítli vyjednat a že jsme s nimi odmítli jít do koalice. My jsme připraveni vyjednat, ovšem máme podmínky, za kterých chceme jednat. Prosím, aby to bylo respektováno a aby to bylo správně a přesně vždycky vyjádřeno. Doufám, že po vyjádření nedůvěry této vládě, respektive nevyslovení důvěry této vládě, začnou další racionální jednání, aby tady vznikla v druhém pokusu většinová vláda, která bude mít důvěru Poslanecké sněmovny, bude mít programové prohlášení, které bude vypadat trochu jinak, než jako když kočička s pejskem vařili dort. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bělobrádkovi. Nyní pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura, připraví se Radim Fiala. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych očekával, že při jednání o důvěře vládě bude probíhat ostrá výměna názorů, jasný střet koalice – opozice. Ale díky tomu, jaký postup zvolilo hnutí ANO, je to vlastně dneska hrozná nuda. Jednáme o důvěře vládě a od rána slyšíme, jak to bude ve druhém pokusu, a ještě neskončil první. Je to velké manažerské selhání Andreje Babiše. Jsme tři měsíce po volbách a všichni jakoby akceptujeme, že dneska jsme se sešli, něco si tady řekneme, pak dostane svých 78 hlasů a jdeme domů. Jediné, co se změnilo, a to je třeba říct – ministerstva obsadilo hnutí ANO. Cíl byl splněn, kóty byly dobyty. Že není většina? Koho by to zajímalo! Vždyť vláda bude dělat dobré věci!

Velmi často slyším, a teď bez ironie blahopřeji vítězi voleb, myslím si, že volby jasně vyhrál a všichni to respektujeme, mimořádný výsledek, unikátní situace, to tady

ještě nebylo. Cesta vlakem z Ostravy do Prahy je poměrně dlouhá, takže jsem si prošel web Českého statistického úřadu. Vítěz voleb v letošním roce získal 29,64 % hlasů, výborný výsledek, letos úplně nejlepší. Je to šesté místo v žebříčku. Znamenalo to 1,5 milionu hlasů, hodně hlasů, úctyhodné, a je to osmé místo v žebříčku. Nic mimořádného, je to v top 10, ale velmi těsně – šesté a osmé místo. Jen tak připomenu – prosil bych kolegy, aby mi do toho neskákali. (Reakce na poslance Josefa Hájka.) Stejně řeknu, co chci, stejně mě nevyruší.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám, pane předsedo, rozumím a skutečně žádám kolegy o klid. Když jsme začínali odpoledne, počkal jsem alespoň dvě minuty, protože první vystupující to má vždycky po přestávce složité, ale pro vás by už to mělo být, pane předsedo, jednoduché, aby všichni, kteří nechtějí diskutovat o důvěře vládě, diskutovali v předsáli, abyste měl důstojné prostředí. Prosím, pokračujte.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Když se podíváme do historie parlamentu v samostatné České republice, toto složení se nejvíce blíží úplně prvnímu. Volby byly v červnu 1992, vyhrála to koalice ODS a KDS, získala 29,72 %, to znamená o něco více než hnutí ANO v letošním roce. Bylo to o 424 tisíc hlasů víc. Ale v té době se do Sněmovny dostalo osm politických stran, druhý měl 14 %, to byla koalice KSČM a Levého bloku, nevím, jestli jste si toho vědomi, ale třetí na pásce byli sociální demokraté, kteří získali 6,54 %. Třetí na pásce měl 6 %. Takže tady bylo osm poslancekých klubů, opravdu nepřehledná složitá situace, ale vznikla standardní vláda s většinou podporou. Tři strany byly vládní, pět stran bylo opozičních. Dokonce tento parlament v tomto politicky složitém složení byl schopen připravit a schválit Ústavu České republiky, přestože tady bylo osm subjektů. Mimochodem, v tomto volebním období vznikl jednacím řád – to je poznámka pro pana předsedu Vondráčka, nevím, jestli je tady přítomen. Bylo tady osm stran a vznikl jednacím řád. Říkat, že je tady devět stran a je to úplně nová, mimořádná situace, úplně neodpovídá realitě.

Jen tak mimochodem, výsledky první politické strany, jejímž členem byl Andrej Babiš, byly v té době, pokud to nazveme volbami před rokem 1989, mnohem lepší než výsledky jeho druhé politické strany v roce 2017. To jsem se neřval do archivu, kolik to bylo, ale tipoval bych, že to bylo někde mezi 99 a 100 %. Ale nepovažují to za svobodné volby.

K programovému prohlášení. Myslím, že dneska nemá cenu vést dlouhou debatu. Mělo by to smysl, kdyby tady existovala vláda menšinová, většinová, to je jedno, ale s většinou podporou ve Sněmovně, pak má smysl i ze stran opoziční strany podrobně analyzovat vládní program, upozorňovat na slabá místa, přinášet lepší návrhy, konkurenční návrhy a podobně. Všichni tady dneska od rána čekáme, jak to dneska dopadne. Četl jsem, že pan premiér říkal, že dají demisi příští středu, takže příští středu nebo čtvrtek začnou nová jednání. A nepředpokládám, že by druhá vláda přišla se stejným programovým prohlášením. Možná jsem naivní, ale to skutečně nepředpokládám.

Nicméně když to v kostce shrneme, a musím v mnohém souhlasit se svým předřečníkem panem místopředsedou Hamáčkem, tak zhruba 50 % toho programového prohlášení je stejných jako v roce 2013. To se hrozně rozčiloval pan

ministr Ťok, když jsem mu četl formulace z roku 2013 a 2017, a jsou stejné. Jsou naprosto stejné. Za čtyři roky se nic nezměnilo! Ne, že by to byly špatné věci: Zavedeme jednotné jízdné na železnici v roce 2013 i v roce 2018. Leden 2014 a leden 2018. Prosadíme změnu stavebního zákona. Připravíme zákon o líniových stavbách. To všechno je pravda. Rozuměl bych tomu, kdyby se moci ujala strana, která byla v opozici, dlouhodobě kritizovala vládu, že to nedělá. A tam je dokonce i personální unie. Ten samý ministr píše to samé.

Druhých 50 % je výběr hnutí ANO z našich ostatních programů. Něco je tam pro komunisty, něco pro sociální demokraty, něco pro SPD, digitalizace – napíšeme to, určitě to osloví Piráty, něco málo o daních, to určitě uspokojí ODS, a tak bych mohl pokračovat.

Z toho je úplně jasná jedna věc: Andrej Babiš je připraven a chce vládnout sám a je mu úplně jedno s kým. Když mu dají podporu komunisté, tak tam napíšu věci z komunistického programu, kdyby čirou náhodou je podpořili občanští demokraté, no tak tam napíšeme něco z jejich programu, kdyby nás chtěli podpořit z SPD, no tak tam dáme něco z jejich programu, a tak bych mohl pokračovat. Ale důležitá je ta první věta. Chce vládnout sám a je úplně jedno, co je tam napsáno, ať už jsou to nesplněné sliby z minulého volebního období, nebo vybrané body z politických programů ostatních politických subjektů.

Dnes jsme zažili v rámci nekampaně Miloše Zemana kandidátský projev, který byl relativně smířlivý, ale velmi překvapivý. Pan prezident říká: Když to dneska nevyjde, tak už příště budu chtít 101 podpisů. Ale proč to nechtěl poprvé? Já vím, že to neřekl tady na mikrofon, řekl to pak novinářům jinde. Ale to je jedno, to je jenom formalita, můžeme se o to přít. Dneska přišel Miloš Zeman podpořit Andreje Babiše a zítra má Andrej Babiš tiskovou konferenci k prezidentské volbě. Zkuste si tipnout, koho tak asi zítra podpoří. Politický tandem, politické spojenectví, politická dvojčata Miloše Zeman a Andrej Babiš fungují. Já to respektuji, jenom to říkám nahlas. Někteří jako by se za to styděli. Já myslím, že když má někdo politické spojence, tak se za to stydět nemá, má se k tomu hrdě hlásit.

Pan premiér tady mluvil o služebním zákonu a musím říct, že v mnohém s ním souhlasím. Došlo na mnohá naše slova, na upozornění a rizika toho služebního zákona, a pokud kterákoliv vláda přijde s rozumnou úpravou služebního zákona, tak to určitě podpoříme.

Nicméně chci říct a připomenout, že v rámci služebního zákona, který měl širokou politickou podporu, myslím, že kromě komunistů to vlastně podpořily všechny strany v bývalé Sněmovně, je napsáno: Státní zaměstnanec na základě usnesení o zahájení trestního stíhání pro úmyslný trestný čin nebo trestný čin proti pořádku ve věcech veřejných z nedbalosti se zproští výkonu služby až do skončení trestního stíhání. To se týká i soukromých aktivit státních zaměstnanců, např. dopravní nehody, ublížení na zdraví atd. Tento člověk nemůže pokračovat ve státní službě, a i kdyby nakrásně kandidoval v komunálních nebo krajských volbách, byl zvolen, toto není důvod a toto není argument pro to, aby mohl v té státní službě pokračovat. Pokud se kterýkoli občan, proti kterému bylo zahájeno trestní řízení v těch věcech, o kterých jsem mluvil, stane uchazečem a chtěl by nastoupit do státní

služby, tak podle toho zákona nemůže. Tak někdy to vadí... To neplatí jenom pro vedoucí zaměstnance, to platí pro každého řadového zaměstnance ve veřejných službách a těch jsou desetitisíce. Někdy to vadí a někdy to nevadí. A hnutí ANO říká: Vždyť byly volby, voliči všechno věděli, rozhodli.

Pan prezident dneska mluvil o tom, a málokdy s ním souhlasím, ale v tomto s ním souhlasím, abychom si nehráli na vyšetřovatele, žalobce, obhájce či soudce. Já s ním naprosto souhlasím a myslím, že ta slova byla směřována zejména do hnutí ANO, z nichž se stávají specialisté na vyšetřování, obhajobu, někdy i na odsouzení. Zjistil jsem, že bývalá neúspěšná ministryně spravedlnosti, neúspěšná proto, že její vlastní hnutí ji vyměnilo, Helena Válková je dneska ten, kdo rozhodne o vydání či nevydání Andreje Babiše. Velmi často slyším od poslanců a poslankyň hnutí ANO: Bude záležet, co řekne paní profesorka, bude záležet, jak paní profesorka. Takže paní profesorka je taková samosoudkyně za hnutí ANO, posuzuje důkazy nebo ne.

Pan premiér říká, že nevidí souvislost mezi dnešním hlasováním a jeho trestním stíháním. No my tu souvislost jasně vidíme. A mluvil jsem o tom, když jsme ráno debatovali o programu, že by bylo mnohem logičtější, aby nejdřív Sněmovna rozhodla, zda se přeruší, nebo nepřeruší trestní stíhání. Za nás říkám, že jsme pro to, abychom vydali oba dva poslance, aniž bychom říkali silná slova, jestli jsou, či nejsou vinni, to je skutečně v demokratickém státě pouze záležitost nezávislých soudů. Ale že to je obrovská zátěž pro Českou republiku, pro vládu i pro Poslaneckou sněmovnu, je evidentní. Teď jsme byli, nebo jsme svědky takového tanečku kolem zprávy OLAF. My, kteří jsme tady byli v minulém volebním období, si pamatujeme, jak tehdy vystupovali jako na orloji jeden poslanec hnutí ANO za druhým a říkali: Kdyby aspoň ta policie počkala na tu zprávu OLAF. A proč tu není ještě zpráva OLAF, už je tady ta žádost policie? To je nějaké divné, že nepočkali na ten OLAF. Pak přijde OLAF a zase slyšíme: No to je nějaké divné ten OLAF. Co to tam vlastně napsali? No to nemůžeme. Potom Ministerstvo financí si z nás dělá legraci – ocenil jsem jejich jazykovou vynalézavost, jak pod české slovo "nesrovnalost" schovat zatajování informací, poskytování nepravdivých informací, možný podvod. Kládl jsem důraz na slovo "možný". Samozřejmě neznám tu zprávu a nevím, proč ji neznám. Potom ministerstvo podle mě opravdu, nevím, jak bych to nazval slušně, nebudu to komentovat, zveřejní průvodní dopis a říká úplně vážně: Podle zákona 106 jsme zveřejnili to, co jsme zveřejnit mohli, aby pak noviny z holdingu, který kdysi patřil Andreji Babišovi, už to je hezká pohádka, napsaly: My jsme do toho nahlédli a nic takového tam není. Pak když jiní novináři napíší, že to tam je, tak ty samé noviny z téhož holdingu říkají: To ale nebyl úmysl, to jenom ti novináři pracovali hrozně rychle, nějak to špatně přečetli.

Takže to, že bychom dnes vedli vážnou debatu o skutečných programových cílech této vlády, prostě není pravda. Je to takové stínové divadlo, ale kóta byla dobytá, hnutí ANO obsadilo všechny resorty.

Když přemýšlím, sám to nevím, jaké motivy vedou vítěze voleb, že běží hlavou proti zdi, tváří se, že o nic nejde, jako bychom každý den ve Sněmovně hlasovali o důvěře vládě, a jaké motivy k tomu vedou, tak to není žádná vláda pro lepší Česko. Taková by přece určitě už získala důvěru a pak by bylo legitimní... a je jedno, jestli menšinová, nebo většinová. Uvidíme za pár hodin, jestli důvěru získá, nebo ne, ale

podle všech vyjádření ostatních politických stran není šance. Tak je to možná pokus, jak zabránit vydání Andreje Babiše a Jaroslava Faltýnka. Pak by to dávalo nějakou logiku, tyto politicky nesmyslné kroky.

Velmi často slyším, slyšíme, jaká je programová blízkost hnutí ANO a politického a volebního programu občanských demokratů. Tak když se podíváte do toho programového prohlášení, tak to prostě není pravda. Dobře, řekněme, že to je velmi obecné a úplně přesně nevíme, ale podali jsme prvních šest návrhů zákonů, jednobarevná vláda hnutí ANO pětkrát ze šesti vyslovila negativní stanovisko, jednou neutrální. Tolik k té údajné programové blízkosti.

Vracím se na ten začátek. Andrej Babiš chce vládnout sám, hledá jenom nějaké dobrovolníky, kteří mu to umožní. Když to nevyjde dneska, tak to zkusí příště. K tomu my jako občanští demokraté nepřistoupíme. Nebyla tady poctivá snaha o nalezení většinové podpory. Uvidíme, jaký bude další vývoj.

Dnes budeme hlasovat proti vyslovení důvěry této vládě. Já myslím, že zimní, jak jsme to původně říkali, je příliš dlouhé. Zima končí až v březnu a ta vláda demisí skončí 17. ledna podle dnešních slov Andreje Babiše. Ale abych byl pozitivní, tak myslím, že i ministři, kteří například nebudou v příští vládě – možná tam budou všichni, já nevím, ale kdyby tam náhodou nebyli, tak mohou do "sívíčka" napsat, že byli členy vlády v letech 2017 a 2018.

Hezké odpoledne. (Potlesk z lavic ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci, předsedovi klubu ODS Zbyňku Stanjurovi. Nyní předseda klubu SPD Radim Fiala. A budeme pokračovat řádně přihlášenou paní poslankyní Věrou Kovářovou. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení poslanci, vážená vládo, vážený pane premiére, výsledek voleb, které proběhly v říjnu 2017, byl charakteristický tím, že znamenal jasné vítězství hnutí ANO. A bylo to vítězství s velkým odstupem od ostatních politických stran. Tato politická situace přinesla novou situaci, se kterou se vítěz voleb musel vypořádat. Součástí té situace je i větší počet politických subjektů ve Sněmovně. Je nutné zdůraznit, že jasné vítězství hnutí ANO nebylo však vítězstvím absolutním. Výsledek nebyl ani tak dominantní jako historické výsledky dřívějších politických hegemonů české politické scény. Byl to ale výsledek, který dával jasný mandát k jednání o vládě, a podle mého názoru bylo velmi správné, že hnutí ANO dostalo tento mandát o vládě vyjednávat. Dnes zjistíme, jak s tímto mandátem hnutí ANO naložilo. A zjistíme to podle výsledku dnešního hlasování o důvěře vládě. Za náš klub SPD mohu říci, že budeme hlasovat proti důvěře vládě, a pokusím se vám teď stručně říct některé důvody, které nás k tomu vedly.

Především je nutné říct, že představa vzniku vlády založené na myšlence "budu vládnout sám a jedinou garancí pro vás bude za vaši podporu, že vám napíšu něco z vašeho programu do programového prohlášení vlády" je postup pro nás nepřijatelný. Programové prohlášení vlády se také do poslední chvíle měnilo.

Zpracovávalo se a projednávalo se způsobem, který doslova devalvoval jeho politickou váhu. Máme k tomuto způsobu politického jednání velkou nedůvěru. Tato nedůvěra je oprávněná, protože již některé věci obsažené v programovém prohlášení minulé vlády nebyly do konce této vlády naplněny. To znamená, že pro nás je to velmi nedůvěryhodné, a my se takové situace už znovu obáváme.

Jde především o otázku všeobecného referenda. Chceme všeobecné referendum, které umožní občanům se vyslovit k zásadním politickým otázkám. A chceme garanci, že to nebude nefunkční model podobný tomu, který do minulé vlády vytvořili sociální demokraté s ministrem Dienstbierem.

Programové prohlášení neustále měněné a tvořené tak, že dáme do tohoto prohlášení pro každého trošku, opakují, zdevalvovalo jeho politickou hodnotu.

Druhým zásadním problémem, který jsme u této vlády řešili, je pro nás personální obsazení některých ministerstev. Nemůžeme podpořit ministry, kteří odborně nestačí, nemůžeme podpořit ministry, kteří mediálně hlásají věci, které jsou právě v rozporu s programovým prohlášením této vlády, které vláda předkládá. A SPD také nemůže podpořit ministry, kteří vypouštějí do médií urážlivé spekulace o charakteru našeho hnutí.

Posledním problémem, který jsme řešili a který podle mého názoru je zde nutné zmínit, je problém kauzy Čapí hnízdo. Je nutné jasně říci, že současný stav této kauzy vytváří situaci, kterou je třeba odblokovat. Neměli jsme v minulém období možnost se s kauzou detailně seznámit. Avšak z toho, co dnes víme o této věci, jsou pro nás zřejmé dvě zásadní věci. Za prvé, v kauze Čapí hnízdo se vynaložily finanční prostředky způsobem, který pravděpodobně nebyl úplně v souladu s účelem tohoto dotačního programu. A za druhé, celá kauza je využívána kromě objektivního šetření také k politické manipulaci. Existují podle mého názoru politici, kteří mají patrně lepší přístup k informacím než ostatní. A existují také politici, kteří mají s těmito nadstandardně získanými informacemi nadstandardní přístup do médií.

Chci jasně říct, že příští vláda České republiky nemůže být zatížena tím, že bude nejistota, jak tato kauza bude řešena, a musí v této kauze být zcela zřejmý závěr, který umožní došetření kauzy a náhradu škody, pokud se ukáže, že tato škoda vznikla českým občanům.

Naše hnutí se nezříká odpovědnosti za řešení všech těchto problémů v případném druhém pokusu o sestavení vlády. V takovém případě jsme znovu připraveni věcně a konstruktivně jednat v zájmu České republiky. Jsme připraveni jednat opět s vítězem voleb, tedy s hnutím ANO. Jsme připraveni jednat se všemi ostatními relevantními subjekty v Poslanecké sněmovně. Jsme připraveni jednat s panem prezidentem a samozřejmě jsme připraveni jednat o prosazování svých programových cílů s vědomím nutnosti politických kompromisů. Naše ochota jednat je ale, opakují, limitována. Máme své programové body, za které neustoupíme. A zmínil jsem taky jasné problémy, které musí být vyřešeny. Pro nás některé problémy personální a problémy politické, které by umožnily, aby vláda skutečně vládla a nevedla pouze permanentní volební kampaň na téma Čapí hnízdo.

Pokud někdo tvrdí, že SPD je hnutím politicky extrémním, chci připomenout, že jedním z našich evropských politických partnerů je Svobodná strana Rakouska, která je dnes součástí rakouské vládní koalice.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z lavic SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Radimu Fialovi. Pokročíme v debatě k vystoupení paní poslankyně Věry Kovářové. Připraví se pan poslanec Vít Rakušan. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo. Vaše vláda schválila 8. ledna programové prohlášení vlády, které obsahuje několik velmi zajímavých bodů. Mezi ně mimo jiné patří i několik oblastí, kterým se věnovaly pozměňovací návrhy Starostů a nezávislých ke státnímu rozpočtu na rok 2018. Týkaly se navýšení kapacity mateřských škol. Týkaly se navýšení dotačních titulů na obnovu kulturních památek či navýšení platů učitelů. Samozřejmě pro tyto pozměňovací návrhy žádný z poslanců hnutí ANO nehlasoval. A tak si tedy otevíráme programové prohlášení, kterým listuji, a světe, div se!, co tam nenalézám. Programové prohlášení jednobarevné vlády obsahuje např. rozšíření kapacity mateřských škol pomocí národních dotačních titulů. Pěčí o kulturní památky a zvýšení platů učitelů. A jak listuji, říkám si, no tak to je tedy foťr, jak rychle někdo mění názory.

Náš pozměňovací návrh na zvýšení alokace dotačního programu na rozšíření kapacit mateřských škol všichni poslanci hnutí ANO jednohlasně odmítli. A přitom se jednalo o pouhých 400, resp. 300 mil. korun. Chtěli jsme pomoci obcím, kterým by se ulehčilo s plněním povinnosti mateřských škol přijímat od roku 2020 i děti ve věku dvou let. Samozřejmě by jim to přineslo i určité náklady a ulehčilo by se i rodičům oněch malých dětí.

No nic, říkám si, i mistr tesař se utne, a listuji vládním programovým prohlášením dál. A narazím na další chvályhodný plánovaný počín vlády a tím je vytvoření programu dlouhodobého financování oprav a rekonstrukcí památkově chráněných objektů. A musím se opět ptát, proč pro kulturní památky něco málo vládní poslanci neudělali již 19. prosince při schvalování změn státního rozpočtu na rok 2018. Koukám se na ony poslance a nechávám to bez odpovědi. I v tomto případě nešlo o žádnou horentní sumu, ale jen o 300 milionů korun pro téměř 40 tisíc kulturních památek.

Listuji dále vládním prohlášením – a vláda nalézá zřejmě řešení. Plánuje provést revizi ústředního seznamu kulturních památek a chráněných území. Ptám se tedy, co je účelem, a sama si odpovídám. Někdo si asi řekl, že máme moc podfinancovaných kulturních památek, což je pravda. Ale asi si také někdo řekl, že čím méně jich bude, tím méně bude potřeba financí. Z pohledu úředníka je to elegantní až šalamounské řešení. Má jen jednu drobnou vadu, památkám moc nepomůže.

A listujeme dál, a aby toho nebylo málo, narážím na návrh vlády premiéra Babiše zvýšit platy učitelů. Jaké to překvapení! Tento krok je samozřejmě nutný a potřebný,

investice do vzdělání a do budoucnosti jsou ty nejpotřebnější pro budoucí generace. Je třeba, aby naše děti měly přístup ke kvalitnímu vzdělávání. To jsou schopni zajistit pouze kvalitní a fundovaní pedagogičtí pracovníci, které je samozřejmě nutné adekvátně finančně ohodnotit, aby neodešli do soukromého sektoru. Jenže tento bod se mohl realizovat již v roce 2018, kdyby poslanci hnutí ANO hlasovali pro návrh Starostů a nezávislých, který navrhoval navýšení platu učitelů. Poslanci hnutí ANO odmítli nejenom náš návrh, ale i jiné návrhy, které směřovaly k navýšení platů pedagogických pracovníků.

Abych to tedy shrnula a podtrhla. Skoro to začíná vypadat, že vládní poslanci prošli za necelý měsíc totální transformací. Lidé to jsou na první pohled stále stejní, ale jejich priority se úplně změnily. Můžeme tomu věřit? Pokud slova nekorrespondují s činy, není to moc důvěryhodné. A platí to i v tomto případě. Ovšem existuje-li nějaké jiné vysvětlení těchto názorových veletočů, ráda si ho od pana premiéra Babiše vyslechnu.

Teď přijde na řadu drobná perlička. Jen abych nekritizovala. V původním návrhu programového prohlášení pan premiér za vládu deklaroval, že chce upravit systém vydávání řidičských průkazů a umožnit vyřízení si řidičského průkazu i mimo bydliště. Nápad je to velmi hezký, já ho oceňuji. Má jen jedinou vadu. Mě a kolegu Farského zaujal už před lety, a tak jsme spolu s ostatními poslaneckými kluby už v minulém volebním období prosadili novelu zákona, která tato opatření zavádí. Ano, v nové verzi programového prohlášení vlády se už tento, říkejme tomu překlep, opravil a výsperkoval tak, že toto vše bude zrealizováno, což bychom samozřejmě očekávali od úřadující vlády, že bude realizovat a dodržovat již platné a účinné zákony. Ale asi nezbyvá než se radovat z maličkostí.

Tato vláda, která žádá o důvěru, ještě ji nezískala, a myslím, že tím, co je v programovém prohlášení, svoji důvěru ztrácí. Považujeme vládní prohlášení za nedůvěryhodné, a tedy považujeme i vládu za nedůvěryhodnou, tedy vládu nepodpoříme. Tolik na závěr.

A pak bych měla takovou soukromou otázku na pana premiéra. On se dotazoval, zda jsme četli vládní prohlášení. Já se přiznám, že jsem četla obě varianty. A zajímalo by mě, jakým způsobem a proč se např. návrh na snížení daně z přidané hodnoty na řezané květiny ocitl ve vládním prohlášení v té první variantě a co vedlo tedy pana premiéra, že řezané květiny byly z nového vládního prohlášení odstraněny.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava, ozývá se smích.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Rakušan. Mezitím zde ale vidím přihlášku k faktické poznámce – pan poslanec Zlesák? Ale toho tu nevidím, takže se jedná zřejmě o omyl. Dáme slovo řádně přihlášenému panu poslanci Rakušanovi, po něm bude na řadě pan poslanec Feri. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Já vám děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo.

Vládo České republiky, pane premiére, slyšeli jsme tady už za dnešní den mnoho a mnoho slov. Já se pokusím svým proslovem nezdržovat. Pokusím se nevyjadřovat k jednotlivým bodům programového prohlášení. Rád bych se zamyslel spíše nad tím, před jakým hlasováním stojíme. Není to jedno z řady běžných hlasování, kdy mačkáme tlačítko ano, ne, zdržel se hlasování. My dnes vyslovujeme důvěru. A ono je dobré se vůbec zamyslet nad tím, co ten pojem, slovo důvěra, znamená.

Slovo důvěra se musí opírat o nějaké hodnoty. Musí se opírat o respekt k tomu, komu důvěřujeme. Samozřejmě že důvěra v sobě obsahuje i jistou víru. Víru v to, že ten, komu důvěru dáváme, ať je to v osobním, nebo politickém životě, nás nezklamе a věci povede správným směrem.

Zastavil bych se tady u slov Timothy Snydera, amerického historika a spisovatele, který ve své knize Tyranie, 20 lekcí z 20. století, hovoří o tom, na co bychom si měli dát pozor v každé chvíli, když nastupuje nějaká nová vládní garnitura, když nastupuje nová síla, která přichází mnohdy s překotnými nápady a velmi radikálními změnami.

Timothy Snyder za prvé varuje, že bychom se měli vyvarovat státu jedné strany. Vždycky bychom měli být obezřetní, pokud politici začnou hovořit o tom, že jedna strana, čistokrevná vláda jedné strany, je lepší než koaliční forma. Že bychom si měli dát pozor na to, když jedna strana začne náhle ve státní správě a ve svém okolí podnikat razantní personální kroky. Že bychom si vždycky měli dát pozor na to, když nám jedna strana začne říkat, že vládnout se dá přece jednodušeji, pokud je vláda složená pouze z jedné a jediné síly. To je prosím parafráze Timothy Snydera.

V druhém bodě upozorňuje na to, že bychom vždy měli být velmi citliví na to, když nová vládní garnitura začne napadat stávající a existující instituce, když začne zpochybňovat jejich mandát, když začne zpochybňovat jejich legitimitu ve společnosti. Od voleb do Poslanecké sněmovny už jsme se setkali s tím, že je zpochybňována role Senátu v české ústavnosti. Od voleb jsme se setkali s tím, že i v souvislosti s kauzou pánů Babiše a Faltýnka je zpochybňována práce policie, je zpochybňována práce státního zastupitelství a jistě v konečném důsledku může být mnohdy zpochybňována i práce soudů.

Vracím se tedy na začátek svého projevu. I přes dílčí jistě rozumné body v programovém prohlášení si přes výše zmíněné vláda důvěru – to je ten intimní vztah, pokud někomu důvěřujeme, tak mu věříme – nezaslouží.

A potom ještě Timothy Snyder říká: Nepodřizuj se předem, nevzdávej se tomu, kdo se v danou chvíli zdá být silný a nepřekonatelný, kdo přichází s tím, že on bude vládnout a on to bude dělat nejlépe. Nepodřizuj se hned a na začátku. Nepřijímej jeho slova jako dogma a pokoušej se konat tak, aby jeho vláda neomezená nebyla.

My tak konáme, proto tato vláda naši důvěru nedostane. Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní vystoupí pan poslanec Feri, po něm paní poslankyně Pekarová Adamová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Dominik Feri: Velmi děkuji za slovo, pane předsedající. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení trpěliví hosté na galerii a vážený pane premiére, myslím si, že vláda, která nás tu dnes žádá o důvěru, je skutečně vládou odborníků, ale bohužel odborníků na PR. Protože jak jejich vládní prohlášení, tak i nedávná vystoupení členů vlády, co udělají a co zařídí, jsou skvělým a ukázkovým marketingovým projektem. Projektem skvělým, ale o to více nebezpečným, protože se za ním skrývá demagogie, jak demokratické instituce omezují jejich práci a touhu makat.

Příkladem budiž nedávné vyjádření ministra spravedlnosti Pelikána, který chce zreformovat státní zastupitelství. Jen tak mimochodem zmíní, že to s sebou přinese také přesoutěžení jejich míst, což ale je jenom takový drobný detail. Ale jak víme, tak ďábel, ten se skrývá v detailech. Asi každý pracující člověk zpozorní, když má být jeho místo přesoutěžováno, když hrozí, že bude vyměněn. Začne pracovat více, ale zejména tak, aby nikoho nepopudil. Začne podléhat autocenzuře. Přitom státní zastupitelství nemá být servilní a nekonfliktní. Naopak, jeho role je aktivní, což s sebou zákonitě nese konflikty a střety. Má hájit veřejný zájem, a to jak v neprospěch, tak i v prospěch obviněného. Tady se skutečně dostáváme do nějaké manažerské kultury, kdy ministr instaluje Pelikánův meč nad hlavy státních zástupců. Někdo určitě přijde s tím, že se vlastně vůbec nic neděje, ale pouze pokračujeme v reformě justice, kdy stejně tak bylo stanoveno funkční období předsedům soudů před přibližně deseti lety. Jsou to sice věci podobné, ale nikoli věci stejné. Zejména odlišná role je totiž role předsedy soudů, kteří na jednu stranu hrají významnou roli při správě soudů, ale v případech státního zastupitelství máme systém nadřízenosti a podřízenosti. Zjednodušeně řečeno, oproti předsedovi soudu, který soudce nemůže úkolovat, co má, nebo co nemá dělat a jak má soudit, vedoucí státního zastupitelství tak činit může. Nadřízené státní zastupitelství může tomu nižšímu případ odebrat. Toto není možné v soustavě soudů, aby soud vyšší instance odebral případ soudu instance nižší. Z tohoto příkladu je zřejmý rozdíl v modelech nezávislosti soudnictví a v nezávislosti státního zastupitelství. Reforma státního zastupitelství může přicházet v úvahu, ale má jít o promyšlené zlepšení systému, nikoliv o skrytou hrozbu, která čirou náhodou přichází v době jednání mandátového a imunitního výboru o vydání premiéra Babiše a předsedy klubu ANO 2011 Faltýnka k trestnímu stíhání.

Obávám se, a to je smysl tohoto projevu, jedné věci. Bojím se, že pan ministr spravedlnosti těchto na první pohled malých změn chystá využít k podřízení státního zastupitelství šéfovi vlády. A rovněž ke zjednání poslušnosti. Tohle jsou přesně ty krůčky. Malé, nenápadné, které skoro vlastně ani nevnímáme, kterými ale můžeme dojít tam, kam se došlo v Polsku.

Dámy a pánové, já vám velmi děkuji za pozornost a rád bych vám ještě na závěr popřál mnoho úspěchů v novém roce.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou pan ministr. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já se proti tomu musím ohradit. Dámy a pánové, jestliže principem nového zákona o státním zastupitelství, tak jak jej kdysi dávno napsali na tom Nejvyšším státním zastupitelství a od té doby je, nebo možná bude, doufám, už počtvrté předložen do parlamentu, jsou výběrová řízení a funkční období na místa vedoucích státních zástupců, tak je celkem logické, že není zároveň možné, aby se nesoutěžili ti vedoucí státní zástupci. Bylo to v tom návrhu, již když ho předkládal pan ministr Pospíšil. Bylo to v něm, když ho předkládal pan ministr Blažek, bylo to v něm, když jsem ho předkládal do minulé Sněmovny já. O tom, zda se to stane, nebo nestane, nebude rozhodovat vláda, ale bude o tom rozhodovat celá tato Sněmovna. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní je do rozpravy přihlášena paní poslankyně Pekarová Adamová, po ní vystoupí pan poslanec Jurečka. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, všichni, jak tady sedíme, jsme kandidovali pod nějakým programem, s nějakými prioritami, vizemi, řešeními konkrétních problémů. TOP 09 představila kompetentní program, který je postavený právě na řešení konkrétních problémů, postavený na hodnotách, zaměřený na budoucnost. A jsme si jisti, že zejména musíme začít s modernizací českého školství, že se musíme zaměřit na to, aby se děti ve školách učily těm skutečně podstatným věcem, aby uměly kriticky myslet a uměly své znalosti aplikovat, aby uměly spolupracovat a obstály v globalizovaném světě a byly schopny dostát všem výzvám. Jsme si vědomi toho, že je nutné k tomu tedy nemálo investovat do českého školství, nejenom do platů učitelů a dalších pracovníků, kteří v něm jsou, ale také do modernizace výukových metod. Chceme, abychom mohli říci, že jsme skutečně vzdělanou společností a že naše budoucnost je s tímto úzce spojena, protože si uvědomujeme, že jediné tak může být prosperující, odolná všem výzvám. A jediné tak můžeme uspět všichni jako celek.

Samozřejmě nezapomínáme na zdravotnictví, nezapomínáme na správu země. Chceme štíhlý stát, který bude svému občanu sloužit, nebude jej zbytečně šikanovat, bude možné vše, co je možné s ním vyfídit z pohodlí domova, elektronicky přes mobilní telefon, přes aplikace, které už dnešní moderní technologie umožňují. Samozřejmě k tomu patří právní stát, patří k tomu přívětivost pro všechny generace, ať už jsou to ti mladí, které jsem zmínila třeba v oblasti školství, ale jsou to také senioři, ať už jsou to zdravotně postižení. Je tady nutná důchodová reforma, k tomu už také mnohé zaznělo. My to konstantně říkáme několik let, my jsme jednu připravili a jsme připraveni k tomu o ní diskutovat i v budoucnu. Uvědomujeme si, jak časovaná bomba náš penzijní systém do budoucna může být.

Nezapomínáme ani na ochranu životního prostředí. Věnujeme tomu opravdu značnou část našeho programu a TOP 09, troufnu si říci, je jedna z nejkompetentnějších stran v současném parlamentu co do oblasti právě ekologie a různých, řekněme konkrétních opatření, která nabízíme. Stejně tak nezapomínáme ale

ani na rodiny, na slad'ování rodinného a profesního života, na to, že musíme učinit pracovní trh mnohem flexibilnější, že v dnešní době čelíme i v této oblasti mnoha výzvám a chceme, aby třeba rodiče malých dětí měli možnost si sami uspořádat život tak, aby sladili své povinnosti se svou profesí.

Chceme také snížení odvodů. To je také oblast, která je v našem programu, a velmi jasně a pregnančně je řečeno, o kolik a jakým způsobem to pomůže konkrétně lidem, že se zvýší jejich čisté mzdy a opravdu to pocítí ve svých peněženkách.

A i kdybych pokračovala dál, mohla bych opravdu velmi dlouze, a popsala jednotlivé programové priority, kdybych všechny do puntíku našla v programovém prohlášení vlády, která se uchází dnes o důvěru, tak to ještě samo o sobě nestačí. Stojí za ním totiž konkrétní lidé, ať už přímo premiér, taktéž ministři, potažmo samozřejmě i vy, poslanci vládní strany, a ti musí být všichni důvěryhodní. Proto si dnes pokládáme otázku, kdo je vlastně naší důvěry hodný, co je pro každého z vás stěžejní při dání své důvěry.

Důvěra vychází ze slova věřit. Vzdáním důvěry tedy vyjadřujeme, komu věříme. Obecně lze určitě říci, že zda někomu věříme, nebo nikoliv, můžeme usoudit ne tak z toho, co nám slibuje, co uvádí, že udělá v budoucnosti. To si ještě nemáme čím ověřit. Proto danou osobu posuzujeme podle jejích minulých činů. Důvěry je většinou hoden ten, kdo to už svými předchozími skutky prokázal, kdo doposud nezklamal, projevil ve svých činech, že mu věřit lze, že nelže, plní slovo, že jeho slova jsou právě v souladu s jeho činy. Že je schopen obstát morálně, lidsky, ve vztahu k práci, kterou vykonal, atd.

My, poslankyně a poslanci, dnes stojíme před rozhodnutím, zda důvěru dát zejména předsedovi hnutí ANO, který sestavil vládu, Andreji Babišovi. On nás dnes o důvěru jménem svým i svých kolegů ministrů a ministryň požádal. Právě o naši důvěru.

Ministryně a ministři důvěřují zcela jistě Andreji Babišovi, jinak by do jeho vlády nešli. Nespojili by s ní své jméno. Oni tím už dali najevo, že Andreji Babišovi věří, že jsou ztotožnění s jeho dosavadními činy, resp. pokud s nějakým jeho dosavadním činem nejsou v souladu, tak to pro ně představuje natolik malou překážku, že ji jsou ochotni překonat, že nepředstavuje velkou zátěž pro jejich svědomí. To je fér. Je to samozřejmě jen a jen na nich. Oni si musí umět obhájit, že tomu tak je. Nikdo určitě nikoho nemůže nutit ve vládě být, jsou v ní dobrovolně, a to od počátku se zřetelem k všemu o Andreji Babišovi doposud známému.

Přemýšlela jsem nad tím, zda si Andrej Babiš zaslouží důvěru, zda je hoden důvěry, tedy důvěryhodný. Chci to posoudit opravdu poctivě na základě všeho, co je mi o panu premiérovi známo. Být upřímná a vůči Andreji Babišovi férová, nezaujatá, bez předsudků. Vybrala jsem si tedy několik z veřejně známých faktů o Andreji Babišovi, které pro mne osobně hrají zásadní roli. Nazvala bych to testem důvěry. Asi podobně, jako když si někdo žádá o bezpečnostní prověrku a musí se podrobit a svůj dosavadní život podrobnému posouzení. K čemu jsem dospěla, vám samozřejmě chci sdělit, protože jsem si jista, že máte mnozí z vás na ostatní zcela podobné nároky, pokud jim chcete věřit.

Tak tedy dle mého názoru je pro schopnost někomu věřit stěžejní, zda vám někdy v minulosti lhal. Zda mluví pravdu. Pátrajíc v paměti jsem si vzpomněla hned na několik příkladů toho, kdy Andrej Babiš veřejně lhal. Vzpomeňme, jak, když kupoval v roce 2013 Mafru, prohlášoval, a to si stačí opravdu během pár vteřin najít na Googlu, a pak si to následně pusťte ze záznamu, že – cituji – může veřejně prohlásit na zdraví svých čtyř dětí a dvou vnuček, že v žádném případě nebude nikdy zasahovat do práce redaktorů v Mafře. Lež se ukázala poměrně vzápětí. Už v proslulém telefonátu do Lidových novin, ale i později díky nahrávkám jsme se dozvěděli, že s redaktorem svých novin Mladé Fronty DNES konzultoval, kdy jakou zprávu uveřejnit.

Další veřejná a prokázaná lež zazněla v minulém volebním období, když nejdříve tvrdil, že neví, komu v době žádosti o dotaci patřila farma Čapí hnízdo. Prohlásil, že to budou nějakí právníci. Pak se však po vykrucování rozhodl jít přece jenom s pravdou ven a přiznal se u tohoto pulťku, že se jednalo o jeho blízké rodinné příslušníky.

Dalo by se s důkazy o lhaní pokračovat, třeba příkladem poměrně nedávným, z minulého týdne, kdy do médií nepokrytě lhal a tvrdil, že hnutí ANO v minulé vládě bylo proti zvyšování platů řidičů autobusů, načež se ukázalo ze zápisu z té vlády, že i poslanci, resp. ministři hnutí ANO hlasovali pro tento návrh. I v Sobotkově vládě byli pro zvýšení. Nicméně i tento malý vzorek, myslím, jasně potvrzuje, že lež patří k běžné výbavě pana Babiše. S pravdou, eufemisticky řečeno, si pohrává velmi kreativně. Budí to ve mně všechno možné, jenom ne důvěru.

Můžete si říci, že odpustit lze i vážnější přešlap, který v životě může udělat každý. Ale lhaní takového formátu opakovaně já dost dobře nemohu považovat za nějaký výjimečný exces. Spíše poukazuje na nepokryté používání lži jako běžného nástroje.

Další v testu důvěry je pro mě věc, kterou už dnes mnozí berou jako samozřejmost, a smířili se s ní, ale já ji za běžnou nepovažuji. Andrej Babiš vlastně nehraje v politice fér od samého začátku, neboť souběžně se vstupem do politiky si koupil podstatnou část médií. Získal tak jasnou konkurenční výhodu pro své další působení v politice, jakýsi doping.

Jak jsem zmínila před okamžikem, prokázalo se, že ve svůj prospěch skutečně tato média využívá. I kdyby jen spoléhal na autocenzuru novinářů, tak to u něj poukazuje na ne ani tak chytráctví, jako spíše na zbabělost. Neschopnost snést kritiku. Pojistit si dopředu, že investigativní novináři se jej budou obávat. Ukazuje na obavu z toho, že se dá na něco přijít z jeho minulosti, že je co zatajovat a skrývat. To ve mně opět důvěru v čestnost nevzbuzuje, a čestnost od politika očekávám.

Stejně jako když se sportovec posílí dopingem, tak jeho výkon nelze oproti ostatním na startovní čáře považovat za respektování pravidel fair play, tak ani to, že si politik má potřebu pomoci ochromením mediálního trhu pomoci, pro mě není důkazem fair play.

Jestliže je ovlivňování médií věc v demokraciích západního stříhu něčím naprosto nepřijatelným, tak zneužívání politické moci k oslabení, ochromení, či dokonce úplnému zničení konkurence je něco, co je nepřijatelné v jakémkoli právním státu.

Nebylo to akceptováno ani u nás nikdy předtím a nemělo by být ani dnes. Možná si teď nejste jisti, na co konkrétně narážím, ale jde o zajišťovací příkazy na firmu FAU Přerov, kterou státní orgán – opakují, státní orgán, tedy Finanční správa – dle nezávislého soudu neoprávněně pomocí zajišťovacích příkazů zlikvidoval. A jak víme z nahrávek zachycujících slova Andreje Babiše o tom, že – cituji: "naši na ně klekli", jde o jasné zneužití jeho postavení, kterého se tímto Babiš dopustil. Případ už pokryl prach, ale mám za to, že je nutné jej jako připomínku, čeho všeho je premiér schopen, zmínit. Je to totiž zdokumentovaný a prokázaný případ, ale jistotu, že se jedná o jediný, nemáme. I kdyby byl jen jeden jediný, tak ani tehdy to vzbuzovat důvěru příliš nebude.

Myslím, že nemá smysl v příkladech pokračovat, byť by se jich dalo zmínit mnohem více. Tyto tři jsem vybrala změrně a připomněla je i vám, kteří jste dnes možná více zaměřili svou pozornost na probíhající trestní stíhání a vyšetřování, které vede policie, a i na zprávu OLAF. I to jsou jistě záležitosti zásadní, nicméně tři zmíněné skutečnosti jsou zdokumentované, všichni si je mohou ověřit a těžko je zpochybnit. A těžko také zpochybnit to, že by neměly souvislost s politickým působením pana Babiše, neb souvisí s posledními čtyřmi lety, kdy byl politikem.

Každý politik musí být připraven dnes a denně bojovat o důvěru lidí. Premiér nejen o důvěru nás poslanců, ale zejména občanů. Pokud si k tomu bere na pomoc poradce, tak je to všechno v pořádku. Pokud si k tomu však bere na pomoc média, která si koupí, ať už jsou to noviny, nebo rádia, televize, to je jedno, ochromí tak podstatnou část médií, těch hlídacích psů, jak se jim trefně říká, pak už to není férová soutěž. Každý z problémů sám o sobě by totiž pak stačil na to, aby hlídací psi se dali nejenom do hlasitého štěkání, ale i do honby, a na jejím konci by kdykoli před rokem 2013 byl konec takového politika za každou z jednotlivých kauz, které jsem zmínila. Je nutné si to připomínat, abychom snad nezačali to ticho podstatné části novinářské obce považovat za něco, co je normální.

Obvykle si lidé říkají klišé, že nechtějí druhým sahat do svědomí. Dámy a pánové, já se neobávám říci, že já vám do svědomí naopak sáhnout chci. Sami si řekněte, zda máte to svědomí, to nejcennější, co máte, svoji čest, hrdost a důvěru chuť, spojit s osobou, která tak zásadně a opakovaně selhala. Zda takový člověk si vaši důvěru zaslouží. Zda chcete mít podíl na tom, že se možná až čtyři roky budeme setkávat s lhaním, se zneužíváním moci a obohacováním na úkor druhých.

Já osobně Andreji Babišovi nevěřím, proto mu a jeho vládě dnes důvěru dát nemohu. Jsem přesvědčená, že hodnoty, jako je pravda, čest, morálka, nejsou mrtvé. A nejsou to prázdné pojmy. Proto za sebe nepřipustím, aby se po nich šlapalo, aby se vytrácely. Aby je zašlapávali do země někteří, kteří si to přejí. Nenechám se přitom odradit ani tím, že pro téměř 30 procent voličů možná nehrály až takovou roli. Nenechám se odradit tím, že už možná pro některé nejsou v módě. Svou důvěru této vládě stejně jako všichni ostatní poslanci TOP 09 nedám. Zvažte, zda jste schopni vy, každý sám za sebe, ji s čistým svědomím dát a také vzít za to svůj díl odpovědnosti.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Než přijde pan poslanec Jurečka k řečnickému pultu, tak vás seznámím s omluvou. Z dnešního jednání v době od 16 do 17 hodin se z pracovních důvodů omlouvá místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí Martin Stropnický. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Dobré odpoledne. Vážený pane předsedající, milé kolegyně, kolegové, než začnu svoji řeč, dovoluji, abych dal procedurální návrh, aby se přerušilo jednání tohoto bodu, dokud tady nebude přítomný premiér a většina členů vlády, protože myslím si, že byt' jednáme o důvěře menšinové vládě, tak tato účast členů vlády je nedůstojná tomuto jednání. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Obdrželi jsme procedurální návrh, který budeme hlasovat bezprostředně. (Poslanec Jurečka: K přerušení jednání, pardon.) Ještě vás prosím, pane poslanče, ještě jednou zopakujte svůj procedurální návrh, aby to bylo všem jasné.

Poslanec Marian Jurečka: Procedurální návrh zní, aby tento bod pokračoval, až tady bude přítomen premiér a alespoň nadpoloviční většina členů této vlády. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, je to jasné. Je zde návrh na odhlášení. Já vás všechny odhlásím. Prosím, abyste se všichni znovu přihlásili svými identifikačními kartami. Počkáme, až se ustálí počet poslanců a poslankyň. (Po chvíli.) Tak, já myslím, že doba byla dostatečná, takže můžeme přistoupit k hlasování.

Zahajují hlasování. Kdo souhlasí s předloženým návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 4, přihlášeno 143 poslanců, pro návrh 54, proti 60. Návrh byl zamítnut.

Můžeme pokračovat dále. Pane poslanče, máte slovo. (V sále je velký hluk.)

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Pane předsedající, já bych poprosil, aby byl klid v sále, jestli můžete.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já prosím všechny paní poslankyně a pány poslance o klid v jednacím sále. Slovo má pouze pan poslanec Marian Jurečka. Pane poslanče, prosím, pokračujte ve svém vystoupení.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji za pozornost. Já bych byl rád, abychom opravdu tu diskusi vedli vážně, aby tady pokud možno byla důstojná účast. Tady za mnou se před chvílí ozval pan premiér. Pološeptem říkal: to jsou zoufalci. Já si fakt

nemyslím, že diskuse ve Sněmovně o hlasování o důvěře je diskuse zoufalců. My jsme tady poslanci a máme každý stejný mandát, který tady máme vykonávat.

Nyní dovoluji k mému vystoupení. Protože tady byl přítomen pan prezident a protože i tím, jak zdůvodnil svůj postup při druhém kole, druhém pověření k sestavování vlády, že bude požadovat 101 podpisů, tím já беру i to jeho dnešní vystoupení, a to, že předtím tu podmínku neměl, že tady ta jeho účast a ten dnešní projev byl jeho součástí kampaně nebo nekampaně, jak kdo chcete. A dovolím si stručný komentář.

Na úvod bych řekl, že jsem velice rád, že pan prezident ze svého slovníku vynechal slova, která začínají na k, musí se tečkovat. Vynechal slova o tom, že vláda něco zku- apod. Takže si toho vážím. Nicméně fakticky. Byla tady použita některá slova a příklady ze strany pana prezidenta. Mluvil o tom, že 80 procent komunálních politiků, kteří jsou obviněni z nějakých pochybností u čerpání dotačních titulů, že tato obvinění jsou u soudu stažena nebo neprokázána. Chtěl bych říci, že to nemá souvislost s Andrejem Babišem a ani s Čapím hnízdem, protože to není příběh komunálního politika a ani dotace, která by směřovala do obce či města či do kraje.

Dovolím si tady odcitovat jeden velice silný výrok jednoho významného českého politika posledních dvaceti let. "U politika platí nikoliv presumce nevin, ale bohužel u něho platí presumce viny. Takže je-li politik v jakémkoliv podezření, byť by bylo sebestipitnější, tak si myslím, že je jeho povinností rezignovat, pokud toto podezření někdo bere vážně," prohlásil Miloš Zeman v dubnu 1998 v pořadu Pressklub Frekvence 1. Bylo to v době těsně předtím, než se stal premiérem tohoto státu, v době, kdy mluvil o akci Čisté ruce apod.

Nicméně také bych byl rád, kdyby nám pan prezident někdy v budoucnu vysvětlil, proč pro první kolo nechtěl onu podmínku, že ten, kdo je pověřen sestavením vlády, by měl dokázat předtím, než je jmenován premiérem, že má podporu alespoň 101 hlasů. Myslím si, že by si to zasloužila nejenom Poslanecká sněmovna, ale i Česká republika a občané České republiky, protože jsme tady promarnili už tři měsíce, to znamená, jednu šestnáctinu volebního období vlády, která měla vládnout a má vládnout.

Závěrem bych byl rád, aby pan prezident se držel toho, že amnestie pro Jiřího Kajínka byla tou poslední, kterou buďto on, nebo v tomto funkčním období udělil, aby nebyla nějaká šance řešit kauzu Čapího hnízda přes amnestii, jak se v některých kruzích proslýchá.

Nyní mi dovoluji, abych se vyjádřil k tématu důvěry vlády a programovému prohlášení, které máme dneska na svých poslaneckých lavicích, abych tedy hovořil k panu premiérovi Babišovi a této vládě.

Začal bych asi tím, že na straně 20, prosím pěkně, můžete si to otevřít a číst spolu se mnou, se mluví v kapitole Právo a spravedlnost: "Za klíčovou hodnotu našeho společenského uspořádání považujeme ideu právního státu založeného na účtách k ústavně chráněným principům dělby moci, vlády práva a ochrany základních práv a svobod. Tyto principy budeme ve všech svých krocích respektovat a dále posilovat." Já bych tady poprosil, aby se dále v rozpravě vyjádřili členové vlády. Prosím pěkně, pokud by mohl být přímo pan ministr spravedlnosti Pelikán, paní ministryně financí

Schillerová a pan ministr kultury, aby se vyjádřili, jak dneska na jednání vlády hlasovali a argumentovali, pokud šlo o komunistický návrh na revizi a zdanění církevních restitucí. Protože tyto věci a takovéto vstupování do legislativy a do věcí, které jsou ukotveny smlouvami mezi státem a konkrétními subjekty, jsou velice vážným ohrožením toho, že český stát se může nazývat právním státem. Vy, co jste právníci, mi nepochybně rozumíte daleko lépe. Takže poprosím, kdyby se členové vlády takto mohli vyjádřit k tomu, jaké oni k tomu mají stanovisko a jaká rizika případně, pokud by takováto legislativní úprava byla přijata, mohou znamenat pro Českou republiku.

Dále, když se podíváme do tohoto dokumentu, tak na straně 7 je úplně dole na té stránce takový zajímavý text: "Zasadíme se o důsledné dodržování principů transparentnosti v rozhodování o dotacích a veřejných zakázkách." Je vás tady mnoho, kteří jste komunální politici, kteří vykonáváte úřady hejtmanů, jste tady majitelé firem, jste tady ředitelé firem, to znamená lidé, kteří jste přišli v minulosti do kontaktu s problematikou čerpání dotací jak z národních zdrojů, tak z evropských. A mnoho z vás moc dobře ví, co znamená drobné porušení pravidel. Stačí o jeden den nestihnout termín, celá dotace může být zmařena. Já jako ministr zemědělství za poslední čtyři roky jsem zažil situace, kdy malí a střední podnikatelé udělali poctivé smysluplné projekty a na základě naprosto drobného pochybení, abych dodržel pravidla, která mají platit pro všechny, a rovnost všech uchazečů o tyto dotace jsem musel jejich žádosti o výjimky s těžkým srdcem zamítnout.

Takže byl bych rád, aby tady bylo ctěno jednoznačně právo a to, co vy říkáte ve svém programovém prohlášení, aby to platilo v praxi, protože jednou z klíčových věcí, o které se tady hovoří, proč se tady už dneska nemluví o většinové vládě koaliční, je ona problematika trestního stíhání v kauze Čapího hnízda. A já si myslím, že pokud člověk nemá co tajit, má čisté svědomí, tak je schopen předstoupit a říci: Já chci, aby to bylo řádné trestní stíhání, aby došla tato věc k soudu a soud rozhodl o vině či nevině. A my tady v Poslanecké sněmovně nerozhodujeme o vině či nevině těch, kterých se to týká, já je nechci vůbec soudit, ale rozhodujeme o tom, aby věci, o kterých tady vláda píše ve svém programovém prohlášení, že ctí právní stát, mohly regulérně proběhnout. Takže byl bych rád, aby to, co tady říkáme, když říkáme, že chceme získat důvěru, platilo také v praxi.

Dovolím si zmínit ještě jednu část na straně 6 hned vedle, můžete si to otevřít: "Budeme pokračovat v boji proti daňovým únikům a agresivnímu daňovému plánování." Agresivnímu daňovému plánování, zajímavý pojem. Já když si vzpomenu, když jsme tady v březnu a dubnu loňského roku řešili to, aby se Ministerstvo financí řádně podívalo na problematiku dluhopisů, optimalizace daňových příznání firem, které tyto dluhopisy vydaly, byl to obrovský boj s finančním úřadem a jeho ředitelem a Ministerstvem financí, aby se touto problematikou začali plně zabývat a dali veškeré informace transparentně na stůl. Takže budu rád, když to, co je tady psáno, se bude také vztahovat na věci, které se udály v minulosti, a budou tyto věci řádně prošetřeny.

Mluví se tady hojně o eGovernmentu, o IT ve státní správě. Musím říct, že mě mrzí, když přijde do úřadu ministr, který je tam řádově několik hodin, a už ví, jaké personální rozhodnutí má udělat. Hnutí ANO hodně často akcentuje to, že říká "řídít

stát jako firmu", v posledním roce "řídít stát jako rodinnou firmu". Kdo jste ve firmách působili, já nevím, jestli dobrý manažer je schopen přijít a po čtyřech nebo po pěti, šesti hodinách říci: já tady tu strukturu firmy chci zásadně překopat a s těmito lidmi se rozloučím.

Abych nebyl obecný, použiji příklad resortu, za který jsem čtyři roky nesl zodpovědnost. Jestliže jsme vybudovali sekci ICT a dovedli člověka, který v privátním byznysu dělá problematiku IT, který dokázal nastavit transparentní systémy, který se dokázal u většiny systémů vyvázat z vazalství firem, které nám tyto systémy v minulosti dodávaly, dokázali jsme je vysoutěžít, a především – prosím pěkně, dávejte pozor – v roce 2013 Ministerstvo zemědělství vynakládalo za oblast IT částku ve výši 637 milionů korun. Činností tohoto člověka a jeho týmu jsme tuto částku snížili v roce 2016 na 399 milionů a za ty čtyři roky ten rozdíl oproti roku 2013 a předchozím letům činil úsporu 900 milionů korun, necelou jednu miliardu korun. Tady se píše o tom, že chceme odborníky, nezávislé odborníky na IT, a my ty odborníky s příchodem po pár hodinách z ministerstva vyhazujeme. To stejné, když se podíváme na sekci správní, kde se podařilo ukončit nevýhodné právní smlouvy, kde se podařilo vyhrávat klíčové právní spory, a dokázali jsme také státu ušetřit stovky milionů korun, také po pár hodinách jsme rozhodli, nebo vy jste rozhodli, že tito lidé jsou pro stát nepotřební, my je nepotřebujeme. To si myslím, že je něco, co je v rozporu s tím, co se tady říká, a mrzí mě to.

Dovolil bych si ještě říci, co mně osobně v programovém prohlášení chybí a co já bych si představoval, že programové prohlášení dobré vlády pro Českou republiku má obsahovat. Kromě věcí, které se týkají efektivního řízení státu, eGovernmentu, snižování daní, snižování administrativní zátěže, mi tady chybí slova, která se vůbec v tomto dokumentu nevyskytují – slova jako manželství, slova jako solidarita, slova jako charita, slova jako eutanazie. To jsou problémy, které tuto společnost trápí. Já nechci, aby lidé umírali z rukou lékaře, já chci, aby lidé umírali na rukou lékaře. A tato slova, která jsem jmenoval, v tom textu nenajdete ani jednu. A jsou to důležité hodnotové významy, které v naší společnosti, si myslím, mají mít akcent, a že kromě ekonomicko-hospodářských věcí, si myslím, že programové prohlášení má obsahovat a má se dotknout i těchto hodnotových záležitostí, které jsou pro život člověka a rodiny v České republice důležité.

Tedy dovolu, abych závěrem zmínil ještě jednu důležitou věc. Prosím pěkně, pane premiére prostřednictvím pana předsedajícího, ten příměr s Izraelem a s cenou vody není pravdivý. Já vám přepošlu odkaz a případně si přes své poradce zjistíte, jaká je pravda. Opravdu to není pravda.

Kdybych to měl shrnout do poslední věty: Pro mě to není programové prohlášení vlády, které si zaslouží důvěru. Pro mě je to zajímavý materiál obchodování a toho já se nechci zúčastnit. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou je elektronicky přihlášen pan předseda Chvojka. Ale protože zde není, tak nemůže využít své faktické poznámky. Do rozpravy je řádně přihlášen pan poslanec Holomčík, po něm vystoupí paní poslankyně Richterová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek Holomčik: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, já bych rád na dnešní jednání o důvěře vládě přinesl jedno téma, které tady bylo jenom okrajově zmíněno, ale je a bude klíčové pro naši zemi v následujících letech bez ohledu na to, jaká vláda nám bude vládnout, a to téma je voda, resp. její nedostatek.

Vláda, která zde dnes před nás předstupuje, zmiňuje boj proti suchu na několika místech svého programového prohlášení. Já si dovoluji ocitovat jednu větu z oddílu Životní prostředí: "Zajistíme lepší legislativní i věcnou ochranu vodních zdrojů a především zdrojů pitné vody." Jak libě mně jako člověku z jižní Moravy tahle slůvka zní, z jižní Moravy, která je ze všech regionů nejvíce postižená a ohrožená suchem. Ovšem jen do okamžiku, než si vzpomenu, že Ministerstvo životního prostředí pod vedením staronového ministra podporovalo a podporuje projekt, který ohrožuje strategický a nenahraditelný zdroj pitné vody pro téměř 150 tisíc lidí žijících na pomezí Jihomoravského a Zlínského kraje. Hovořím zde o podpoře těžby šterkopísku jenom pár kilometrů od mojí rodné Strážnice. Těžební prostor mezi obcemi Moravský Písek a Uherský Ostroh je téměř doslova coby kamenem dohodil od pramenišť, která jsou, jak jsem již uvedl, zdrojem pitné vody pro téměř 150 tisíc lidí, a tento zdroj je potenciální těžbou zásadním způsobem ohrožen. A je to problém akutní, protože v současnosti probíhá řízení o stanovení dobývacího prostoru u oblastního báňského úřadu, které bylo prozatím pozastaveno, a čeká se na rozhodnutí rozkladové komise právě na Ministerstvu životního prostředí. A co je důležité, proti těžbě se staví Jihomoravský kraj, proti těžbě se staví odbor životního prostředí dotčené obce s rozšířenou působností, tj. Veselí nad Moravou, proti těžbě se stavějí představitelé 57 obcí, které tyto zdroje zásobují pitnou vodou, a taky se proti nim staví několik desítek tisíc lidí skrze dvě petice.

Sám pan ministr Brabec na druhém zasedání výboru pro životní prostředí uvedl, že má k dispozici osm posudků, z nichž jenom tři jsou pro těžbu. Těch pět říká něco jiného. A já bych rád připomenul, že ve zmíněných 57 obcích volilo v těchto volbách hnutí ANO více než 19,5 tisíce lidí. Já jsem si prošel programy hnutí ANO jak v roce 2013, tak program pro tyto volby, a přestože se dost liší a vypadají, jako by patřily dvěma různým stranám, tak ani v jednom se nepíše, že hnutí ANO bude podporovat ohrožení zdrojů pitné vody. A pokud to tato vláda nebo jakákoliv jiná myslí vážně s ochranou zdrojů pitné vody, tak logicky musí využít všech zákonných prostředků, aby takovému nezodpovědnému hazardování se strategickým zdrojem pitné vody – a já to číslo zopakuju – pro 150 tisíc zabránilo.

A já bych se prostřednictvím pana předsedajícího rád zeptal zde přítomných členů vlády, jestli ta slova, která jsem četl na začátku, ta věta je myšlena vážně, nebo je to jenom nějaká snůška řečí, které mají obalamutit voliče.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí paní poslankyně Richterová, připraví se pan poslanec Mihola. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Olga Richterová: Dobrý den. Vážené kolegyně, vážení kolegové, přeče jenom na vás vidím, i když zpoza toho pultíku to je pro mě obtížnější. Já bych ráda položila pár otázek k programovému prohlášení vlády, které jsou důležité nejenom pro Piráty a pro naši zemi, ale i pro mě osobně. Předem bych ráda ocenila, že se to programově prohlášení vyvíjelo. To, že se takhle důležitý dokument konzultuje, je hodně důležitá věc. A teď k věci.

Já jsem ve výboru pro sociální politiku, a proto moje otázky směřují zejména na paní ministryni Jaroslavu Němcovou. Současně mi jde obecně o problematiku podpory rodin, dostupného bydlení a to jsou věci, které se, myslím, týkají úplně nás všech. V programovém prohlášení se na straně 9 píše: "Budeme usilovat o to, aby děti vyrůstaly ve funkčních rodinách." Cílem je – cituji: "vytvořit dostatečné kapacity pro individuální péči rodinného typu". A další věc. Pan Babiš při svém projevu žádajícím o důvěru říkal, jak důležité jsou ty byty. To se píše na straně 29, kde je slíbená transformace Státního fondu rozvoje bydlení, a potom na další stránce se říká, že vláda připraví zákon o sociálním bydlení. Cílem má být snížení počtu osob v bytové nouzi. Já jsem za tato slova ráda, ale vidím tam souvislosti, na které je potřeba se dostat a doptat. Bez nich by to opravdu mohla být jenom hezká slova v programu.

Takže s čím tahle problematika souvisí – asi to většina z vás v sále ví. Já bych to přeče jenom ráda připomněla. Nežije u nás málo rodin s dětmi na ubytovnách a v azylových domech. Bylo spočítáno, že to je zhruba šest tisíc rodin s dětmi. To jsou podmínky, které opravdu nejsou dobré pro ať už dětství, nebo i jiné životní období, a s tím by právě mohl pomoci chybějící zákon o sociálním bydlení. Naopak vedle těchto šesti tisíc rodin na ubytovnách a v azylových domech máme zhruba 1 660 dětí do tří let, a to je hodně důležité, jenom těch nejmenších do tří let, v kojeneckých ústavech. A teď, tohle možná úplně každý neví, že ty tzv. kojenečky jsou zdravotnická zařízení. Takže my se dostáváme k tomu, že všechna tahle problematika je propojená. Bydlení – Ministerstvo pro místní rozvoj, kojenecké ústavy – Ministerstvo zdravotnictví, podpora rodin v obtížných situacích, podpora právě hodně důležitých sociálních služeb, sociálních pracovníků atd. – to je zase Ministerstvo práce a sociálních věcí.

Každý z nás ze své práce ať už v komunále, v kraji, nebo právě tady ví, jak právě tahle mezirezortní spolupráce je nesmírně obtížná. Takže proto se konkrétně ptám k té individuální péči rodinného typu, k té změně, jak byla zmíněna v člancích v médiích, z kojeňáků na klokánky, metaforicky řečeno, jaký je plán k této reformě, a to konkrétně: Byl tenhle plán nějak projednán se zřizovateli těchto ústavů? Byl projednán právě na úrovni Ministerstva práce a sociálních věcí a Ministerstva zdravotnictví? Jednala jste, prostřednictvím pana předsedajícího paní ministryně, s panem ministrem Vojtěchem Adamem? Pod něj totiž dneska ty kojenecké ústavy jakožto zdravotnická zařízení spadají. Takže mě zajímá, jestli ten slib předložený v programovém prohlášení je splnitelný, protože na něm je shoda mezi těmito rezorty, které se musí shodnout. Souvisí s tím zase otázka, jestli se tedy neuvažuje vůbec o přesunu tohoto typu zařízení do gesce MPSV, aby právě ta péče o ohrožené děti byla sjednocená a nebyla tak roztráštěná, jako je dnes.

A ještě než položím další otázku, bych ráda ocitovala pana prezidenta. Ten nám tady ve svém rozvážném projevu řekl, že nemá rád, když politici hovoří jenom s –

řeknu to lidově – hlavou, jenom se šéfy podniků nebo jenom třeba s obecními zastupiteli namísto s lidmi, kteří v tom městě žijí, namísto s těmi zaměstnanci, kteří v tom podniku pracují. A ta otázka – hodím to zpátky k těm kojeneckým ústavům, k těm potom i dalším institucím pečujícím o děti, případně o rodiny v problémech: Zapojíte ve své reformě a v transformaci v péči rodinného typu i ty, kteří jsou přímo klienty? Třeba ty, kteří si takovou péčí sami nedávno prošli, mladé lidi, kteří se dnes sdružují, mají zkušenosti přímo zevnitř těchto institucí? Stejně jako to říkal pan prezident, že je potřeba mluvit přímo s těmi, kterých se to týká, tak já bych si přála, aby do přípravy té změny byli zapojeni obyvatelé, nejenom ředitelé, ale obyvatelé dětských domovů nebo v případě kojeneckých ústavů ti, kteří jimi prošli. Takže moje otázka zase prostřednictvím pana předsedajícího je: Plánujete to, paní ministryně?

A teď ještě mezirezortní souvislost s bydlením. Dneska odhadem 60 % umístění těch malých dětí, dětí do tří let, do kojeneckých ústavů může být preventováno, lze tomu předejít. V podstatě řešením bytové nouze rodin by měl být zákon o sociálním bydlení, dostupné bydlení a sociální služby. Teď je situace taková, že sice nevyhovující bydlení už nesmí být oficiálním důvodem pro odebrání dětí, ale v realitě jím bohužel často zůstává. A tím se dostáváme zase k té souvislosti, že sociální problémy často nelze vyřešit právě jenom na úrovni MPSV, a pokud nebude vypracován zákon o sociálním bydlení, věci se systémově pohnout a zlepšit asi nepodaří.

Já se tedy prostřednictvím pana předsedajícího nyní s dovolením obracím i na paní ministryni Dostálovou, jestli je pravda to, co proběhlo v médiích, že MMR je jediným gestorem přípravy zákona o sociálním bydlení. Ráda bych jenom v téhle souvislosti ještě závěrem připomněla, že ono tomu tak totiž bylo už v minulosti. MMR ten zákon už mělo na starosti v roce 2007 a tehdy to byla taková situace, akorát dobíhala deregulace nájemného a to měl být důvod k tomu, proč ten zákon nepředložit. Bylo to paradoxní, tehdy totiž samozřejmě narostl počet lidí v bytové nouzi. Nicméně potom byl další pokus roku 2013, opět mělo MMR připravit zákon a pan náměstek Kalous tehdy říkal, že stačí jenom úroveň podzákonných úprav. Zase nic nebylo. 2016 už byl zákon připraven, ale zase tam právě nebyl ten vyjednaný souhlas MPSV – MMR, to asi všichni víme. Nicméně ta rekapitulace ukazuje, že tam shoda v minulosti nebyla.

Moje otázka tedy zní: Proč bychom právě na základě slibů v programovém prohlášení této vlády měli čekat, že se ty ledy skutečně prolomí, že ta změna skutečně přijde? Jaké konkrétní změny prosím, prostřednictvím pana předsedajícího paní ministryně Dostálová, chystáte ve svém rezortu? Změny směřující k tomu, aby tentokrát ten zákon nejen připraven, ale i předložen doopravdy byl. Jinými slovy, jak přesně hodlá MMR předložit dobrý zákon o sociálním bydlení? Samozřejmě dalo by se pokračovat donekonečna. Já jsem vyňala tyhle dvě oblasti, které nesmírně úzce souvisí.

Pokud by se podařilo, aby se předcházelo problémům v rodinách, aby tolik dětí nemuselo být mimo své biologické rodiny, ubylo by jich v kojeneckých ústavech, nebo případně v těch budoucích zařízeních spíše podobných rodinné péči.

Ještě závěrem bych ráda shrnula, že jsem vyňala tyhle dva body týkající se péče o nejmenší děti a týkající se rodin v největších problémech na těch azylových domech a ubytovnách, protože je považuji za nejslabší z nejslabších, a že proto si opravdu zaslouhují naši pozornost a to, aby ty věty na bílém papíře nezůstaly jenom větami. Děkuji. (Potlesk poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, já v reakci na několik vystoupení paní poslankyně a pánů poslanců abych dostal povinností předsedajícího, tak konstatuji, nebo dovoluji si připomenout, že § 59 jednacího řádu stanovuje to, že řečník se obrací prostřednictvím předsedajícího pouze na poslankyně a poslance, nikoli na členy vlády. Tedy na členy vlády se všichni můžete obracet přímo, nikoli prostřednictvím předsedajícího.

Když už jsem si vzal slovo, tak ho ještě využiji a přečtu omluvy. Omlouvá se pan poslanec Jaroslav Holík od 17 hodin do konce jednání z důvodu nemoci.

Nyní před řádně přihlášenými zde máme faktickou poznámku paní ministryně Němcové. Prosím, paní ministryně, abyste se ujala slova. Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslava Němcová: Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji, abych vám také popřála hezké odpoledne a cestou pana předsedajícího zareagovala na paní poslankyni, kterou zcela jistě zítra velmi ráda uvítám, a doufám, že přijala moje pozvání, protože jestli jsem dobře postřehla, tak je členkou sociálního výboru a já jsem pozvala na zítra na Ministerstvo práce a sociálních věcí celý sociální výbor, takže na všechny otázky, které tady byly položeny, dostane paní poslankyně konkrétní odpovědi.

Abych se vešla do těch dvou minut, jak jsem dostala instrukce, protože jsem tady nováček, tak jenom sdělím, že propojení sociálního a zdravotního sektoru nevím, jak probíhalo předtím. Nicméně s ministrem zdravotnictví komunikuji na dennodenní bázi. Já sama přicházím zejména ze zdravotnictví. Od roku 2004 řídím ekonomiku zdravotnictví v nemocnicích, které mají třímiliardový a vyšší obrat. Řídila jsem také sociální věci v největším kraji – ve Středočeském kraji, kde jedna z hlavních priorit, jak je dneska prioritou vlády, tak jsou nejmenší děti a konkrétní opatření vám určitě zodpovím.

Co se týká kojeneckých ústavů, určitě budeme minimalizovat. Je to naše priorita. Nicméně víme všichni, a pokud si nechceme nalhávat, že tomu tak není, tak věřte tomu, že tomu tak opravdu je, některé děti prostě do náhradní rodinné péče umístitelné nejsou. A ta opatření a řešení, která budeme hledat, budou pro ten malý zlomek dětí, které nám zůstanou. Takže na to si odpovíme zítra, jestli dovolíte.

A co se týká zákona o sociálním bydlení, nevím, jaká rychlost je jinde. Nicméně včera jsme seděly s paní ministryní Dostálovou, s předsedkyní sociálního výboru a připravujeme věcný návrh zákona, který bude velmi rychle připraven tak, aby se opravdu po letech se sociálním bydlením trochu pohnulo. Máme naplánovanou schůzku a komunikujeme.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Váš čas, paní ministryně, vypršel.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslava Němcová: Děkuju moc. Takže komunikujeme i zdravotní a sociální výbor dohromady. Jenom takhle rychlá odpověď. Těším se na shledanou zítra.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Tak nyní s faktickou poznámkou paní ministryně Dostálová. Prosim, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Já také prostřednictvím pana předsedajícího k paní poslankyni. Už to tady zaznělo. Samozřejmě nový zákon připravujeme. Já jenom... Není úplně fér se zmiňovat o roku 2013, že zákon byl představen. Nicméně padla vláda, takže to samozřejmě všechno spadlo pod stůl. Moc nerozumím tomu, proč se zákon vůbec někdy přesunul na MPSV, protože gestorem bytové politiky je MMR a vždycky bylo. My jsme jednali i s platformou pro sociální bydlení a skutečně to myslíme vážně. A tady, byť se vám to líbí, nebo ne, tak koncept menšinové vlády nám může velmi pomoci, protože jsme všichni na jedné lodi a snažíme se vzájemně si vyjít vstříc. Abych byla konkrétní, půjde o definici lidí v bytové nouzi. Budeme si ale také muset říct, kteří lidé v bytové nouzi jsou zaviněni a kteří nezaviněni. Budeme muset samozřejmě pracovat se skupinou zaviněných a nezaviněných, to znamená nízkopříjmové skupiny jako maminky s dětmi, zdravotně postižení, senioři. K tomu už má MMR dneska celou plejádu dotačních titulů a je to jenom otázka peněz, abychom tu poptávku uspokojili. Co se týká těch zaviněných, tak tam jsou samozřejmě drogově závislí, alkoholici, nevhodné chování, notoričtí neplatiči a prostě lidé, kteří nemohou žít v žádné společnosti. S nimi budeme jednat. A s paní ministryní jednáme o formě, jestli samozřejmě ten počátek musí být v povinné sociální práci, abychom se pokusili ty lidi začlenit do společnosti. Ale není možné s takto nevhodným chováním těm lidem kupovat byty v esvéjčkách, protože mi to rozloží tu společnost v těch stávajících bytových domech. Takže se s nimi bude pracovat. Nicméně já také velmi ráda paní poslankyni uvítám u nás, můžeme si o těch věcech promluvit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Budeme pokračovat v rozpravě. Přihlášený je pan poslanec Mihola, po něm paní poslankyně Gajdůšková. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Dobrý den, vážený pane předsedo, vážený pane premiére, členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové. Demokracie je diskuse, říkal Tomáš Garrigue Masaryk. A tady tento okřídlený výrok jistě v průběhu tohoto jubilejního roku mnozí použijeme, možná úplně všichni, někteří třeba i opakovaně, nepochybně také členové hnutí ANO. Masaryk netvrdil, že je tato diskuse jednoduchá, krátká a vždycky příjemná. Konečně první republika a její vlády nebyly

ideální a bezproblémové. V Poslanecké sněmovně byly kromě českých stran také strany německé. A když nešlo jinak, tak se skládala třeba rudozelená koalice, anebo různé další složitě. Nebyla to tedy žádná idylka, ani selanka. Přesto se k první republice stále obracím. I v tomto jubilejním roce bude toto přihlašování se k Masarykovi, první republice a jejím osobnostem určitě kulminovat.

Teď přijde nový pan premiér s tvrzením, že jednobarevná vláda je, cituji: "ta nejlepší varianta. Byl jsem v té koaliční, a to byl horor. Jednobarevná vláda je určitě praktičtější než koaliční už kvůli všemožným koaličním radám." Konec citace. Já jenom z očí do očí, mám tady předsedu klubu hnutí ANO, prostřednictvím pana předsedajícího, pana kolegu Faltýnka, se kterým jsem vedl nebo absolvoval řadu diskusí a právě i těch koaličních rad jako tehdejší předseda klubu KDU-ČSL. Byl to opravdu, pane předsedo, takový horor? Face to face? Jenom řečnická otázka, protože nemůžeme tady vést dialog. (Předseda Faltýnek reaguje z místa.) Sem tam, je odpověď. Ale tak vidíte, určitě to nebyl horor setrvalý.

Ano. A ještě jednodušší než jednobarevná vláda je vláda jedné strany. To už se pak nemusíme bavit vůbec s nikým. Ostatně už tu zkušenost máme. A některé věci i fungují. Jen ta demokracie už je potom tak nějak přebytečná. Ano. A politik je tu snad od toho, aby komunikoval, byl schopen dohody a kompromisu, uměl nalézat řešení ve spleťtých a složitých situacích. Kompromisy nejsou o tom, že ustupují jenom někteří. V minulé koaliční vládě jsem jako předseda koaličního klubu zažil mnohé překerní situace a mnohá zklamání. Při hodnocení jsem se vždycky snažil o nadhled. Nikdy jsem třeba netvrdil, že ČSSD je lepší partner než hnutí ANO. Na podrazy to bylo zcela vyrovnané. A přes ty jsem se dokázal přenést. A celkově jsem vždy, vždy zdůrazňuji, hodnotil spolupráci a výsledky minulé trojkoalice pozitivně.

Efektivita jednání na zmíněných koaličních radách potom souvisela především s konstruktivním, či nekonstruktivním jednáním partnerů. Nic víc, nic méně.

V programovém prohlášení nacházím řadu věcí, s nimiž souhlasím, zvláště v oblasti vzdělávání, vědy, sportu, kultury, tedy v oblastech, k nimž mám odborně a profesně nejbliže. Zásadně mi tam ale chybí daleko větší důraz, někdy úplně, na etické hodnoty, podporu rodiny, ochranu lidského života a další morální a bioetické aspekty. To nejsou žádné druhořadé věci, naopak. A jsem si jist, že KDU-ČSL by tyto hodnoty do koaliční smlouvy vždy prosadila a důsledně také chránila. My se při různých diskusích, je jedno, jestli je to migrace, nebo něco jiného, zaklínáme křesťanskými hodnotami, kulturou, kořeny, identitou a nevím čím vším, ale pak to nějak taktně pozapomínáme a rozhodně to nestavíme do klíčových pozic v našich dokumentech a prohlášeních, a to je škoda. Jsem rád, že sport má samostatnou kapitolu. Sportu velmi fandím, ale vůbec tam nenacházím z mého pohledu tak podstatná slovíčka, jako Orel nebo Sokol. Nechápu proč. Dvě slova by tam opravdu moc nezabrala a přitom znamenají mnoho, když už tady je řeč o masové podpoře sportu, nebo jak to bylo řečeno.

Při dnešním hlasování o důvěře menšinové vládě budu hlasovat proti, stejně jako můj klub. Nejsem zvědav na to, aby se kvůli programové shodě premiér jednou dožadoval podpory například ODS a KDU-ČSL a vzápětí pro jiný bod nacházel podporu u SPD a KSČM. Tato republika si nejen ke svému stému výročí vzniku

zaslouží stabilní vládu. Budu usilovat o to, aby taková vznikla. Respektuji vítěze voleb i to, že vítězná strana staví premiéra. Věřím, že i s tímto neuralgickým bodem si hnutí ANO dokáže poradit. A věřím, že všichni politici budou při hledání řešení myslet na tuto zemi a její blaho, jak to ostatně slibují před volbami a při slibu. Nezodpovědnost k dědictví Masaryka a dalších skvělých osobností první republiky si opravdu nezaslouží. V době, kdy si připomínáme sto let republiky a také století české demokracie, to chci velmi zdůraznit. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní bude hovořit paní poslankyně Gajdůšková, po ní pan poslanec Valenta. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, paní poslankyně, páni poslanci, dovolím si naši debatu o tom, zda vyslovíme, či nevyslovíme důvěru vládě Andreje Babiše obohatit o ryze praktický pohled. Pokusím se zamyslet nad dvěma otázkami, to znamená, proč nebudu hlasovat pro důvěru této vládě, ale chtěla bych se také dotknout otázky jiné, a to je otázka, proč byl ten spěch s ustavením této vlády, že nebyl čas ani dojednat její podporu. A dojednání podpory pro vládu bývá v demokratických společnostech docela dobrým zvykem při ustanovování vlád.

Pan premiér a tato vláda s námi hraje hru na program. Já vnímám, že v podstatě vydírá ostatní politické strany, že tuto vládu musíme podpořit, když jsou tam přece i body našeho programu. Pan prezident to nazval švédským stolem. Já bych použila jiné přirovnání. Ono se mluví taky o vypuštění bílého pejska. Co to je? Vypustím bílého psíčka, abych odvedla pozornost a mohla si dělat, co chtěla. Samozřejmě – také mohu použít jiné přirovnání, vidím, že jsem možná nebyla úplně pochopena, co jsem chtěla říct, hodíme ohlodanou kost a poperte se o ni. Jistě, dámy a pánové, nás sociální demokráty těší například sliby vlády seniorům. Jen musím říct, že mám docela pochyby o jejich splnitelnosti, jestliže současně je ve vládním prohlášení záměr snížit odvody na sociálním pojištění, tedy snížit příjmy, ze kterých se důchody platí. Ale budiž, je věcí vlády, jak to udělá. Ale v tom je také zakopaný pes.

A to se dotknu druhé otázky. Jen odhadem 20 % činnosti vlády jsou legislativní činnosti. Jen zhruba takto malá část jednání vlády a agendy vlády je práce se zákony, jsou předkládány zákony, kde Parlament má bezpochyby svoji váhu, svoji kontrolní funkci a funkci reprezentace voličů, reprezentace občanů. Ale zbývajících 80 % jsou vlastní rozhodnutí vlády mimo činnost Sněmovny, mimo dohled Sněmovny. V rozhodnutích personálních, tedy obsazování pozic nejenom samozřejmě na ministerstvech, ale i třeba ve státních a polostátních firmách a jiných státních strukturách, jsou to až na výjimky pouze rozhodnutí vlády.

Jak zde už bylo řečeno, důvěra znamená věřit. Já prostě nevěřím, že těch 80 % exekutivního rozhodování bude v souladu s tím, co bychom si jako sociální demokracie přáli. Prostě nevěřím, i když bych si přála, aby zde většinová vláda s důvěrou byla, protože politická stabilita je také podmínka pro stabilitu ekonomickou a pro ekonomický a hospodářský rozvoj země. Svoje tvrzení si dovolím opřít o jednu oblast, které jsem se v minulosti věnovala – věda, výzkum a inovace byly v minulě

vládě svěřeny dokonce na úroveň místopředsedy vlády. Ten měl, mohl a také to do vysoké míry dělal, vědu, výzkum a inovace koordinovat napříč resorty a posilovat takto, co je základní podmínkou budoucí prosperity země – vědu, inovace a obory s vysokou přidanou hodnotou. Tato pozice ale byla touto vládou zrušena. O oblasti vědy, výzkumu a inovací je v programovém prohlášení pouze devět řádků a z těch je tedy velmi těžko vyčíst, co se vlastně v této oblasti chystá. Slova o tom, a teď cituji: "vláda nastaví a provede transparentní hodnocení vědy a výzkumu s dopadem do financování" vzbuzují ale vážnou obavu, že se jedná o snahu zlikvidovat to, co Rada pro výzkum, vývoj a inovace tak klopotně a těžce a minulá vláda pracně dojednala, přijala a také nastartovala. Prostě budeme začínat opět od nuly. Dámy a pánové, nejenom na vědě a výzkumu ale svět nestojí. A to naše neustálé vracení se k nule nám nepomůže svět dohnat. Já prostě nevěřím dobrým úmyslům vlády, jestliže také druhý den existence vlády jsme se z Úřady vlády dozvěděli o omezení přístupu novinářů a uzavření jednání vlády v podstatě srovnatelného do režimu tajné jednání.

Jak lze věřit vládě, která vyhlásí zrušení nařízení, a je jedno, o čem, a druhý den pan premiér řekne, že vlastně se to nestalo. Tak stalo, nebo nestalo? Jak ta vláda rozhodovala? Bylo to usnesení, nebo nebylo to usnesení vlády?

Naopak, dámy a pánové, zase docela věřím panu ministru zdravotnictví, protože vím, že dlouho své kroky připravoval, ale těchto kroků, které byly připravovány, se docela bojím. Jde v programovém prohlášení o lakonickou informaci o přípravě nového zákona o zdravotních pojišťovnách a jejich větší konkurenceschopnosti. Privatizaci zdravotního pojištění připravoval už pan ministr Julínek. Začal ale tenkrát hodně nešikovně, pokud si vzpomínáte, poplatky. A tím to také skončilo. V tomto vládním prohlášení je to ovšem šikovněji. Cituji: "Otevřeme diskusi o možnostech zavedení připojištění na služby nehrazené z veřejného zdravotního pojištění." Konec citátu. Diskuse a debata je nutná a je fajn. A pokud tyto věci budeme řešit společně a bude je řešit zákon, který tato Sněmovna projedná a schválí, samozřejmě jsme připraveni k debatě. Problém je v tom, že vláda je sice odpovědná Poslanecké sněmovně a od výsledku do Poslanecké sněmovny by měla být odvozena, ale, jak už jsem řekla, tak pouze někde kolem 20 % činnosti vlády jde Parlamentem. Zbytek rozhodování je již na vládě samotné a na jejím uvážení. A v tom je prostě Sněmovna, reprezentace občanů, odkázána jenom na to, že té vládě bude věřit. Nejenom z těch důvodů, o kterých jsem mluvila ve svém vystoupení, ale které jsme zde slyšeli i od mých předřečníků, musím říct, že této vládě nevěřím a nemohu hlasovat pro vyslovení důvěry. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Slovo má nyní pan poslanec Valenta, po něm vystoupí pan poslanec Čížinský. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, vážení členové a členky vlády. Poslankyně a poslanci Komunistické strany Čech a Moravy, jak již bylo řečeno ústy našeho předsedy strany, prozatím neposkytnou důvěru menšinové vládě ANO za účasti nestraničských odborníků.

Dovolte ale i mě, abych se ve veliké stručnosti vyjádřil, proč ani já osobně tuto vládu v jejím úsilí o získání důvěry zde, v Poslanecké sněmovně, nepodpořím. Co mně konkrétně vadí, znepokojuje nebo k čemu mohu mít v programovém prohlášení zásadní poznámky? Tak např. v kapitole Finance a hospodaření státu se hovoří o efektivním čerpání zdrojů na investice z Evropské unie. Ano, budoucí čerpání na investice musí být efektivní, s tím souhlasím. Ale co mi zde chybí, je jasný a zvýrazněný závazek a přihlášení se k maximálnímu dočerpání již nastavených a nastartovaných zdrojů. Vláda se prakticky v každém bodě tohoto dokumentu holedbá nějakým plánovaným posunem v oblasti informačních a komunikačních technologií a eGovernmentu, ale již trochu zapomíná na fakt, že je zde něco stále ještě rozběhnuto. A podotýkám, že ne za malé peníze. Konkrétně mohu uvést např. dříve usilovně očekávanou evropskou dotaci na vybudování sítě vysokorychlostního internetu ve výši 14 miliard korun. S tou se tady již dlouhodobě hazarduje a nevzpomínám si, že by ani předchozí ministři z hnutí ANO, a dokonce ani pan tehdejší vicepremiér a ministr financí Babiš, něco pro její zdárné čerpání v posledních dvou třech letech udělali. I když pro objektivitu musím dodat, že větší díl odpovědnosti za možné nedočerpání této sumy leží na bývalých ministrech průmyslu a obchodu z řad sociální demokracie.

Co bych ale také potřeboval vysvětlit, je konstatování, že nebudete v následujícím období usilovat o přijetí eura jako společné měny, a to pro ztrátu vlastní měnové politiky. Další důvod je podle vás, že by nedokončený proces nominální a reálné konvergence k eurozóně při zafixování kursu přinesl náklady v podobě inflace vedoucí ke znehodnocení úspor občanů. Ptám se tedy: Jak se tedy vláda vypořádá s faktem, že v rámci přístupových jednání k Evropské unii jsme se k přijetí jednotné měny svého času zavázali? Asi bude tento postoj ve strukturách Evropské unie řádně a nekompromisně vysvětlovat. Ke zhodnocení (znehodnocení?) úspor našich občanů, a to ani např. formou zmíněné inflace v souvislosti s přijetím eura, prostě dojít nesmí. Musím dodat, že se již v postojích hnutí ANO k přijetí eura docela přestávám orientovat. Před volbami 2013 představitelé hnutí uvedli, konkrétně pro projekt volební kalkulačka, že přijetí eura podporují, ale již o rok později ve svém programu pro volby do Evropského parlamentu konstatují, že vládní koalice má za úkol si o zavedení eura, stejně jako o účasti ve fiskální a bankovní unii, kriticky pohovořit. Přitom z ANO současně zaznívalo, že při dramatických událostech na finančních trzích Evropské unie neproběhla krize eura jako měny, a tedy, že v dobách krize může být koruna zranitelnější než euro.

Srozumitelnosti v postojích ANO navíc v čase nepřidává ani sám Andrej Babiš, svého času velký fanoušek eura, který ale později varoval, že pro období krizí je lepším nástrojem pro českou ekonomiku právě koruna. Tak jak to vlastně je? Chcete tedy skutečně přijmout euro, nebo nechcete? Odpověď, že ano, ale až na přijetí eura bude vhodný čas, považuji osobně za alibistickou úlitbu převažujícímu společenskému názoru, který nyní zaznívá zřetelně proti přijetí.

Co mě ale ve vašem programovém prohlášení skutečně nadzvedlo, je konstatování, že pozitivním výsledkem sociální politiky je dnes výjimečně nízká míra chudoby. Byl bych skutečně moc rád, abychom již konečně přestali zlehčovat a

ignorovat problém chudoby v České republice takovými tvrzeními. Stokrát opakovaná lež se nikdy nestane pravdou.

Za prvé: Ve studii pro Českomoravskou komoru odborových svazů, která tento "libý stav" konstatuje, se šetření provádělo jen v rezidentních domácnostech, tzn., že např. netradiční ubytování, tedy i včetně lidí bez domova, je již mimo statistiku a stačí se projít dnes jedním z nejbohatších měst v Evropě, hlavním městem České republiky Prahou, a uvidíme té předmětné chudoby až dost.

Za druhé: Existuje obrovská koncentrace domácností těsně nad hranicí příjmové chudoby, což znamená, že řadu těchto domácností dělí od pádu pod hranici bídy pouhých pár stokorun.

A ještě za třetí: Podle decilového rozdělení čistých příjmů se ve dvou nejnižších decilech nacházejí skoro tři miliony lidí, a to se zdá této vládě jako výjimečně nízká míra chudoby? Mně tedy rozhodně nikoliv. Tato výjimečně nízká míra chudoby, pro vaši informaci, kolegyně a kolegové, vážená vládo, také garantuje, že každé desáté dítě nemá ve škole na oběd, každý desátý občan je pod státem uznanou hranicí bídy, chudoba se přitom týká ale i čtvrt milionu lidí mladších 15 let. Každý 25. senior je v exekuci, miliony lidí jsou ohroženy tzv. pracovní chudobou a v definici tohoto našeho blahobytu, jak píšete, bychom mohli pokračovat i dále.

Ve vašem prohlášení mě ale zaujalo také, že mimořádnou pozornost budete věnovat aktivnímu auditu existujících informačních systémů a elektronizaci agend v komunikaci s klienty i v podpoře vlastního chodu úřadu. Jen pro jakési informační doplnění. Jistá nestátní organizace shromáždila data za léta 2013 až 2015, tedy kdy ANO bylo ve vládě, a to od 23 veřejných institucí, a zjistila, že v tomto širším vzorku činí průměrný náklad na jednoho uživatele více než 33 tisíc korun. Za software a hardware byly zaplacený celkem skoro tři miliardy korun. Pro vaši informaci. Za hardware včetně licencí 570 milionů korun a za software 2,3 miliardy korun.

Z těchto dat vyplývá, že kdyby sledované instituce nakupovaly maximálně za průměrné ceny, mohly by ročně ušetřit až 219 mil. korun. A protože podobných úřadů je v České republice přibližně 50, mohla úspora činit kolem půl miliardy korun. Proč to ale říkám nyní? No protože nejvyšší průměrné údaje byly zaznamenány u Ministerstva financí a u Ministerstva spravedlnosti, tedy u orgánů pod přímým politickým vlivem hnutí ANO. Kde tak zůstaly tehdejší sliby ANO o centrálních nákupech, které měly zlevnit provoz státu o 60 mld. korun? Takže teď jen prosím, aby tomu bylo tentokráte trošku jinak.

V kapitole Digitální Česko současný stav eGovernmentu není uspokojivý, říká se tam. Za poslední období mnoho nových projektů a služeb nevzniklo, v lepším případě se udržoval nepříliš efektivní stav. Ano, to je velice správné konstatování, ale prosím pěkně, nebylo již toto též v programovém prohlášení a koaliční smlouvě vlády, ve které hnutí ANO sedělo? Odpovídám si, že bylo. A tak nyní znovu prosím již nikoliv jen o plané sliby, ale zejména o tu skutečnou realizaci slíbeného.

Další bod. Česko potřebuje digitální revoluci, tzn. úplné pokrytí vysokorychlostním internetem. Propojení všech státních databází a elektronickou identitu pro každého občana. Ano, v České republice skutečně chybí dostatečná infrastruktura. Páteří sítě jsou sice špičkové, ale nedostává se zejména těch tzv.

silných drátů do jednotlivých chalup, což potvrzuje i Asociace provozovatelů mobilních sítí. Problém leží zejména ve stavebním zákoně. Stavební řízení trvá často více než rok, v Německu například měsíc. Strategické cíle Evropské unie přitom zní: Do roku 2020 sto procent domácností připojení 30 megabitů za sekundu, více než 50 % 100 megabitů za sekundu. Tak je prosím nutno skutečně zrychlit. Nikoliv ale jako v minulém volebním období, kdy tyto priority jste si skutečně se sociálními demokraty a KDU-ČSL také do programového prohlášení napsali a skutek jaksi utekl'.

Jedna rada pro vás: Snažte se, ať ta vyzývaná digitální revoluce neprobíhá podobně jako např. projekt Internet do škol, kde byl dobrý úmysl zdevalvován soukromým kšeftem a nakonec vše skončilo konstatováním NKÚ, že bylo nehospodárně využito více než 800 mil. korun.

A další vaše programové tvrzení: "Prosadíme zákon o právu každého občana na internet." Souhlasím, vše v pořádku. Ale dle mého názoru by vláda mohla být mnohem ambicióznější. Je zbytečné si klást nízké cíle. Právo na internet je podle Organizace spojených národů základním lidským právem. A podle toho je třeba i postupovat. Obdobný zákon byl sice schválen již v roce 2000 v tom našem stále digitálně opěvovaném Estonsku. Ale mnohem dále je již např. Finsko, kde se v zákoně o telekomunikačním trhu z roku 2010 dokonce garantuje občanům připojení jeden megabit za sekundu. A proč ne my, když Finsko?

Zaujalo mě i tvrzení, že prosadíte novelu zákona o registru smluv. I když v konečné verzi prohlášení naštěstí již vypadl původní dovětek, a teď nesouhlasím s Piráty, kteří toto také dnes konstatovali, ovšem z jiného úhlu pohledu, ale já doplňuji, že jsem rád, že tato novela již alespoň podle tohoto textu nebude závazná pro všechny státní firmy včetně ČEZ či České pošty. Ale nevím, protože z tohoto prohlášení to není patrné. Připadá mně v tomto ohledu, že na vás nejspíše klekla velice podezřelá organizace, která se jmenuje Rekonstrukce státu, a někteří další lobbisté usilující o konečnou likvidaci našich státních firem ve prospěch soukromého sektoru.

A mě teď skutečně zajímá a rád bych také znal odpověď, jakým směrem tedy podle vlády ANO a nestraničských odborníků by se měla tato novela ubírat. Bude tedy závazná pro všechny státní firmy, nebo nebude?

Dámy a pánové, přestože kvitují, že v předloženém prohlášení vlády je přes tyto mnou zmíněné nedostatky obsaženo jisté procento programových průsečíků s volebním programem Komunistické strany Čech a Moravy, nemohu se prozatím svým hlasem k důvěře vládě připojit. Věřím však, že při některých úpravách by tento zcela zásadní dokument mohl najít i do budoucna podporu, a to mnohem širší podporu, než nejspíše získá dnes.

A na samý závěr ještě jedno doporučení autorům, kteří toto prohlášení koncipovali a kteří na něm budou nejspíše pracovat i nadále. Prosím pěkně, anglosaský terminus technicus premiér, kterým je operováno v textu prohlášení, naše, tedy česká Ústava vůbec nezná. V hlavě 3, kde se hovoří o moci výkonné, v čl. 67 bodu 2 se uvádí, že se vláda skládá z předsedy vlády, místopředsedů vlády a ministrů. Tak to, prosím, respektujte. Jsme v České republice, český jazyk je zde stále jazykem úředním a zde ve Sněmovně i jazykem jednacím. Ale to jen pro jisté odlehčení.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Valentovi, přeji hezký podvečer. A prosím jako další v pořadí pan poslanec Čížinský, připraví se pan poslanec Lubomír Zaorálek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji za slovo. Vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená veřejnosti, dovoluji jenom několik poznámek. Zazněla tady několikrát iluze, že jednobarevná vláda hnutí ANO bude akceschopnější než jiná řešení. Obávám se, že jde o iluzi. Dám příklad: Prahu a Střední Čechy. Prahu a Střední Čechy trápí několik témat. Nedostatek školek a škol, nedostatek parkovišť mezi Prahou a středními Čechami a Pražský okruh. Hnutí ANO má a mělo všechny trumfy v ruce. Mělo a má ministra dopravy, hejtmanku i primátorku a tyto problémy se nelepší. Jak věřit programovému prohlášení, že za tři roky budou učitelé brát 150 % současně výše, když pro návrh kolegy Miholy na zvýšení platů o pět procent a dorovnání pro soukromé školy nehlasoval ani jeden poslanec hnutí ANO? Jak věřit starost o školy a školky ve Středních Čechách, když právě pro více peněz pro školky ve středních Čechách také nehlasoval ani jeden poslanec hnutí ANO?

A dovoluji ještě poznámku. To poslední, co potřebuje Praha, je vyklízet historické budovy v centru a budovat nové budovy pro ministerstva. To vládní městečko není dobrý nápad. Příkladem toho je Invalidovna v Karlíně. Je to budova, která je teď v takovém mezičase. Neví se vlastně pořádně, co s ní. Praha nepotřebuje další prázdné domy, Praha potřebuje zaplnit ty, které jsou prázdné v tuto chvíli. A je jich velké množství.

A ještě jeden aspekt mi dovoluji. Často tady bohužel od řečníků zaznívá jakýsi distanc od úředníků. Že se jim bude brát, že se budou snižovat. Není možné bez kvalifikovaných a dobře zaplacených úředníků řádně spravovat zemi. I v programovém prohlášení je řeč o stavbách. Že trvají dlouho. Jsem starostou Prahy 7, vytáhl jsem si, jak dlouho trvá územní řízení v Praze 7. Trvá 58 dní, v průměru. To, co protahuje, to je magistrát a magistrát nemá dost kvalifikovaných úředníků. Takže pokud v souvislosti s vládním městečkem vlastně zaznívá něco jako "Dáme úředníky z paláců do nějaké králikárny, aby se jim nežilo moc dobře", tak je to přesně naopak. Náš stát, naše města potřebují kvalifikované úředníky, kteří jsou ve své práci spokojeni. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Čížinskému a prosím pana poslance Lubomíra Zaorálka. Připraví se pan poslanec Ondřej Profant. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Dobrý den, dámy a pánové. Jsem rád, že se mohu vyjádřit k tomu, co se tady dneska ve Sněmovně děje. Sněmovna je klíčové místo politické debaty v Česku, tak se dá předpokládat, že se tady něco důležitého odehrává. A je to poučné se na to dívat, protože člověk si samozřejmě klade otázku,

o co tady dnes večer vlastně jde. Člověk by si mohl myslet, že jde o hlasování o důvěře vládě. Ale zajímavé bylo, pokud si někdo myslel, že tady přijde prezident, který se bude snažit horovat pro to, aby poslanci odhlasovali důvěru vládě, tak prezident se o to vlastně ani nějak moc nesnažil. Dokonce prezident řekl sám tu větu, že tahle vláda zřejmě dnes důvěru nedostane. Takže i on, který se jí měl vlastně zastat, připouštěl, že o důvěru tady dnes nejde. Takže první věc, o hlasování o důvěře v této chvíli zřejmě vůbec nejde.

Druhá věc je text toho programového prohlášení, které mi připomíná Shakespearův titul *Twelfth Night*, Večer tříkrálový, cokoli chcete, nebo tu Mečiarovu větu – nikdo vám nemůže dát, co vám já mohu slíbit. Tak tento text – já bych upozornil poslance, kteří to tak nadšeně tady komentují, aby nepropadli tomu, že budou ten text brát vážněji než autoři samotní. Protože já mám podezření, že ani o ten text tady zas tak moc nejde. A to nemyslím to, že je sepsaný poměrně rychlou jehlou. Ale chápete, ten hlavní smysl podobných textů není splněn.

Tady sice předseda vlády může stokrát říkat, že má rád a preferuje většinový systém. Tady v této zemi máme systém poměrný. A to znamená, není možné napsat do programového prohlášení větu: menšinová vláda hnutí ANO je v současnosti řešením, které reflektuje demokratickou vůli občanů České republiky a aktuální rozložení sil v Poslanecké sněmovně. Chápete, to prostě pravda není, že menšinová vláda. Tahle věta, úvod, prostě nesedí, přátelé, není pravdivá. A druhá věta, že účelem je odblokování povolební situace, a proto... Nezlobte se, ta věta je také nesmyslná. Tady to přece není odblokování. To, co blokuje situaci, to přece všichni víme, to blokuje to, že bohužel premiér je v situaci člověka, na kterém upřelo podezření z podvodu dotačního, jak je všeobecně známo. To blokuje situaci. A to je třeba odblokovat. A jestliže někdo tento osobní zájem neustoupit nadřadí tomu, co je zájem země, a respektování pravidel hry, no tak jsme prostě zablokováni. Všichni tady sedíme zablokováni.

Ale opakuju, ten první úvod této preambule je prostě hrubě nepravdivý. Existuje cesta, jak to odblokovat. Existuje cesta. Musíte jednat. V poměrném systému musíte jednat. A pak to programové prohlášení je vlastně dohodou těch, kteří se dohodli. A v té Sněmovně se osvědčí, že mají většinu. To je to, co se tady má hrát. Ale to se tady, přátelé, nehraje! Dopředu víme, že důvěra nebude. A tohle programové prohlášení je cár papíru. (Ukazuje.) Takhle to mohu vzít, utrhnout... Víte, proč je to cár papíru? To vám vysvětlím. Protože kdyby tady dneska proběhlo hlasování o důvěře a odhlasovalo se to, tak to znamená, že se to stává nějakým závazkem třeba, protože se tady zavázali ti, kteří dostali důvěru, že to budou plnit, a pak to Sněmovna může kontrolovat. Ale protože dneska víme, že žádná důvěra nebude, tak vám říkám, tak to nepřehánějte s tou chutí, se kterou se do toho pouštíte. Nikdo tady nepočítá s důvěrou, ani prezident, který by byl rád, s tím nepočítá. Tak se netvařme, že tady jde o důvěru. O tu nejde! A tím pádem nejde ani o tento text, protože ten text se nestane žádným závazkem, a tím pádem se ho nebude možné dovolávat.

Chápete, to je trochu legrační představa, že se sem přijde a řekne – té straně jsem tam vzal toto, té jsem vzal to, takže byste mohli pro to hlasovat. To je přece absolutní zmatení. Já přece nebudu hlasovat pro nějaký text, protože mi tam někdo dal pasáž, která mi odpovídá. Protože v praxi vlády je to tak, že nejenom že máte závazek, ale

musíte mít schopnost kontrolovat, jakým způsobem se ten závazek naplňuje. A proto máte třeba i koaliční rady, kde se dohaduje to, jestli se to plní opravdu tak, jak se chtělo. A ve chvíli, kdy s tím nesouhlasíte, tak můžete třeba z té koalice odejít. To je smysl té dohody. Ale není možné to prostě postavit tak – já vám tam každé straně něco napíšu a vy mi to odhlasujete a já si to pak budu nějak plnit, jak mi to vyjde a jak se mi zlíbí. To je absurdní. Chápete, celé to cvičení je absurdní. Tady se prostě nerespektují úplně základní pravidla té hry. V poměrném parlamentním systému programové prohlášení koaliční vlády má určitý smysl. A my tu hrajeme jakési zvláštní cvičení v situaci, kdy se nic z toho nerespektuje.

Takže je třeba, aby to bylo řečeno jasně. Dneska večer tady o hlasování o důvěře vládě nejde, protože všichni vědí, že vláda důvěru nedostane, a tím pádem debata nad tím textem je nadbytečná. Skoro by člověk řekl, že to je nějaký luxus, proč to tady vlastně vůbec děláme. To nemáme nic lepšího na práci? To jsme si to nemohli ušetřit? No a přátelé, tak jednoduché to není. Přesto to tady dneska nějaký smysl má. A i vám řeknu jaký. Protože vypadalo to, že to je nějaký mezičas jenom – a mohl by to být nějaký mezičas, nepovedený pokus, i když tedy pokus, který je, jak je vidět, od začátku odsouzený k neúspěchu, takže si říkám – trochu velký luxus. Tak proč se děje? To jsme dneska slyšeli.

Pan prezident řekl, že pokud vláda nedostane důvěru, tak bude čekat na to, až pan premiér přinese těch 101 podpisů. Zhruba tak. Já jsem u toho nebyl, ale bylo to zhruba v tomto smyslu. A to je docela zajímavý obrat situace, protože normálně bych předpokládal, že prezident řekne – pokud nemá vláda důvěru, tak je třeba, aby vláda omezila svůj výkon pouze na nejzákladnější funkce, aby se nepouštěla do nějakých zásadnějších věcí, a budeme hledat nové řešení. A prezident by měl být ten, který by ho měl hledat. Místo toho prezident řekl – já budu čekat. Já budu čekat na Godota, až mi někdo přinese 101. Budu čekat týden, budu čekat měsíc, možná rok. Nebo jak dlouho, já nevím, nevím, jak dlouho bude čekat, proto říkám na Godota. Nikdo z nás nevíme, jak prezident bude dlouho čekat. Teda my ani nevíme, kdo bude prezident, samozřejmě. Ale říkám, tahle možnost, kterou dneska předestřel Miloš Zeman, je pro mě úplně nová situace. Ona vlastně potvrzuje to, co vám tady říkám. Nezáleží na tom dnešním hlasování o důvěře, nezáleží ani na tom, co je tady napsáno. Jde o to, že se tady otevírá prostor celkem neomezený na ono čekání na Godota, které se bude odehrávat na Pražském hradě, a kdy, bůhví kdy a možná vůbec nikdy nepřijde předseda s tím, že by předložil těch 101 podpisů, protože prostě je tady nenajde, prostě strany se budou málo snažit. Přátelé, budete se málo snažit, nikdo nepřijdete s žádným rozumným návrhem, no tak to zůstane tak. A bude se vládnout tak. Podle tohoto programového prohlášení, které už v této chvíli, přátelé... To je poměrně docela legrace, to, co já pozoruju kolem té debaty! Já vám mohu říct několik příkladů toho, jak je to volné.

Když jsem se na to koukal nebo jak jsem to sledoval, víte, v čem je problém? V té naprosté vratkosti toho, co se říká a slibuje, a to, že vůbec není jasné, jestli ta parta lidí, kteří tady dneska sedí jako vláda, jsou skutečně sjednocení něčím, že by někam směřovali. Já jsem zaregistroval neuvěřitelně protikladná vystoupení. Jedno se týkalo třeba, pamatují si – premiér jednu dobu řekne, že autobusáci o ty platy přijdou, na druhý den se řekne, že to neplatí, že o ně nepřijdou. Na církevní restituce se mi zdálo,

že se názor také mění každý týden. Pak jsem si všiml problému, který vznikl kolem Libye, to se tuším zaútočilo na Libyi s tím, že se budeme tam prosazovat, na druhý den paní ministryně řekla, že nechápe, o čem to kdo mluví. Možná si nevšimla, že to byl premiér, který to řekl, že se chystáme do Libye. Pak jsem slyšel vyhlášení – to se týkalo, aha, to se týkalo škol, že se budou snižovat finance pro církevní a pro soukromé školy. Pak jsem slyšel ministra, který řekl, že to není pravda, že o tom nic neví. Takže chápete, na téhle vodě plave jistota toho, co se zítra bude dělat. A ta jistota, obávám se, přátelé, neskončí, protože tady se to dneska, opakují, tady se to určitě dneska nevyjasní. A navíc nikdo tady nemá žádný závazek držet slovo. Protože opakují, když se to neschválí, tak se toho ani nelze dovolávat, ta vláda si bude tak nějak dělat, co bude chtít. A tahle vratkost je údělem české politiky. Tohle je přece důležité téma.

A víc mě pobavilo to, co tady říkal premiér o tom, jak se bude chovat k Evropě, že tam budeme aktivní, budeme hledat spojence. Dovolte, abych vám řekl, že co je pro politiku strašně důležité. Být předvídatelný. Jestli jste nevypočitatelný, jako že tahle vláda je naprosto nevypočitatelná, tak já vám říkám, nebudete schopni dělat evropskou politiku, protože ta se dá dělat jedině tehdy, když jste za prvé schopni předvést, že máte důvěru doma, že máte nějaký mandát, že vám za vaší politikou někdo stojí, a druhá věc, že jste opravdu předvídatelný politik a je to na vás vidět. A ne že řeknete jeden týden jedno a druhý druhý. Jestliže jsme takto nevypočitatelní na domácí scéně, tak vám garantuji, že nebudete vypočitatelní a předvídatelní ani na té evropské. A jak pak chcete budovat ty aliance? Chcete vědět, jak se budují aliance? Ty se budují prostě tak, že jste čitelný srozumitelný politik, spolehlivý, se kterým se vyplatí bavit, protože se ví, že držíte slovo, že vaše vystupování má určitou stálost a že je na vás spoleh. To je předpoklad aliance. Ale jestli jste politik nepředvídatelný, naprosto nevypočitatelný, jestli dokonce ani doma nejste schopni sjednat důvěru, jestli vládnete za okolností, které jsou podivné, netransparentní, tak jak chcete dělat evropskou politiku? Tady tyhle řeči, to můžu vytrhnout další stránku, to je v podstatě také nesmysl ta evropská politika. Tohle prostě nemůžete naplnit tímto způsobem!

Předpokladem evropské politiky je, přátelé, že budete tady doma vládnout podle pravidel, takže tohle jsou sny. A pro mě chmurné je na tom to, že já vlastně nevím, jestli po tom dnešku můžu někde vidět nějaké světlo na konci toho tunelu, anebo jestli jdeme do toho čekání na Godota, ve kterém budeme mít vládu, která bude každý týden slibovat něco jiného, tady budeme bez nějaké debaty, ale postupně si budeme připadat v té sněmovně zbyteční, protože ta vláda nebude vázána vlastně ničím. A bude sbírat 101 hlasů. Občas se nás zeptá, jestli jsme se už polepšili a jsme připraveni něco udělat pro to, abychom tu vládu pomohli vytvořit. A když se nebudeme snažit, tak bude vládnout za trest takto pořád až na věky věků.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já děkuji panu poslanci Lubomíru Zaorálkovi a poprosím pana poslance Ondřeje Profanta a připraví se pan poslanec Marek Výborný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Profant: Vážení poslanci, vážení občané. Já jsem přišel okomentovat jednu kapitolu, a tou je digitální Česko. Já jsem rozhodně pro digitální Česko, pro moderní Česko, které bude přívětivé k občanům, které opravdu usnadní práci atd. Také jsem sám kapitolu s tímto názvem do programu Pirátů napsal. Jsem rád, že se hnutí ANO inspirovalo. Ono se v médiích inspiroje rádo. Bohužel reálné skutky jsou velmi jiné. Důvěryhodnost hnutí ANO v těchto věcech je prostě minimální. Já mám rozsáhlé zkušenosti z hlavního města Prahy. Zde hnutí ANO spolupracuje s Davidem Libigerem, známým z karlovarské losovačky, zadává právě ty předražené zakázky, o kterých tady pan premiér mluvil, takové zakázky, které by nikdy žádná soukromá firma nepořídila. Dokonce se u těchto zakázek vyhýbáte rozhodnutí odborné komise, kterou radši ani nesvoláváte.

Ale nejedná se jenom o Prahu. Jedná se například i o ministerstva. Ono současní ministři, kteří byli v předchozích vládách a také s IT měli co do činění, třeba pan premiér, za jehož úřadování na Ministerstvu financí byla zadána jedna opravdu velká zakázka, a tou je EET. Tato zakázka nejdříve byla vysoutěžena, pak tato soutěž byla bez dalšího komentáře zrušena a bylo přistoupeno k jednacím řízení bez uveřejnění a celkové náklady jsou 9,5krát dražší než v předchozí otevřené soutěži. Navíc systém byl zcela hloupě spojen se systémem ADIS, takže si to zcela protřečí s tím, co je v programovém prohlášení. Nejedná se o budování, mikroservis, o oddělování jednotlivých služeb, zde se neoddělují ani jednotlivé enterprise komponenty, zde dochází ke zcela jasnému vendor lock-inu.

Stejně tak když bývalý první náměstek ministra financí Lukáš Wagenknecht upozornil na velmi zvláštní zakázky na Ministerstvu průmyslu a obchodu, které tenkrát vedla paní Šlechtová, tak místo toho, aby se napravily tyto zakázky, tak byl Wagenknecht vyhozen. A to rozhodně nejsou jediná pochybení a absolutní neschopnost v manažerském vedení resortů pod hnutím ANO. Stejně problémy jsou na krajích atd., takže vás prosím, ušetřete nás vašich planých slibů a raději začněte reálné problémy řešit.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Profantovi a prosím, aby se k řečnickému pultu dostavil pan poslanec Marek Výborný, a připraví se pan poslanec Válek. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážený pane premiére, vážená vládo, milé kolegyně, vážení kolegové, jsme zde dnes v situaci velmi vážné. Je zde vláda. Je zde vláda menšinová. Před chvílí jsme slyšeli od pana kolegy Zaorálka, že tato vláda, ta parta tady za mnou je nesjednocena. Já bych možná prostřednictvím pana předsedajícího panu kolegovi Zaorálkovi řekl, že z mého pohledu je ta vláda velmi sjednocena, protože nerozhoduje až tak úplně ve sboru, ale rozhoduje jako manažerský celek, rozhoduje ten, kdo stojí v jejím čele, a to kouzlo, a nejenom kouzlo, ale právě to, co je hodnotou té demokracie, že rozhodujeme v konsenzu po diskusi, tak to tady bohužel dostává na frak. A teď nemyslím jenom na rovině exekutivy, ale hlavně na rovině Poslanecké sněmovny.

Já jsem tady v posledních týdnech opakovaně slyšel výtky, že nemakáme, nerozhodujeme, že se zdržujeme žvaněním a blábolením. Dámy a pánové, já si myslím, že právě od toho, aby vedla diskusi, je Poslanecká sněmovna. Tak budeme o těch věcech diskutovat hodiny a potom na základě nějaké získané kompetence rozhodneme. A budeme to rozhodnutí respektovat. Ale představa, že bude Sněmovna fungovat jako firma, že budeme stát řídit jako firmu, je lichá a je hlavně nebezpečná.

Nechci tady rozebírat nějaké detaily z programového prohlášení vlády. Mnohé tady bylo řečeno. Já bych se spíše pozastavil jenom velmi krátce a jednou možná trochu odlehčující poznámkou nad tím, jak to programové prohlášení vznikalo. Je otázka, jestli to není zdroj nebo výsledek nějakého plagiátorství, protože tady vláda prošla programy ostatních politických stran zde ve Sněmovně, vybrala z nich to líbivé, to do toho programu dala a nyní očekává, že bude en bloc získávat podporu od ostatních politických stran. Kdo máte děti, tak možná s nimi sledujete Večerníček a vzpomeňte si na pohádku o tom, jak pejsek a kočička vařili dort. Smíchali tam úplně všechno a já chci jenom upozornit, že výsledkem bylo to, že jim oběma bylo pěkně blbě.

A nevím, jestli to programové prohlášení nesměřuje právě k tomu, protože blbě může být nám občanům v České republice třeba právě proto, že když jenom namátkou vezmeme všechno to, co tady je slíbeno, tak se nám nedostává minimálně 10 mld. v rozpočtu třeba proto, že dostává na frak právní stát, jak nakonec vláda prokázala už dnes ráno při svém rozhodování, kdy tady nerespektuje platné smlouvy a dohody, ke kterým se stát zavázal, třeba proto, že v tom programovém prohlášení najdeme zjevně populistické kroky, otázka slevy nebo respektive odpuštění u seniorů a dětí v případě cestování. To zaplatí kraje, nebo kdo? Kdo jim na to dá? Toto jsou všechno věci, které ve mne nebudí důvěru a tak, jak avizoval i klub KDU-ČSL, za této situace nejsme připraveni hlasovat pro důvěru této vládě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Marku Výbornému a prosím, aby se dostavil k řečnickému pultu pan poslanec Vlastimil Válek, a připraví se paní poslankyně Hana Aulická. Pardon, omlouvám se, pan poslanec Bělobrádek, faktická poznámka. Omlouvám se. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane předsedající. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, já bych opravil pana kolegu Výborného. Ten dort potom sežral zlý velký černý pes a tomu bylo potom špatně.

A co se týká toho, co říkal kolega Zaorálek? Vždyť to je jasné. Přece je evidentní, že tady bude menšinová vláda, bude se vyjednávat, možná, možná se vyjednávat nebude, bude tady vláda v demisi. To už jsme tady viděli dlouhé měsíce. Vláda bude přicházet s návrhy, ty když projdou ve Sněmovně, tak slavná bude vláda. Když ve Sněmovně neprojde, tak za to budou moct buď zlé tradiční strany, nebo zlé netradiční strany. A to bude celý výsledek, to znamená, my budeme v podstatě v takových kleštích a pan prezident bezpochyby bude teď v situaci, kdy bude říkat: tak se dohodněte, a když se nemůžete dohodnout, tak já tady nechám vládnout tuto vládu bez důvěry, tuto vládu, která nemá podporu Poslanecké sněmovny. Já myslím, že to

je zcela evidentní, ta taktika je poměrně zřetelná a čitelná, ale myslím si, že to je velmi špatné pro celou Českou republiku.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci a mám tady další. Pan poslanec Onderka ruší svoji faktickou poznámku. Pojedeme zase v pořadí řádně přihlášených. Poprosím pana poslance Vlastimila Válka. Prosím. A připraví se paní poslankyně Hana Aulická. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji. Vážený pane předsedo, dámy a pánové, milé poslankyně, milí poslanci, vážení členové vlády, já navážu, byť jsem si nachystal něco jiného. Ten pes byl navíc hloupý, pokud já si to dobře pamatuji. Málem umřel. A otázka je, jestli se neobjeví někteří psi. Ale to jsem nechtěl říct.

Jsem jeden z těch, o kterých se tady mluvilo, kteří jsou ti noví nepolibení poslanci, bohužel ne už mladý, kteří nemají zkušenosti s Poslaneckou sněmovnou. Jsem tady každou chvíli, každou minutu překvapován, nejenom tím, že nemůžu najít prostory, ale i řadou dalších věcí. A snažím se to, co se tady dozvídám, aplikovat do mých životních zkušeností, které mám jako lékař, jako univerzitní profesor. Tak jsem tak přemýšlel, jak bych to dělal v konkurzní komisi, kdybych tam měl kandidáta na kliniku, který by měl problémy, řekněme, se zákonem. U nás je jiná situace. My musíme do konkurzu dávat negativní lustrační osvědčení, musíme mít vyjádření o beztrestnosti a nesmíme být stíhaní, jinak se nemůžeme přihlásit do konkurzu. Tím pádem jsem si oddychl.

Snažím se opravdu. Snažím se, protože se mně velmi líbí, jak funguje zdravotní výbor, a musím říct, že jsem byl jako lékař a jako člověk, který má tím pádem nejvíce přátel mezi lékaři, velmi potěšen tím, že pan ministr Adam navrhl oddálení platnosti eReceptu. Snažím se hledat ty pozitivní věci. Já musím hledat pozitivní věci jako každý lékař, protože pacienty léčíme s tím, že to dobře dopadne, že se vyléčí, a proto hledáme ty pozitivní věci.

Z toho důvodu, ať vypichnu jenom jednu drobnůstku, mě velmi zklamalo vyjádření ohledně magnetických rezonancí a přístrojové komise. Já si myslím, že přístrojová komise fungovala různým způsobem. Snažila se nějak racionálně umisťovat přístrojovou techniku, a pan náměstek Vymazal, pan profesor Vymazal, když se stal náměstkem na Ministerstvu zdravotnictví, zracionalizoval v minulém volebním období fungování přístrojové komise. Na práci přístrojové komise se podílela řada odborných společností, zúčastňovaly se jednání přístrojové komise a vyjadřovaly se k přístrojové technice, a já to teď říkám jako předseda radiologické společnosti – ještě do pondělí budu předseda radiologické společnosti, v pondělí skončím, – která se na tom rozhodování přístrojové komise podílela.

My jsme strávili opravdu zdarma spoustu, spoustu našeho času, objížďeli jsme poctivě všechna pracoviště v České republice, jednali jsme ve všech krajských městech s řediteli nemocnic, s děkany, se zdravotními radami a ptali jsme se, jaké je optimální rozložení magnetických rezonancí v regionu. Zjišťovali jsme, jestli nemocnice mají dostatečný personál. Organizovali jsme ve spolupráci s Evropskou

radiologickou společností kurzy a školení pro laboranty a lékaře, abychom měli vyškolené týmy.

A opravdu si myslím, že jsme odvedli, všichni moji kolegové radiologové, členové výboru, všichni moji kolegové radiologičtí asistenti obrovský kus práce ve svém volném čase, abychom se mohli co nejlépe, co nejkvalifikovaněji vyjadřovat k rozložení přístrojové techniky. A myslím si, že je zásluha profesora Vymazala, který byl krátkou dobu náměstek ministra zdravotnictví, a i dalších lidí, že ta komise v rámci daných možností rozhodovala z mého pohledu v 90 % případů opravdu na základě odborných parametrů.

A instalace těchto přístrojů, a nebavím se jen o magnetických rezonancích, bavím se jen o drahé a těžké přístrojové technice, byla umisťována, nebo tyto přístroje byly umisťovány opravdu na základě potřeb té nemocnice. Byly umisťovány do těch nemocnic, kde byl personál připraven na jejich obsluhu, kde byly podmínky pro to, aby mohly být provozovány. To, že Ministerstvo zdravotnictví rezignovalo na následnou kontrolu, jestli ty podmínky jsou opravdu dlouhodobě plněny, to, že v některých případech pojišťovny jaksi prosadily zájmy, které se netýkaly čistě odbornosti, je jiná věc.

A chtěl bych říct, že občané naší země mají nejenom právo, ale víc než právo, aby byli vyšetřováni moderní přístrojovou technikou. Je potřeba si uvědomit, že pokud má člověk onemocnění mozku, a nejedná se o úraz, tak jediná metoda, která odhalí chorobu, je magnetická rezonance. Pokud má pacient místo magnetické rezonance provedeno CT vyšetření, tedy vyšetření výpočetní tomografií, metodou, která mu ozáří oko, která mu může poškodit zrak, metodou, která má dramaticky nižší výtežnost, tak je to velmi, velmi k neprospěchu toho pacienta, v mnoha případech se choroba neodhalí, a ten člověk umře.

Proč to všechno říkám? Říkám to proto, že je to drobnůstka v tom, co tady zaznělo, zřejmě důležitá pro vládu, protože magnetická rezonance se tady objevila, padlo tady sedm vět ohledně magnetické rezonance, a ty věty se mně opravdu nelíbí. Nelíbí se mně jako radiologovi, nelíbí se mi jako předsedovi odborné společnosti a nelíbí se mi jako lékaři. Děkuji. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Vlastimilu Válkovi, poprosím paní poslankyni Hanu Aulickou a připraví se pan poslanec Martin Kupka. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, po předložení programového prohlášení vlády a jeho prostudování jsme došli k závěru, že snaha pana premiéra Andreje Babiše najít podporu pro svoji vládu je opravdu velká. Vždyť nabízí návrhy napříč současným osazením Poslanecké sněmovny.

Také si nemyslím, že tento návrh můžeme nazývat jako soubor slibů, protože takto pak můžeme nazvat všechna programová prohlášení, která byla přijata u předchozích vlád. Jde o to, že každá ucházející se vláda jde se svou kůží na trh a

snaží se, ano, většinou s domluvenou koalici, schválit a vyslovit důvěru navržené vládě. V tomto případě se jedná o návrh na menšinovou vládu, což však nemění nic na očekávaném výsledku. Zatím však dle všech předchozích vyjádření můžeme očekávat, že se dnešní pokus o vyslovení důvěry nově sestavené vládě nevyjde.

Za poslanecký klub KSČM jsme již avizovali, že naše vyslovení v Poslanecké sněmovně bude proti vyslovení důvěry. Důvody, proč tak činíme, zde již zmínil místopředseda Poslanecké sněmovny Vojtěch Filip. Neopustím si však také malou exkurzi do sociální oblasti. Těší nás konkrétně zájem o reálné řešení situace seniorů, rodin s dětmi, ale i řešení zneužívání sociálních dávek především ve strukturálně postižených krajích, anebo snaha o stabilitu sociálních služeb. Samozřejmě nás především zajímá, jakou cestou se tyto návrhy budou legislativně ubírat a jak budou realizovány v praxi. Největší otazník pro nás vyvstal v oblasti reformy důchodového systému. Nebráníme se koncepční a dlouhodobé změně, ale deklarovaná opatření, jako je odluka důchodového účtu od státního rozpočtu, nedefinovaná vícezdrojová financování a především zavedení slevy ve výši 500 Kč měsíčně na sociálním pojištění, které odvádí zaměstnanec ze své hrubé mzdy, v nás probouzí značné obavy o budoucnost našich seniorů.

Díky těmto parametrům a dalšímu propadu na straně příjmů, a tím i zvyšování deficitu, k tomu se po čase přidá cyklická krize, nezaměstnanost, celkově nižší odvody a nedostatek peněz v samotném důchodovém fondu. Nechápeme, proč avizovaný smysl tohoto opatření, alespoň částečná kompenzace výdajů zaměstnanců na dojíždění za prací, nebo zvyšování kvalifikace, nemůže být řešena na úkor daní. Proč na úkor pojištění, které vlastně pojištěním není, neboť si politické elity mění zákonem parametry tak, aby systém nestabilizovaly, ale uvedly do řízeného deficitu a pak dlouho chystaných reforem, které však budou výhodné pouze pro vysokopříjmové skupiny, zaměstnavatele a bankovní sektor. Solidarita pro potřebné se smrskne na rovný či garantovaný důchod.

Avizovanou novelou zákona o důchodovém pojištění, která by upravila navýšení důchodů o tisíc korun lidem, kteří dosáhnou věku 85 let, není dle našeho názoru zcela dostačující. Řešit by se měla rychlejší valorizace pro výrazně větší skupinu tzv. starodůchodců, kterým se důchody za delší dobu výrazně propadly v poměru ke mzdám.

Jak jsem již uvedla, podporujeme snahu o změny v dávkových systémech realizované v minulých letech, především u souboru dávek, příspěvku na bydlení, dávek pomoci v hmotné nouzi a dávek určeným dlouhodobě nezaměstnaným osobám.

KSČM bude prosazovat a usilovat o legislativní změnu dávek na bydlení a jejich sjednocení. A zde by měla být osobní snaha všech zástupců napříč politickým spektrem, především Ústeckého, Karlovarského a Moravskoslezského kraje. Potřeba je především změnit postoj k dlouhodobě nezaměstnaným, kteří si z podpory státu udělali styl života.

Chybí zde dlouhodobá strategie, která by pracovala s realitou, jako jsou: Žádné pracovní návyky, malá vzdělanost, nízká sociální úroveň, závislost na alkoholu a drogách. Nyní jsou tito lidé nezaměstnatelní, jelikož o ně není především zájem od

zaměstnavatelů. Je to však i otázka tzv. byznysu s chudobou, který je dlouhodobě státem podporován.

Větší odpovědnost rodičů za činy svých rodičů a jejich výchovu. Klást důraz na adekvátní vzdělávání. Rychlé a zároveň kvalitní řešení by mělo nastat v oblasti exekucí a nastavit nástroje pomoci rodině nebo jednotlivci v návratu do běžné společnosti a života. Nemohu si také odpustit poznámku k části zachování variability forem náhradní péče a rozvoje s cílem vytvořit dostatečné kapacity pro individuální péči rodinného typu tak, aby si jednotlivé formy nekonkurovaly, ale vhodně se doplňovaly.

KSČM požaduje respektovat kompetence Ministerstev zdravotnictví, práce a sociálních věcí, školství, mládeže a tělovýchovy a vnitra, neboť každé má v této oblasti své místo a úkoly. Jsme zásadně proti sjednocování této péče pod jedno ministerstvo nebo zakazovat umístování dětí do tří a sedmi let věku do ústavní péče. Všechny rezorty mají své opodstatnění a bez jejich činnosti by se systém péče o děti zhroutil.

V České republice je v současné době zhruba 5 tis. dětí nahlášeno do náhradní péče. A Česká republika si opravdu nemůže jít nesmyslnou cestou, kterou podporovalo bývalé vedení Ministerstva práce a sociálních věcí. Během diskuse zde bylo řečeno, že více jak 60 procent umístěných dětí do náhradní péče je vlastně z důvodu bytové nouze. Ano, v praxi se k tomuto číslu bohužel dostáváme. Ale zdůraznit musíme také selhávání funkce rodiny. Děti jsou týrané, zneužívané, anebo dokonce vůbec nechtěné. Tak dovoluji, za KSČM to byl jen malý exkurz do oblasti sociální politiky v rámci předloženého programového prohlášení vlády a já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, paní poslankyni. A poprosím k řečnickému pultu pana poslance Martina Kupku. A připraví se pan poslanec Jan Bauer. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové. Už preambule vládního prohlášení říká, že se vláda pokusila, cituji doslova, o průnik programu všech stran ve Sněmovně. Pan prezident to dnes dopoledne označil za švédský stůl. Tady zazněl přírůstek k příběhu o pejskovi a kočičce, jak vařili dort a jak z toho bylo černému psovi tuze špatně.

Také to připomíná pestrobarevný alkoholický koktejl se šlehačkou a třešinkou navrchu. Jenže v tom je zásadní problém. Všechny politické programy opravdu nejsou shodné. Třeba ten náš se od toho komunistického nebo sociálně demokratického dost podstatně liší. Pokud by se nelišily, pak by asi volby moc smysl neměly a nemělo by ani smysl demokratické vyjednávání o většině v Poslanecké sněmovně.

Vládní prohlášení, kromě hromady frází a všech pěkných slibů zahrnuje opravdu spoustu závažných rozporů. Asi právě proto, aby mohlo populisticky citovat co nejvíce lákavých bodů všech politických stran. Tak např. vláda navrhuje a slibuje

zjednodušit daňový systém. Ve skutečnosti ale např. přidává další sazbu daně z příjmu fyzických osob. Žádnou existující daň neruší. Náš návrh na skutečné zjednodušení daňového systému naopak smetla ze stolu, takže se tomu opravdu nedá úplně věřit. Velké téma – digitální Česko. Za jiných okolností bych zatleskal. Dokonce na jednom z prvních míst všech programových priorit. Před čtyřmi lety jsem ale psal náměstkyni za hnutí ANO na Ministerstvu vnitra, která měla na starosti veřejnou správu a digitalizaci veřejné správy. Psal jsem, že je třeba spustit práci na jednotném portálu občana a také na eSbírce a eLegislativě. Ubezpečila mě, že na tom všem se intenzivně pracuje, a že to co nevidět bude. Tak, nespustila to a není to. Místo toho se po čtyřech letech dozvídáme od pana premiéra, že jsme vlastně všechno zmeškali, že nám ujel vlak. Tak jsme to zmeškali zásluhou hnutí ANO a zásluhou předchozí vlády.

Pokud se ale máme vážně bavit o digitálním Česku, a je to důležité téma, tak pak má-li to mít smysl jako užitečný nástroj pro zjednodušování života lidí, tak je potřeba nezapomenout na to, že pro část veřejnosti nikdy elektronická komunikace nebude úplně vlastní. A stát se k ní jen proto nemůže otočit zády. Hlavně ale na samém začátku musí být to podstatné, jak veřejná správa vlastně funguje, jak vypadá. Kolik dnes má agend, kolik agend je zdvojených nebo zbytečných. Na samém začátku musí být jasná inventura a seškrtnání těch agend zbytečných. A pokud to tam není, tak jsou falešně všechny řeči o zjednodušení administrativy. Ve skutečnosti hodlá tato vláda byrokracii spíše navyšovat. Má v tom navíc dobré zkušenosti. Za poslední čtyři roky se administrativní zátěž podnikatelů zvýšila o 13 procent. Tak ani pěkným slovům o digitálním Česku nemůžeme úplně věřit.

To nejzásadnější, co ale vidím na celém programovém prohlášení je, že ve skutečnosti klame tělem. Žádným uceleným programovým prohlášením není. Je to jen nesourodý koktejl nejrůznějších bodů, slibů a frází. Je navíc jasné, že když bylo od začátku Andreji Babišovi jasné, že to dnes o důvěře nebude, mělo to aspoň plnit funkci patřičně populistického PR. To je ale podle mého soudu na vážný ústavní krok na jednání o vyslovení důvěry vládě ostudně málo. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, panu poslanci Kupkovi. Takže prosím pana poslance Jana Bauera a připraví se pan poslanec Jan Skopeczek. Pane poslanče, máte slovo, prosím.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo. Vážené dámy a pánové, vážený pane premiére. Je začátek roku 2018, těsně před volbou nového prezidenta a vy jako předseda narychlo sestavené menšinové vlády nás žádáte o důvěru.

Rád bych vám řekl, prostřednictvím pana předsedajícího, že bez ohledu na to, co se v příštích hodinách, dnech a možná měsících odehraje, jednou i vy budete bývalým premiérem České republiky. Stejně jako všichni ostatní premiéři před vámi. Možná nezískáte důvěru nebo o získanou důvěru přijdete. Nebudete schopný řídit zem, nebo už ji nebudete chtít vést. Možná odejdete znechucený nebo ze zdravotních důvodů, které bych vám nepřál v žádném případě. Nebo prostě prohrajete a odejdete do

opozice. Zůstane po vás několik vět, možná odstavec o tom, co jste udělal správně, kde jste naopak selhal, jak jste ovlivnil nebo neovlivnil život v České republice.

Vzorce chování, které se budou za pár let posuzovat a hodnotit, už nastavujete ale právě tady a dnes. Každým svým slovem a každým svým postojem. Jsem proto zděšen, čím svůj příběh v nejvyšší funkci začínáte psát. Považuji za ostudu, že v čele vlády chce stát člověk trestně stíhaný, který se odmítá postavit čelem ke svým problémům a namísto toho kličkuje a vymlouvá se. Považuji za ostudu, že v čele vlády chce stát člověk, který svou politickou kariéru začal voláním po transparentnosti a dodržování odpovědnosti politiků, a teď se sám standardním postupům vyhýbá. Je to pro mě ostudnější, než samotný vznik vlády, která je produktem osobní dohody vás a prezidenta Zemana. Zcela jistě ne výsledkem politických jednání, která obvykle v parlamentní demokracii po volbách následují.

Něco takového nemá v minulosti obdobu. Je to vzorec chování, se kterým přicházíte vy a právě teď. Já jsem přesvědčen, že na takový vzorec chování časem určitě doplatíte, že se do politického života vrátí slušnost a že žádného politika v obdobné situaci v budoucnu ani nenapadne žádat o důvěru své vlády. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci a poprosím k řečnickému pultu pana poslance Jana Skopecčka. Připraví se pan poslanec Václav Klaus. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Skopecček: Děkuji pěkně za slovo. Dobrý večer, dámy a pánové. Já jsem váhal, jestli ještě mám vystoupit, protože spousta věcí tady zazněla, nicméně hlasování o důvěře vládě je natolik vážná věc, že si myslím, že to stojí za to, byť už hodina pokročila.

Nebudu se zabývat metodou nebo způsobem vzniku vlády, byť k tomu mám samozřejmě velké výhrady, ale o tom už zazněla spousta vět. Já se zaměřím na pár klíčových bodů z programového prohlášení, které já osobně považuji za důležité, které mi tam vadí, nebo které mi tam naopak chybí, nebo které považuji za nedostatečně vysvětlené.

V tom vládním prohlášení je zmíněn vyrovnaný rozpočet. Nicméně když ten program čtete dál, tak už nikde nenaleznete realistické návrhy, jak k vyrovnanému rozpočtu dospět. Myslím tím vyrovnaný rozpočet v delším období, nikoliv pokud vládě vyjde zrovna nějaký nízký deficit z titulu slušného ekonomického růstu nebo nečerpání investic, případně evropských dotací. Víme dobře všichni, že problém veřejných financí a státního rozpočtu je především na jeho výdajové straně, nikoliv na straně příjmové. Přesto žádná opatření snižující výdaje budoucích rozpočtů v programovém prohlášení nenajdeme. Naopak se tam slibují další peníze nejruznějšími sociálními skupinám a zájmovým skupinám.

Když se podíváme na tu nejpalčivější část strany výdajů státního rozpočtu, tak jsou to bezesporu sociální výdaje a zejména penzijní reforma. Penzijní reforma je tam zmíněna rovněž, nicméně chybí jí jakékoliv alespoň obrisy toho, jak by penzijní

reforma měla vypadat. Návrh oddělit důchodový účet od státního rozpočtu je technická věc, to není žádná reforma. Podstatou jakékoliv reformy penzí přece musí být snaha přinést do systému penzí více soukromých zdrojů, protože průběžný systém placený pouze z veřejných výdajů je neudržitelný, a všichni to víme. Nicméně vláda se k tomu neodhodlala, není schopna mít odvalu říci, že tímto způsobem nebo tímto směrem je potřeba penzijní reformu vést.

Penzijních systémů po celém světě je celá řada, nicméně není jich nekonečný počet. Základní penzijní systémy, a každá země se samozřejmě pak následně liší podle svých historických, kulturních, ekonomických odlišností, tak těch je pouze několik a jsou velmi dobře popsány. Nicméně ani tento základní směr, rámec, základní typ penzijní reformy nebo budoucího penzijního systému, který by chtěla vláda představit Poslanecké sněmovně, v tom programovém prohlášení nenajdeme. A já se obávám, že to vláda nemyslí vážně a že je to pouze vábníčka na to, aby v tom programovém prohlášení tato zásadní věc byla.

Konec konců hnutí ANO bylo součástí vládní koalice, která penzijní reformu, byť nebyla dokonalá a mohli bychom na ní najít jistě řadu nedokonalostí, přece nějaká byla, tak ji předchozí vláda spolu s hnutím ANO zrušila, aniž by za ty čtyři roky předložila jakýkoliv jiný záměr.

Když ještě zůstanu u rozpočtu, tak vedle toho, že mi chybí konkrétní cesty, jak snížit výdaje a vyrovnat státní rozpočet, tak mi tam chybí i pravidlo nebo způsob, jakým bychom se vyhnuli pokračování procyklické fiskální politiky. A tady nebudu zlý. To není chyba nebo to není problém jenom té předchozí vlády, ale když se podíváme na rozpočty, na dlouhou časovou řadu rozpočtů státních, tak zjistíme, že už dlouhá léta provozujeme procyklickou hospodářskou politiku. To znamená, že v době ekonomického růstu děláme nesmyslné deficity, kdy ekonomie pomoci veřejnými výdaji není třeba, naopak v době recese pak vlády zdědí nedobré veřejné finance a musí šetřit ve chvíli, kdy je to nejméně vhodné.

Chybí mi jakékoliv pravidlo nějakého dlouhodobě vyrovnaného rozpočtu, nějaký závazek vlády, že ve chvíli, kdy v recesi bude realizovat deficity státního rozpočtu, tak povinně v době ekonomického růstu bude vytvářet naopak přebytky tak, abychom, jak jsem říkal, v určité časové periodě měli veřejné finance vyrovnané. Nicméně to je asi pláč nad rozlitym mlékem, protože co čekat od hnutí ANO, které nebylo schopno představit jediný rozpočet bez deficitu, přestože vládla předchozí vláda v poměrně slušném ekonomickém počasí.

Co mi chybí v programovém prohlášení, je rovněž závazek snížit a zjednodušit, anebo zrušit i některé daně. Předchozí vláda a hnutí ANO se chlubilo tím, že dokázalo velmi výrazně zvýšit inkaso daní. Na straně druhé jsme viděli, na té výdajové straně rozpočtu, že nebylo schopno zvyšovat investice, ty byly nízké. Naopak ty peníze směřovaly na navyšující se provozní náklady státu. Já si myslím, že vytahovat peníze z kapes daňových poplatníků na to, abychom méně investovali a více platili za provoz státu, je hloupý koncept a špatná politika. A když už tak hnutí ANO dokázalo zařídit to, že roste inkaso, to říkám samozřejmě v uvozovkách, protože dominantně za to můžou podnikatelé a ekonomický růst, tak bych očekával jasný závazek, které daně budou sníženy nebo které daně budou naopak zrušeny. Nicméně když se podíváme i

na ten rozpočet, který jsme schválili na stávající rok, tak zjistíme, že vláda počítá s růstem složené daňové kvóty, to znamená, že vláda chce znovu i v tomto roce, a já se obávám, že jakákoliv vláda s hnutím ANO v dalších letech, bude chtít zvyšovat daňové břemeno našich spoluobčanů.

Co mě tam jako liberálnímu ekonomovi v tom programovém prohlášení opravdu vadí, je to, že se vláda hlásí k tomu, že zavede druhou sazbu daně z příjmů fyzických osob. To znamená, že z té dočasné solidární přírážky chce realizovat skutečně druhou sazbu daně z příjmů fyzické osoby, která bude platit už na věky. S tím já samozřejmě nemůžu souhlasit. Je to definitivní pohřbení konceptu rovné daně a já si nemyslím, že má vláda zvyšovat progresi našeho daňového systému a trestat pracovitější a úspěšnější spoluobčany vyššími daněmi. I z těchto daňových důvodů, to, že se daně snižovat nebudou, že se nebudou zjednodušovat a že se nebude zavádět progresse v našem daňovém systému, samozřejmě nemohu pro tuto vládu hlasovat.

Zatímco programové prohlášení neobsahuje žádné návrhy na úspory, jak už jsem zmiňoval v úvodu svého vystoupení, tak v tom programovém prohlášení naopak najdeme spoustu slibů všem možným typům nebo skupinám našich spoluobčanů. Naposled nebo nakonec se do programového prohlášení vešlo nebo dostalo i jízdné ve vlacích zdarma pro seniory. Jen se sám sebe ptám, proč to má být jenom jízdné zdarma ve vlacích a proč ne v autobusech, protože ne všichni občané bydlí u železniční tratě. Proč třeba rovnou nedávat našim seniorům několik litrů benzínu na měsíc, aby mohli zadarmo jezdit i ti, co mají automobily. Myslím, že někde v Jižní Americe tento koncept zkusili a já se obávám, že touto cestou jdeme.

Navíc bych varoval seniory, aby příliš na tento slib nespolehali. My ve Středních Čechách, a kolega Hamáček už to zmiňoval, s tím máme v souvislosti s hnutím ANO velmi čerstvou zkušenost. My jsme s hnutím ANO po krajských volbách, když jsme ještě byli v koalici, rušili žákovské jízdné, které zavedl svého času David Rath, a všichni napříč tou koalici i s hnutím ANO jsme se shodli, jaká je to hloupost, načež necelý rok poté, kdy vznikla koalice nová, tak ti samí kolegové z hnutí ANO hlasovali pro znovuzavedení žákovského jízdného. Takže seniory varuji, aby na to nespolehali, protože bude záležet na tom, jak se kolegové z hnutí ANO vyspí a jestli nakonec to jízdné zdarma bude nebo nebude.

Co vítám v tom programovém prohlášení naopak, abych nebyl jenom negativistický, že vláda nechce přijmout euro. S tím já souhlasím. Myslím si, že to je skutečně národní zájem a že nemá smysl vstupovat do nemocné eurozóny, která by pro nás znamenala spoustu nákladů, potíží a zejména ztrátu autonomní měnové politiky.

Chybí mi nicméně v programovém prohlášení jakýkoli náznak toho, jak se vláda bude stavět k pokračujícímu tlaku na integraci evropské měnové unie a na to, co se nedávno představilo, a to můžu říct, že to je návrh na společného ministra financí Evropské unie, návrh na společné evropské dluhopisy a řada takovýchto kroků v rámci té salámové metody, kterou v posledních letech k integraci v Evropské unii dochází. To tam není jakýkoli náznak. Mě pan premiér nedávno vyděsil tím, že je připraven podepsat a přistoupit k fiskálnímu paktu, což je materiál, který jsme tady jako ODS velmi dlouho brzdili, a já se obávám, že tato vláda bez nějakého jasného

ideového postoje k tomu, jak k evropské integraci přistupovat, velmi snadno podepíše. Taková ta rétorická cvičení, že v Evropské unii konečně musíme být aktivní, být víc slyšet, to je sice hrozně hezké, je to pravda, určitě tam budeme aktivnější, nicméně mít vyjasněný postoj k tomu, jak se k prohlubující měnové integraci zachovat, je podle mého názoru našim národním zájmem a rovněž to v programovém prohlášení není jakkoli přiblíženo.

Mohl bych takto pokračovat bod po bodu, ale snažil jsem se zastavit alespoň u těch pro mě klíčových bodů programového prohlášení. Z toho programového prohlášení, a to já považuji za pozitivní, během dneška jsme zjistili, že Andrej Babiš sestavil levicovou vládu a že chce prosazovat levicový program, protože už na těch příkladech, na které jsem ukázal, je zřejmé, že tímto směrem postupuje. Já to nijak nekritizuji, je to legitimní a dokonce považuji za velmi pozitivní, že jsme se to konečně dozvěděli a že víme, kam se tato vláda bude řídit.

Jenom mám trochu obavu z toho druhého pokusu, a proto taky se věnuji tomu programovému prohlášení a nesouhlasím s kolegy, že to je zbytečné, protože mám obavu, že i v tom druhém pokusu Andrej Babiš vyjde z tohoto konceptu a už bude jenom upravovat ty konkrétní teze a návrhy o to, jestli se k té vládě více přimkne sociální demokracie anebo komunisté. Takže já se obávám, že v té další verzi, která nás pravděpodobně čeká, můžeme čekat další nápady, jako třeba můžeme čekat občedy zdarma ve státní kuchyni pro důchodce nebo pro jakékoli sociální skupiny. Čekám znárodnění malých maloobchodů nebo povinné majetkové přiznání pro všechny občany. To jsou věci, které podle mého názoru můžeme čekat, pokud vyjde ta předpověď, že Andrej Babiš se obejmě s komunistickou stranou a se sociální demokracií.

Abych to uzavřel, podle mě současná vláda nepřichází s programem, který by nabízel nižší daně, méně státního přerozdělování, nepřináší konkrétní řešení penzijní reformy, už vůbec nepřináší více svobody pro občany. Nabízí pravý opak, a proto samozřejmě nemohu tuto vládu podpořit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Skopečkovi a s přednostním právem tady mám žádost o vystoupení pana poslance Michálka. Já se vás, pane poslanče, jenom zeptám, protože vás mám vzápětí také jako řádně přihlášeného, to také platí? (Ano.) Dobře, děkuji. Máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená vládo, vážení kolegové poslanci, už od listopadu minulého roku tu leží žádost o vydání předsedy vlády Andreje Babiše k trestnímu stíhání. My jsme měli jednání mandátového a imunitního výboru, kde jsme navrhovali, aby se ještě tento týden svolal mandátový a imunitní výbor, ale nebylo nám vyhověno, neprošlo to, není možné svolat schůzi mandátového a imunitního výboru. A teď najednou jsem se dověděl aktuální, čerstvou informaci, že má být svolán mimořádný mandátový a imunitní výbor ještě dnes v noci. O svolání prý požádali poslanci ANO a SPD a chtějí tam hlasovat, aby byl přizván na to jednání ohledně pana Babiše a pana Faltýnka ještě jakýsi pan Komárek. Ten pan Komárek prý má mít nějaké kompromitační informace

na policejního vyšetřovatele Pavla Nevtípila a byl historicky nepravomocně odsouzen za zneužití pravomoci v kauze policejního prezidenta Tuhého. Nyní Jiří Komárek vede sekci řízení rizik při správě daní Generálního finančního ředitelství Praha, kam byl dosazen za vládnutí ANO na Ministerstvu financí. Takže najednou, když to hraje zájmům ANO, je možné svolat mandátový a imunitní výbor, dokonce v noci, do dvou hodin od okamžiku, kdy to někoho napadne. Ale pokud jde o rozhodnutí o vydání pana premiéra Babiše, tak se to nedalo zvládnout od listopadu, od listopadu!, kdy tam mohl být pozván, kdy tam leží ta žádost, tak jsme mohli dát panu premiérovi možnost se tam vyjádřit. My jsme ji dali, pan premiér se omluvil a bylo tam x různých obstrukcí, kvůli kterým mandátový a imunitní výbor nekonal, ačkoli by konat měl, protože zákon jasně stanoví, že to jednání má proběhnout bez zbytečných odkladů.

Takže já si myslím, že teď jediná věc, kterou můžeme udělat, když tady máme jak pana poslance Faltýnka, tak pana poslance Babiše, jediná věc, kterou můžeme udělat, je, že teď přerušíme jednání schůze Poslanecké sněmovny, sejde se mandátový a imunitní výbor, když tedy byl svolán po schůzi Poslanecké sněmovny, tak se může sejít hned, páni poslanci se tam můžou vyjádřit k té žádosti o vydání a budeme mít hotovo. Pak můžeme pokračovat vydáním vlády... – pak můžeme pokračovat hlasováním o důvěře vládě, nikoli vydáním vlády, prosím.

Takže já tady předkládám návrh na přerušení schůze na dvě hodiny pro účely jednání mandátového a imunitního výboru ohledně vydání obou dvou poslanců. (Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže, pane poslanče, chápu to, že je to procedurální návrh, takže o něm budeme tedy hlasovat ihned. Já přivolám gongem poslance do sálu, všechny vás odhlásím. (Poslanci přicházejí z předsálí.) Takže si myslím, že jsme tady už v dostatečném počtu.

Takže návrh pana poslance Michálka zní: přerušit schůzi na dobu dvou hodin.

Já zahajuji hlasování číslo 5. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte tuku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Přihlášeno je 181 poslanců, pro 63, proti 90, zdrželo se 28. Návrh je zamítnut.

Pokračujeme tedy. Ano, s faktickou poznámkou pan poslanec Kalousek. Prosím, máte slovo. S přednostním právem, prosím. Takže tedy ne faktická poznámka, ale přednostní právo, chápu to dobře? (Ano.)

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, ale myslím, že se vejdu i do časového limitu faktické poznámky, nechci zdržovat. Jenom chci říct, že poté, co neprošel návrh pana předsedy Michálka a stále ještě zasedá Poslanecká sněmovna, tak dovoluji, abych vám sdělil svůj názor, že pokládám za naprosto nepřipustné, že dnes večer budou pořádány další obstrukce při jednání mandátového a imunitního výboru, při jednání o zbavení imunity pánů poslanců Faltýnka a Babiše. Přizvání bývalého policisty, který je v procesním postavení nepravomocně odsouzeného lháře za pomluvu – a samozřejmě, že u soudu může lhát, o čem chce, to je právo každého obviněného, každého obžalovaného – tak prostě nechápu jediný důvod, proč by to

měl vyslechnout mandátový a imunitní výbor. Necht' si ve spravedlivém procesu advokáti obou dvou obviněných poslanců pozvou kohokoli jako svědka k soudu a zcela jistě bude vyslechnut, ale my nejsme ani orgán činný v trestním řízení, ani nezavislý soud a vůbec nám nepřísluší, abychom se vyptávali lidí, kteří s tou věcí nemají vůbec nic společného, kteří nám prostě slíbili – nám ne, vám slíbili – že vám tam přijdou říct nějaké drby, pravděpodobně drby z ranku, za které jsou trestně stíháni, protože jsou trestně stíháni a obžalováni za pomluvu. A myslím si, že je dobře teď, v okamžiku, kdy nás poslouchá nejenom Poslanecká sněmovna, ale i veřejnost, říct nahlas, že je to naprostá nehoráznost, kterou nikdy historie zbavování imunity kteréhokoli poslance nebyla! (Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. S faktickou přihláškou mám připraveného pana poslance Výborného. Pane poslanče Výborný, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já netuším samozřejmě, koho chtějí přizvat, protože v té pozvánce to není. Nechci tady spekulovat. Ale v programu pozvánky na výbor je uvedeno, že chtějí přizvat další osoby na jednání mandátového a imunitního výboru, které je svoláno na úterý. Když jsme jednali včera, požadoval jsem, aby se mandátový a imunitní výbor sešel ve čtvrtek a rozhodl neprodleně v této věci a umožnil ještě možnost oběma pánům, jak panu premiérovi, tak panu předsedovi Faltýnkovi, před výborem vystoupit. To byl velký problém. Ve čtvrtek se nešlo sejít – další programy a podobně. Najednou tady máme pozvánku na dnešní večer. Ale to, co je podstatné, ten výbor už včera, a je zjevné, že i tímto dalším krokem si plete to, co přísluší poslancům. My tady opravdu nejsme v roli vyšetřovatelů. My jsme tady v roli poslanců, kteří mají posoudit, zda ta věc je v kolizi s mandátem, nebo není v kolizi s výkonem mandátu. To je to jediné, co nám přísluší. A opravdu nepleťme si to, co je rolí poslanců a mandátového a imunitního výboru. Říkám to tady před celou Sněmovnou. Budu to říkat dneska večer na výboru. A je naprosto bezprecedentní to, co se tady děje. Děkuji. (Tleská celý Demokratický blok.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. S faktickou poznámkou mám pana předsedu výboru Grospiče. Prosím.

Poslanec Stanislav Grospič: Hezký večer, vážený pane předsedající, vážená kolegyně a kolegové. Nechtěl jsem do té diskuse vstupovat. Nicméně s technickou poznámkou si myslím, že to bude velice dobré a možná to mnohé osvětlí.

Dnes odpoledne byla na sekretariát mandátového a imunitního výboru doručena žádost osmi členů mandátového a imunitního výboru, což je v souladu s jednacím řádem, jsou to dvě pětiny členů mandátového a imunitního výboru, na základě které požádali o svolání jednání mandátového a imunitního výboru dnes deset minut po ukončení zasedání Poslanecké sněmovny s programem – návrh programu jednání – navrhuji jediný bod, a to projednání žádosti o slyšení dalších osob na jednání mandátového a imunitního výboru dne 16. 1. 2018 ve věci vydání poslanců Andreje Babiše a Jaroslava Faltýnka. Já v této souvislosti nemám jinou možnost, než

mandátový a imunitní výbor svolat. Samozřejmě nebudu předjímat a nevím, to zazní asi z návrhu svolavatelů, koho chtějí přizvat na jednání mandátového a imunitního výboru. Ale mandátový a imunitní výbor si musí schválit svůj program a musí se na tom dohodnout. Čili v této souvislosti si myslím, že ještě není na místě hovořit o tom, že někdo je přizván a bude hovořit na mandátovém a imunitním výboru.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Teď se musím zeptat pana předsedy Bartoška. Vy jste mi říkal technickou, ale tím pádem jste třetí v pořadí. Jestli jdete s přednostním právem, tak ihned. Teda faktické. Ano, takže jste třetí v pořadí. Tak na faktickou poznámku tady mám paní poslankyni Valachovou, připraví se paní poslankyně Němcová. Prosím. (Poslankyně Valachová se diví, prý se nehlásila.) Já vás tady mám na displeji. Mám faktické poznámky: paní poslankyně Valachová, paní poslankyně Němcová. Takže neplatí. Paní poslankyně Němcová, prosím faktickou poznámku. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Dobrý večer. Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené dámy a pánové, chtěla bych upřesnit některé informace o průběhu mandátového a imunitního výboru. Děkuji za to, že pan kolega Výborný navrhl, aby pro urychlení našeho jednání byl nalezen termín již zítra poté, co se měli dnes se spisem OLAF, což byla žádost členů hnutí ANO, seznámit právní zástupci pánů Babiše a Faltýnka. Poté, co se sami na ten výbor nedostavili, tak jsme odhlasovali, že pánům dáme příležitost přijít ještě jindy. A já jsem říkala v souladu s panem kolegou Výborným, aby to bylo co nejdříve. Navrhla jsem, abychom měli pět hlasování: sejdeme se ve čtvrtek ráno – poměrem hlasů ANO a SPD zamítnuto, ve čtvrtek odpoledne – stejným poměrem hlasů zamítnuto, pátek ráno – stejným poměrem hlasů zamítnuto, pondělí ráno – zamítnuto, pondělí odpoledne – zamítnuto. Ale dnes v noci je to asi v pořádku. Tak je vidět, kdo tady vede obstrukční jednání, jaký je cíl, že nevíte, co je hodnotou mandátu poslance, ale konáte pouze v zájmu svého šéfa bez ohledu na to, že jste sami slibovali ve svém slibu poslance, že budete jednat podle svého nejlepšího vědomí a svědomí a v zájmu lidu České republiky. (Tleská celý Demokratický blok a Piráti.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji paní poslankyni Němcové. Na faktickou poznámku mám pana předsedu Bartoška. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Skutečně chování a svolávání mandátového a imunitního výboru překračuje všechny meze doposud představitelné v naší parlamentní praxi. A vzhledem k tomu, že jednání mandátového a imunitního výboru považuji za naprosto klíčové, aby se sešel a jednal, tak jsme se rozhodli, že to mandátovému a imunitnímu výboru umožníme. Takže klub KDU-ČSL si bere hodinu přestávku, nechť se mandátový a imunitní výbor sejde a rozhodne. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vyhlašuji tedy přestávku pro poradu poslaneckého klubu KDU-ČSL. Je to na jednu hodinu, takže se tady sejdeme v 19.45.

(Jednání přerušeno v 18.45 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 19.46 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, čas uplynul. Mám tady na úvod faktické poznámky. Jako první na faktickou poznámku mám pana předsedu Stanjuru. Prosím, pane předsedo, máte dvě minuty. (V sále je velký hluk.) Já vám vypnu dvě minuty. Prosím o zklidnění Poslaneckou sněmovnu, aby bylo slyšet pana předsedu Stanjuru. Pane předsedo, stopuji dvě minuty. Prosím. (V sále je stále hlučná atmosféra.) Omlouvám se. Tak moment, já vám vypnu stopky. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já myslím, že jsme se dostali do časové tísně, protože podle zpráv, které mám od členů vašeho mandátového a imunitního výboru, potřebuji minimálně další hodinu na své jednání. To už jsme někde ve 20.45 hodin nebo těsně před 21.00 hodin. Jednací den končí ve 21.00 hodin. Já mám dva návrhy. První je procedurální, abychom tuto schůzi přerušili do úterka do 14.00 hodin, to mi přijde nejlepší, protože pokud bychom pokračovali zítra, jsou na programu interpelace a v pátek je první den prezidentské volby a nemyslím, že to je vhodné, aby zasedala Poslanecká sněmovna.

Pokud by to Sněmovna neschválila, tak jménem klubu ODS žádám o pauzu v délce 45 minut a vím, že kolegové z ostatních klubů mě doplní tak, abychom vyplnili ten čas do 21.00 hodin přestávkami, ale přijde mi racionální díky tomu, že – a nebyla to opozice, kdo inicioval jednání mandátního a imunitního výboru, – abychom rozhodli o přerušení této schůze do úterý do 14.00 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Máme tady procedurální návrh, takže já o něm dám hlasovat tedy bezprostředně. Vážené dámy a pánové, připravíme se k hlasování. Žádost o odhlášení tady vidíme, takže já vás všechny odhlásím. Přihlaste se, prosím, znovu svými kartami. Máme tady první procedurální návrh pana předsedy Stanjury přerušit současnou schůzi do úterý příštího týdne do 14.00 hodin.

Já zahajuji hlasování číslo 6. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti? Konec hlasování.

Přihlášeno je 166 poslanců, pro 150, proti 10, zdrželo se 6. Je přijato.

Já přerušuji schůzi do úterý do 14.00 hodin. Přeji vám krásný večer a těším se příští týden.

(Jednání skončilo v 19.49 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
16. ledna 2018
Přítomno: 195 poslanců

(Jednání zahájeno ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, je 14 hodin a já zahajuji druhý jednací den 5. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tu vítám. Na úvod vás poprosím, abyste se už ztišili a usadili se na svých místech.

Poprosím vás, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Pan místopředseda Hamáček hlasuje s náhradní kartou číslo 1.

Ještě jednou zopakuji svoji prosbu, abychom se již usadili v sále.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: paní poslankyně Dana Balcarová ze zdravotních důvodů, pan poslanec Pavel Jelínek od 14 hodin do konce schůze z rodinných důvodů, paní Jana Krutáková z rodinných důvodů, pan Vojtěch Pikal od 14.00 do 16.00 z pracovních důvodů, pan poslanec Antonín Staněk bez udání důvodu a pan Vlastimil Válek od 14.00 do 15.30 z pracovních důvodů.

Ještě než přistoupíme k případným změnám pořadu schůze, než zahájíme dnešní jednání, mám pro vás informaci. Dospěli jsme na grémium k všeobecné shodě v otázce průběhu dnešního zasedání Poslanecké sněmovny. Budeme pokračovat 5. schůzí Poslanecké sněmovny, jak jste pochopili z mého úvodu, a ve středu 17. 1. v 9.00 bychom zahájili 6. schůzi Poslanecké sněmovny.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, do třetice prosím o klid v sále, abychom byli schopni sledovat jednotlivé návrhy.

Z dnešního grémia nemám žádné návrhy k hlasování týkající se 5. schůze, tj. schůze, v níž je jediným bodem důvěra vládě. Ptám se na vystoupení. Pan předseda Bartošek s přednostním právem. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Tak jak jsme již avizovali dopředu, pro klub KDU-ČSL, a nejenom pro něj, je důležité, abychom se nejprve vypořádali s tím, že pan poslanec Faltýnek a Babiš budou nejprve vydání či nevydání Poslaneckou sněmovnou k trestnímu stíhání, a teprve až následně aby bylo hlasováno o důvěře či nedůvěře vládě.

Z toho důvodu můj návrh je, aby tato schůze byla přerušena až do doby, dokud nebude projednán bod vydání poslance Andreje Babiše a Jaroslava Faltýnka k trestnímu stíhání a zbavení imunity. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Pane předsedo, mám to chápat jako procedurální okamžitý návrh, nebo bychom ještě nechali vystoupit případně další kolegy k pořadu schůze, jestliže už nikdo nemá...?

Poslanec Jan Bartošek: Myslím si, že je to jeden z bodů k návrhu pořadu schůze poté, co se sejdou všechny návrhy.

Předseda PSP Radek Vondráček: To je přerušení schůze, to není bod.

Poslanec Jan Bartošek: Poté co se sejdou všechny návrhy, nechť o něm hlasujeme jako o prvním bodu. (Poslanec Faltýnek z místa: Nerozumím tomu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Tento návrh budu trochu korigovat. Tedy v případě, že zazní ještě jiné návrhy, přistoupíme jako první k hlasování o přerušení schůze. Ale nyní, má ještě někdo zájem o vystoupení, co se týče pořadu 5. schůze? (Nikdo se nehlásil.)

Jestliže tomu tak není, budeme hlasovat o procedurálním návrhu pana předsedy Bartoška na přerušení 5. schůze, a to až do rozhodnutí o vydání či nevydání poslanců Andreje Babiše a Jaroslava Faltýnka k trestnímu stíhání.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro takto předložený návrh. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 7, přihlášeno je 180 poslanců, pro 58, proti 116, tento návrh nebyl přijat.

Budeme tedy pokračovat projednáním bodu

1.

Žádost vlády České republiky o vyslovení důvěry

S přednostním právem pan předseda Kalousek. Máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dobrý den, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Vaše rozhodnutí, že bod nebude přerušen a že budeme nejprve rozhodovat o vydání pánů poslanců Faltýnka a Babiše, je nutné respektovat. A tak mi prosím odpusťte, že vás tří, maximálně čtyři minuty zdržím, abych neprodleně reagoval na veřejnou informaci, která dnes zazněla na tiskové konferenci předsedy vlády, myslím si, že je nezbytné, abyste věděli i okamžitou, bezprostřední reakci.

Ráno před osmou hodinou pan předseda vlády, když vysvětloval svoji pozici, osočoval všechny a všechno ze spiknutí a účelových lží a komplotu proti němu, aby byl znevěrohodněn jako předseda vlády a předseda hnutí ANO. Samozřejmě jsem byl tradičně mezi osočovanými, na to si nestěžuji.

Chtěl bych jenom zdůraznit onu větu, kterou pan předseda na zvukový záznam řekl: "V roce 2012 po mém nástupu do politiky zadal ministr financí Kalousek

speciální audit s cílem: najděte něco na Babiše, za každou cenu najděte něco na farmě." Je to na zvukovém záznamu, je možné to ověřit.

Dámy a pánové, rok 2012 je rozhodné období, kdy Andrej Babiš farmu vlastnit nesměl, protože jinak by neměl nárok na dotaci a dopustil by se daňového podvodu. Také nám poměrně dlouhou dobu tvrdil, že vůbec netuší, komu farma v roce 2012 patřila. Až potom při mimofádně tvrdil, že v rozhodném období ty anonymní akcie vlastnily v té době, tedy i v roce 2012, jeho dvě děti a partnerka.

Dnes ráno však přiznal, že v roce 2012 mu ta farma patřila. Protože jak jinak by mohl Miroslav Kalousek dle jeho vlastních slov poslat ten audit na Babiše, na farmu? Pan předseda vlády se pravděpodobně domnívá nebo domníval, že já jsem se nějakým způsobem dozvěděl tu informaci, kterou měl jenom on a jeho nejbližší spolupracovníci, a v roce 2012 jsem poslal audit na Babiše, kterému v roce 2012 podle jeho vlastních slov ta farma patřila. Já to opravdu nevěděl. On však zcela jistě ano a touto větou se sám před veřejností usvědčil. Chtěl bych vám za to poděkovat, pane premiére. Otevřenost nade vše.

Předseda PSP Radek Vondráček: Pane předsedo, já vám děkuji. A otevírám konečně bod, který je předmětem dnešní schůze. Rozprava byla přerušena ve středu 10. 1. 2018, a jestliže neneviduji žádné přihlášky s přednostním právem, budeme pokračovat v rozpravě. Jako první na řadě je pan poslanec Václav Klaus, kterému tímto dávám slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dámy a pánové, hezký den. Myslím, že na nováčky má být přísnost v každém oboru lidské činnosti, na poslanecké, takže minule jsem čekal na své slovo čtyři hodiny, tentokrát 140 hodin. Jako matematik jsem začal uvažovat, jestli se jedná o aritmetickou posloupnost, to by příště znamenalo jedenáct a půl dne, nebo geometrickou – to by bylo šest a půl měsíce. To už není legrace. Ale k meritu věci.

Přetřásají se tady neustále dvě věci: důvěra vládě a někteří lidoví prokurátoři trošku s krvavou pěnou u úst trestní stíhání dvou poslanců a vydávání Sněmovnou. Chci říci, že tyto dvě věci spolu nesouvisí. Jedná se matematicky o nezávislé jevy, o čemž svědčí i to, že je úplně lhostejné, který se projednává první a který druhý, a výsledek jednoho nepředjímá výsledek druhého. Jediné, co mají společného, je jasný výsledek. Protože jak vydání obou poslanců si přejí úplně všichni, tak nedůvěru této vládě si také přejí úplně všichni včetně předkladatelů.

U vydání je to jasné. Chce to celá opozice, protože se jedná o velký problém. A ti, kteří nemají už žádný politický program, by to rádi projednávali zbývajících tři roky a sedm měsíců, nebo kolik nám zbývá do konce našeho volebního období. Vydání chce logicky i pan Babiš, protože pokud se cítí neviný, chce se očistit a pak si to případně s těmi, co mu to zavařili, vyřídit. To je také jasné. Čili chceme to úplně všichni a výsledek podle toho bude tak vypadat.

Pakliže k tomu mám přidat nějaké vlastní moudro, tak řeknu asi tolik. Co se vlastně stalo? Je zcela jasné, že dotace určená pro malý podnik nebo pro malé

podniky skončila v Agrofertu. A fakt se jedná buď o podvod, anebo byly splněny veškeré dotační podmínky a tento rozdíl budou řešit kohorty různých právníků apod. Mě ani příliš nezajímá, k čemu nakonec dojdou, protože si řekněme upřímně, že tři čtvrtiny všech evropských dotací je zlodějina. Bereme peníze daňových poplatníků českým sestřičkám, paním učitelkám (potlesk zleva a napříč sálem), pak je jedním příkazem k úhradě posíláme do Bruselu, tam se k tomu ještě přidávají peníze švédské sestřičky a paní učitelky, pokud tedy se jim dá věřit, pak jdou velcí zloději nastavovat operační programy, takové ty různé inkluze a tak, na co ty peníze tedy, jakými kanály to poteče, a pak už to jde k nám zpět do republiky, kde na to čekají ti různí hráči, naši místní, ať už se jedná o Ratha, nebo o někoho dalšího. Fakt nakonec nějaký hotel dostane 60 milionů a vedle stojící hotel nedostane a mají si nějak konkurovat, anebo někdo si postaví golfové hřiště nebo Čapí hnízdo.

Co se stalo s touhle zemí, že už není normální pracovat, ale normálně čerpat? Že spousta inteligentních mladých lidí, organizačně schopných, kteří by byli schopni někoho zaměstnat, něco vybudovat, se věnuje dotačním programům? Jak tohle všechno zlo řeší vládní program? Musím říct, že nijak.

Přejdu plynule k vládě. Je to podobné jako s tím vydáváním. Všichni jsou v shodě, protože i sama vláda důvěru nechce. Dosvědčuje to jak trošku apatický projev pana premiéra, a to je věc na pováženou – od voleb uběhly tři měsíce, občané rozhodli, chtějí vládu, chtějí výraznou změnu české politické mapy a vítězná strana musí jednat, vyjednat koalici, nebo podporu, nebo je to o pár hlasů, tak se vyjednávají neřící přeběhlíci, dějí se věci často ne úplně pěkně. Ale koneckonců i prezident Masaryk omilostnil dva komunistické poslance, aby umožnil zvolení Edvarda Beneše. Čili to je věc, která v našem demokratickém systému se prostě odehrává. Ale ty strany prostě musí mít snahu vládnout. Něco v zemi změnit, doručit svým voličům aspoň část svého volebního programu. Tahle vláda to nechce, nevdá jí další protahování, nevdá jí delší fokus. Možná se těší na mocenský pakt Drahoš – Babiš, to nedokážu posoudit, ale já prostě důvodu nerozumím.

Tak se omlouvám, že se mi tady nechce probírat, co se mi na vládním prohlášení líbí, jako odmítnutí eura, pokračování jaderných elektráren v České republice, a co se mi nelíbí. Protože v tomto vládním prohlášení si každý něco najde, a tak je i psáno. SPD tam má obecné referendum, Piráti tam mají digitální Česko, já si tam také něco najdu. Ale víte, důvěra vládě, to je jak když jde nápadník žádat do rodiny o ruku. Nesmí být apatický, musí vědět, že to opravdu chce, a nemůže říkat: no tak já buď budu chemický inženýr a budeme bydlet tady v Praze, budu stavět mosty, nebo možná tedy budeme sklízet jablka v Austrálii a přes léto budeme na Macháči na hiphopovém festivalu, nebo je ještě třetí možnost, že bychom v Jeseníkách provozovali chatu. No, v tu chvíli ho ten tatínek asi vyhodí, až si to pořádně rozmyslí, ať přijde případně ještě jednou, ale tohle se nedá brát vážně.

Stejně tak je to s tímto vládním prohlášením. Myslím, že všichni čekají na to, že nebude přijato. Kdybych chtěl říct vtip, tak očekávám, že poslanci ANO odejdou ze sálu na to hlasování, ostatní budou proti, a tím bude ten dnešní den uzavřen. Takže to je to martyrium, které tady dneska budeme sledovat. Takže to je těch pár slov, co jsem k tomu chtěl říci.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Jako další je přihlášen do diskuse pan poslanec Jakub Michálek. Ne, stahuje svoji přihlášku. Další na řadě je tedy pan poslanec Ferjenčík. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Jestli chápu správně jednací řád, tak bez prostřednictví předsedajícího bych se chtěl zeptat pana premiéra Babiše, jakým procesem došlo k tomu, že vláda z toho tzv. vylepšeného programového prohlášení vyškrtla zveřejňování smluv ČEZu a České pošty. Jestli to bylo na požadavek potenciálních koaličních partnerů z KSCM, nebo potenciálních koaličních partnerů z ČSSD, nebo na žádost poslaneckého klubu vlastního, anebo jestli jste se usmířil s panem právníkem Radkem Pokorným, na kterém jste v minulosti nenechal nit suchou, ale který dlouhodobě, celou kariéru bojuje proti jakémukoliv otevření ČEZu veřejné kontrole.

Takže pane premiére, jak se toto z toho dokumentu ztratilo? Děkuji za odpověď. (Potlesk poslanců klubu Pirátů.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče, za stručný příspěvek. Další vystoupí se svým projevem pan poslanec Jan Bartošek. Pan předseda, je to tak? (Neformální domluva mimo mikrofon.) Pánové se domluvili. Nyní vystoupí s přednostním právem předseda vlády.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Dobrý den. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové. K tomu prvnímu příspěvku. My máme lhůtu, resp. už jsme vlastně měli lhůtu, ne?, do třináctého, takže pokud ODS změnila vlastně názor, tak můžeme přerušit schůzi na dvě hodiny a můžeme tu stotrojku vyjednat. Ale já jsem neměl žádné takové stanovisko od ODS a snažili jsme se.

A co se týká toho NKÚ, tak to teď fakt netuším, ale já můžu jenom potvrdit, že my určitě vás podpoříme. A pokud to tam vypadlo, tak se omlouvám. A určitě můžu za sebe prohlásit, že určitě podporujeme rozšíření kompetencí NKÚ. (Z pléna: A registr smluv?) A registr smluv? Také, samozřejmě. Registr smluv byl prosazen díky nám. Zeptejte se pana France z Rekonstrukce.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane premiére. Nyní tedy se svým projevem pan předseda Bartošek.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji, pane předsedo. Můj příspěvek bude krátký. Promluvím k panu premiérovi, jeho řeči, řeči byznysu, a bude se to týkat programového prohlášení vlády.

Kdybychom si představili, že pan premiér je v pozici výkonného ředitele, tak přichází před správní radu a předkládá Poslanecké sněmovně jakožto orgánu, který je výš než vláda, svůj byznysplán na čtyři roky.

Pane premiére, jako vrcholový byznysmen si musíte být vědom, že s tímto plánem prostě před správní radou nemůžete uspět. Nezajistil jste si podporu, celou přípravu jste odflákl, poměrně diletantsky jste přistupoval k vyjednávání a z toho důvodu jsem přesvědčen, že nebudete schopeni uspět v Poslanecké sněmovně, a kdybyste tento způsob práce předvedl v byznysu, tak si myslím, že by vás zaměstnavatel vyhodil.

Vzhledem k tomu, že programové prohlášení neobsahuje řadu věcí, které jsou pro KDU-ČSL klíčové, tak z pozice členů správní rady klubu KDU-ČSL mohu konstatovat, že nepodpoříme tuto vládu a jakožto členové správní rady nedáme hlas této menšinové vládě. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane předsedo, za váš příspěvek. Nyní vystoupí pan místopředseda Píkal. Ale on je omluven pro tuto chvíli, jestli si dobře pamatují omluvy, které jsem četl, takže prosím s příspěvkem pana poslance Petra Třešňáka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Třešňák: Děkuji. Hezký den, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane předsedající a vážená vládo. Dovolte mi také využít tento prostor k dotazům na vládu a její programové prohlášení, ačkoliv poté, co zde zaznělo minulý týden cosi o tom, jak pejsek s kočičkou vařili dort, o takovém jakémsi eintopf, ve kterém se každý najde, tak já slušně použiji slovo kompilát. Nicméně i pan poslanec Zaorálek to tu demonstrativně minulý týden trhal, to já bych nechtěl. Počítám, že ačkoliv všichni víme, jak to s důvěrou této vlády dopadne, tak si myslím, že mé otázky jsou nadčasové, možná i pro druhé kolo, a pokusím se zabrousit hned do dvou resortů.

Takže můj první dotaz, resp. série tří dotazů je na pana ministra zdravotnictví. První otázka se týká personálií. Ačkoli sám jsem odpůrce radikálních personálních změn na ministerstvech, zde bych se chtěl zeptat, zda ve funkci náměstka nadále zůstane pan profesor Prymula, protože asi netřeba zmiňovat jeho kauzy a další věci, díky kterým byl i odvolán z funkce ředitele fakultní nemocnice, aby ho následně pan Němeček jmenoval svým poradcem a pan Ludvík dokonce i náměstkem.

Druhý dotaz se týká eReceptu, o kterém ještě budeme určitě dlouze jednat, nicméně zde předpokládám, že ministerstvo využije naše připomínky k výjimečně vyhláše, nadále je zapracuje a bude s nimi pracovat.

Třetí dotaz se týká toho, že v programovém prohlášení jsem nenašel nic o omezení vlivu monopolů a oligopolů. Ačkoli Piráti jsou propagátory svobodného trhu, tak obzvlášť ve farmaceutickém průmyslu vznik monopolních řetězců považujeme za nebezpečný. V programovém prohlášení nic takového není, takže předpokládáme, až bude další novelizace zákona o léčivech, že i ministerstvo podpoří například naše návrhy na stanovení tržních podílů tak, aby skutečně mohly být aplikovány ty změny, které jsou platné od 1. 12. a byly tuším z dílny pana Vyzuly a pana Běhounka, ačkoliv nejdou úplně aplikovat.

Další dotaz je směřován na Ministerstvo průmyslu a obchodu, protože programové prohlášení se stejně jako předvolební kampaň nese i v duchu lithia, byť já tedy, vždy když jsem to v předvolební kampani zaslechl, tak se mi jako první vybavila skladba nejmenovaného interpreta, který si prohnal kulku hlavou, nicméně jsem to chápal i jako jistý spor uvnitř předchozí vládní koalice. Týká se to toho, že tvrdíte, že státní podnik Diama bude v tomto prosazovat zájmy státu a bude se aktivně účastnit těžby. Já tedy nevím, zda státní podnik Diama bude personálně posílen a bude posílen i finančně, ačkoliv souhlasím, že toto by primárně měl zajišťovat stát, nicméně i zde si myslím, že není úplně státní podnik ten, kdo by měl hájit zájmy státu. Od toho máme jiné nástroje. Je to například i nařízení vlády, kterým se stanoví sazby za vytěžené suroviny. Myslím si, že to bylo i nařízení vlády z roku 2016, které stanovilo ty ceny. Pojďme se o tom bavit nějak racionálně, aniž bychom do toho zatahovali další státní podniky, které mají prosazovat zájmy státu. Podle mého názoru nemají. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Jako další je do rozpravy přihlášen pan poslanec Jan Čížinský.

Poslanec Jan Čížinský: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Dámy a pánové, já bych se ještě chtěl vyjádřit k jednomu bodu programového prohlášení. Jedná se o kapitolu životní prostředí. Tady je věta: "Připravíme a finančně podpoříme projekty na zlepšení kvality ovzduší ve všech regionech." V této souvislosti bych se rád vlády zeptal, jestli je pravda, že má zítra projednávat připojení České republiky k polské žalobě, která se má vymezit proti přísnějším limitům na znečišťování ovzduší, které mají platit od roku 2021. Protože pokud tomu tak je a pokud by byla ochota této vlády – dodejme bez důvěry – se připojit k té žalobě, tak by to ohrožovalo ovzduší. Uvědomme si, že zdravé ovzduší je jednou ze základních podmínek zdraví našich občanů. Tak se chci zeptat, jestli je skutečně tato tendence. Rád bych proti této tendenci co nejrazantněji vystoupil. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Nyní s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Janulík. Ptám se, jestli platí faktická poznámka pana ministra zdravotnictví. Hlásíte se z místa a přednost má elektronická přihláška. (Ano.) Doporučuji příště se přihlásit elektronicky. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, upřímně řečeno, já nechápu smysl dotazů předřečníků. Když všichni jak jeden muž tvrdí, že této vládě důvěru nedají, tak proč se jí na cokoli ptají, když odpověď vlastně ani nikdo neočekává. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám za vzorné dodržení času. Nyní s faktickou poznámkou ministr zdravotnictví Adam Vojtěch. Prosím, pane ministře, vaše dvě minuty.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, kolegové a kolegyně, myslím si, že je slušnost odpovědět, pokud je někdo tázán, takže já rád odpovím v tom krátkém čase.

Pokud jde o pana náměstka Prymulu, tak ten je náměstkem podle zákona o státní službě. Myslím si, že to není úplně tak, jak pan poslanec popsal. Byl odvolán z pozice ředitele Fakultní nemocnice v Hradci Králové za velmi podivných okolností ministrem Němečkem, následně ho pan ministr Ludvík jmenoval náměstkem, resp. stal se náměstkem podle zákona o státní službě, vyhrál výběrové řízení. Já teď nemám aktuálně žádné konkrétní informace, abych jakoukoliv změnu na této pozici činil. Pokud tyto informace máte, tak jsem připraven je vyslechnout, ale teď skutečně nemám takové informace, o kterých vy hovoříte.

Pokud jde o eRecept, tak tam jsme jasně deklarovali, že budeme pracovat na jeho zlepšení, že odložíme o rok sankce. My se o tom budeme bavit v rámci projednávání zákona o léčivech. Tady si myslím, že ochota se bavit o vylepšení tohoto systému na naší straně existuje.

Pokud jde o omezení vlivu, jak jste řekl, monopolů a oligopolů, tak tady máme nějaký Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, který to má v popisu práce, aby hlídal tržní prostředí a omezení monopolů a oligopolů.

A pokud jde o vaši poznámku týkající se zákona o léčivech, tak tam jasně na posledním výboru pro zdravotnictví zaznělo, že se budeme bavit o vašem návrhu. Pouze jsme ho nechtěli dát teď do té novely zákona o léčivech, kterou budeme projednávat, protože tam byla určitá implementační lhůta, protože tam jde o implementaci směrnice, která musí být provedena do 15. 2., jinak by České republice hrozily sankce. Jsme ale ochotni se o tom bavit.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou paní poslankyně Kovářová a poté z místa pan předseda Bartošek.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych ráda odpověděla na dotaz kolegy Janulíka, proč se ptáme. Pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, ptáme se, protože to je naše právo ptát se vlády, co je ve vládním prohlášení, co nám tam chybí, s čím jsme případně nespokojeni. Já doufám, že toto právo nám nebudete upírat. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní pan předseda Bartošek, poté pan poslanec Benešik. Prosim, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo. Já na to krátce navážu. Promluvím vašim prostřednictvím také k panu poslanci Janulíkovi. Ptáme se, protože vláda – ona neví, jestli má, nebo nemá důvěru – koná. Vláda vyhazuje úředníky z ministerstev,

vláda koná kroky a rozhoduje a my se této vládě ptáme, na základě čeho koná, zda respektuje programové prohlášení, které předložila, zda není v rozporu s tím, co říká. Proto se ptáme. Protože vláda rozhoduje a Poslanecká sněmovna ji kontroluje.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Benešík. Prosím.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane předsedo, vážený pane premiére, vážená vládo, dámy a pánové, budu velmi stručný. Pan ministr zdravotnictví tady řekl něco o jistém panu náměstkovi. Já nejsem expert na zdravotnictví. S panem náměstkem jsem do styku nikdy asi nepřišel, nevím, jestli měl nějaké kauzy, nebo neměl. To opravdu nevím. Každopádně tady zaznělo, že pan náměstek vyhrál výběrové řízení a není důvod ho odvolat, tak jsem to pochopil. Takových náměstků, kteří vyhráli výběrová řízení a byli pod služebním zákonem, bylo víc, a dneska už náměstky nejsou a nebyli náměstky za pár dnů, co se vláda ujala moci. Takže když se chce, všechno jde.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S faktickou poznámkou pan místopředseda Filip. Prosím. Vaše dvě minuty.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo. Vážený pane předsedo vlády, členové vlády, paní a pánové, já trochu nevycházím z šoku. Chápu, že někteří poslanci, kteří jsou nově zvoleni, nemusí úplně akceptovat celý právní řád, byť přísahali věrnost Ústavě České republiky a zákonům, ale dotaz na to, jak to, že vláda koná? Samozřejmě konat musí. Já občas mám velký problém s některými názory, které přednáší pan předseda Ústavního soudu. Potkal jsem se s ním v jedné televizní debatě, ale musel jsem mu dát za pravdu, když na poměrně nevhodnou otázku redaktora odpověděl, že Ústava ani nemůže předpokládat, že by byla republika, stát, jednu minutu bez vlády. Byť ta vláda je v demisi, nebo nemá důvěru, nebo má důvěru. Prostě ano, my jsme připraveni v Ústavě na to, že můžeme rozpustit Poslaneckou sněmovnu a dva měsíce rozhoduje Senát, my jsme připraveni na to, že může být situace, kdy budou omezena práva dokonce i poslanců a budeme muset rychle něco projednávat, protože bude nějaký stav, ale že by jakýkoliv stát, a teď nemyslím jenom Českou republiku, mohl být vteřinu bez vlády, tedy bez té výkonné moci, to nepředpokládá ústava žádného státu určitě Evropské unie, možná i dalších států. Možná že to předpokládá někdo jiný, kdo žije v nějaké diktatuře. Ale v tomto ohledu opravdu nevidím vůbec důvod, proč by někteří poslanci, kteří jsou tady více než jedno volební období, takovou otázku mohli položit, že vláda koná. Ona konat musí.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. A nyní do diskuse řádně přihlášený pan poslanec Marian Jurečka se dočkal. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, ctěná vládo, já bych se s dovolením přihlásil stručně k svému

příspěvku z minulého týdne. Já bych prosil, aby nezapadlo to, co jsem tady minulý týden říkal, a aby mi bylo odpovězeno ze strany členů vlády na to, co jsem se ptal, pokud jde o návrh KSČM na revizi a zdanění církevních restitucí, na průběh jednání vlády z minulého týdne, aby ministři, které jsem si tady dovolil oslovit, reagovali dnes na plénu Poslanecké sněmovny a vyjádřili svůj názor, jak se projeví minulý týden na vládě, jak argumentovali za své rezorty, sami za sebe jak se k tomuto návrhu staví. Já jsem tady prosil pana předsedu vlády, paní ministryni financí, pana ministra kultury a pana ministra spravedlnosti, aby se vyjádřili včetně toho, aby řekli, jaké případné dopady mohou mít soudní spory na Českou republiku, na český stát, s odhadem nákladů, když neuspěje český stát, aby bylo jasné, že ten návrh buď má nějakou relevanci, anebo je to opravdu jen populistický výkřik do tmy. Protože v minulé vládě, kde jsem byl přítomen, si pamatují, že jsme o tom vedli diskuse, a pokud si dobře pamatují, tak poslanci za ANO nakonec ty návrhy, které byly v minulém volebním období, nepodpořili. Tak mě by zajímalo, v čem je zásadní změna toho postoje, pokud se nejedná o pouhý populismus.

Nicméně pan poslanec Janulík tady řekl, proč se ptáme. Já bych řekl, že se ptáme proto, že vy píšete. A jestliže v programovém prohlášení je napsáno, vláda v tomto složení musí daleko více než jiná vláda naslouchat návrhům opozice a aktivně spolupracovat, protože tento vládní model vyžaduje časté získávání podpory u ostatních parlamentních stran atd., je to na straně 4, tak se s dovořením zeptám na konkrétní případ – prosím pěkně, případně jestli potom v technickém mohou reagovat jiní představitelé jiných parlamentních poslaneckých stran – s kým byl například konzultován zásadní návrh novely zákona o státní službě. S komunisty, s ČSSD, s Piráty, s SPD, s ODS, TOP 09? Byl s někým z vás, prosím pěkně, či stran konzultován ten návrh, který teď ve zkráceném mezirezortním připomínkovém řízení je puštěn do legislativního procesu? Já o tom nevím. A pokud tady něco píšete a má to mít váhu a není to cár papíru, jak tady minule se snažil demonstrovat pan kolega Zorálek, tak já bych byl rád, aby to opravdu bylo bráno vážně, a proto neberte nám právo se ptát. Když vy něco napíšete a něco jiného úplně děláte.

Navíc ten návrh, který dneska běží, musím říct, že tak jak jsem viděl ten první výkop, tak ten na rovinu říká: v ten okamžik hnutí ANO a tato vláda dělá z celého principu zákona o státní službě jenom ten název. To, co je tam navrhováno, jde obrovským způsobem za rámec stability zákona o státní službě. A mě fascinuje jedna věc, že v loňském roce tady byla novela toho zákona. Já si nevybavuji, že by hnutí ANO a rezorty jimi řízené přišly s nějakými návrhy na takovéto změny zákona o státní službě. Proč půl roku poté, co tento zákon prošel Poslaneckou sněmovnou, najednou přichází hnutí ANO s tak zásadní změnou v oblasti stability státní správy v České republice?

Ten argument, který je tu zmiňován, když se mluví o tom, aby se státní správa otevřela, aby byla dostupná odborníkům zvenčí, tak to naplnila právě ta novela, kterou jsme tady měli v loňském roce. Prosím pěkně, přečtěte si, co jsme v loňském roce jako Sněmovna tady odhlasovali. Pokud na rovinu to není o tom zprivatizovat si státní správu a řídit úředníky státní správy jako zaměstnance jedné firmy. Říkám to hrozně nerad, ale to, co vidím, co se odehrálo zhruba před čtyřmi týdny, kdy například na Ministerstvu zemědělství sekce, kterou před dvěma měsíci materiál

Ministerstva financí dával za příklad vzorného nastavení systému kontroly veřejných zakázek, tak tato sekce byla rozprášena. Tak mi potom, prosím pěkně, vysvětlete, kde je ta odbornost, kompetentnost, a to, že budeme spravovat tento stát tak, jak se spravovat poctivě má.

Budu rád, když se k tomu vyjádří i pan premiér Babiš. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní s řádnou přihláškou do diskuse pan poslanec Pavel Blažek.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den. Děkuji za pozornost. Já vlastně začnu tím, že musím vyslovit obdiv panu předsedovi vlády Andreji Babišovi, který je nesmírně šikovný v tom, jak se vždycky podaří určité věci převést na takovou kolej, na kterou vlastně nepatří. A to je i to dnešní. Když poslouchám tu rozpravu, poslouchám tu rétoriku od začátku, že vlastně vládní program plní pro všechny všechno, tak mi dovoluje jenom říci – tady jsou klíčové dva výrazy. Ten první je slovo důvěra. Nějak na to slovo při té debatě zapomínáme. A ten druhý je, že vláda je vrcholný orgán výkonné (s důrazem na slovo výkonné) moci. To znamená, my vládu na to, aby nám předkládala zákony, de facto nepotřebujeme. Těch možností, kdo může předkládat zákony – jsou poslanci, může to dávat Senát, dokonce i kraje. Ale to naše hlasování je o tom, jestli tento sbor dam a pánů dostane naši důvěru k tomu, aby se stal vrcholným orgánem výkonné moci, to znamená, aby bez dalšího v reguli určitých zákonů ovládal policii, státní zastupitelství, finanční úřady, státní podniky atd. O tom to naše rozhodování je. Jestli tady bude většinový souhlas tady s tím, aby tento sbor – na který teď nechci házet nějakou negativní, řekl bych slovo špínu, protože mnoho lidí ani neznám a bylo by to ode mne nečestné, abych rovnou říkal, že to dělat nemohou.

Ale co je jistě povinností, když si představíme, že bychom byli v nějakém starém Řecku, tam bylo nějaké malé městečko a mělo 200 obyvatel. To jsme třeba my. Tak by to muselo být tak, že těch 200 obyvatel zcela jistě tvoří nějaké normy. To znamená, oni si odsouhlasí, že třeba přístav postaví tam a tam. Na to je potřeba kolektivní rozhodování a nepotřebují na to žádný výkonný orgán, který by fungoval v mezičase, než se tato shromáždění scházejí. Ale vláda má za svou povinnost, pokud chce plnohodnotně vykonávat svoje pravomoci v oblasti represivních orgánů státu, chodu ekonomiky, tam, kde má vláda slovo podle našich zákonů, musí si zajistit podporu alespoň 101 těch občanů, jako je v tom řeckém městě, aby tu důvěru k tomu, že to dělat mohou a že to zvládnou, měli v tom mezidobí. O tom je to dnešní hlasování.

Zdá se, že zde těch 101 hlasů není. To znamená, že z toho plyne, že vláda sice, jak říká pan kolega Filip, konat musí, o tom já neříkám, že nemusí. Ano, jsou takové věci. A aby měla ten plnohodnotný mandát, aby měla tu důvěru, musí nějakým způsobem zajistit těch 101, neboť jinak je to vláda do jisté míry v omezeném slova smyslu, ale hlavně – nestačí to, že nám zde vláda bude laskavě dávat nějaké zákony pro všechny. Ty zákony, kdyby se tady udělal nějaký výbor, kam by si sedl Faltýnek, Blažek, já nevím, Kováčik, Chvojka a podobně, tak na to vládu nepotřebujeme,

abychom dělali nějaké dobré zákony. Byť uznávám, že je pohodlnější, když vláda má nějaký svůj aparát, který ty zákony připravuje.

Čili já bych poprosil, abychom se k té debatě hlásili o tom, má-li být tento sbor pánů a dam, nebo dam a pánů, má-li to být právě on, kdo dostane absolutní moc, samozřejmě v reguli zákonů ve sféře výkonné moci. Zdá se, že tomu dnes tak nebude. A já jenom vyzývám pana předsedu vlády Babiše, aby příště uvažoval v tomto směru. A chápu, že voliči rádi poslouchají, že je to vláda pro všechny. Ale v tomto smyslu není. Musí říct tak těch 101, aby byla plnohodnotná v oblasti čistě výkonné moci. Ta zákonodárná se bez té vlády v zásadě obejde, a možná kdybychom nějaký zákon neschválili rok, možná bychom pro ty občany udělali to nejlepší, co bychom udělat mohli.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad ODS.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. S přednostním právem pan předseda Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Pane předsedo, já už o té vládě jako celku mluvit nechci. Už jsem říkal minulou středu, co mi na této vládě vadí a v čem je špatná, proč si důvěru nezaslouží. Ale chtěl bych se zmínit o tom, o čem už mluvil pan kolega poslanec Jurečka, to je ta zmíněná novela zákona o státní službě. Nevím, kdo z vás ví, co obsahuje. Obsahuje toho dost, ale těch pár základních věcí. Tak za prvé zřizuje Generální ředitelství státní služby, které by mělo spadat pod Úřad vlády, to znamená pod premiéra. Za druhé, například vedoucí pracovníci měli funkce na pět let. Je tam toho víc, ale toto je určitý základ.

Za prvé, já jsem byl kdysi zpravodajem zákona o státní službě, když jsem přišel – to už je skoro čtyři roky, pamatují si. Nyní od ANO je to velmi velký názorový veletoč, protože jeho vyjednávači tehdy nechtěli, aby státní služba spadala pod Úřad vlády. Nechtěli o tom ani slyšet. Podobně tehdy hnutí ANO pod vlajkou a za pomoci Rekonstrukce státu protestovalo proti časovému omezení vedoucích funkcí. Zřejmě nám tedy neukážou ten management v praxi, jak slibují, protože stávající služební zákon má recept na nekompetentní úředníky, ale chce to hodnocení, chce to pokárání, chce to sankce, a po právu, a do toho se samozřejmě manažerům z hnutí ANO asi nejspíš nechce.

Já za ČSSD můžu říct, že my a priori nejsme proti změně služebního zákona, ale určitě by ho neměla dělat vláda bez důvěry, vláda, která má z 200 lidí ve Sněmovně pouhých 78 poslanců. A byl bych rád, kdyby se k tomu pan ministr vnitra nebo ideálně pan premiér, ale poprosím i pana ministra spravedlnosti, vyjádřili, protože jestli mám správnou informaci, že tam bylo velmi, ale velmi krátké mezirezortní připomínkové řízení v řádu snad několika dnů, nebo snad jednoho nebo dvou dnů. Já si myslím, že to je něco, co se u takto zásadního zákona, nebo u zásadního návrhu zákona, zásadní změny zásadního zákona rozhodně dít nemá. Myslím si, že to ani není slušné vůči těm připomínkovým místům. Takže by mě zajímalo, jak to tedy je.

To znamená, jestli – za prvé, to je možná otázka na pana premiéra – jestli si myslí, že by vláda, která důvěru nemá a ani ji nedostane, měla dělat takto zásadní změnu v takto zásadním zákonu.

Možná na pana ministra vnitra – jestli ty změny považuje za správné, a proč je dělá.

A na pana ministra spravedlnosti a zároveň spíše na předsedu Legislativní rady vlády, jestli si myslí, že zkrátit připomínkové řízení u takto důležitého zákona na takto krátkou lhůtu je vůbec slušné jak vůči těm připomínkovým místům, tak jestli čeká od toho v řádu několika dnů připomínkového řízení, že něco vůbec do toho připomínkového řízení vnese. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Jan Čížinský. Prosím.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji za slovo. Já bych se jenom chtěl přece jenom zeptat, jestli by mi nemohlo být odpovězeno, protože jsem chápal, že když je vláda odpovědná Sněmovně, že by tady mělo být odpovídáno. Já bych ještě zopakoval ten dotaz ohledně limitů na škodliviny v ovzduší.

Poprosil bych pana premiéra nebo pana ministra zdravotnictví nebo pana ministra životního prostředí nebo pana ministra průmyslu a obchodu, zdali by mohli zareagovat, jestli se skutečně vláda chystá připojit k polské žalobě proti přísnějším limitům na vypouštění škodlivin, protože to pokládám za ostudné a domnívám se, že se to na zdraví občanů projeví. Máme šanci na to, že se v roce 2021 vzduch v naší zemilepší a tato iniciativa by to opět zhatila. Takže prosím o odpověď, protože mě to velmi zajímá. Navíc je to skutečně velmi čerstvá zpráva. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nyní s faktickou poznámkou předseda vlády. Prosím, vaše dvě minuty.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já se budu snažit odpovědět. Já jsem myslel, že interpelace jsou ve čtvrtek, ale to nevádí.

Ohledně připojení k té žalobě. Pan ministr Brabec je zásadně proti. Je to návrh pana ministra průmyslu. My o tom budeme diskutovat a já víceméně pocitově podporuji pana ministra Brabce, ale vláda rozhoduje ve sboru, jak jste nás učili. (Smích z řad ODS a TOP 09.) Takže to probereme zítra v 6.30 hodin.

Ohledně církevních restitucí. Já nevím, vždyť to byl přece zásadní program ČSSD, díky KDU to neprošlo. Kdysi jste to schvalovali tady o půl jedné ráno, bylo to prodraženo, 54 miliard. Budeme o tom tady diskutovat. To není vláda, my jsme se k tomu postavili, protože si myslíme, že ty náhrady nebyly správné, a tady Sněmovna rozhodne.

A ohledně zákona o státní službě. Prosím vás, pane poslanče Chvojko prostřednictvím pana předsedajícího, vždyť přece to bylo na centrále, vždyť to přece

měl na starosti – to si nepamatujete? – pan Dienstbier s panem Špidlou. A když to nezvládl, tak pan premiér rozhodl, ať to dělá Chovanec. Tak si to trochu připomeňte. A je to také návrh. A také o tom tady budeme diskutovat.

Zajímavé by bylo vidět, kolik a kteří funkcionáři za kterou stranu našli do státní správy předtím, než ten zákon začal platit. To by bylo také zajímavé. A zkuste se zeptat pana ministra Ludvíka, když se chtěl nějakých podřízených vlastně pro nějaké důvody zbavit, nebo rozloučit se s nimi, proč jsou všude žaloby a proč vlastně státní tajemník má větší kompetence než ministr a proč vlastně ten zákon dělá z těch úředníků nadlidi. Takže o tom tu budeme určitě diskutovat a my jsme připraveni. To není naše rozhodnutí. (Upozornění na čas.)

Ohledně důvěry jsem pana poslance úplně nepochopil -

Předseda PSP Radek Vondráček: Omlouvám se, pane premiére... (Premiér: Děkuji.) Byla to jen faktická poznámka. Děkuji.

Faktická poznámka – pan poslanec Marek Benda, poté paní poslankyně Valachová, poté pan poslanec Jurečka. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážený pane předsedo vlády, vážené paní ministryně, páni ministři, dámy a pánové, já mám jenom jednu prosbu na pana předsedu vlády, protože to opakuje dnes a denně jako kolovrátek, že církevní restituce byly předraženy o 54 miliard. To je hezká teze, kterou vymyslel v roce 2008 Vlastimil Tlustý. Platila možná, kdybychom ji připustili, pro ten minulý návrh. Návrh, který byl schválen v roce 2012, měl celkovou vydávanou částku, která přichází církvi, 53 miliard, tak nemohl být o 54 miliard předražený. To je prosím opravdu věčný nesmysl. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad ODS.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za dodržení času. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Valachová. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, jenom poznámka ke státní službě, a co se tady stalo v Poslanecké sněmovně, když bylo vše připraveno na finální hlasování, koaliční hlasování ČSSD, ANO a KDU-ČSL, kdy zákon o státní službě vypadal zdaleka jinak, než ho nyní zažíváme na vlastní kůži.

Nestalo se to, že někdo něco nezvládl – byl tady jmenován pan Dienstbier. Nestalo se ani to, že někdo něco zvládl – tady byl jmenován pan Chovanec. Stalo se to, že sociální demokracie musela ustoupit. A zejména k návrhu pravicových stran – určitě pan Kalousek prostřednictvím pana předsedajícího to potvrdí, nebo kolegové z Občanské demokratické strany. Došlo k významné změně státní služby právě směrem k tomu, že nesmí být nezávislé generální ředitelství na Úřadu vlády. Nesmí být žádný stabilní pracovní poměr, to znamená definitivita státních zaměstnanců. Dostaly se tam různé možnosti ukončení jejich služebních poměrů. Omlouvám se, nejsem s ní přesně seznámena, budu se vyjadřovat, až se s novelou přesně seznámím,

s jejím finálním zněním, ale znamená jenom tolik, že to, co minimálně vyjednávači za hnutí ANO, a já jsem byla u toho, popírali, to znamená byli proti, to znamená, aby Generální ředitelství státní služby bylo na Úřadu vlády. Byli dokonce i proti tomu, aby byl omezen mandát vedoucích pracovníků, to znamená, aby tam například bylo pět let, to už tehdy prosazovalo KDU-ČSL. Tak najednou teď – a kromě voleb a jině vlády se nic jiného nestalo – totéž hnutí toto navrhuje. Každý si o tom můžeme popřemýšlet, ale nechci jako poslankyně poslouchat řekně nepřesné informace z úst pana předsedy vlády. Nepochybují o tom, že si na to velmi dobře vzpomínám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Jurečka, poté pan předseda Stanjura, poté z místa pan poslanec Blažek. Prosim.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Téma, které jsem s dovolením otevřel, právě problematika novely zákona o státní službě, je vlastně ukázkovým příkladem, jak by fungovala tato vláda, nebo bude, nedej bože, fungovat v praxi. Napíšeme líbivá slova do programového prohlášení vlády, slíbíme nejenom programově všechno všem, ale i z hlediska fungování a jednání slíbíme, že budeme komunikovat s opozicí, budeme jí naslouchat, ale v okamžiku, když jde tak klíčová novela zákona, tak se s nikým z nás nikdo nebavil. Prostě to jde tam, krátký termín jde na mezíresort, kde tam ani nic moc nedávají, my si to uděláme podle toho, jak to mají vymyšleno. To je typická ukázka, proto to tady říkám, týká se to deseti tisíc státních zaměstnanců v České republice.

Jenom pro zajímavost. Pane předsedo vlády, prosím pěkně, co je klíčové pro to, jak posuzujeme úředníka ve státní správě? Jeho názorová orientace, jeho politická příslušnost, nebo je na prvním místě odbornost? Já jsem opravdu jako ministr za čtyři roky nikdy nehodnotil, jestli úředník má modrou, oranžovou anebo jinou knížku. A tady se najednou bavíme o tom, že například Ondřej Závodský na Ministerstvu financí, který neměl žádné členství v žádné politické straně, skončil. Já si rád poslechnu vaši argumentaci, proč měl skončit, možná by bylo dobré, kdyby to tady zaznělo. To jsou ty ukázky, kdy vy na jedné straně něco jiného říkáte, zní to strašně pěkně, pěkně se to čte, ale na druhou stranu bohužel v tento okamžik i na základě zkušeností z loňského roku, kdy tady novela zákona o státní službě byla a diskutovali jsme, co tam změnit, tak tyto věci jste tam za resorty hnutí ANO neuplatňovali. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan předseda Stanjura. Poté se elektronicky přihlásil s faktickou poznámkou pan ministr Pelikán a poté trvá přihláška k faktické pana poslance Blažka. Prosim, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne. Já bych se pokusil rozptýlit mlhu. Nejednáme dneska o služebním zákoně. Tady bych k tomu mohl říct plno věcí. Řeknu jenom tři věty. První návrh byl katastrofální z dílny ČSSD. Potom byl přijat nějaký kompromis, který je ucházející a který potřebuje změnu, ale to je všechno. Až tady bude návrh zákona, tak veďme podrobnější debatu. Soustředme se na to hlavní – Andrej Babiš si dneska jde pro debakl, tak pojďme k tomu debaklu a nedebatujme

o služebním zákoně, který tady ještě není, ještě neskončilo připomínkové řízení. Až tady bude návrh zákona, tak k němu určitě povedeme podrobnou a ostrou politickou debatu. Dneska to sem prostě nepatří.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní faktická poznámka, pan ministr Pelikán.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, mně to pan kolega Stanjura téměř vzal z úst. Nepřeceňujte prosím vládu. Vláda nepřijímá zákony. Vláda je navrhuje Sněmovně, takže tady budou mít všichni dost času se o každém z našich návrhů pobavit bez ohledu na délku připomínkového řízení. Sněmovna není připomínkové místo. (S úsměvem.) Děkuji. (Potlesk poslankyně Vildumetzové.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Blažek – stahuje svoji připomínku. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v rozpravě? S přednostním právem pan místopředseda Okamura.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, protože se zase týden s týdnem sešel a různé politické strany tady šíří nějaké fámy ohledně našeho hnutí, protože jsou zřejmě zvyklé notoricky si něco vymýšlet a už se zapletly, já bych s dovolením znovu zopakoval stanovisko našeho hnutí SPD k dnešnímu hlasování o důvěře Babišovy menšinové jednobarevné vlády.

Naše hnutí SPD nepodpoří v hlasování o důvěře menšinovou jednobarevnou vládu hnutí ANO. Hnutí ANO dosud nenabídlo SPD ani účast ve vládě, ani pomoc při prosazování klíčových bodů našeho politického programu. Hnutí ANO dokonce od počátku veřejně jakoukoliv vládní spolupráci s SPD odmítá. Je za tím podle našeho názoru buď strach z Okamury, že jim přeroste přes hlavu, nebo tlak na Andreje Babiše z Evropské unie, protože je jeho podnikání závislé na dotacích z daní občanů. Od počátku přitom jasně říkáme, že jsme ochotni dělat programové kompromisy a jsme konstruktivní, jelikož víme, že jsme ve volbách skončili počtem poslanců až třetí. Jediné, co od Andreje Babiše stále slyšíme, je jen to, abychom jednostranně podporovali jeho menšinovou vládu, aby mohl Andrej Babiš a jeho ministři za hnutí ANO rozdělovat veřejné miliardy jen pro svoje osobní a stranické zájmy. S tím nesouhlasíme.

Andreje Babiše a jeho program nevolilo více než 70 % občanů, a není tedy přijatelné, aby vládl sám a nerozdělil se o vliv na řízení státu. Andrej Babiš vytváří v této souvislosti umělou mediální kampaň, kdy se uměle situuje do role, že on je ten jediný, kdo chce pracovat. Není to pravda. My v SPD také chceme pracovat pro občany a prosazovat na vládní úrovni zájmy našich voličů. Říkáme to od prvního okamžiku. A neokopáváme tady kotníky ostatním stranám, jednáme a snažíme se prosazovat program. Jednostranná podpora Babišovy menšinové vlády, která neprosazuje ani zčásti zásadní body našeho programu a které se nemůžeme ani účastnit, by byla velká zrada na našich voličích. Nevyměníme náš program za koryta,

nebudeme dělat jen stafáž k cizím zájmům. Pro nás je na prvním místě zájem našich voličů a ti si přejí, abychom prosazovali náš program. Nadále budeme o programu trpělivě jednat. Znovu říkám, že jsme ochotni dělat i programové kompromisy. Budeme ho prosazovat, hledat pro každý náš návrh podporu napříč politickým spektrem ve Sněmovně a nadále budeme ve Sněmovně dělat konstruktivní politiku a budeme podporovat dobré návrhy. Uvidíme další vývoj. Hlavně chceme, abychom začali už co nejrychleji pracovat pro občany, pro jejich lepší životy, aby měli více peněz a cítili se v České republice co nejbezpečněji.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S faktickou poznámkou pan ministr Stropnický. Prosím, vaše dvě minuty.

Místopředseda vlády ČR a ministr zahraničních věcí ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem rád, že tolik z nás akcentuje význam programu a lpění na programu, někdy si až člověk říká, jestli přijetí programu strany řekněme opoziční není podmínkou, myslím programu v celku, začátku vůbec nějakého konstruktivnějšího dialogu. Ale to kdybychom dohnali do důsledku, tak pak stačí jedna strana s jedním obrovitým programem, která chce jenom to nejlepší všem a neustále to opakuje. Ale to jsem říkat nechtěl.

Chtěl jsem jenom rozptýlit dojem, který tady vzniká, a trochu mi to opravdu připomíná mýdlovou operu, že tady snad vláda bez důvěry nějak bezuzdně řádí. Chtěl bych se tomu jaksi výrazně postavit. Neřádí, ale prostě musí dělat to, čemu se říká daily business, a to je spousta práce. Ten stát nebo ten aparát se prostě nesmí zastavit. Kdyby se zastavil, a každý z vás, kdo byl v exekutivní funkci, to přece velice dobře ví, tak nás to může výrazně poškodit.

Už začínají navážno jednání o rozpočtu v Evropské unii na léta 2020 až 2027, což ovlivní tuto zemi na deset let. Je prostě nemožné, abychom nejezdili do Bruselu, abychom tam nejednali, abychom nedělali přesně to, po čem všichni voláte, to znamená, abychom nehájili naše národní zájmy. A dělá to na prvním místě premiér, dělám to já, dělají to další členové vlády. Není v tom nic protizákonného, my jsme samozřejmě v rámci těch pravidel, která jsou pevně určena, v rámci těchto pravidel se snažíme i v této přechodné a nelehké době ten stát spravovat podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

Vyhazovy úředníků a různé poukazy na nějaké čistky prostě nejsou pravda, přátelé. Opravdu nejsou. Pokud jsem vyměnil (upozornění na čas) politické náměstkyně, resp. nenahradil jsem je jinými, tak to je moje svaté právo vyplývající ze zákona o státní službě. (Předsedající: Děkuji, pane ministře.) Nevyměnil jsem jediného schopného úředníka a nikdy bych to neudělal. Dostat schopného úředníka do státní správy je poměrně složité. Vyhodit ho je hloupost. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Je těžké přerušit pana ministra. S faktickou poznámkou paní poslankyně Černochová. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Při projevu pana ministra Stropnického by se skoro až jeden rozbřečel. Rozbřečel by se ten, kdo tady s ním čtyři roky seděl, když byl ministrem obrany.

Ano, pane ministře, možná tato nová vláda po dnešku v demisi neřadí, tak jako jste neřádl, resp. nic nedělal, na Ministerstvu obranu celé čtyři roky vy, protože v jiném případě by se vaše nástupkyně paní ministryně Šlechtová nepotýkala s problémy, že jste jí tam nechal na stole zakázky k podpisu za 25 miliard korun českých.

Pane premiére Babiši, tohle je opravdu vláda odborníků? Tento člověk, který na resortu Ministerstva obrany byl papírovým čertem, vy jste z něj udělal ministra pro zahraniční věci, tak ten nám tady bude kázat, že něco dělal? Vy to víte sám, pane premiére Babiši, protože pokud byste to nevěděl, tak byste ho na Ministerstvu obranu nechal. Ale protože víte, že je neschopný, tak jste tam dal paní ministryni Šlechtovou, což já vítám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ptám se, zda ještě někdo? Nyní je s přednostním právem pan předseda Bělobrádek. Poté s přednostním právem pan předseda klubu Michálek. Prosím.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedo, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, chtěl bych říct, že KDU-ČSL jsme byli jedna z mála stran, která nevyloučila eventuální vládní spolupráci s hnutím ANO. Máme některé podmínky. My respektujeme to, že se hnutí ANO rozhodlo, že – slovy svého předsedy – nepočítá s námi jako s koaličním partnery. My to respektujeme, ale se potom ať nevymlouvají, že s nimi nikdo nechtěl vyjednávat, že s nimi nikdo nechtěl do koalice. My to tak bereme, bezpochyby je to jedna z variant. Nicméně si myslím, že Česká republika potřebuje většinovou vládu, vládu, která bude mít důvěru Poslanecké sněmovny a která bude stabilní. Z tohoto důvodu jsem taky přesvědčen, že slova pana ministra Stropnického nejsou úplně adekvátní. My jsme jediné vážné jednání v podstatě měli o tom, co chceme doplnit v programovém prohlášení vlády. Tak proto se tady na to poslanci zcela objektivně ptají. Vždyť jste kvůli tomu vyvolali i schůzky s jednotlivými stranami, co bude v programovém prohlášení vlády. Tak potom nezpochybňujte programové prohlášení vlády. To je základní dokument, kterým by se vláda měla řídit, a která by také na jeho základě měla dostat důvěru, mimo jiné.

Také bych si dovolil říct, že KDU-ČSL tam spousta věcí chybí. Chybí tam skutečná prorodinná opatření, chybí tam věci, které se týkají bezpečnosti, týkají se dalších možností. A my jsme připraveni jednat o většinové koaliční vládě, jsme připraveni celou dobu, zároveň ale máme nějaké podmínky. Myslím, že to je normální, že to je standardní. A vyberete si buď ano, nebo ne. Pokud nechcete být v koalici s námi, to je v pořádku, my to respektujeme, je to na vás. Ale neříkejte, že nikdo o to nestál, že jediná možnost tam je...

A já se znovu vracím k věcem, které tady zazněly. Ve vašem vládním programovém prohlášení je, že je to jedno z řešení, které je demokratické atd. Ale já jsem přesvědčen, že tady má primárně vzniknout většinová vláda. A to, že jste si usmysleli, že je to vaše přesvědčení, že tady má být menšinová vláda, když jste nedostali ani 30 %, já k tomu nevidím žádný důvod. Nemí žádný důvod, aby tady byla menšinová vláda, natož aby tady byla vláda s menšinovou podporou. Respektive, vždyť podporu nemáte. A myslím si, že to je vážné selhání, manažerské selhání jak předsedy hnutí ANO jako vítězné strany, tak i prezidenta republiky, že dopustil to, že se tady vůbec zdržujeme tímto prvním pokusem, který stejně bude neúspěšný. Tady měla být dávno vyjednaná většinová vláda a dávno už tady měla fungovat, tak jako to bylo před čtyřmi lety.

A ještě mi dovolu, abych znovu vyzval ministry, kteří tady byli osloveni s dotazy, aby na ně odpověděli, protože vláda se zodpovídá Sněmovně. A jestliže ignorujete dotazy, které na vás tady padly, tak je to neucta a pohrdání Poslaneckou sněmovnou! A proti tomu se já musím důrazně ohradit. (Slabý potlesk.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan předseda klubu Pirátů Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Vážené kolegyně, vážení kolegové, měl bych ještě jeden takový dotaz na pana premiéra, který se týká jeho podnikatelské minulosti.

Přečetl jsem si ve veřejně dostupných informacích, že kdysi v roce 1994 pracoval jako manažer pro jakousi státní firmu, která se jmenovala Agrofert, byla to tedy firma, která byla vlastněna přes společnost Petrimex slovenským státem. Tehdy měla aktiva asi miliardu korun a on tam působil jako státní manažer. Pak se něco stalo, vlastně se zhaslo, vlastnila to nějaká anonymní firma, která se tam dostala proti vůli té společnosti, ta to dokonce napadla žalobou – a ejhle, o šest let později se zjistilo, že stoprocentním vlastníkem té společnosti je Ing. Andrej Babiš. Takže ze státního manažera státní firmy se stal vlastník. To jenom když tady mluvíme o tom, jestli někdo někomu ukradl nějakou firmu nebo podobně, jak vyznívalo z těch veřejných vyjádření proti policejnímu vyšetřovateli, tak si myslím, že pan premiér by měl začít tím, že by vysvětlil okolnosti toho, jak získal společnost Agrofert zejména, která byla původně ve státním vlastnictví, byla státem ovládána, a kdo vlastně byl za tou společností O.F.I. – Ost Finanz und Investment A.G., která byla někde ve Švýcarsku, nějaké anonymní akcie. Pan premiér zatím uvedl pouze to, že to vlastnili nějakí švýcarští spolužáci, ale veřejnost vlastně vůbec neví, kdo to vlastnil, takže ví jenom ty výsledky. A výsledek je ten, že státní firma se dostala manažerovi státní firmy.

Nechci nic naznačovat, nicméně rád bych korektně věděl odpověď na tuto svou otázku, jak se k tomu pan premiér dostal, kdo konkrétně to vlastnil. Jen bych chtěl závěrem říct, že bych byl velmi nerad, abychom se tady dočkali toho, že pan premiér jakožto vlastně vrchní státní manažer České republiky tady dopustí to, že se za šest let vzbudíme a Česká republika bude patřit někomu úplně jinému.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Nyní s faktickou poznámkou Pavel Kováčik. Omlouvám se, pane premiére, napřed pan předseda klubu KSČM. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, kdyby to nebyla tak vážná situace, tak řeknu, že se královsky bavím. Všichni, s výjimkou hnutí ANO, jsme tady deklarovali, tedy všechny politické kluby nebo poslanecké kluby, všechny politické strany tady deklarovaly, že vládu v prvním pokusu nepodpoříme, že budeme hlasovat proti vyslovení důvěry. Občané na to koukají, já bych nešel, ale prostě mi chodí zprávy. Prosím vás pěkně, vy jim nedůvěřujete, nechcete jim vyslovit důvěru, tak už toho povídání nechte, běžte hlasovat, ať se ta situace může odblokovat a jednat dál.

Třeba například s KDU-ČSL by se mohlo jednat o vládním angažmá. Slyšel jsem tady pana předsedu Bělobrádka spolu s vámi, který o tom hovořil přímo, že jsou připraveni a že nevyloučili jako jedni z mála vládní spolupráci. Tak pojdme tu situaci odblokovat, nechme už toho dohadování, občany to nebaví, zvolili nás proto, abychom tu vládu tady nějakým způsobem dali dohromady a aby se tady ve prospěch občanů pracovalo, prosím pěkně. Připadá mi nepatřičné, když se řekne: my pro vás hlasovat nebudeme, ale vysvětlíte nám, jak došlo k tomu či onomu.

Je to snad, prostřednictvím předsedajícího pane kolego Michálku, něco, co by vás zlomilo, co by vás přivedlo k jinému názoru, že byste otočili a hlasovali pro důvěru, kdyby se vám toho vysvětlení na otázky, které tady kladete, dostalo ještě teď? Já si myslím, že určitě ne. Tak potom můžu říci jenom, že je to určitým způsobem pro občany v této době určitě divadlo. Pojdme je přestat hrát a pojdme hlasovat! Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S faktickou poznámkou pan předseda vlády Andrej Babiš. Prosím, vaše dvě minuty.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já se omlouvám, musím na ty nesmysly pana Michálka reagovat a musím se strašně smát. Víte, vaše prokletí je to, že proč tady já jsem? No proto, že Mečiar a Klaus se rozhodli, že rozdělí Československo. Bez referenda. (Reakce, smích a potlesk z lavic Pirátů.)

A víte, pane Michálku, já jsem měl vždycky nějaké vize. A vy neříkáte pravdu. To nebyla státní firma přece. To byla akciová společnost, kde byly slovenské a české chemičky. Víte, já jsem měl tu vizi a řekl jsem: Založím ten Agrofert. A založil jsem ho v lednu 1993. A potom 27. dubna 1995 byla valná hromada, kde nás mečiarovci vykopli. A víte, kdo přišel ráno? Boris Vostrý, parták z kuponky. Ano. A dostali jsme padáka. Tak si to nastudujte a neříkejte nesmysly! Následně odešlo 60 lidí za mnou a ten Petrimex zkrachoval. Nebyla státní firma. Akciová společnost. Ani základ neznáte, tak radši mlčte, když o tom nic nevíte. Jo? Nastudujte si to.

Já jsem vymyslel Agrofert, já jsem ho založil a ten stál a padal se mnou. Stejně jako ten Petrimex. Tak si to nastudujete. Nečtěte ty fejky a pomluvy a sprostárny. (Potlesk z lavic ANO.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás poprosím obracet se na kolegy mým prostřednictvím. Děkuji.

Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Svoboda, pak pan poslanec Bartoš, poté pan poslanec Michálek, poté pan poslanec Blažek se přihlásil opět z místa, komplikuje mi to. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Hezký dobrý den. Já bych chtěl, pane předsedající, vašim prostřednictvím reagovat a oslovit pana předsedu Kováčíka. My tady právě hovoříme o tom, co je v programovém prohlášení, aby to občané slyšeli. Protože jinak budou slyšet jenom to, že to programové prohlášení je skvělé a že vlastně přicházejí o skvělou vládu. Proto my o tom hovoříme, proto chceme slyšet odpovědi. Protože toto poslouchají naši občané, naši voliči a ti musejí mít informace o tom, jestli ten program je dobrý, nebo špatný. A protože my jsme přesvědčeni, že je špatný, tak jim umožníme, aby měli možnost na základě faktů, které tu zazní, si udělat sami nějaký závěr. Bude to pro nás pro všechny důležité ve všech dalších volebních obdobích. Děkuji. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana předsedu Bartoše a po něm pan předseda Michálek. Všechno faktické poznámky.

Poslanec Ivan Bartoš: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vážená vládo, rolí opozice je kontrolovat vládu. My tady nevystupujeme jen tak pro nic za nic. My tady máme předloženo programové prohlášení a máme naprosto validní otázky, řada z nás. Mně poměrně vadí, když se tady ozývá: tak už nezdržujte a odměvňte! Ne, protože my sledujeme vystoupení pana premiéra v médiích, kde on ráno vypráví nějakou svoji alternativní realitu k tomu, jak s ním nikdo nejedná, jak jeho prohlášení je dobré, jak všichni lžou, sprostě lžou, jsem se dnes dozvěděl. Tak kde jinde, když většina z poslanců tady nevlastní média, nemá super PR týmy, které vytvářejí realitu pro diváky tak, jak se hodí – kde jinde se můžeme ptát? Takže já si myslím, že tato témata, a protože tady se nic moc nezmění mezi prvním a druhým kolem, pravděpodobně – ostatně to vyplývá i z prohlášení pana premiéra – tak my se budeme ptát znovu. A až pan premiér bude opět říkat, jaký má super konsenzuální program pro všechny strany a jak se s ním o tom nikdo nebaví, tak my se vrátíme k tomuto jednání Sněmovny a řekneme: My jsme měli tyto výhrady před všemi ve Sněmovně ve stenopisu a vy jste nám je neodpověděl. Vy jste neodpověděl těm lidem, tak jim nelžete vy! Protože my se jenom v tuto chvíli ptáme. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan předseda Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Já se omlouvám, já jsem si tu věc opravdu nastudoval. Ale nikde v dostupných zdrojích jsem nenašel, kdo byli ti lidé, kteří vám za tu společnost O.F.I. – Ost Finanz und Investment převedli ten Agrofert. Takže jestli mě nasměrujete do nějakých zdrojů, kde jste to veřejně řekl, já se na to rád podívám. Zatím jsem dohledal jenom vaše švýcarské spolužáky. Pokud řeknete konkrétní jména, kdo to vlastnil, tak samozřejmě tu otázku zodpovíte. Ale zatím jste tady jenom mlžil. A to nám opravdu nestačí.

Pokud jde o vaše působení v té společnosti, tak společnost Petrimex vás asi úplně nemilovala, když na vás podala žalobu. Na společnost Agrofert kvůli tomu převzetí, ke kterému došlo. A myslím si, že to je další věc, která by se měla vysvětlit.

Takže pane premiére, bylo by dobré, abyste na ty výhrady a dotazy odpověděl. Od toho tady máme jednání Poslanecké sněmovny. Vy jste za námi přišel s tím, že chcete vést vládu. A právem opozice, dokonce její povinností je klást otázky. Takže prosím, držme se té kultury parlamentní demokracie. A pokud jste nic neprovedl, tak se přece nemáte čeho bát. Děkuji. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Blažek.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Jen reakce na pana kolegu Kováčika. Mě vždy z takových vět jako "moc nemluvte a pojďme hlasovat!" dýchne moje mládí. To byl pořád klid na práci, a hlavně moc nemluvte a klid na práci, a pak to dopadlo s tímto klidem na práci, jak to dopadlo.

Takže zareaguji snad dvěma citáty, teď to říkám z hlavy, asi nebudou úplně přesné, z dějin komunistické strany. Ten první je z března 1968, kdy byla zrušena cenzura. Tehdy se konal takový mítink a tam vlastně slavili to, že konečně mohou mluvit – to je to, co se tady nějak nelíbí. A spisovatel Jan Procházka, který řekl asi tuhle větu: "No přece nás rodiče neučili mluvit, abychom pak nemluvili! Takže reagují tímto způsobem. Takže naučili nás mluvit, tak mluvíme

A ten druhý je situace v Moskvě, kam internovali v srpnu 1968 tehdejší vedení strany – nikoli státu. Pak tam přijela ta delegace s Ludvíkem Svobodou a ten tam na ně hystericky křičel: Tak dlouho jste žvanili, až jste to dovedli do téhle situace! A víte, co byl následek toho, že už nežvanili? No kolaborace, normalizace a klid na práci.

Takže budeme mluvit! (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Zeptám se, jestli si ještě někdo přeje vystoupit v rozpravě. Fakticky pan poslanec Jurečka.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, já jenom pro stenozáznam a také případně pro ty, kteří to jednání sledují zvenčí, protože tady jednak pan předseda vlády i někteří ministři reagovali na některé dotazy

jak moje, tak mých kolegů. Nicméně já jsem vyslovil přání, jestli by se mohli vyjádřit k tomu tématu, které se týká právního státu, předvídatelnosti práva České republiky a stability právního prostředí v České republice, které může být důležité nejenom pro naše občany, ale i pro zahraniční investory: jestli vláda je ochotna podporovat věci, které retroaktivně vstupují nejenom do zákonů, ale i do uzavřených smluv. Tak jestli se tedy mohou vyjádřit ministři, jak jsem jmenoval – ministryně financí, ministr spravedlnosti a ministr kultury. Jenom chci vědět, jestli se tedy hodlají vyjádřit a odpovědět na otázky, které jsem vznesl minulý týden, či nikoliv. To je jediné, co bych ještě rád znal, nějakou odpověď na to. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ještě poprosím paní ministryni, aby posečkala. Je zde fakticky pan předseda Kováčik, potom pan ministr Stropnický a potom paní ministryně Schillerová.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pan kolega Blažek patří ke znalcům historie, já mu skládám poklonu, smekám před ním. Nicméně někdy se mu podaří trošičku zploštit, zčernobílit. Já tady pro přibarvení připomenu, že o žvanírně a klidu na práci tady z toho místa velmi často mluvil i premiér Topolánek za ODS. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana ministra zahraničí.

Místopředseda vlády ČR a ministr zahraničních věcí ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, věřte mi, že jsem docela intenzivně přemýšlel, jestli mám reagovat na to, co tady zaznělo z úst paní kolegyně Černochové, vaším prostřednictvím, pane předsedající. Nejsem úplně přesvědčen o smysluplnosti toho, že nakonec tady pár vět řeknu, protože tím patrně jenom vytočím nějakou spirálu dalších invektiv a urážek a rozhodně bych vaším prostřednictvím paní kolegyni nerad rozplakal, ale myslím, že do nějaké emoce je schopna se dostat při sebemenší příčině. Já si myslím, že je lepší zachovat o něco chladnější hlavu.

Já mám své svědomí za působení na Ministerstvu obrany čisté. Samozřejmě něco se povede více, něco méně. Ale ptejte se tam, kde ti lidé na té obraně pracují, resp. ptejte se vojáků, ptejte se jejich velitelů, ptejte se vojáků na misích atd. Kolik miliard jsme tam podepsali, paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, to jste jaksi cudně neuvedla. To, že tam jsou připravené projekty, to při mém nástupu nebylo. Ale přesto, věřte mi, napadá mě v podstatě jediné, a to je jistý známý citát: Nehněvejte se na ně, protože oni nevědí, co činí. (Potlesk některých poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Prosím paní ministryni financí.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, už jsem byla třikrát vyzvána, abych se vyjádřila k návrhu skupiny

poslanců k církevním institucím, takže učiním tak, aby to nevypadalo snad, že se za svůj názor stydím.

Ano, my jsme debatovali tento návrh. Není to vládní návrh, ale návrh skupiny poslanců. A skutečně nikdy nepadlo, pane poslanče Bendo, pokud si vzpomínám, že to byla vaše poznámka, že by byly předraženy pozemky o 50, nebo dokonce 59 mld., nějaké takové číslo tu zaznělo před chvílí. Ale pokud se má projednat návrh (na zdanění náhrad, tzn. finančních náhrad, tedy vlastně částek, které se vyplácí proto, že nebylo možné vlastně vrátit už fakticky konkrétní nemovitý majetek, tak jako ministr financí a strážce kasy se samozřejmě k tomu přikloním. Nejedná se o retroaktivní zásah, ale o zdanění budoucích náhrad a přinese to do státní kasy zhruba, pokud si tu částku dobře pamatuji, asi 400 mil. korun.

Samozřejmě jsme na vládě debatovali, a to je velice podstatné, ústavněprávní rozměr tohoto návrhu, protože ten je zcela zásadní, a máme k tomu stanovisko odboru právního Legislativní rady vlády, které je pozitivní. Takže to bylo pro mě zásadní, proč jsem pro tento návrh zvedla ruku. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Ferjenčíka, po něm pan předseda Stanjura a pak paní poslankyně Černochová, všechno faktické poznámky.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já prostřednictvím pana předsedajícího musím vyjádřit politování nad tím, že kolega Kováčik jako komunista tady fakticky dělá tiskového mluvčího oligarchy. Přijde mi to poměrně absurdní. (Ozývá se potlesk a smích zprava.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak bohužel bývalý neúspěšný ministr obrany není přítomen. Jsem nerad, ale bohužel, byla to jeho volba, že jako obvykle si tady zafňukal u mikrofonu, urazil mou kolegyni a nehrdinně odešel. (Ministr Stropnický přichází do sálu.)

Pane ministře Stropnický, styďte se. Styďte se. Takové útoky nemáte zapotřebí. Moje kolegyně nechtěla plakat. Jestli jste tu ironii nepochopil, já vám to pak napíšu. Ono někdy ty uvozovky nejsou slyšet.

Když jste byl tak úspěšný... Já jsem tady slyšel mnohokrát – teď se promímím, nemám tak dobrý projev herecký jako pan ministr Stropnický: Co pořád máte? Vždyť ti kluci, zeptejte se, ti kluci mě mají rádi. Tak co, paní poslankyně, co pořád máte kolem té armády? (Snaží se hrát.) – Zeptejte se těch kluků. (Ozývá se smích a potlesk zprava.) Je to tak.

Kdyby byl pan ministr Stropnický tak úspěšný, tak pokračuje ve své funkci. Ministr obrany je prestižní funkce a úspěšný ministr, pokud je ta samá vláda, přeče pokračuje. Já nevím, jestli nechtěl, nebo nemohl. Fakt je jednoduchý. A čteme

vyjádření nové paní ministryně – musím prověřit, co mi tady nechal. Kdyby to byla jiná strana, kdyby opozice přišla po jiné vládě, tak bych tomu rozuměl. Vy jste se prostě bál, přestože vás ti kluci mají tak rádi, abyste jim něco koupil. A ten podpis jste nechal na někoho jiného. A teď nám budete říkat – už to vidím, až budeme mluvit o Dublinu... Co pořád máte s tou zahraniční politikou? Vždyť si přece rozumíme... (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Černochová stahuje, takže pokud nejsou další přihlášky, končím rozpravu.

Zeptám se pana předsedy vlády, zda si přeje závěrečné slovo. Nepřeje. V tom případě, protože je zvykem, že hlasování o důvěře vládě řídí předseda Sněmovny, tak předám řízení schůze panu předsedovi.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak úplně jsme s tím nepočítali, že budeme tak rychle střídat.

Nyní se dostáváme k postupu podle § 85 jednacího řádu, který není až tak častý v této Sněmovně, takže prosím. Podle § 85 odst. 1 a 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny se o návrhu na vyslovení důvěry vládě hlasuje podle jmen. K přijetí usnesení o vyslovení důvěry vládě je třeba k souhlasu nadpoloviční většina přítomných poslanců.

Já nyní poprosím, kromě toho, abychom udrželi klid v sále, pověřené ověřovatele schůze, kterými jsou pan poslanec Stanislav Berkovec a poslanec Miroslav Kalousek, aby zaujali svá místa u stolu zpravodajů, a přistoupíme podle § 74 odst. 4 jednacího řádu Poslanecké sněmovny k vylosování jména poslance, od něhož se bude v abecedním pořadí hlasovat. Kontrola lístků se jmény poslanců byla provedena, předpokládám. (Poslanec Kalousek nese předsedajícímu jména k vylosování, předseda Vondráček losuje.) A tím jménem je Roman Kubíček. Jako prvního jsem vylosoval pana poslance Romana Kubíčka.

Dále připomínám podle § 74 odst. 4 jednacího řádu, že vyvolaný poslanec vysloví buď "pro návrh", nebo "proti návrhu". Jestliže se zdržuje hlasování, řekne "zdržuji se". Jiný projev poslance se považuje za zdržení se hlasování. Prosím, aby každý vyvolaný poslanec své stanovisko řekl dostatečně hlasitě, abych jej mohl v souladu s jednacím řádem zopakovat na mikrofon.

Přikročíme tedy k hlasování.

Já přednesu návrh usnesení, které není nijak složité a zní: "Poslanecká sněmovna vyslovuje vládě důvěru."

A nyní vás budu vyvolávat, jestli mi někdo dodáte jmenný seznam abecední. (Děje se.) Výborně.

Pan poslanec Roman Kubíček: Pro návrh.

Pan poslanec Jan Kubík: Pro návrh.

Pan poslanec Martin Kupka: Proti návrhu.

Pan poslanec Jaroslav Kytýr: Pro návrh.

Paní poslankyně Helena Langšádlová: Proti návrhu.
Paní poslankyně Jana Levová: Proti návrhu.
Pan poslanec Jan Lipavský: Proti návrhu.
Pan poslanec Leo Luzar: Proti návrhu.
Paní poslankyně Majerová Zahradníčková. (Upozornění z pléna.) Pardon. Omlouvám se. Zahradníčková. Ještě jednou poprosím. Proti návrhu.
Paní poslankyně Taťána Malá: Pro návrh.
Pan poslanec Přemysl Mališ: Pro návrh.
Pan poslanec Tomáš Martínek: Proti návrhu.
Pan poslanec Jaroslav Martinů: Proti návrhu.
Paní poslankyně Karla Maříková: Proti návrhu.
Pan poslanec Jiří Mašek: Pro návrh.
Paní poslankyně Květa Matušovská: Proti návrhu.
Paní poslankyně Eva Matyášová: Pro návrh.
Paní poslankyně Ilona Mauritzová: Proti návrhu.
Paní poslankyně Radka Maxová: Pro návrh.
Paní poslankyně Marcela Melková: Pro návrh.
Pan poslanec Jiří Míhola: Proti návrhu.
Pan poslanec Jakub Michálek. (Poslanec odpověděl vsedě.) Prosím povstat. (Poslanec povstal a zopakoval odpověď.) Proti návrhu.
Pan poslanec Vojtěch Munzar: Proti návrhu.
Pan poslanec Patrik Nacher: Pro návrh.
Paní poslankyně Miroslava Němcová: Proti návrhu.
Paní poslankyně Ivana Nevludová: Proti návrhu.
Pan poslanec Marek Novák: Pro návrh.
Paní poslankyně Monika Oborná: Pro návrh.
Pan poslanec Tomio Okamura: Proti návrhu.
Pan poslanec Ladislav Okleštěk: Pro návrh.
Pan poslanec Roman Onderka: Proti návrhu.
Pan poslanec Zdeněk Ondráček: Proti návrhu.
Paní poslankyně Zuzana Ožanová: Pro návrh.
Paní poslankyně Jana Pastuchová: Pro návrh.
Pan poslanec Petr Pávek: Proti návrhu.
Pan poslanec Daniel Pawlas: Proti návrhu.
Paní poslankyně Pekarová Adamová: Proti návrhu.
Pan poslanec Mikuláš Peksa: Proti návrhu.

Pan poslanec Robert Pelikán: Pro návrh.
Pan poslanec František Pettrýl: Pro návrh.
Pan poslanec Vojtěch Píkal: Zřejmě není přítomen.
Pan poslanec Pavel Plzák: Pro návrh.
Pan poslanec Zdeněk Podal: Proti návrhu.
Pan poslanec Ivo Pojezný: Proti návrhu.
Pan poslanec Ondřej Polanský: Proti návrhu.
Pan poslanec Jan Pošvář: Proti návrhu.
Pan poslanec Milan Pour: Pro návrh.
Pan poslanec David Pražák: Pro návrh.
Pan poslanec Ondřej Profant: Proti návrhu.
Paní poslankyně Věra Procházková: Pro návrh.
Pan poslanec Pavel Pustějovský: Pro návrh.
Pan poslanec Karel Rais: Pro návrh.
Pan poslanec Vít Rakušan: Proti návrhu.
Pan poslanec Michal Ratiborský: Pro návrh.
Pan poslanec Jan Richter: Pro návrh.
Paní poslankyně Olga Richterová: Proti návrhu.
Pan poslanec Miloslav Rozner: Proti návrhu.
Pan poslanec Radek Rozvoral: Proti návrhu.
Paní poslankyně Miloslava Rutová: Pro návrh.
Pan poslanec Pavel Růžička: Pro návrh.
Pan poslanec Jan Řehounek: Pro návrh.
Pan poslanec Petr Sadovský: Pro návrh.
Pan poslanec Jan Schiller: Pro návrh.
Pan poslanec Karel Schwarzenberg: Proti návrhu.
Pan poslanec Jan Skopeček: Proti návrhu.
Pan poslanec Bohuslav Sobotka: Proti návrhu.
Pan poslanec Antonín Staněk: Není přítomen.
Pan poslanec Pavel Staněk: Pro návrh.
Pan poslanec Zbyněk Stanjura: Proti návrhu.
Pan poslanec Martin Stropnický: Pro návrh.
Pan poslanec Jiří Strýček: Pro návrh.
Pan poslanec Bohuslav Svoboda: Proti návrhu.
Paní poslankyně Lucie Šafránková: Proti návrhu.
Paní poslankyně Karla Šlechtová: Pro návrh.

Pan poslanec Lubomír Španěl: Proti návrhu.
Pan poslanec Julius Špičák: Pro návrh.
Pan poslanec David Štolpa: Pro návrh.
Pan poslanec Dan Ťok: Pro návrh.
Pan poslanec Petr Třešňák: Proti návrhu.
Pan poslanec Karel Tureček: Pro návrh.
Pan poslanec František Vácha: Proti návrhu.
Paní poslankyně Kateřina Valachová: Proti návrhu.
Pan poslanec Vlastimil Válek: Omluven.
Pan poslanec Jiří Valenta: Proti návrhu.
Paní poslankyně Helena Válková: Pro návrh.
Pan poslanec Jiří Ventruba: Proti návrhu.
Pan poslanec Ondřej Veselý: Proti návrhu.
Pan poslanec Radovan Vích: Proti návrhu.
Paní poslankyně Jana Vildumetzová: Pro návrh.
Pan poslanec Adam Vojtěch: Pro návrh.
Pan poslanec Jan Volný: Pro návrh.
Pan poslanec Lubomír Volný: Proti návrhu.
Pan poslanec Radek Vondráček: Pro návrh. Opravdu dvakrát zopakují: Pro návrh.
Pan poslanec Ivo Vondrák: Pro návrh.
Paní poslankyně Miloslava Vostrá: Proti návrhu.
Pan poslanec Petr Vrána: Pro návrh.
Paní poslankyně Veronika Vrecionová: Proti návrhu.
Pan poslanec Marek Výborný: Proti návrhu.
Pan poslanec Tomáš Vymazal: Proti návrhu.
Pan poslanec Rostislav Vyzula: Pro návrh.
Pan poslanec Jan Zahradník: Proti návrhu.
Pan poslanec Lubomír Zaorálek: Proti návrhu.
Pan poslanec Radek Zlesák: Pro návrh.
Pan poslanec Pavel Žáček: Proti návrhu.
Pan poslanec Ivan Adamec: Proti návrhu.
Paní poslankyně Věra Adámková: Pro návrh.
Paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Proti návrhu.
Pan poslanec Andrej Babiš: Pro návrh.
Paní poslankyně Andrea Babišová: Pro návrh.
Paní poslankyně Margita Balaščíková: Pro návrh.

Paní poslankyně Dana Balcarová: Nepřítomna.
Pan poslanec Lukáš Bartoň: Proti návrhu.
Pan poslanec Ivan Bartoš: Proti návrhu.
Pan poslanec Jan Bartošek: Proti návrhu.
Pan poslanec Jan Bauer: Proti návrhu.
Pan poslanec Martin Baxa: Proti návrhu.
Pan poslanec Jiří Běhounek: Proti návrhu.
Pan poslanec Petr Beitl: Proti návrhu.
Pan poslanec Josef Běllica: Pro návrh.
Pan poslanec Pavel Bělobrádek: Proti návrhu.
Pan poslanec Marek Benda: Proti návrhu.
Pan poslanec Ondřej Benešík: Proti návrhu.
Pan poslanec Stanislav Berkovec: Pro návrh.
Pan poslanec Jan Birke: Proti návrhu.
Pan poslanec Stanislav Blaha: Proti návrhu.
Pan poslanec Jiří Bláha: Pro návrh.
Pan poslanec Pavel Blažek: Proti návrhu.
Pan poslanec Marian Bojko: Proti návrhu.
Pan poslanec Richard Brabec: Pro návrh.
Pan poslanec Milan Brázdil: Pro návrh.
Paní poslankyně Andrea Brzobohatá: Pro návrh.
Pan poslanec Jaroslav Bžoch: Pro návrh.
Pan poslanec Lukáš Černohorský: Proti návrhu.
Paní poslankyně Jana Černochová: Proti návrhu.
Pan poslanec Alexander Černý: Proti návrhu.
Pan poslanec Jan Čížinský: Proti návrhu.
Pan poslanec Jiří Dolejš: Proti návrhu.
Pan poslanec Petr Dolínek: Proti návrhu.
Paní poslankyně Klára Dostálová: Pro návrh.
Paní poslankyně Lenka Dražilová: Pro návrh.
Pan poslanec Jaroslav Dvořák: Proti návrhu.
Pan poslanec František Elfmark: Proti návrhu.
Pan poslanec Jaroslav Faltýnek: Pro návrh.
Pan poslanec Kamal Farhan: Pro návrh.
Pan poslanec Jan Farský: Proti návrhu.
Pan poslanec Milan Feranec: Pro návrh.

Pan poslanec Dominik Feri: Proti návrhu.
Pan poslanec Mikuláš Ferjenčík: Proti návrhu.
Pan poslanec Petr Fiala: Proti návrhu.
Pan poslanec Radim Fiala: Proti návrhu.
Paní poslankyně Eva Fialová: Pro návrh.
Pan poslanec Vojtěch Filip: Proti návrhu.
Pan poslanec Jaroslav Foldyna: Proti návrhu.
Pan poslanec Stanislav Fridrich: Pro návrh.
Paní poslankyně Alena Gajdůšková: Proti návrhu.
Pan poslanec Petr Gazdík: Proti návrhu.
Paní poslankyně Pavla Golasowská: Proti návrhu.
Pan poslanec Miroslav Grebeníček: Proti návrhu.
Pan poslanec Stanislav Grospič: Proti návrhu.
Pan poslanec Josef Hájek: Pro návrh.
Pan poslanec Jan Hamáček: Proti návrhu.
Pan poslanec Tomáš Hanzel: Proti návrhu.
Pan poslanec Milan Hnilička: Pro návrh.
Pan poslanec Jaroslav Holík: Proti návrhu.
Pan poslanec Radek Holomčík: Proti návrhu.
Pan poslanec Jan Hrnčíř: Proti návrhu.
Paní poslankyně Tereza Hyťhová: Proti návrhu.
Pan poslanec Milan Chovanec: Proti návrhu.
Pan poslanec Jan Chvojka: Proti návrhu.
Pan poslanec Ivan Jáč: Pro návrh.
Pan poslanec Jakub Janda: Proti návrhu.
Pan poslanec Miloslav Janulík: Pro návrh.
Paní poslankyně Monika Jarošová: Proti návrhu.
Pan poslanec Pavel Jelínek: Nepřítomen.
Pan poslanec Martin Jiránek: Proti návrhu.
Pan poslanec Aleš Juchelka: Pro návrh.
Pan poslanec Stanislav Juránek: Proti návrhu.
Pan poslanec Marian Jurečka: Proti návrhu.
Pan poslanec Pavel Juříček: Pro návrh.
Pan poslanec Adam Kalous: Pro návrh.
Pan poslanec Miroslav Kalousek: Proti návrhu.
Pan poslanec Vít Kaňkovský: Proti návrhu.

Pan poslanec David Kasal: Pro návrh.
Pan poslanec Václav Klaus: Proti návrhu.
Pan poslanec Jiří Kobza: Proti návrhu.
Pan poslanec Jiří Kohoutek: Proti návrhu.
Pan poslanec Tomáš Kohoutek: Pro návrh.
Pan poslanec Lukáš Kolářík: Proti návrhu.
Pan poslanec Martin Kolovratník: Pro návrh.
Pan poslanec Vladimír Koníček: Proti návrhu.
Pan poslanec František Kopřiva: Proti návrhu.
Paní poslankyně Barbora Kořánová: Pro návrh.
Pan poslanec Radek Koten: Proti návrhu.
Pan poslanec Josef Kott: Pro návrh.
Pan poslanec Pavel Kováčik: Proti návrhu.
Paní poslankyně Věra Kovářová: Proti návrhu.
Paní poslankyně Lenka Kozlová: Proti návrhu.
Pan poslanec Robert Králíček: Pro návrh.
Pan poslanec Karel Krejza: Proti návrhu.
Paní poslankyně Jana Krutáková: Nepřítomna.

Tím jsem přečetl abecední seznam, s tím, že po hlasování do sálu vstoupil ještě pan poslanec Vojtěch Píkal, který má právo... ještě jsme neskončili hlasování, takže se ptám...

Pan poslanec Vojtěch Píkal: Proti návrhu.

Tak, teď mi dovoluji tady si trochu uklidit... Konstatuji, že hlasování skončilo. Ptám se, zda všichni přítomní poslanci byli čteni, nebo zda jsou nějaké pochybnosti o průběhu hlasování, tak jak bylo diktováno na mikrofon. Jestliže ne, poprosím ověřovatele, jaký čas je teď nutný ke zpracování výsledků a zjištění výsledků hlasování. Je 15.55. Poprosím pány ověřovatele, kolik času si tak představují na vyhodnocení hlasování? (Poslanec Kalousek: Čtvrt hodiny.) Čtvrt hodiny. Takže já přerušuji jednání do 16.10.

(Jednání přerušeno v 15.55 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 16.10 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat v přerušené 5. schůzi Poslanecké sněmovny. Já vás poprosím, abyste se usadili na svých místech a ztišili se. Využijte chvilky, než se usadíte na svých místech, a přečtu omluvu pana poslance Vlastimila Válka, který se omlouvá z pracovních důvodů, a nyní mi předložili jeho omluvu.

Prosím o vystoupení někoho z ověřovatelů. Je to pan poslanec Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pane předsedo, vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci, při hlasování se vyslovilo 195 poslanců, 5 bylo nepřítomno, hlasování se neúčastnilo. Potřebné kvorum pro přijetí návrhu 101, pro návrh hlasovalo 78 poslanců, proti návrhu hlasovalo 117 poslanců. Poslanecká sněmovna vládě České republiky důvěru nevypravila.

Děkuji vám za spolupráci.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane ověřovateli. V případě, že pět poslanců se neúčastnilo, kvorum zřejmě bylo o něco nižší než 101 (nápověda ze sálu: 98.), 98, ale na výsledku to nic nemění.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, konstatuji, že Poslanecká sněmovna odepřela vyslovit vládě důvěru, což v souladu s ustanovením § 85 odst. 3 jednacího řádu oznámím bez zbytečného odkladu panu prezidentovi.

Končím bod, kterým byla důvěra vládě České republiky. Byl to jediný bod zařazený na této 5. schůzi. Byl zde zařazen ještě bod interpelace, ale domnívám se vzhledem k tomu, že dnešního dne není čtvrtek a že je dohoda předsedů klubů, že skončíme tuto schůzi, tak není zapotřebí zvláštním hlasováním tento bod vyřadit z pořadu jednání. Končím tímto 5. schůzi Poslanecké sněmovny.

Současně vám sděluji, že na základě dohody grémia, tedy předsedů poslaneckých klubů a vedení Sněmovny, budeme pokračovat 6. schůzí Poslanecké sněmovny, která začíná zítra, ve středu 17. 1., v 9.00 hodin. Děkuji. (Schůze skončila v 16.13 hodin.)